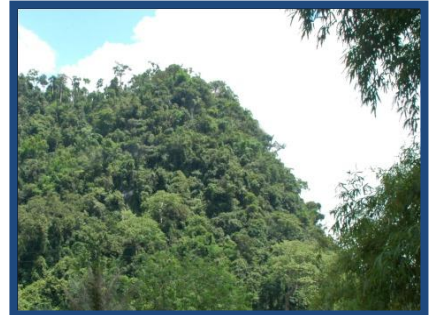

ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄມ້
ໃນ ສປປ ລາວ

ແຜນງານ FLEGT ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ
ສິງຫາ 2012

ໂຄງການສະໜັບສະໜູນແຜນງານ EU FLEGT ຢູ່ພາກພື້ນອາຊີ

ຄວາມເປັນມາ

ຄະນະກຳມາທິການເອີຣົບ (EC) ໄດ້ເຜີຍແຜ່ແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍປ່າໄມ້, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄ້າໄມ້ (FLEGT) ໃນປີ 2003. FLEGT ແນໃສ່ບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນການທຳລາຍປ່າໄມ້ແບບຜິດກົດໝາຍ, ແຕ່ຍັງເປັນການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ທີ່ດີ, ແນ່ໃສ່ຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ.

ສະຖາບັນປ່າໄມ້ເອີຣົບ (EFI) ແມ່ນອົງການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈສາກົນທີ່ມີສຳນັກງານໃຫຍ່ຕັ້ງຢູ່ປະເທດຟິນແລນ, ໄດ້ຈັດຕັ້ງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າປ່າໄມ້ໃນລະດັບທົ່ວສະຫະພາບເອີຣົບ. ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ, EFI ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຈັດຕັ້ງແຜນງານ FLEGT ຂອງສະຫະພາບເອີຣົບໃນປີ 2007, ໜ່ວຍງານ EU FLEGT ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ, ໂດຍກາເປັນເຈົ້າພາບ ແລະ ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໂດຍ EFI. ໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຊຸກຍູ້ຂັ້ນຕອນການເຈລະຈາສອງຝ່າຍລະຫວ່າງສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ບັນດາປະເທດທີ່ຜະລິດໄມ້ຈາກປ່າຝືນເຂດຮ້ອນໂດຍການເຊັນສັນຍາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈພາຍໃຕ້ແຜນງານ FLEGT.

ໃນເດືອນພະຈິກ 2008, EFI ໄດ້ເຊັນສັນຍາຮ່ວມກັບຄະນະກຳມະທິການເອີຣົບ ຕໍ່ກັບແຜນງານຊຸກຍູ້ປະຈຳພາກພື້ນສຳລັບແຜນວຽກ EU FLEGT ຢູ່ພາກພື້ນອາຊີ. ແຜນງານຢູ່ພາກພື້ນອາຊີແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ບໍລິຫານງານໂດຍຫ້ອງການ EU FLEGT ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ ທີ່ມີໜ້າທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ. ຫ້ອງການ FLEGT ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ (FLEGT Asia) ໜ່ວຍງານຂອງ EU FLEGT ຂອງສະຖາບັນປ່າໄມ້ເອີຣົບໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເປັນທາງການໃນເດືອນຕຸລາປີ 2009. FLEGT Asia ມີຄວາມພະຍາຍາມຊອກຫາການຮ່ວມມື ແລະ ສ້າງການເຊື່ອມໂຍງກັນກັບບັນດາແນວຄິດລິເລີ້ມ ແລະ ບັນດາປະເທດຄູ່ຮ່ວມສັນຍາໃນອາຊີ.

ໜ່ວຍງານ EU FLEGT ໄດ້ຮັບຈັດການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍສະຖາບັນປ່າໄມ້ເອີຣົບ ໂດຍການຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ຊິດຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

ເປົ້າໝາຍຂອງ FLEGT ອາຊີ

ເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການ FLEGT ສຳລັບພາກພື້ນອາຊີແມ່ນເພື່ອສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ທີ່ດີ, ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຈົນ ແລະ ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງຢູ່ອາຊີ, ໂດຍຜ່ານການສະໜັບສະໜູນໂດຍກົງເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ FLEGT ຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

“ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ , ສິງຫາ 2012” ໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນໂດຍສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ລັດຖະບານຟິແລນ, ຝຣັ່ງ, ເຍຍລະມັນ, ເນເທີແລນ ແລະ ອັງກິດ.

ທຸກຄຳຄິດເຫັນທີ່ໄດ້ສະແດງໃນທີ່ນີ້ແມ່ນບໍ່ສາມາດຖືເປັນຄຳຄິດເຫັນຢ່າງເປັນທາງການຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

ຍຸດທະສາດ

ຍຸດທະສາດເພື່ອສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄ້າສາກົນໃນຍັງຍືນການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໄມ້-ທັງພາຍໃນອາຊີ ແລະ ສົ່ງອອກຈາກອາຊີໄປຍັງຕະຫຼາດຜູ້ຊົມໃຊ້. ໂດຍສະເພາະແມ່ນແນ່ໃສ່ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງບັນດາຕະຫຼາດທີ່ເປັນຜູ້ຊົມໃຊ້ຫຼັກ ແລະ ສົ່ງເສີມການໃຊ້ລະບົບທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ອາຊຽນສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານີ້.

ແຜນວຽກ

ແຜນວຽກເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວແມ່ນມີ 3 ຂັ້ນຕອນຄື:

1. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ

ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ (ສະຖິຕິການຄ້າ, ທິດທາງການຈຳລະຈອນຂອງໄມ້, ສະພາບການໃນອານາຄົດ, ການກຳນົດຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍ ແລະ ຍຸດທະສາດການເຂົ້າຮ່ວມ) ທີ່ນຳໃຊ້ກັບບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປຸງແຕ່ງ, ຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ຕົ້ນຕໍຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຖືກສົ່ງອອກ ຈາກພາກພື້ນນີ້ແມ່ນຈະຖືກເກັບກຳ ແລະ ສົມທຽບ. ຫຼັງຈາກນັ້ນມັນຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອພັດທະນາຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເພື່ອການແລກປ່ຽນສົນທະນາຕ່າງໆ, ລວມເຖິງການກຳນົດການສົ່ງເສີມຄວາມອາດສາມາດໃນການຮັບຜິດຊອບ (ກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍທີ່ຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ສິ່ງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຂອງການຝຶກອົບຮົມ) ແລະ ສ້າງພື້ນຖານສຳລັບການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຕະຫຼອດໄລຍະເວລາ 3 ປີ ຂອງໂຄງການ.

2. ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດ

ຂັ້ນຕອນທີ່ສອງແມ່ນການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສະຖາບັນຫຼັກຕ່າງໆ (ບໍລິສັດ, ສະມາຄົມການຄ້າ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບຂອງລັດຖະບານ [NGOs], ໜ່ວຍງານຂອງລັດ, ພາສີ ແລະ ອື່ນໆ) ເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃນແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ທົ່ວພາກພື້ນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ. ນີ້ແມ່ນຈະລວມມີການຝຶກອົບຮົມ (ໃນລະດັບສ່ວນບຸກຄົນ, ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ນັກສຳມະນາກອນ, ຝຶກອົບຮົມ, ໂຄງການທົດລອງ ຕົວຢ່າງ: ໃນຕ່ອງໂສ້ການຕອບສະໜອງສ່ວນຕົວ ແລະ ການຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໄມ້), ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ແລະ ການແລກປ່ຽນສົນທະນາ (ການເດີນທາງໄປພົບປະ, ສຳມະນາ, ເອກະສານສຳລັບການຕິດຕໍ່ຊື້ສານ, ເວບໄຊ ແລະ ອື່ນໆ).

“ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ , ສິງຫາ 2012” ໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນໂດຍສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ລັດຖະບານຟີແລນ, ຝຣັ່ງ, ເຍຍລະມັນ, ເນເທີແລນ ແລະ ອັງກິດ.

ທຸກຄຳຄິດເຫັນທີ່ໄດ້ສະແດງໃນທີ່ນີ້ແມ່ນບໍ່ສາມາດຖືເປັນຄຳຄິດເຫັນຢ່າງເປັນທາງການຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

3. ພາສີ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ

ປະຕິບັດງານໃນການສະໜັບສະໜູນການຄ້າພາຍໃນພາກພື້ນ ແລະ ການລົງທຶນໃນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດຂອງພາສີເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແມ່ນຈະຖືກດຳເນີນການ ໂດຍຮ່ວມກັບໂຄງ ການອື່ນໆໃນເຂດພາກພື້ນ.

ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ FLEGT Asia ທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກິດຈະກຳໃນຂັ້ນຕອນ (1-2). ຈຸດປະສົງຂອງບົດລາຍງານ ນີ້ແມ່ນ ເພື່ອ ຈຳສະເໜີໝາກຜົນ ຕົ້ ຕໍ່ຂອງພາກລັດ. ບົດລາຍງານ ໄດ້ລວມເອົາກາ ສະຫຼຸບລວມພາບລວມຂອງກາ ຄ້າ, ທິດທາງຕໍ່ໜ້າ, ກາ ຄາດຄະເນ (ໂດຍກາ ຈຳໃຊ້ຕົວເລກກຣາບຟິກເພີ້ມເຕີມໃ ເອກະສາ ຄັດຕິດ), ຫຼັກຖານ ຕົ້ ຕໍ່ທີ່ຄົ້ ພົບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຕ່າງໆໃ ບາດກ້າວຕໍ່ໜ້າ.

ທີ່ຢູ່

ສະຖາບັນປ່າໄມ້ສາກົນ-ຫ້ອງການ FLEGT ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ

ສະຖານທູດພື້ນແລນ

ຊັ້ນ 5, ວິສມາ

258 ຈະລັນ ອຳປາງ

50450 ກົວລາລຳເປີ

ໂທ: +60 342511886

ແຟັກ: +60 342511245

ເວບໄຊ: www.efi.int/portal/projects/flegt, www.euflegt.efi.int

“ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ , ສິງຫາ 2012” ໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນໂດຍສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ລັດຖະບານຟີແລນ, ຝຣັ່ງ, ເຍຍລະມັນ, ເນເທີແລນ ແລະ ອັງກິດ.

ທຸກຄຳຄິດເຫັນທີ່ໄດ້ສະແດງໃນທີ່ນີ້ແມ່ນບໍ່ສາມາດຖືເປັນຄຳຄິດເຫັນຢ່າງເປັນທາງການຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

www.euflegt.efi.int

ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ ໃນ ສປປ ລາວ

ໂດຍ

ດຣ ເຄວິນ ເກດ (Kevin Grace)

ທ່ານ ສຸກສິມປອງ ປຼີຊາ, ທີ່ປຶກສາພາຍໃນ

ດຣ. ໂກສອນ ເພັງໂສພາ, ທີ່ປຶກສາພາຍໃນ

LTS

for FLEGT Asia Regional Funding

August 2012

“ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ , ສິງຫາ 2012” ໄດ້ຮັບສະໜັບສະໜູນໂດຍ
ສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ລັດຖະບານຟີແລນ, ຝຣັ່ງ, ເຢຍລະມັນ, ເນເທີແລນ ແລະ ອັງກິດ.

ທຸກຄຳຄິດເຫັນທີ່ໄດ້ສະແດງໃນທີ່ນີ້ແມ່ນບໍ່ສາມາດຖືເປັນຄຳຄິດເຫັນຢ່າງເປັນທາງການຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

www.euflegt.efi.int

ເນື້ອໃນສະຫຼຸບສັງລວມໂດຍຫຍໍ້

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງບົດສຶກສານີ້ ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ພາຍໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ພາລະທ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານລັດ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ຈາກເຂດປ່າຈົນຮອດສະຖານທີ່ປຸງແຕ່ງ. ການສຶກສາໄດ້ວິເຄາະລະບົບ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ບັນດາອົງປະກອບ, ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ຂອງການສະໜອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ. ການວິເຄາະແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກໜ່ວຍງານຂອງລັດ ແລະ ການລົງພື້ນທີ່ຕົວຈິງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງສາລະວັນ, ແຂວງເຊກອງ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ.

ສປປ ລາວ ມີລະບົບທີ່ເປັນທາງການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ອີງຕາມລະບົບໂກຕ້າຈຳນວນໄມ້ທີ່ແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດຄື: ໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ໂກຕ້າພິເສດ. ລະບົບດັ່ງກ່າວ ການຮັບຮອງແມ່ນຜ່ານລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ໂກຕ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຕ້ອງຖືກອອກອະນຸຍາດໂດຍ ຫ້ອງວ່າການແຂວງ ຫຼື ເມືອງ. ລະບົບໂກຕ້າຈຳນວນໄມ້ບໍ່ໄດ້ຕິດພັນໂດຍກົງກັບພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດ ແລະ ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ຈຳກັດປະສິດທິຜົນທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ ແລະ ດ້ານຄວາມສາມາດກວດຄຸ້ມແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນແບບມີໃບອະນຸຍາດ. ໜ່ວຍງານຕົ້ນຕໍຂອງພາກລັດທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະບົບສະໜອງໄມ້ແມ່ນ: ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຄິດໄລ່ລາຄາຂອງໄມ້ເພື່ອຂາຍ, ຊຳລະຄ່າພັນທະອາກອນ ແລະ ອະນຸມັດອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງໄມ້ເພື່ອປຸງແຕ່ງ ຫຼື ສົ່ງອອກ.

ພາບລວມຂອງສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍຈາກບົດສຶກສາ: ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຂັ້ນຕອນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກເອກະສານຫຼາຍດ້ານຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ລວມທັງການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຜະລິດໄມ້. ໃນນັ້ນ, ບາງບັນຫາຕົ້ນຕໍມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຫຼາຍແຂວງຍັງຂາດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.
- ການວິເຄາະບັນດາບົດບັນທຶກທີ່ໃຫ້ລາຍລະອຽດການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ຈຳນວນຂອງວັດຖຸດິບທີ່ປ້ອນເຂົ້າໂຮງເລື່ອຍນັ້ນແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ, ຈາກບໍລິມາດຂອງວັດຖຸດິບຈຳເປັນຕໍ່ລະດັບການຜະລິດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບທີ່ໄດ້ມີການລາຍງານ.
- ຜົນຂອງບົດສຶກສາບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບໍລິມາດຂອງໄມ້ມີຫຼາຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ມີເອກະສານຍັງຍືນສາມາດນຳເຂົ້າສູ່ໂຮງເລື່ອຍ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກ, ຫຼື ໄດ້ຮັບເອກະສານຄົບຖ້ວນ ຜ່ານໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກຈາກໜ່ວຍງານຂອງລັດ. ການສຶກສານີ້ບໍ່ໄດ້ຕີໝາຍຄວາມວ່າ: ໄມ້ທີ່ບໍ່

ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງຈະຜິດກົດໝາຍ ແຕ່ໄມ້ດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນແຫຼ່ງທີ່ມາທີ່ຖືກກົດໝາຍ.

ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໄມ້ແມ່ນຢູ່ໃນເງື່ອນໄຂສະພາບທີ່ມີການປ່ຽນແປງເຊັ່ນ: ແຈ້ງການໃນເດືອນມັງກອນ 2012 ທີ່ບອກວ່າ ຈະບໍ່ມີໂກຕ້າໄມ້ຈາກເຂດປ່າຜະລິດໃນ 2012 ແລະ ການປຶກສາຫາລືຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໜ່ວຍງານອື່ນໆຈາກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງຄວາມສົນໃຈຂອງບຸກຄາລາກອນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫຼາຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ລະບົບອອກໃບອະນຸຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງ.

❖ **ບັນດາຄຳແນະນຳຕົ້ນຕໍ:** ການສຶກສາມີໄດ້ກຳນົດບັນດາຄຳແນະນຳຕົ້ນຕໍທີ່ຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາເຂົ້າໃນ ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາລະບົບຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ.

- **ການສະໜອງໄມ້ (ລະບົບໂກຕ້າ):** ໃບອະນຸຍາດສຳລັບເຂດຊຸດຄົ້ນໄມ້ພາຍໃນພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຂດປ່າໄມ້ຂອງບ້ານແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຊັດເຈນ. ການ ຈັດສັນໂກຕ້າຈະຕ້ອງຕິດພັນໂດຍກົງກັບພື້ນທີ່ສະເພາະທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດເພື່ອການຊຸດຄົ້ນ, ດັ່ງທີ່ ລະບຸໄວ້ໃນແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຫຼື ໃນຂັ້ນຕອນການສ້າງແຜນການໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.
- **ການສະໜອງໄມ້ (ເຂດປ່າຜະລິດ):** ບັນດາເຂດປ່າຜະລິດຄວນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສະໜອງໃນໄລຍະຍາວຂອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ແບບຍືນຍົງແກ່ບັນດາໂຮງເລື່ອຍໄມ້ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ທີ່ຍືນຍົງນັ້ນແມ່ນຈຳເປັນເພື່ອຮັກສາຊັບພະຍາກອນ ດັ່ງສົນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການຕັດໄມ້ໄດ້ລະບຸ ແລະ ການຕັດໄມ້ທີ່ສຸມໃສ່ແຕ່ສະເພາະຊະນິດໄມ້ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງການຄ້າບາງຊະນິດເທົ່ານັ້ນ ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສົ່ງກະທົບຕໍ່ການຫຼຸດລົງໜ້ອຍຖອຍລົງຂອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ. ບັນດາຄວາມພະຍາຍາມຄວນຖືກເສີມຂະຫຍາຍ ເພື່ອຊຸກຍູ້ພື້ນທີ່ຂອງປ່າຜະລິດໃຫ້ມີການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ.
- **ການສະໜອງໄມ້ (ບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ):** ສປປ ລາວເປັນປະເທດທີ່ກຳລັງມີການພັດທະນາຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊຶ່ງຕ້ອງການປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງປະເທດທີ່ມີ ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສ້າງແຜນການ ແລະ ການອານຸມັດບັນດາໂຄງການດ້ານການພັດທະນາ. ບັນດາພື້ນທີ່ທີ່ຖືກສະເໜີເພື່ອການຕັດໄມ້ພາຍໃຕ້ໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງນັ້ນ ຄວນໄດ້ມີການວາງແຜນ ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນການອານຸມັດໂຄງການ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການອອກໃບທະບຽນຊຸດຄົ້ນຕິດພັນໂດຍກົງກັບແຜນໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງ. ໄມ້ທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຈະຕ້ອງຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ສາມາດກວດຄົ້ນໄດ້ຮອດໃບທະບຽນຊຸດຄົ້ນ ແລະ ຈາກພື້ນທີ່ໂຄງການ.
- **ການສະໜອງໄມ້ (ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ):** 1) ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຄວນຖືກກຳນົດ ແລະ ສ້າງເປັນແຜນທີ່ຂອງແຕ່ລະແຂວງຍ້ອນວ່າ: ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວປະກອບເປັນຂອບເຂດຊັບພະຍາກອນປ່າ

ໄມ້ຂອງແຂວງທີ່ມີອັດຕາສ່ວນຫຼາຍ. ການອອກໃບທະບຽນເພື່ອການຂຸດຄົ້ນໄມ້ເພື່ອການຄ້າຄວນກວມເອົາພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ. ວິທີດັ່ງກ່າວ, ໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກພື້ນທີ່ນີ້ຈະຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ, ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດກວດສອບຄືນ ນັບຈາກປ່າໄມ້ຈົນຮອດບ່ອນປຸງແຕ່ງ.

- **ການສະໜອງໄມ້ (ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ):** 2) ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຄວນໄດ້ຮັບການຍອມຮັບເປັນທາງການໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ໃນແຕ່ລະແຂວງຍ້ອນວ່າ: ປ່າໄມ້ປະເພດນີ້ສາມາດບັນຈຸເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້.
- **ການສະໜອງໄມ້ (ເຂດສວນໄມ້ປູກ):** ປະເມີນຜົນທ່າແຮງສໍາລັບການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ປູກພາຍໃນ ແຕ່ລະແຂວງເພື່ອລະບຸເຈົ້າຂອງ, ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພື້ນທີ່ທີ່ໃຊ້ປູກຕົ້ນໄມ້ຕາມແຕ່ລະຊະນິດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
- **ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍໄມ້ (ສະໜາມສອງ):** 1) ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນເພື່ອປ້ອນໃຫ້ຕະຫຼາດນັ້ນ ຄວນໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງເປັນທາງການຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ຂໍ້ມູນຄວນຖືກເກັບກໍາເພື່ອເກັບກໍາຈໍານວນໄມ້ທ່ອນທັງໝົດ, ວັດແທກ ແລະ ຄິດໄລ່ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ກວດສອບຄືນໄມ້ທີ່ມາຈາກເຂດຂຸດຄົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ສໍາເນົາຂອງບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ໄດ້ຈາກສະໜາມສອງຄວນມີໄວ້ຢູ່ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ພ້ອມທັງເນື້ອໃນສັງລວມເຂດຂຸດຄົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແຕ່ລະເຂດພາຍໃນເຂດປ່າຜະລິດ, ປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ ແລະ ທີ່ມາຂອງໄມ້ຈາກພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.
- **ການຂົນສົ່ງໄມ້ ແລະ ການຂາຍໄມ້ (ສະໜາມສອງ):** 2) ບັນດາເອກະສານການຂົນສົ່ງທີ່ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຈາກສະໜາມສອງນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງກໍານົດຢ່າງຊັດເຈນຕໍ່ກັບຈໍານວນຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ກໍາລັງຖືກຂົນສົ່ງໂດຍລົດບັນທຸກ ຫຼື ພາຫານະສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ເອກະສານດັ່ງກ່າວຕ້ອງອີງໃສ່ບັນຊີໄມ້ທ່ອນ ພ້ອມທັງສະແດງການຊໍາລະຄ່າທໍານຽມອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ລວມມີ ຄ່າພັນທະ ແລະ ຊໍາລະອາກອນ. ເອກະສານການຂົນສົ່ງຄວນກໍານົດປາຍທາງເຊັ່ນ: ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ປຸງແຕ່ງສະເພາະໄມ້ບາງຊະນິດ ຫຼື ເພື່ອສົ່ງອອກເທົ່ານັ້ນ.
- **ການຂົນສົ່ງໄມ້ ແລະ ການຂາຍໄມ້ (ການຂາຍຜະລິດຕະພັນໄມ້):** ໂຮງເລື່ອຍແຕ່ລະບ່ອນຄວນຮັກສາລາຍຊື່ທະບຽນໄມ້ທ່ອນທີ່ເປັນທາງການ, ຊຶ່ງສໍາເນົາການຂົນສົ່ງວັດຖຸດິບຈາກສະໜາມສອງຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ໂຮງເລື່ອຍ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນການກວດຄືນໄມ້ທ່ອນແຕ່ລະທ່ອນຈາກເຂດຂຸດຄົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ. ການຂຶ້ນທະບຽນຄວນມີບັນຊີໄມ້ທ່ອນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງເພື່ອໃຫ້ໄມ້ທ່ອນຕົວຈິງໄດ້ຖືກຂົນສົ່ງຮອດໂຮງເລື່ອຍດັ່ງກ່າວ. ສໍາເນົາເອກະສານໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຄວນຮັກສາໄວ້ໃນໂຮງງານ ແລະ ໃນພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງເພື່ອເປັນຫຼັກຖານຂອງການຮັບວັດຖຸດິບ ແລະ ເພື່ອການຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ.
- **ການຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນ:** ພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງຄວນເກັບກໍາຂໍ້ມູນຂີດຄວາມສາມາດການຜະລິດຂອງໂຮງເລື່ອຍ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໂຮງເລື່ອຍໄມ້ໃນທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ສົ່ງບົດບັນທຶກການຜະລິດປະຈໍາເດືອນ ແລະ ບົດລາຍງານການຜະລິດປະຈໍາປີ. ບົດລາຍງານຄວນລວມເອົາຈໍານວນ

ວັດຖຸດິບທີ່ໃຊ້ເພື່ອການຜະລິດ, ບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ຜະລິດໄດ້ໃນແຕ່ລະເດືອນ ບວກກັບ ບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຖືກສົ່ງອອກ.

- **ການສົ່ງອອກ:** ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຄວນຕິດຕາມກວດກາການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກຂອງໂຮງງານ, ແລະ ເກັບຮັກສາບັນດາເອກະສານຂອງວັດຖຸດິບທີ່ສົ່ງອອກ, ຊຶ່ງລວມທັງຕົວເລກບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າຂອງຜະລິດຕະພັນເພື່ອການສັງລວມເປັນແຕ່ລະແຂວງ.
- **ການສົ່ງອອກ:** ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າທີ່ຮັກສາຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກນັ້ນຄວນລວມເອົາທັງຕົວເລກບໍລິມາດຂອງວັດຖຸດິບ ແລະ ມູນຄ່າເປັນເງິນໂດລາສະຫະລັດເພື່ອຊ່ວຍໃນການສັງລວມບໍລິມາດຂອງການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກຂອງວັດຖຸດິບ ຈົນຮອດບໍລິມາດຂອງວັດຖຸດິບທີ່ມີຢູ່ໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ.
- **ການຕິດຕາມກວດກາ:** ເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້ໃນການຄາດຄະເນ ແລະ ກວດກາລະບົບທັງໝົດ ໂດຍສະໜອງອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ພາກສະໜາມເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່. ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານຂອງລັດ ເພື່ອເປັນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ແລະ ພັດທະນາການປະສານສົມທົບດ້ານຂໍ້ມູນໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ. ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃຫ້ພະນັກງານຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້.
- **ການຕິດຕາມກວດກາ:** ຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາໂຮງງານໄດ້ຮັກສາສຳເນົາເອກະສານທາງການສຳລັບວັດຖຸດິບທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງງານ, ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ບັນຊີໄມ້ທ່ອນເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ແລະ ກົມກວດກາປ່າໄມ້ສາມາດຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ກວດສອບວັດຖຸດິບທີ່ໂຮງງານຮັບມາທຽບໃສ່ກັບເອກະສານ.

ຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການກວດສອບຄືນໄດ້: ບົດສຶກສານີ້ຍັງໃຫ້ຄຳແນະນຳຕໍ່ອົງປະກອບພື້ນຖານ, ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການແກ້ໄຂເພື່ອພັດທະນາລະບົບທີ່ມີຄວາມໂປ່ງໃສເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ລະບົບທີ່ມີຄວາມສາມາດກວດສອບຄືນຮອດແຫຼ່ງທີ່ມາ ດັ່ງລາຍລະອຽດລຸ່ມນີ້:

- ການອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການກຳນົດໄວ້ແລ້ວສຳລັບການຂຸດຄົ້ນນັ້ນຄວນໃຫ້ຊັດເຈນພາຍໃນໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ, ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ປ່າໄມ້ຂອງບ້ານທີ່ຄວນບັນຈຸເອົາແຜນທີ່ຂອງເຂດທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ.
- ການອອກໃບອະນຸຍາດຄວນກວມເອົາການປະເມີນທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ສຳລັບໄມ້ທີ່ຍັງມີຢູ່ພາຍໃນເຂດທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ. ອາດມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການລະບຸຊະນິດຕົ້ນໄມ້ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ.
- ຮັບປະກັນວ່າ: ໄມ້ທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນພາຍໃນເຂດທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ຈະຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ມີເລກທີຂອງໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນໄມ້.

- ເກັບຮັກສາລາຍລະອຽດ ແລະ ຂໍ້ມູນສັງລວມຂອງບັນທຶກຍອດຂາຍສໍາລັບໄມ້ທີ່ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງພ້ອມທັງປາຍທາງຂອງໄມ້ ໂດຍໃຊ້ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ທີ່ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເປັນບ່ອນອີງ.
- ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂຶ້ນທະບຽນເປັນທາງການຂອງວັດຖຸດິບທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ຊຶ່ງສາມາດກວດສອບໄດ້ໂດຍໜ່ວຍງານຂອງພາກລັດ.
- ບັນທຶກການສົ່ງອອກ ຈະຕ້ອງມີຂໍ້ມູນຕົວເລກບໍລິມາດຂອງໄມ້ ແລະ ມູນຄ່າຂອງໄມ້ເປັນໂດລາສະຫະລັດເພື່ອຊ່ວຍໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນໄມ້ທີ່ມີຂອງການສະໜອງ.

ເນື້ອໃນລວມຂອງຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະມັກໃຈ (VPA) ຢູ່ ສປປ ລາວ: ລະບຽບກົດໝາຍການຄ້າຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ຈະມີຜົນສັກສິດໃນເດືອນມີນາ 2013. ພາຍຫຼັງການບັງຄັບໃຊ້ນີ້, ລະບຽບດັ່ງກ່າວຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີລະບົບການກວດສອບ ຫຼື ໄມ້ທີ່ມີໃບອະນຸຍາດ (ຜ່ານ VPA). ປະເທດລາວ ສະໜອງໄມ້ປ່າເຂດຮ້ອນໃຫ້ປະເທດຈີນ, ຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ, ຊຶ່ງເປັນປະເທດທີ່ເປັນສູນກາງການຜະລິດ ທັງໝົດເພື່ອສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ. VPA ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເກີດມີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານທາງສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຜະລິດ, ແລະ ອົງການບໍລິຫານຂອງພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ່າໄມ້. ບົດສຶກສານີ້ ຈຶ່ງມີເນື້ອໃນລວມຕົ້ນຕໍສໍາລັບຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວຄື:

- ການແກ້ໄຂຈຸດອ່ອນທີ່ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ສະເໜີນັ້ນ ສາມາດເປັນບາດກ້າວຂັ້ນທຳອິດຂອງຂັ້ນຕອນເພື່ອຍັງຍືນໄມ້ທີ່ມີໃບອະນຸຍາດຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານລະບົບຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານກົດໝາຍຂອງໄມ້ (TLAS).
- ທາງດ້ານທິດສະດີ ລະບົບຄຸ້ມຄອງໄມ້ທີ່ມີຢູ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ສ້າງບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້ ແລະ ລະບົບຄວນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ໃນການສ້າງມາດຕະຖານຕໍ່າສຸດຂອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອມີຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບ TLAS.
- ບັນຊີລາຍຊື່ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຮູ້ໄດ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນນອນຢູ່ໃນຂໍ້ທີ 11.0 ຊຶ່ງກວມເອົາທັງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ບົດລາຍງານນີ້ສະເໜີວ່າ: ສປປ ລາວເຂົ້າຮ່ວມກັບຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະມັກໃຈເພື່ອຊຸກຍູ້ການພັດທະນາລະບົບ TLAS ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຊ່ວຍບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງຄູ່ຮ່ວມງານທາງການຄ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່າສໍາລັບການສົ່ງໄມ້ເຂົ້າສູ່ສະຫະພາບເອີຣົບ.

ສາລະບານ

ເນື້ອໃນສະຫຼຸບສັງລວມໂດຍຫຍໍ້	6
ຄຳສັບຫຍໍ້	17
ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ	19
1. ຄວາມເປັນມາ.....	19
1.1 ຂອບເຂດການສຶກສາ	20
1.2 ວິທີການສຶກສາ ແລະ ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ	20
1.3 ສະມາຊິກທີມງານຂຽນບົດສຶກສາ:	23
2. ບັນດາວິທີການ ທີ່ໃຊ້ໃນໂຄງການສຶກສານີ້	23
3. ພາລະບົດບາດຂອງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ	26
3.1 ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.....	26
3.2 ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	28
3.3 ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ:	29
4. ປ່າໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ	29
4.1 ປະເພດຂອງປ່າໄມ້.....	31
4.2 ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ	33
4.3 ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ (ປ່າປູກ)	33
5. ການສະໜອງໄມ້.....	35
5.1 ລະບົບໂກຕ້າໃນການຈັດສັນໄມ້.....	35
5.2 ເຂດປ່າຜິດ.....	40
5.3 ພື້ນທີ່ຂອງປ່າໄມ້ແຂວງ ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ.....	42
5.4 ການສະໜອງໄມ້ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ (ຕຸລາ 2010-ພຶດສະພາ 2011)	47
6. ໄມ້ນຳເຂົ້າ.....	61
7. ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍໄມ້ພາຍໃນ ສປປ ລາວ	61
7.1 ການບັນທຶກ ແລະ ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນ ຫຼື ສະໜາມໜຶ່ງ	62

7.2	ການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນໄປສະໜາມສອງ.....	63
7.3	ການຂຶ້ນບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ມາຮອດສະໜາມສອງ.....	63
7.4	ການຂຶ້ນບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ	64
7.5	ໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນຢູ່ພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຫາສະໜາມສອງ.....	65
7.6	ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຫາສະໜາມສອງ	65
7.7	ສະໜາມສອງຫາໂຮງເລື່ອຍ	65
7.8	ການກຳນົດໄມ້ທ່ອນຢູ່ໂຮງເລື່ອຍ	66
8.	ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ.....	68
8.1	ການຜະລິດພາຍໃນ	68
8.2	ການສົ່ງອອກ.....	74
8.3	ດ່ານສົ່ງອອກ	80
9.	ຮູບແບບການສະໜອງໄມ້.....	83
9.1	ໂຄງສ້າງຂອງການສະໜອງ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້.....	83
9.2	ລາຍລະອຽດຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການສົ່ງອອກໄມ້.....	85
9.3	ສະຫຼຸບລວມຮູບແບບການສະໜອງໄມ້.....	95
10	ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ.....	97
10.1	ກົມກວດກາປ່າໄມ້	97
10.2	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ.....	98
10.3	ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງ.....	98
10.4	ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ	98
10.5	ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.....	98
10.6	ປ່າສະຫງວນນ້ຳປຸຍ.....	99
11	ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດລາວ.....	99
11.1	ບັນດາສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳ	100
11.2	ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.....	100

12. ການປຶກສາຫາລື ແລະ ບັນດາຄຳແນະນຳ	101
12.1 ສະຫຼຸບສັງລວມ	101
12.2 ການສະໜອງໄມ້.....	102
12.3 ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍໄມ້.....	105
12.4 ການຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນ	106
12.5 ການສົ່ງອອກ.....	107
12.6 ການຕິດຕາມກວດກາ	107
12.7 ສະພາບລວມ.....	108
12.8 ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ (VPA):	109
ບັນດາເອກະສານທີ່ມີການຄົ້ນຄ້ວາ:.....	111
ບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ:.....	113
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 1: ກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານຂອງບົດ	113
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2. ຕາຕະລາງລົງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ແຂວງ.....	118
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3. ບັນຊີລາຍຊື່ນັກສຳມະນາກອນ	122
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4: ໂຮງຕັ້ງທີ່ອອກໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ ແລະ ການຜະລິດຕົວຈິງຈາກ 2008-2011.....	125

ສາລະບານຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງທີ່ 1: ການຈັດສັນໂກຕ້າໄມ້ແຫ່ງຊາດຈາກສູນກາງໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ 2010/2011 (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມປ່າໄມ້ 2011.).....	36
ຕາຕະລາງທີ່ 2: ໂກຕ້າຂອງແຂວງ (ມ ³) ແລະ ບັນທຶກການຜະລິດໄມ້ທ່ອນ (ມ ³).....	38
ຕາຕະລາງທີ່ 3: ຂໍ້ມູນສັງລວມຈາກໂກຕ້າແຫ່ງຊາດ (ປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດ) ອອກໃຫ້ແກ່ແຂວງອີງຕາມ ແຫຼ່ງໄມ້ທີ່ມີ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມປ່າໄມ້, 2008-2010).....	38
ຕາຕະລາງທີ່ 4: FSC ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຂດປ່າຜະລິດ.....	40
ຕາຕະລາງທີ່ 5: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງສາລາວັນ.....	43
ຕາຕະລາງທີ່ 6: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງເຊກອງ.....	44
ຕາຕະລາງທີ່ 7: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໂຄງການ SOUFORD 2011).....	45
ຕາຕະລາງທີ່ 8: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ	46
ຕາຕະລາງທີ່ 9: ການສະໜອງໄມ້ຈາກເຂດປ່າຜະລິດຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະ ບາງ (ຕຸລາ 2010 ຫາ ພຶດສະພາ 2011).....	49
ຕາຕະລາງທີ່ 10: ການສະໜອງໄມ້ຈາກພື້ນທີ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ (ຕຸລາ 2010 ຫາ ພຶດສະພາ 2011).....	51
ຕາຕະລາງທີ່ 11: ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າຢູ່ແຂວງເຊກອງ.....	54
ຕາຕະລາງທີ່ 12: ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ.....	58
ຕາຕະລາງທີ່ 13: ພື້ນທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ	61
ຕາຕະລາງທີ່ 14: ຂໍ້ມູນ (ມ ³) ຢູ່ສະໜາມສອງທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນການຊຸດຄົ້ນທີ່ມີລາຍງານ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PAFO 2011).....	66
ຕາຕະລາງທີ່ 15: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ແຂວງສາລາວັນ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງສາລາວັນ 2011, ການຄິດໄລ່ອີງ ໃສ່ການປະເມີນຂອງ PolC ລາຍເດືອນ, 10 ເດືອນຂອງການຜະລິດ ແລະ ມີ 23 ໂຮງງານ)	69
ຕາຕະລາງທີ່ 16: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຂວງເຊກອງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງເຊກອງ 2011).....	70
ຕາຕະລາງທີ່ 17: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຂວງໄຊຍະບູລີ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງໄຊຍະບູລີ 2011)	71

ຕາຕະລາງທີ່ 18: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງຫຼວງພະບາງ 2011)	72
ຕາຕະລາງທີ່ 19: ຂໍ້ມູນບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ (2010/2011), ການປຸງປັບປຸງຂໍ້ມູນຂອງສະໜາມສອງ, ບໍລິມາດທີ່ຖືກປັບຈຸເມື່ອ ເຂົ້າສູ່ໂຮງງານ, ບັນທຶກການຜະລິດ ແລະ ວັດຖຸດິບທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຕອບສະໜອງການ ຜະລິດ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC 2011)	73
ຕາຕະລາງທີ່ 20: ມູນຄ່າການສົ່ງອອກໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້, ແບ່ງເປັນແຕ່ລະປະເພດຂອງຜະລິດຕະ ພັນ 2006-2007 (ຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ)	75
ຕາຕະລາງທີ່ 21: ຜະລິດຕະ ພັນ 2007-2008 (ຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ)	76
ຕາຕະລາງທີ່ 22: ຜະລິດຕະ ພັນ 2008-2009 (ຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ)	76
ຕາຕະລາງທີ່ 23: ຜະລິດຕະ ພັນ 2009-2010 (ຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ)	77
ຕາຕະລາງທີ່ 24: ຜະລິດຕະ ພັນ 2010-2011 (ຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ)	78
ຕາຕະລາງທີ່ 25: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ທຸກປີໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງສາລາວັນ	79
ຕາຕະລາງທີ່ 26: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ທຸກປີໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງເຊກອງ 2010-2011	79
ຕາຕະລາງທີ່ 27: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ທຸກປີໃສ່ ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງເຊກອງ 2010-2011	80
ຕາຕະລາງທີ່ 28: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ທຸກປີໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ(ຂໍ້ມູນຈາກ PolC)	80
ຕາຕະລາງທີ່ 29: ຂໍ້ມູນບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ (2010-2011), ການປຸງປັບປຸງໄມ້ສະໜາມສອງກັບບໍລິ ມາດການສົ່ງອອກທີ່ ລາຍງານໃນແຕ່ລະແຂວງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC 2011)	81
ຕາຕະລາງທີ່ 30: ບັນຊີລາຍຊື່ດ່ານສາກົນ ແລະ ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ	83
ຕາຕະລາງທີ່ 31: ໄມ້ທີ່ຖືກຍຶດໂດຍກົມກວດກາປ່າໄມ້	98

ສາລາບານຮູບພາບ

ຮູບທີ່ 1: ເນື້ອທີ່ປ່າປົກຄຸມໃນ ສປປ ລາວ 2010 (ໂຄງການ SUFORD)	29
ຮູບທີ່ 2 ແຜນທີ່ປ່າຜະລິດ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນໃນ ສປປ ລາວ (ໂຄງການ SOUFORD)	31
ຮູບທີ່ 3: ເຂດປ່າຜະລິດໃນປະເທດລາວ 2010 (ໂຄງການ SOUFORD 2011)	41
ຮູບທີ່ 4: ແຜນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງສາລາວັນ	43
ຮູບທີ່ 5: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງເຊກອງ	44
ຮູບທີ່ 6: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ (ໂຄງການ SOUFORD 2011)	45

ຮູບທີ່ 7: ເມືອງຫົງສາຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີທີ່ຂຶ້ນແຜນທີ່ປ່າໄມ້ເປັນປ່າປ້ອງກັນ.....	46
ຮູບທີ່ 8: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PFS ຫຼວງພະບາງ 2011).....	47
ຮູບທີ່ 9: ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ບ່ອນຊຸດຄື້ນ ຫຼື ສະໜາມໜຶ່ງ.....	63
ຮູບທີ່ 10: ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ.....	65
ຮູບທີ່ 11: ຕົວຢ່າງຂອງການກຳນົດໄມ້ທ່ອນຢູ່ໂຮງເລື້ອຍຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ ແລະ ໄຊຍະບູລີ	67
ຮູບທີ່ 12: ແຜນທີ່ຂອງດ່ານກວດກາຢູ່ຊາຍແດນ.....	82
ຮູບທີ່ 13: ຮູບແບບການສະໜອງ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນປະເທດລາວ.....	86

ຄຳສັບຫຍໍ້

CoC	Chain of Custody	ຕ່ອງໂສ້ການຄຸ້ມຄອງ
DAFI	Department of Agriculture and Forestry Industries	ກົມອຸດສາຫະກຳ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
DoF	Department of Forestry	ກົມປ່າໄມ້
DAFO	District Agriculture Forestry Office	ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ
DOA	District Office of Administration	ຫ້ອງການເມືອງ
DoFI	Department of Forest Inspection (Ministry of Agriculture and Forestry)	ກົມກວດກາປ່າໄມ້
EU	European Union	ສະຫະພາບເອີຣົບ
FLEGT	Forest Law Enforcement, Governance and Trade	ການບັງຄັບຈັດຕັ້ງກົດໝາຍປ່າໄມ້, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຄ້າໄມ້
FOMACOP	Forest Management and Conservation Program	ໂຄງການອານຸລັກ ແລະ ຈັດສັນປ່າ
FSC	Forest Stewardship Council	ສະພາບໍລິຫານປ່າໄມ້ໂລກ
GoL	Government of Lao PDR	ລັດຖະບານລາວ
LFAP	Land and Forest Allocation Program	ແຜນງານຈັດສັນປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນ
MAF	Ministry of Agriculture and Forestry	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
MoIC	Ministry of Industry and Commerce	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
MONRE	Ministry of Natural Resources and Environment	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມາຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
NA	National Assembly	ສະພາແຫ່ງຊາດ
NAFES	National Agriculture and Forestry Extension Service	ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
NBCA	National Biological & Conservation Areas (or Conservation Forests)	ເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນ
NLMA	National Land Management Authority	ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ
NSDEP	National Socio-Economic Development Plan	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ແຫ່ງຊາດ
NTFP	Non-Timber Forest Products	ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ
PAFO	Provincial Agriculture and Forestry Office	ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ
PFA	Production Forest Area	ເຂດປ່າຜະລິດ
PFS	Provincial Forestry Section (under PAFO)	ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງ
PMO	Prime Minister's Office	ຫ້ອງການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
PLUP-LA	Participatory Land Use Planning and Land Allocation	ໂຄງການ ການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດສັນທີ່ດິນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
POA	Provincial office of Administration	ຫ້ອງການແຂວງ
PolC	Provincial office of Industry & Commerce	ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
PSFM	Participatory and Sustainable Forest Management	ການຈັດສັນປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມ
REDD+	Reduced Emissions from Deforestation and Degradation	ໂຄງການ ຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດກາກບອນ ຈາກການທຳລາຍປ່າ
SPCP	Stakeholder Participation and Consultation Plan	ແຜນການ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປຶກສາຫາລືຂອງພາກ

		ສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
SUFORD	Sustainable Forestry for Rural Development	ໂຄງການຈັດສັນປ່າຜະລິດແບບຍືນຍົງ ແລະ ພັດທະນາ ຊຸມນະບົດ
T-LUC	Temporary Land Use Certificate	ໃບຕາດິນຊົ່ວຄາວ
ToR	Terms of Reference	ກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານ
VFA	Village Forestry Association	ໜ່ວຍຄຸ້ມຄອງປ່າຊົນໃຊ້ຂອງບ້ານ
VPA	Voluntary Partnership Agreement	ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະໝັກ ໃຈ
TLAS	Timber Legality Assurance Systems	ລະບົບຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານກົດໝາຍຂອງໄມ້
VLO	Verification of Legal Origin	ການຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງທີມາຂອງໄມ້ທີ່ຖືກກົດໝາຍ
WWF	World Wildlife Fund	ກອງທຶນສັດປ່າໂລກ
UNFCCC	United Nations Framework Convention on Climate Change	ກອງປະຊຸມກອບວຽກ ສປຊ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ

ບົດສຶກສາຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ

1. ຄວາມເປັນມາ

ປ່າໄມ້ຂອງ ສປປ ລາວໄດ້ມີການຊຸດຄົ້ນເພື່ອການຄ້າຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນໄລຍະ 30 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ, ຊຶ່ງເປັນສາເຫດພາໃຫ້ເນື້ອທີ່ປົກຄຸມຂອງປ່າໄມ້ຫຼຸດລົງຈາກ 70% ມາເຫຼືອປະມານ 40% ໃນປີ 2009 (*Tong 2009; Tokola et al 2010*). ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກແຈ້ງການຫ້າມການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນຈາກເຂດປ່າຜະລິດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍຍັງມີການຕັດໄມ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ຍັງມີການຄ້າໄມ້ທ່ອນຮ່ວມກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ ໂດຍຜ່ານການຕັດໄມ້ກຽມພື້ນທີ່ສຳລັບບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເຊັ່ນ: ໂຄງການບໍ່ແຮ່, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງ, ໂຄງການກະສິກຳ ແລະ ການຕັດໄມ້ເຖືອນ.

ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ສ້າງພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນວຽກສຳລັບແຜນງານ FLEGT ໃນພາກພື້ນອາຊີ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍລວມເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ທີ່ດີ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃນພາກພື້ນອາຊີ. ແຜນງານ FLEGT ໃນພາກພື້ນອາຊີໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານ EFI ແລະ ໃຫ້ການຊຸກຍູ້ໂດຍກົງແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກ FLEGT ຂອງ EU. ຍຸດທະສາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍລວມດັ່ງກ່າວໄດ້ສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການຄ້າສາກົນສຳລັບໄມ້ທີ່ຜ່ານການຍັ້ງຢືນວ່າຖືກກົດໝາຍ, ຊຶ່ງແມ່ນໄມ້ທີ່ສະໜອງພາຍໃນພາກພື້ນອາຊີ ແລະ ສົ່ງອອກໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດຜູ້ບໍລິໂພກຢູ່ບ່ອນອື່ນໆ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ແຜນງານສຸມໃສ່ການຍົກລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ສຳລັບຕະຫຼາດທີ່ບໍລິໂພກໄມ້ເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ຊ່ວຍບັນດາຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍໄມ້ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໄມ້ຈາກອາຊີໃຫ້ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ.

ສຳລັບສະພາບລວມຕໍ່ການກະກຽມຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສຳລັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເຈລະຈາ VPA ກັບສະຫະພາບເອີຣົບ, ບົດສຶກສານີ້ຈຶ່ງຖືກຂຽນຂຶ້ນເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ທັງລັດຖະບານລາວ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ບັນດາເງື່ອນໄຂຂອງການປຶກສາຫາລືພາຍໃນກອບວຽກສຳລັບ FLEGT VPAs. ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໂດຍການຮ່ວມມືກັນຢ່າງໃກ້ຊິດລະຫວ່າງຈຸດປະສານງານ FLEGT ແລະ ກົມກວດກາປ່າໄມ້ທີ່ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງພາກລັດ.

ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງບົດສຶກສາ ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນການປະເມີນຜົນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ, ຊຶ່ງກວມເອົາໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກປ່າຜະລິດ, ສວນປູກ, ພື້ນທີ່ຫັນປ່ຽນການ ນຳໃຊ້ໃນໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຂາຍໄມ້ເຂົ້າໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ ຫຼື ຂາຍສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ຕະຫຼາດສົ່ງອອກ ກໍຄືປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ກອບໜ້າວຽກຂອງໂຄງການໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຊ່ວຍຊຸກຍູ້

ການເຈລະຈາ VPA ແລະ ການສ້າງຄຳນິຍາມຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ທີ່ຈະເປັນພື້ນຖານຂອງລະບົບ ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານກົດໝາຍຂອງໄມ້ (TLAS) (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ່ 1: ກອບໜ້າວຽກຂອງທີມ ງານ).

1.1 ຂອບເຂດການສຶກສາ

ບົດສຶກສານີ້ແມ່ນເພື່ອກວມເອົາວັດຖຸດິບທີ່ເປັນໄມ້ປ້ອນເຂົ້າສູ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຂອງໄມ້ຜ່ານຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຈົນຮອດຈຸດປາຍທາງຂອງການສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ບໍລິໂພກສຸດທ້າຍໃນປະເທດ, ຜ່ານຂັ້ນຕອນການປຸງແຕ່ງ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການປ່ຽນກຳມະສິດການເປັນເຈົ້າຂອງ. ບົດສຶກສາໄດ້ປະເມີນ ຜົນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ຕົ້ນຕໍເຊັ່ນ: ເຂດປ່າຜະລິດ, ໄມ້ຈາກພື້ນທີ່ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດປ່າໄມ້ ຂອງບ້ານ ແລະ ການນຳເຂົ້າອື່ນໆ. ໂຄງການຍັງໄດ້ປະເມີນຜົນການຜະລິດຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແລະ ການ ສົ່ງອອກໄມ້ທີ່ຕິດພັນກັບການສະໜອງໄມ້ບົນພື້ນຖານການສັງເກດການຢູ່ພາກສະໜາມ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳຢູ່ 4 ແຂວງ, ຕາມວິທີການສຶກສາທີ່ນອນຢູ່ໃນກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານ.

1.2 ວິທີການສຶກສາ ແລະ ກິດຈະກຳຕົ້ນຕໍ

ວິທີການສຶກສາແມ່ນເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດິບ ແລະ ເອກະສານ, ນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ຂອງຊ່ຽວຊານ, ການສຳ ພາດ ແລະ ນຳໃຊ້ປະສົບການເຂົ້າໃນການວິເຄາະການສະໜອງໄມ້ ແລະ ກຳນົດຈຸດທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ຂອງ ຄວາມສ່ຽງພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ, ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍໄມ້ຂອງ EU ແລະ ບັນ ດາເງື່ອນໄຂຂອງ FLEGT TLAS.

ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນໂດຍຜ່ານບັນດາກິດຈະກຳທີ່ນອນຢູ່ໃນກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນໃນຫ້ອງການຕໍ່ການຜະລິດໄມ້ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ, ທັງບໍລິ ມາດ ແລະ ມູນຄ່າ ໂດຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນມື້ໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຈາກກົມປ່າໄມ້, ກົມກວດກາປ່າໄມ້, ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ກົມພາສີ, ພາຍໃນໄລ່ຍະ 3 ປີ ຜ່ານມາຕາມຂໍ້ມູນທີ່ມີ. ຂໍ້ມູນ ຕາມເອກະສານ, ສະຖິຕິອື່ນໆ ແລະ ຜົນການສຶກສາເພີ່ມເຕີມອື່ນໆເຊັ່ນ: ບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນຂອງ FLEGT ພາກພື້ນອາຊີ ກໍ່ໄດ້ຖືກໃຊ້. ຂໍ້ມູນດິບ ແລະ ວິທີວິທະຍາທີ່ໃຊ້ສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນນັ້ນ ຄວນໄດ້ຮັບການອະທິບາຍ ແລະ ປະເມີນຕາມແຕ່ລະໄລ່ຍະ. ຄວນເອົາໃຈໃສ່ພິເສດຕໍ່ການສົ່ງອອກໄມ້ (ບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າ, ແລະ ຈຸດສົ່ງອອກ) ແລະ ວິທີການເກັບຫຼັກຖານເພື່ອຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ທາງກົດໝາຍນັ້ນ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍລັດຖະບານໄດ້. ບົດບາດຂອງໄມ້ນຳເຂົ້າ ແລະ ການ ເຄື່ອນຍ້າຍຂອງໄມ້ຜ່ານໄປປະເທດອື່ນກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະທິບາຍຢ່າງຊັດເຈນ.
2. ການສ້າງຕົວແບບທີ່ຊັດເຈນ, ຊຶ່ງຊ່ວຍການກຳນົດຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ຕົ້ນຕໍໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ລະບຸທັງບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າໂດຍລວມຂອງໄມ້ທີ່ມີການຄ້າຂາຍໃນແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ຈາກແຫຼ່ງທີ່ເປັນ ປ່າໄມ້ຈົນຮອດປ່ອນທີ່ມີການນຳໃຊ້ສຸດທ້າຍ (ການບໍລິໂພກພາຍໃນ ຫຼື ສົ່ງອອກ).

3. ລາຍລະອຽດຂອງເອກະສານ, ການຍັງຢືນຢູ່ພາກສະໜາມ, ການອອກໃບອະນຸຍາດ (ເຊັ່ນ: ທະບຽນຂົນສົ່ງ ແລະ ການແຈ້ງພາສີ) ແລະ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຈາກໜ່ວຍງານຂອງລັດທີ່ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງບັນດາຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ຕ່າງໆທີ່ນອນຢູ່ໃນຕ່ອງໂສ້ນັ້ນ ລວມທັງຂັ້ນຕອນພາສີ ສຳລັບໄມ້ນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ. ການວິເຄາະໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນດາຈຸດກວດກາພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງສູງຕໍ່ໄມ້ທີ່ບໍ່ມີການຍັງຢືນ ແມ່ນບໍ່ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການຄວບຄຸມເຮັດໃຫ້ລະບົບບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ EU ໄດ້. ສະນັ້ນ, ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການນຳສະເໜີການປັບປຸງ.
4. ອີງໃສ່ການວິເຄາະຂ້າງເທິງນັ້ນ, ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍທີ່ໄມ້ມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ປາດສະຈາກການຍັງຢືນ ສາມາດກຳນົດໄດ້ເມື່ອເຂົ້າໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ທີ່ຫຼີກລ້ຽງຂັ້ນຕອນການຄວບຄຸມ (ການວິເຄາະຊ່ອງໜ່ວຍໂດຍພິຈາລະນາລະບົບຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງ).
5. ການຍັງຢືນຂໍ້ມູນຂອງເອກະສານ ໂດຍນຳໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າຈາກພາກສະໜາມພາຍໃນສາມແຂວງ (ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ເປັນຕົວຢ່າງ: ຢູ່ 5 ສະຖານທີ່ຂອງໄມ້ຈາກແຫຼ່ງປ່າແຕ່ລະປະເພດເຊັ່ນ: ຈາກເຂດຜະລິດ, ສວນປູກ, ເຂດຫັນປ່ຽນການນຳໃຊ້ ຫຼື ເຂດທີ່ມີການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດຊຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່, ແລະ ປ່າປູກຂອງຄອບຄົວ). ທີມງານມີການສັງເກດສະເພາະຕໍ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ແນ່ໃສ່ຕະຫຼາດສົ່ງອອກ. ຕົວຢ່າງ: ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຍົກໃຫ້ເຫັນຈຸດພົ້ນເດັ່ນໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ (ຕົວຢ່າງ: ພາສີ, ປ່າໄມ້, ສະຖານທີ່ປຸງແຕ່ງ ແລະ ສະຖານທີ່ຂົນສົ່ງ) ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ໄມ້ປາດສະຈາກການຍັງຢືນສາມາດເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄດ້.

ບັນດາສະຖານທີ່ມີຄື:

ກ. ພື້ນທີ່ໂຄງການຂອງ Kfw/WWF ຢູ່ແຂວງເຊກອງ ຫຼື ແຂວງສາລະວັນ (ເຮັດການຄ້າກັບປະເທດຫວຽດ ນາມ), ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການສືບຕໍ່ວຽກທີ່ Kfw/WWF ໄດ້ຈັດຕັ້ງໄປແລ້ວກໍ່ຄືໂຄງການອານຸລັກປ່າໄມ້ເພື່ອ ດູດສັບອາຍກາກບອນ ແລະ ເພື່ອຊີວະນາໆພັນ.

ຂ. ໂຄງການທົດລອງຂອງ GIZ ຢູ່ແຂວງໄຊຍະບູລີ, ເຂດແນວບ້ອງກັນຂອງພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນ້ຳປຸຍ (ເຮັດການຄ້າກັບປະເທດໄທ).

ຄ. ແຂວງໜຶ່ງເພີມເຕີມ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ (ເຮັດການຄ້າກັບປະເທດຈີນ).

6. ຈັດກອງປະຊຸມເພື່ອກຳນົດຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສາມແຂວງກ່ຽວກັບ FLEGT ແລະ ລະບົບການຕິດຕາມໄມ້ໃນປະຈຸບັນຂອງປະເທດລາວ, ໂດຍຈັດຂຶ້ນຮ່ວມກັບກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກົມກວດກາປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້ ແລະ ບັນດາໜ່ວຍງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

7. ທົບທວນຄືນຕົວແບບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາໝາກຜົນຂອງຕົວຢ່າງຕ່ອງໂສ້ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ກວມເອົາຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງນອນຢູ່ໃນລະບົບຕິດຕາມໄມ້ຂອງລາວ. ເງື່ອນໄຂການພິຈາລະນາສະເພາະສໍາລັບການຍັງຢືນການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ກັບຄືນຫາສະຖານທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ສະຖານທີ່ອື່ນໆຂອງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ຍັງອາດມີຄວາມສ່ຽງສູງ ສໍາລັບການຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ EU, ອາດເປັນຍ້ອນຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງລະບົບ ຫຼື ອາດຍ້ອນຂາດການຍັງຢືນ. ຖ້າມີຄວາມເໝາະສົມກໍ່ອາດມີຂໍ້ແນະນຳປັບປຸງລະບົບຕິດຕາມໄມ້.

8. ສະເໜີບັນດາທາງເລືອກເພື່ອກຳນົດບັນດາຊ່ອງຫວ່າງທີ່ລະບຸໄວ້ແລ້ວ ໂດຍການຄົ້ນຄວ້າທາງເລືອກຂອງ VPA (ລວມທັງວິທີເຮັດວຽກທີ່ອີງໃສ່ຜູ້ປະກອບການເປັນຫຼັກ) ແລະ ທາງເລືອກ “ຊົ່ວຄາວ” ທີ່ເປັນວິທີແກ້ໄຂຂອງພາກເອກະຊົນ (ລະບົບການອອກໃບຮັບຮອງ ຫຼື ການຍັງຢືນໂດຍຄວາມສະມັກໃຈ) ທີ່ສືບຕໍ່ກິດຈະກຳລິເລີ່ມທີ່ຕິດພັນກັບອາຊຽນ. ຍົກໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງແຕ່ລະທາງເລືອກໂດຍພິຈາລະນາຄວາມຕ້ອງການຂອງລະບົບ, ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດ. ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການກະກຽມເຂົ້າຮ່ວມ VPA ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອຄວາມສອດຄ່ອງຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍໄມ້ຂອງ EU.

9. ນຳໃຊ້ວິທີການເຮັດວຽກ “ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ” ເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນດາຄາດໝາຍຕໍ່ການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຄວາມໝາຍຄວາມສໍາຄັນພາຍໃຕ້ FLEGT VPA/FLEGT TLAS ໃນ ສປປ ລາວ.

ກ. ນຳສະເໜີບັນດາກິດຈະກຳທີ່ລັດຖະບານປະເທດຕ່າງໆ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບ VPA.

ຂ. ຍົກໃຫ້ເຫັນຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການຮັບປະກັນ ໃຫ້ຂັ້ນຕອນການກຳນົດພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ຄ. ກຳນົດບັນດາບາດກ້າວທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້, ຊຶ່ງອາດມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການຈັດຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລືໃນລະດັບຊາດ ທີ່ອາດຊ່ວຍຕອບສະໜອງໄດ້ຄາດໝາຍຂອງ EU.

ງ. ກຳນົດແນວທາງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດລາວ ຈະສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຊຸກຍູ້ຂະບວນການໄດ້.

10. ການນຳສະເໜີສິ່ງທີ່ພົບເຫັນຕົ້ນຕໍຂອງບົດສຶກສາໃນໄລຍະທີ່ຈັດກອງປະຊຸມ (ຈັດໂດຍຄະນະທີມງານ FLEGT ໃນ ສປປ ລາວ) ແລະ ການປັບປຸງຮ່າງບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍບົນພື້ນຖານຄຳຄິດເຫັນອື່ນໆທີ່ທີມງານໄດ້ຮັບມາ.

1.3 ສະມາຊິກທີມງານຂຽນບົດສຶກສາ:

- ດຣ ເຄວິນ ເກດ (Kevin Grace), ຫົວໜ້າທີມ (ບໍລິສັດ ບໍລິການປ່າໄມ້ໂລກ Global Forestry Services Inc).
- ທ່ານ ສຸກສິມປອງ ປຼີຊາ, ທີ່ປຶກສາພາຍໃນ
- ດຣ. ໂກສອນ ເພັງໂສພາ, ທີ່ປຶກສາພາຍໃນ

2. ບັນດາວິທີການ ທີ່ໃຊ້ໃນໂຄງການສຶກສານີ້

ບົດສຶກສານີ້ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການຄົ້ນຄວ້າຢູ່ຫ້ອງການໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນໂດຍທີມງານໄດ້ປະຊຸມຮ່ວມກັບ ບັນດາພະນັກງານພາຍໃນກົມກວດກາປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງ ອື່ນໆເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ໃຊ້ໃນການສ້າງບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ, ຊຶ່ງກວມເອົາຕົວແບບການເຄື່ອນຍ້າຍ ໄມ້ທົ່ວໄປ. ບັນດາລະບົບທີ່ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ໃນປະເທດລາວໄດ້ຖືກສ້າງມາໃນຫຼາຍທົດສະວັດຜ່ານ ມາ, ຊຶ່ງການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບຕະຫຼາດ ແລະ ການເມືອງທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການປັບປຸງລະບົບ ໂດຍປາດສະ ຈາກການປ່ຽນແປງຢ່າງເປັນທາງການໃນບັນດາຂະບວນການຕ່າງໆ. ສະນັ້ນ, ບົດສຶກສານີ້ບໍ່ສາມາດຈະສຸມໃສ່ ແຕ່ລະລະບົບສະເພາະໃດໜຶ່ງໄດ້. ວິທີຂອງການສຶກສາແມ່ນສຸມໃສ່ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ພາກສະໜາມທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ສາ ມາດບັນທຶກຂໍ້ມູນການເຄື່ອນຍ້າຍແຕ່ລະຄັ້ງຂອງໄມ້ພາຍໃນຕ່ອງໂສ້ການຄ້າໃນ 4 ແຂວງ ທີ່ຖືກຄັດເລືອກ. ສຳ ລັບໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກເຂດປ່າຜະລິດນັ້ນ, ລະບົບການບັນທຶກເອກະສານແມ່ນມີຄວາມຊັດເຈນ ແຕ່ຫາກວ່າໄມ້ທີ່ໄດ້ ຈາກໂກຕ້າພິເສດ ແລະ ແຫຼ່ງໂກຕ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງໂດຍທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ທັນຖືກກຳນົດຢ່າງຊັດເຈນ. ຍັງມີຂົງເຂດທີ່ ເປັນຂໍ້ຄົງຄ້າງໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະເມີນຜົນກັບທີ່ຢູ່ບັນດາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງການສະໜອງ ໄມ້, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຮອດບ່ອນຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການສົ່ງອອກຈົນຮອດລະບົບການບັນທຶກເອກະ ສານ, ແລະ ລະບຸຄວາມຊັດເຈນຂອງການບັນທຶກຂໍ້ມູນໃນປະຈຸບັນທີ່ເກັບມ້ຽນໂດຍໜ່ວຍງານຂອງລັດທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບັນດາວິທີການ ທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສານີ້ໄດ້ສຸມໃສ່ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຫາສູນກາງເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍກົງຈາກແຫຼ່ງສະໜອງໄມ້ຕົ້ນຕໍ, ບັນດາບ່ອນທີ່ມີການບັນທຶກເອກະສານໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນ, ຂໍ້ ມູນຂອງໂຮງງານຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຢູ່ຂັ້ນແຂວງເພື່ອສ້າງເປັນຕົວແບບການສະໜອງໄມ້ທີ່ ແທດເໝາະກັບສະພາບທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງ ຮອດບັນດາເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນ “ນາມມະທຳ” ຊຶ່ງລະບຸໄວ້ໃນລະ ບົບຂັ້ນສູນກາງ.

ບົດສຶກສາໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ເດືອນສິງຫາ ຈົນຮອດເດືອນພະຈິກ 2011 ໂດຍເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງສາລາວັນ, ແຂວງເຊກອງ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ຕາມກອບໜ້າ ວຽກ. ໂຄງການຂຽນບົດສຶກສານີ້ໄດ້ຮັບຄວາມອຳນວຍຄວາມສະດວກຈາກກົມກວດກາປ່າໄມ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ທີມ ງານສາມາດປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບບັນດາໜ່ວຍງານຂອງພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປ່າໄມ້ ແລະ ການຄ້າໄມ້ໃນປະ

ເທດລາວ. ທີມງານຂອງໂຄງການໄດ້ລົງປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ລົງພາກສະໜາມເປັນໄລຍະເວລາ 30 ວັນທີ່ແຂວງ: ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງນັບແຕ່ເດືອນກັນຍາຮອດເດືອນຕຸລາ 2011 ເພື່ອປະເມີນຜົນການສະໜອງໄມ້ ແລະ ລະບົບຕ່າງໆທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນ/ສຳເນົາໄມ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ ແລະ ເພື່ອການສົ່ງອອກ (**ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 2: ຕາຕະລາງເຄື່ອນໄຫວຂອງທີມງານຢູ່ພາກສະ ໜາມ**).

ທີມງານໄດ້ປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານເຊັ່ນ:

ຫ້ອງການ GIZ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ຫ້ອງການ WWF ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ (ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ)

ຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ (ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ)

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ (ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ)

ຫ້ອງການ WWF ແຂວງສາລາວັນ

ຫ້ອງການປະສານງານໂຄງການບໍ່ແຮ່ ແຂວງສາລາວັນ

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ (ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ)

ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງເຊກອງ

SUFORD (ເຊກອງ ແລະ ໄຊຍະບູລີ)

ຫ້ອງການ GIZ ຢູ່ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ໂຄງການຂຸດຄົ້ນບໍ່ຖ່ານຫີນຢູ່ເມືອງຫົງສາ

ຫ້ອງການ NBCA ຢູ່ນ້ຳຜຸຍ

ຂໍ້ມູນບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຖືກບັນທຶກຈາກແຫຼ່ງສະໜອງຕົ້ນຕໍ (ເຊັ່ນ: ເຂດປ່າຜະລິດ, ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ, ສວນປູກ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ແມ່ນໄດ້ຈາກຂະແໜງປ່າໄມ້ຂອງແຂວງ ແລະ ຈາກກົມກວດກາປ່າໄມ້. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນການນຳເຂົ້າ, ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນຫ້ອງຖິ່ນ, ການສະໜອງວັດຖຸດິບເພື່ອການຜະລິດ, ບໍລິມາດຂອງສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ແລະ ບໍລິມາດຂອງການສົ່ງອອກ. ທີມງານໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບຸກຄາລາກອນຂອງໜ່ວຍງານລັດຂັ້ນຫ້ອງຖິ່ນ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຊຶ່ງບາງຄັ້ງກໍ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຍ້ອນພາລະບົດບາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງບັນດາຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບການສະໜອງໄມ້ ທີ່ສົ່ງຜົນຕໍ່ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການເກັບມ້ຽນຮັກສາຂໍ້ມູນແບບ

ກະແຈກກະຈາຍ. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນຕໍ່ລະບົບການສະໜອງໄມ້, ຂໍ້ມູນການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ.

ການສັງລວມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງພ້ອມທັງການສົມທຽບລະຫວ່າງລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຢູ່ແຂວງຕ່າງໆ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນອອກໄປ. ສະນັ້ນທີມງານຈຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການສະສົມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກ ຂະແໜງການອື່ນໆ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບັນດາບໍລິສັດທີ່ໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນໄວ້ໃນບົດລາຍງານເພື່ອວິເຄາະລະ ບົບການສະໜອງໄມ້, ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ. ວິທີການນີ້ອາດບໍ່ເປັນລະບົບແຕ່ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຫຼາກຫຼາຍກ່ຽວກັບລະບົບຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ໃນບັນດາແຂວງ ທີ່ເປັນຕົວຢ່າງ ແລະ ສະທ້ອນ ໃຫ້ເຫັນການຂາດເຂີນຂໍ້ມູນທີ່ອາດມີຄວາມຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການຕ່າງໆໄດ້ຮັກສາໄວ້.

ທີມງານຍັງຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຢູ່ 3 ແຂວງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ FLEGT, ຂັ້ນຕອນສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະມັກໃຈ, ແລະ ລະບົບຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງດ້ານກົດໝາຍຂອງ ໄມ້ໃຫ້ດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ ແລະ ສ້າງຄວາມຊັດເຈນໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳມາ ແລະ ຊອກຫາຂໍ້ມູນທີ່ຍັງຂາດໄປທຽບ ໃສ່ຮູບການອື່ນໆຂອງການສະໜອງໄມ້ຢູ່ໃນແຕ່ລະແຂວງ (**ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 3: ບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື**). ກອງປະຊຸມຄັ້ງສຸດທ້າຍເພື່ອນຳສະເໜີຜົນການຄົ້ນຄວ້າຂອງບົດລາຍງານໄດ້ຈັດຂຶ້ນ ໃນວັນທີ 9 ເດືອນມັງກອນ 2012 ຢູ່ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບການເຊື່ອ ເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ເພື່ອປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພົບເຫັນ, ຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ບັນດາຄຳ ແນະນຳອື່ນໆ. ຮ່າງບົດລາຍງານໄດ້ເຮັດສຳເລັດ ແລະ ໄດ້ແປເປັນພາສາລາວພາຍຫຼັງກອງປະຊຸມເພື່ອຮັບເອົາ ຄຳຄິດຄຳເຫັນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຈາກກອງເລຂາ, ຊຶ່ງຄຳຄິດເຫັນດັ່ງກ່າວກໍ່ໄດ້ຖືກ ບັນຈຸເຂົ້າໃນບົດລາຍງານນີ້ແລ້ວ.

ຂໍ້ມູນພາກສະໜາມຈາກໄມ້ທີ່ຖືກສະໜອງຕາມແຫຼ່ງອື່ນໆທັງໝົດ ກໍ່ໄດ້ຖືກວິເຄາະທຽບໃສ່ສຳເນົາຂໍ້ມູນໄມ້ຢູ່ສະ ໜາມສອງ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ໄມ້ຖືກຂຸດຄົ້ນມາທັງໝົດເພື່ອຈຸດປະສົງການຄ້າ ຄວນຖືກຂຶ້ນທະບຽນ. ຂໍ້ມູນການສະ ໜອງໄມ້ ແລະ ຂໍ້ມູນໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຈົດທະບຽນຈາກສະໜາມສອງໄດ້ຖືກສົມທຽບກັບສຳເນົາບໍລິມາດຂອງໄມ້ສຳ ເລັດຮູບ ທີ່ຜະລິດໂດຍບໍລິສັດໃນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອປະເມີນຜົນວັດຖຸດິບທີ່ບ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງງານນັ້ນແທດເໝາະກັບລະ ດັບການຜະລິດຂອງໂຮງງານ ຫຼື ບໍ່. ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກພາກລັດ ແລະ ຈາກການ ປະກອບສ່ວນຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ, ບົດສຶກສານີ້ພະຍາຍາມບັນທຶກ ຄວາມຊັດເຈນຂອງຂໍ້ມູນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກຂະແໜງການອື່ນໆ.

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ ແລະ ຖືກວິເຄາະຢູ່ຂັ້ນແຂວງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສ້າງຕົວແບບການສະໜອງໄມ້ທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ ເຫັນການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງໄມ້ຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆຕາມກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານ. ພາຍຫຼັງການລົງຢູ່ມຢາມຢູ່ຂັ້ນ ແຂວງ, ທີມງານໄດ້ຮ່າງບົດລາຍງານ ແລະ ສະເໜີຂໍ້ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງ ອອກແຫ່ງຊາດຈາກໜ່ວຍງານຂອງລັດທີ່ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ. ຕົວແບບດັ່ງກ່າວສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນລະບົບ

ຕົວຈິງທີ່ຖືກກຳນົດ, ຊຶ່ງກຳລັງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ພາກສະໜາມ ສະນັ້ນຈຶ່ງເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ຈະກຳນົດ “ຕົວແບບທີ່ດີ” ທີ່ຊັດເຈນສອດຄ່ອງກັບຂະບວນການໃນພາກທົດສະດີ.

ການກະແຈກກະຈາຍຂອງຂໍ້ມູນທີ່ມີຈາກບັນດາໜ່ວຍງານຂອງລັດ ໄດ້ພາໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້າງວິທີວິທະຍາທີ່ສອດຄ່ອງໃນໄລຍະທີ່ມີການສຶກສາ, ຊຶ່ງອາດສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນເວລາທີ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມ VPA ແລະ TLAS. ການຄາດຄະເນເຖິງຜົນໄດ້ຮັບທີ່ມີລາຍລະອຽດໃນບົດລາຍງານນີ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນບົນພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນທີ່ມີແຕ່ຄວາມຊັດເຈນຂອງການຄາດຄະເນແມ່ນຂຶ້ນກັບລາຍລະອຽດຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີວິທະຍາ. ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ກະແຈກກະຈາຍນັ້ນ, ທີມງານສຸມໃສ່ການກຳນົດຊ່ອງໜ່ວຍ 2 ປະເພດທີ່ຕ້ອງຖືກກຳນົດ ໃນເວລາສ້າງ TLAS ທີ່ຄົບຖ້ວນ. ປະເພດທຳອິດ: ຊ່ອງໜ່ວຍພາຍໃນລະບົບຊຶ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງບໍ່ໄດ້ຖືກຮຽກຮ້ອງຈາກໜ່ວຍງານລັດໃຫ້ເກັບກຳ ຫຼື ບັນທຶກໄວ້. ປະເພດທີສອງ: ລະບົບ ຫຼື ກອບວຽກມີຕາມພາກທົດສະດີແຕ່ມີຊ່ອງໜ່ວຍຢ່າງຊັດເຈນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼື ການເກັບກຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ.

3. ພາລະບົດບາດຂອງບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ

3.1 ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງເນື້ອທີ່ດິນປ່າໄມ້, ກຳນົດທີ່ດິນປ່າໄມ້ປະເພດຕ່າງໆ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄົ້ນຄວ້າວາງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວລວມທັງການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ (ມາດຕາ 57: ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປ່າໄມ້, ກົດໝາຍປ່າໄມ້ 24/12/2007).

ລັດຖະບານມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ. ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ, ອົງການຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ອົງການທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນາທຳ ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງຕາມແຜນຍຸດທະສາດພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ ແລະ ຍຸດທະສາດຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຂອບເຂດແຜນຈັດສັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

(ມາດຕາ 77: ປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ທີ່ຂັ້ນສູນກາງປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາ, ກົດໝາຍປ່າໄມ້ 24/12/2007). ກົມກວດກາປ່າໄມ້, ກົມປ່າໄມ້, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

3.1.1 ກົມກວດກາປ່າໄມ້

ກົມກວດກາປ່າໄມ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2008 ໂດຍມີພາລະບົດບາດໃນການກວດກາເປັນທາງການສໍາລັບໄມ້, ຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າໄມ້ ແລະ ສັດປ່າ. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ຍັງມີບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ຄະນະນໍາຂອງກະຊວງ, ພ້ອມຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການກວດກາປ່າໄມ້, ເນື້ອທີ່ປ່າ, ສືບສວນສອບສວນ, ປົກປ້ອງສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ, ແລະ ປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງບັນດາລະບົບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການກວດກາໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມໜຶ່ງ ແມ່ນກວມເອົາໂກຕ້າຕັດໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນຕົ້ນໄມ້ກ່ອນການຂຸດຄົ້ນ, ໃບທະບຽນການຕັດໄມ້, ສັນຍາການຕັດໄມ້, ໃບທະບຽນການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງກົນຈັກ ແລະ ພື້ນທີ່ຕັດໄມ້. ຢູ່ສະໜາມສອງ, ການກວດກາກວມເອົາບັນຊີໄມ້ທ່ອນ, ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ ຂໍ້ມູນຕົ້ນໄມ້ກ່ອນການຂຸດຄົ້ນ, ໃບທະບຽນການຕັດໄມ້ ແລະ ສັນຍາການຕັດໄມ້. ໃນກໍລະນີຂອງໄມ້ເລື້ອຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບນັ້ນ, ການກວດກາກວມເອົາໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ (ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ), ໃບອິນວອຍຈາກໂຮງເລື້ອຍ ແລະ ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຈາກສະໜາມອອກໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ.

ລະບົບການກວດກາຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍຜ່ານ: 1) ການກວດກາເປັນປົກກະຕິຕາມຕາຕະລາງວຽກທີ່ກຳນົດຕາຍຕົວ ແລະ ຕາມການລົງຢ້ຽມຢາມໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ແບບສຸ່ມເອົາ, ການຕັ້ງດ່ານກວດຊົ່ວຄາວຢູ່ພື້ນທີ່ສໍາຄັນ, 2) ການກວດກາເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນໂດຍມີແຈ້ງການສົ່ງໃຫ້ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສະໜາມສອງກ່ອນ 24 ຊົ່ວໂມງ ແລະ 3) ການກວດກາທັນທີເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າ.

3.1.2 ກົມປ່າໄມ້

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງກົມປ່າໄມ້ແມ່ນສັງລວມໂກຕ້າການຕັດໄມ້ຈາກບັນດາພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາດ້ານວິຊາການທີ່ຕິດພັນກັບປ່າໄມ້ໃຫ້ແຕ່ລະແຂວງ. ກົມປ່າໄມ້ຕິດຕາມກວດກາການດໍາເນີນການຕັດໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້.

3.1.2.1 ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງກວມເອົາການສ້າງໂກຕ້າການຕັດໄມ້ພາຍໃນແຂວງແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍຜ່ານ ກົມປ່າໄມ້, ອອກໃບທະບຽນຕັດໄມ້ ແລະ ສ້າງສັນຍາການຕັດໄມ້. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຕິດຕາມກວດກາການດໍາເນີນການຕັດໄມ້, ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ ແລະ ເກັບບັນທຶກເອກະສານເຊັ່ນ: ສັນຍາການຕັດໄມ້ ແລະ ໃບທະບຽນການຕັດໄມ້.

3.1.2.2 ຂະແໜງປ່າໄມ້ຂອງແຂວງ

ຂະແໜງປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ມີພາລະໜ້າທີ່ ສັງລວມໂກຕ້າການຕັດໄມ້ຈາກແຕ່ລະເມືອງຢູ່ພາຍໃນແຂວງເພື່ອສົ່ງໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການຂຸດຄົ້ນໄມ້ເຊັ່ນ: ຂະໜາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ ສະໜາມສອງ. ຂະແໜງປ່າໄມ້ຂອງແຂວງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໄມ້ທີ່ອອກຈາກປ່າຈົນຮອດສະໜາມສອງໂດຍ ຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນງານການຕັດໄມ້, ແຫຼ່ງທີມາຂອງໄມ້ ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ສັນຍາການຕັດໄມ້ ແລະ ໃບທະບຽນການຕັດໄມ້ ຫຼື ອື່ນໆ.

3.1.2.3 ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ມີພາລະ ໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນການຕັດໄມ້ ແລະ ສ້າງແຜນດຳເນີນ ງານປະຈຳປີແລ້ວສົ່ງໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງເພື່ອການຮັບຮອງ. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າ ໄມ້ເມືອງເປັນຜູ້ຕິດຕາມກວດກາພື້ນທີ່ ທີ່ມີການຕັດໄມ້, ແຫຼ່ງທີມາຂອງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ເອກະສານເຊັ່ນ: ສັນຍາ ແລະ ໃບທະບຽນການຕັດໄມ້. ພະນັກງານຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງວັດແທກໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມ ສອງ ແລະ ອອກບັນຊີໄມ້ທ່ອນທາງການ (ໃບແບບຟອມທີ່ 4) ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກ ພື້ນທີ່ທັງໝົດ (ເຂດປ່າຜະລິດ, ເຂດກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສວນປູກ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ) ຊຶ່ງສາມາດ ເຂົ້າສູ່ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ຫຼື ສົ່ງອອກໄດ້ຖ້າມີການນຳໃຊ້ເອກະສານ.

3.2 ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແມ່ນເພື່ອຄຸ້ມຄອງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າທຸກປະ ເພດໃນ ສປປ ລາວ. ກະຊວງມີໜ້າທີ່ຄາດຄະເນການຂາຍ, ການຂົນສົ່ງ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການສົ່ງອອກ ຜະລິດຕະພັນໄມ້, ໄມ້ທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ສຳເລັດຮູບ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າມີພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຂັ້ນແຂວງໃນການເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳຢູ່ພາຍໃນແຂວງ.

3.2.1 ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຈາກສະໜາມສອງຮອດໂຮງງານປຸງ ແຕ່ງໄມ້ ແລະ ຈົນຮອດການສົ່ງອອກ. ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຂອງສະໜາມສອງແມ່ນກະກຽມໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ມອບຕໍ່ໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເພື່ອການຄິດໄລ່ລາຄາ ແລະ ກວດກາໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງທຽບໃສ່ບັນຊີໄມ້ທ່ອນ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງກະກຽມສັນ ຍາຂາຍໄມ້ທ່ອນກັບບໍລິສັດ ຫຼື ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຂັ້ນແຂວງ, ແລ້ວອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງເຂົ້າສູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ຫຼື

ສົ່ງອອກໂດຍກົງ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຕິດຕາມກວດກາການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ການເກັບບັນທຶກເອກະສານເປັນລະບົບຕົ້ນຕໍໃນການຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍຈາກສະໜາມສອງຮອດໂຮງເລື່ອຍ ຫຼື ສົ່ງອອກໂດຍກົງ. ການກວດກາແມ່ນຢູ່ໂຮງເລື່ອຍໂດຍການເບິ່ງຜະລິດຕະພັນທີ່ໂຮງງານຜະລິດ ໂດຍສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເພື່ອສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງອອກເອກະສານສົ່ງອອກ. ການກວດກາບໍ່ເປັນທາງການສຳລັບວັດຖຸດິບທີ່ປ້ອນເຂົ້າໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ແຕ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງບັນທຶກພຽງແຕ່ວັດຖຸດິບທີ່ໂຮງງານໄດ້ຮັບໂດຍອີງໃສ່ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ.

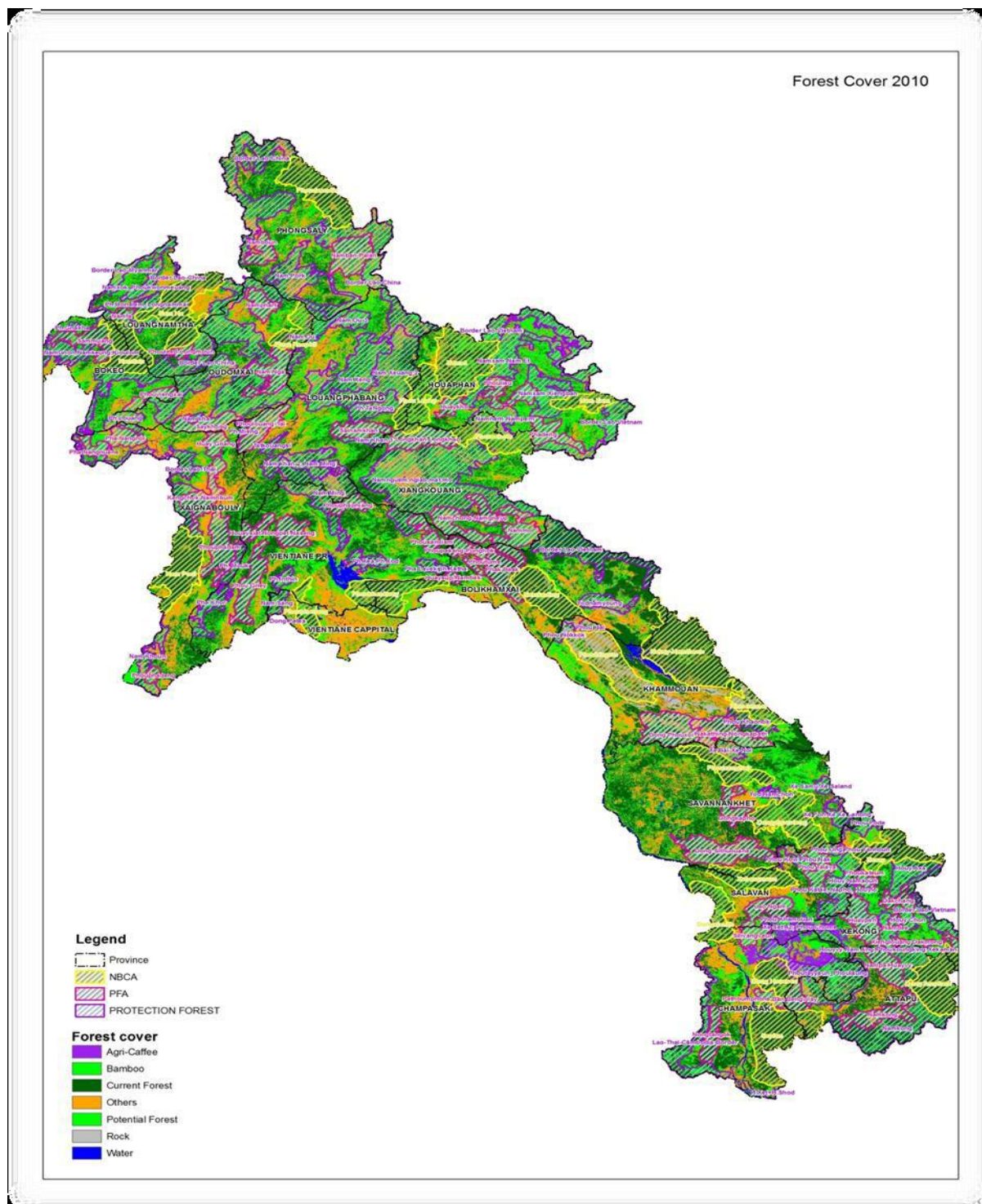
3.3 ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ:

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນຕອນທ້າຍຂອງປີ 2011 ໃນໄລ່ຍະທີ່ກຳລັງມີການກະກຽມບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ. ພາລະບົດບາດຕົ້ນຕໍຂອງກະຊວງໃໝ່ນີ້ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວໃນທົ່ວປະເທດ. ເນື່ອງຈາກວ່າກະຊວງຫາກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ສະນັ້ນພາລະບົດບາດຍັງຢູ່ໃນໄລ່ຍະຂອງການຮ່າງ. ໂຄງການພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງສ່ວນຫຼາຍປະກົດຂຶ້ນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນ, ການຕິດຕາມກວດກາການສະໜອງໄມ້ຈາກເຂດດັ່ງກ່າວຍັງນອນຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມບົດບາດການຄຸ້ມຄອງ ຂອງກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຕໍ່ການສະໜອງໄມ້ກໍ່ຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນເທື່ອ.

4. ປ່າໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ

ປະເທດລາວມີປ່າໄມ້ທີ່ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ເປັນປັດໃຈທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ເສດຖະກິດ ແລະ ລາຍຮັບຂອງປະເທດ, ຊຶ່ງການຜະລິດໄມ້ກວມເອົາ 3.2% ຂອງ GDP, ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວກັບເຂດປ່າແຕ່ລະແຫ່ງ ແລະ ການປະກອບສ່ວນຂອງອຸດສາຫະກຳໄມ້ເຂົ້າໃນ GDP ຍັງບໍ່ທັນມີເທື່ອຢູ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອັດຕາສ່ວນອາດສູງກ່ວານີ້ຖ້າກວມເອົາການນຳໃຊ້ເພື່ອດຳລົງຊີບ ແລະ ເອົາເຄື່ອງປ່າຂອງດົງເຂົ້າຕື່ມ. ຜະລິດຕະພັນໄມ້ກວມເອົາ 34% ຂອງລາຍຮັບທັງໝົດຈາກການສົ່ງອອກ ແລະ ສູງເຖິງ 50% ຂອງປີນີ້ (2012) ຄ່າພັນທະຂອງປ່າໄມ້ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າລາຍຮັບອາກອນທັງໝົດ 11% ຫຼຸດລົງຈາກ 20% ໃນຊຸມກາງປີ 1990 (MAF 2004, FS 2020). ພື້ນທີ່ປ່າທັງໝົດມີປະມານ 9.5 ລ້ານ ຮຕ ໃນ 2010 ຊຶ່ງກວມເອົາ 40.3% ຂອງພື້ນທີ່ທັງໝົດ (ກອງປະຊຸມປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ 2010). ການກຳນົດພື້ນທີ່ປ່າແມ່ນໜຶ່ງໃນເຄື່ອງມືຕົ້ນຕໍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢູ່ທຸກຂັ້ນບໍລິຫານ ນັບແຕ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຈົນຮອດພະແນກຢູ່ຂັ້ນແຂວງໂດຍມີ ເປົ້າໝາຍຫຼັກໃນການຮັກສາຄວາມສົມດຸນຂອງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ພາຍໃນປະເທດ (ຮູບທີ່ 1).

ຮູບທີ່ 1: ເນື້ອທີ່ປ່າປົກຫຸ້ມໃນ ສປປ ລາວ 2010 (ໂຄງການ SUFORD)

4.1 ປະເພດຂອງປ່າໄມ້

ການກຳນົດພື້ນທີ່ປ່າແມ່ນໜຶ່ງໃນເຄື່ອງມືຕົ້ນຕໍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢູ່ທຸກຂັ້ນບໍລິຫານນັບແຕ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຈົນຮອດພະແນກຢູ່ຂັ້ນແຂວງ. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (2007) ໄດ້ຈັດ ປະເພດຂອງປ່າໄມ້ອອກເປັນ 3 ປະເພດຄື: 1) ປ່າຜະລິດ 2) ປ່າສະຫງວນ ແລະ 3) ປ່າປ້ອງກັນ (ຮູບທີ່ 2)

4.1.1 ເນື້ອທີ່ປ່າຜະລິດ

ປ່າຜະລິດແມ່ນປ່າໄມ້ ແລະ ທີ່ດິນປ່າທີ່ຖືກຈັດປະເພດເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງ ການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍການນຳ ໃຊ້ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ບໍ່ມີຜົນກະທົບດ້ານລົບທີ່ໜັກໜ່ວງຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ປ່າຜະລິດກວມເອົາ 34% (3.20 ລ້ານ ຮຕ) ຂອງເນື້ອທີ່ປ່າທັງໝົດ. ດຳລັດນາຍົກເລກ ທີ່ 59/ນຍ (2002) ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງຂອງປ່າຜະລິດ ແລະ ແຈ້ງການຂອງກະຊວງເລກ ທີ່ 0240/ກກປ 2003 ທີ່ເປັນພື້ນຖານທາງກົດໝາຍຂອງປ່າຜະລິດ ເພື່ອໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໄດ້ ກຳນົດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າຜະລິດໃຫ້ຍືນຍົງ, ແລະ ແຈ້ງການເລກທີ 0060/2003 ທີ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາຫຼັກການ, ເນື້ອໃນດ້ານວິຊາການ ແລະ ລະບຽບການສຳລັບການຕັດໄມ້ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນຜະລິດຕະຜົນປ່າໄມ້. ໃນປີ 2006, ມີເຂດປ່າຜະລິດ 8 ແຫ່ງ ໄດ້ຖືກກຳນົດຢ່າງເປັນທາງການໂດຍອີງໃສ່ດຳລັດນາຍົກເລກທີ 27 (2006) ແລະ ເຂດປ່າຜະລິດ 29 ແຫ່ງກໍ່ຖືກກຳນົດຢ່າງເປັນທາງການໂດຍອີງຕາມດຳລັດນາຍົກເລກທີ 321 (2006). ໃນປະຈຸບັນ, ປະເທດລາວມີເຂດປ່າຜະລິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນຂັ້ນສູນກາງ ທັງໝົດມີ 51 ແຫ່ງ ໂດຍອີງຕາມດຳ ລັດ ແລະ ກວມເອົາເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 3,089,423 ຮຕ.

4.1.2 ເນື້ອທີ່ປ່າປ້ອງກັນ

ປ່າປ້ອງກັນແມ່ນປ່າໄມ້ ແລະ ພື້ນທີ່ປ່າທີ່ຖືກຈັດປະເພດເພື່ອຈຸດປະສົງການປ້ອງກັນພື້ນທີ່ບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ປ່າປ້ອງກັນຍັງກວມເອົາເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ສຳຄັນຕໍ່ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງ ຊາດ, ພື້ນທີ່ໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນໄພທຳມະຊາດ ແລະ ເຂດຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ອື່ນໆ. ປ່າປ້ອງກັນກວມເອົາ 2.8 ລ້ານ ຮຕ ຫຼື 29% ຂອງພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ.

4.1.3 ເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນ

ປ່າສະຫງວນແມ່ນປ່າໄມ້ ແລະ ພື້ນທີ່ປ່າທີ່ຖືກຈັດປະເພດເພື່ອຈຸດປະສົງປົກປ້ອງ ແລະ ອານຸລັກສັດປ່າ, ພືດ ພັນ, ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງປະຫວັດສາດ, ວັດທະນາທຳ, ການທ່ອງທ່ຽວ, ສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ການສຶກສາ ແລະ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ຊຶ່ງກວມເອົາ 37% (3.4 ລ້ານ ຮຕ) ຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ທັງໝົດ. ປ່າໄມ້ປະເພດນີ້ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊີວະນາໆພັນໂດຍມີຢ່າງໜ້ອຍ 8,100 ພັນພືດ, 166 ສາຍພັນ ຂອງສັດເລືອຄານ ແລະ ສັດເຄິ່ງບົກເຄິ່ງນ້ຳ, 700 ສາຍພັນຂອງນົກ ແລະ 100 ສາຍພັນຂອງສັດລ້ຽງລູກ

ດ້ວຍນົມທີ່ສາມາດພົບໄດ້ໃນປ່າໄມ້ປະເພດນີ້ (MAF, FS 2020). ເນື້ອທີ່ປ່າສະຫງວນ ຫຼື ພື້ນທີ່ອານຸລັກຊີວະນາໆພັນແຫ່ງຊາດໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນນັບແຕ່ປີ 1993 ໂດຍອີງໃສ່ດຳລັດນາຍົກເລກທີ 164 (1993). ບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງຍັງໄດ້ກຳນົດປ່າສະຫງວນ, ຊຶ່ງເພີ່ມຈຳນວນທັງໝົດເປັນ 5.3 ລ້ານ ຮຕ ຫຼື 22.6% ຂອງເນື້ອທີ່ປະເທດທັງໝົດ (ລາຍງານຂອງລັດຖະບານ 2005). ປ່າສະຫງວນດັ່ງກ່າວແມ່ນຖືກກຳນົດເຂດເພື່ອການປົກປ້ອງ ແລະ ຄວບຄຸມການນຳໃຊ້, ຊຶ່ງການຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນໃນເຂດນີ້ແມ່ນຖືກຫ້າມ (ລາຍງານຂອງລັດຖະບານ 2007). ລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດຂໍ້ຫ້າມ ຕໍ່ກັບບັນດາກິດຈະກຳດຳລົງຊີວິດຂອງຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນ ຫຼື ຢູ່ອ້ອມຂ້າງປ່າສະຫງວນ. ລັດຖະບານຍັງມີນະໂຍບາຍສຳລັບການຍົກຍ້າຍບັນດາບ້ານທີ່ຢູ່ພາຍໃນປ່າສະຫງວນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ (Baird&Shoemaker, 2005)

ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດທີ່ກວມເອົາທັງສາມປະເພດແມ່ນ 9.4 ລ້ານ ຮຕ ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງເນື້ອທີ່ປ່າ (ປະມານ 4.0 ລ້ານ ຮຕ ຫຼື 43%) ແມ່ນຫຼຸດລົງ ແລະ ຕ້ອງການໃຫ້ມີການຟື້ນຟູ. ການຕັດຕົ້ນໄມ້ເພື່ອກຽມດິນ, ການເຮັດໄຮ່, ການຕັດໄມ້ທີ່ປາດສະຈາກການຄວບຄຸມ, ການປ່ຽນປ່າເພື່ອເຮັດກະສິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ຍັງອ່ອນ ໄດ້ເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງການສູນເສຍປ່າໄມ້ ແລະ ການເຊື່ອມໂຊມຂອງປ່າໄມ້ (MAF, FS 2020). ຄວາມກະແຈກກະຈາຍຂອງປ່າໄມ້ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງປ່າໄມ້ກຳລັງຫຼຸດລົງຈາກ 128 ມ³/ຮຕ ໃນ 1990 ມາເປັນ 29 ມ³/ຮຕ ໃນ 2000. ມີຫຼາຍປັດໃຈທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການປ່ຽນແປງຊັບພະຍາກອນຂອງປ່າໄມ້ (K.Manivong ແລະ P.Sophathilath, 2007) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ຄວາມຕ້ອງການໃນຕະຫຼາດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃນພາຍພື້ນ
- ການຂາດການຄວບຄຸມການຊຸດຄົ້ນທີ່ຫຼາຍເກີນໄປ
- ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບການຕິດພັນໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າສູງ
- ການຄຸ້ມຄອງຂອງຂະແໜງການໃນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ປະຊາຊົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນນຳໃຊ້ວິທີຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ແລະ ການນຳໃຊ້ໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຕົ້ນໄມ້ຖືກຊຸດຄົ້ນນັ້ນສາມາດເຂົ້າໄປໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ຢ່າງຖືກກົດໝາຍ. ການນຳໃຊ້ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນ ເພື່ອຄວາມຕ້ອງການດ້ານກະສິກຳ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄດ້ນຳໄປສູ່ການເຊື່ອມໂຊມຂອງບາງພື້ນທີ່ສຳຄັນ ພາໃຫ້ການຈັດໝວດພື້ນທີ່ນຳໃຊ້ທີ່ກຳລັງມີຢູ່ເກີດຄວາມບໍ່ຊັດເຈນ. ບັນຫາຕົ້ນຕໍໜຶ່ງແມ່ນການຂາດເຂີນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຕົວຈິງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງປ່າໄມ້ພາຍໃນປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າສະຫງວນ.

ສປປ ລາວ ມີນະໂຍບາຍດ້ານປ່າໄມ້ທີ່ກຳນົດໃນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ຮອດປີ 2020 (ລາຍງານຂອງລັດຖະບານ 2005) ແລະ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍຂອງລັດຖະບານສຳລັບທຸກຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ເຊັ່ນ: ປ່າຜະລິດ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ການປູກປ່າ, ແຜນການຕັດໄມ້, ການປຸງແຕ່ງໄມ້, ປ່າປ້ອງກັນ, ການອານຸລັກຊີວະນາໆພັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກຢູ່ຊົນນະບົດ. ຍຸດທະສາດມີບ່ອນອີງທາງກົດໝາຍທີ່ເປັນ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ (ລາຍງານຂອງລັດຖະບານ 2007). ເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍທີ່ສໍາຄັນໃນຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ແມ່ນການຟື້ນຟູປ່າປົກຫຸ້ມໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ໄດ້ 70% ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020. ນະໂຍບາຍໄດ້ກໍານົດຄວາມຕ້ອງການຂອງການຟື້ນຟູປ່າທໍາມະຊາດໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກ່ວາ 6 ລ້ານ ຮຕ ຂອງປ່າເຫຼົ່າ. ໃນປີ 2010, ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກບັນຈຸເຂົ້າໄປໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີຄັ້ງທີ 7 ທີ່ກໍານົດເປົ້າໝາຍໃຫ້ໄດ້ປ່າປົກຫຸ້ມ 65% ຮອດປີ 2015 (ລາຍງານຂອງລັດຖະບານ 2005) (ນະໂຍບາຍປ່າໄມ້ຂອງລາວ, ຮ່າງບົດລາຍງານ GIZ 2011).

4.2 ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ

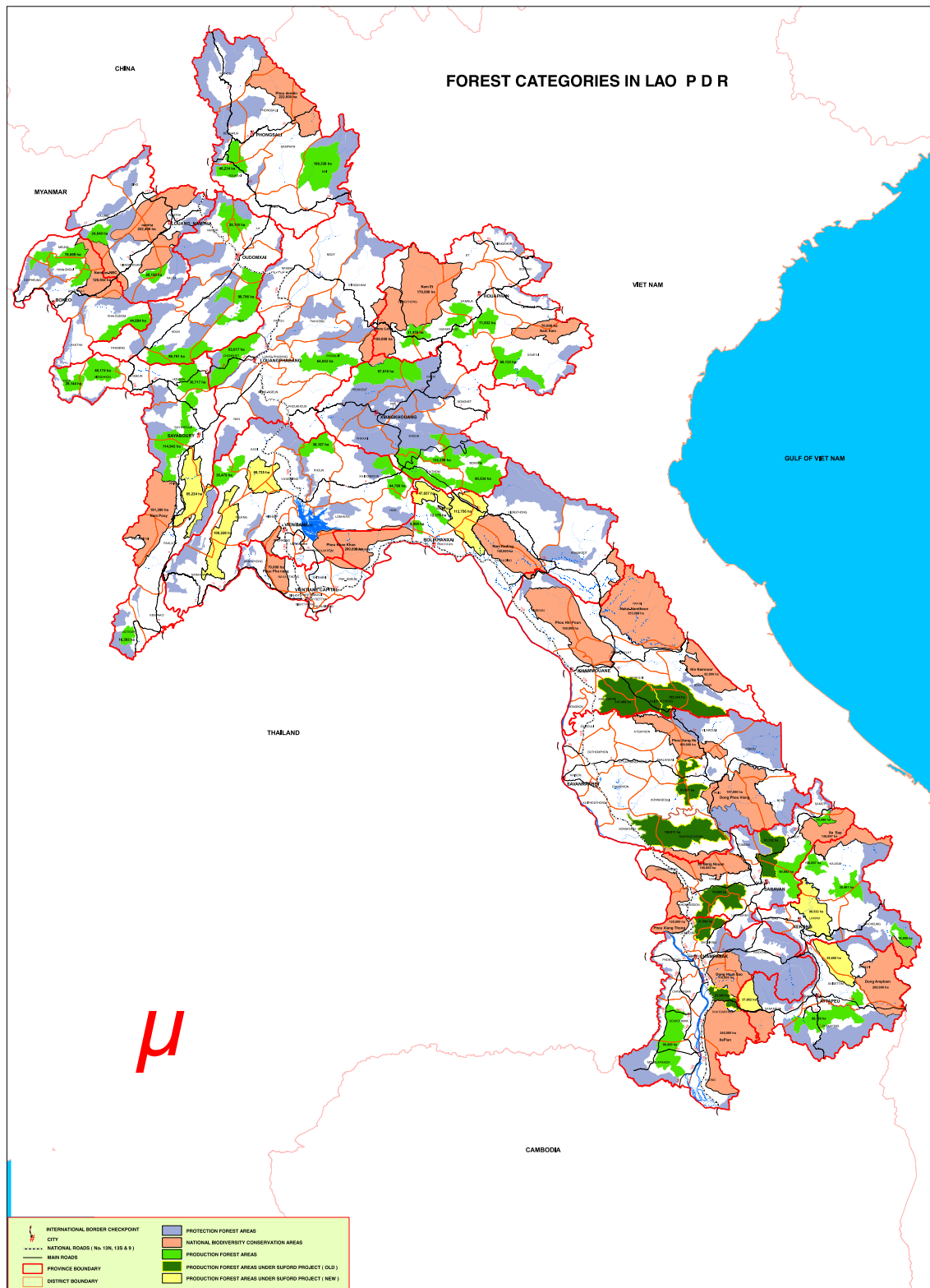
ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ບໍ່ນອນຢູ່ໃນປ່າສາມປະເພດ ແຕ່ກໍານົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ສະບັບປະຈຸບັນ. ການຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ປະເພດນີ້ແມ່ນເພື່ອນໍາໃຊ້ພາຍໃນບ້ານດັ່ງກ່າວເປັນຕົ້ນຕໍ. ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດເພື່ອຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕັດໄມ້ແມ່ນອີງໃສ່ຈໍານວນຂອງໄມ້ທີ່ຕ້ອງການຕັດ. ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງການຕັດໄມ້ເພື່ອກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງບ້ານ ຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບນາຍບ້ານ, ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກຫ້ອງການເມືອງ. ຖ້າໄມ້ຖືກໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງສະພາບຂອງຊຸມຊົນເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງຫ້ອງການບ້ານ, ໂຮງຮຽນ ຫຼື ວັດວາອາຮາມ, ນາຍບ້ານຕ້ອງໄປຫາຫ້ອງການເມືອງ ເພື່ອສະເໜີຂໍສິດໃນການຂຸດຄົ້ນຈາກຫ້ອງການປົກຄອງແຂວງ. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ສາມາດນໍາໃຊ້ ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວເພື່ອຂຸດຄົ້ນທາງການຄ້າອີງຕາມການຕົກລົງກັບນາຍບ້ານ.

4.3 ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ (ປ່າປູກ)

ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາໂດຍບັນດາບໍລິສັດເອກະຊົນ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຖືກຊຸກຍູ້ເປັນຢ່າງດີໃນປະເທດ. ດໍາລັດນາຍົກເລກທີ 46/ນຍ (2001) ໄດ້ເປັນສິ່ງກະຕຸກຊຸກຍູ້ ແລະ ເປັນມາດຕະການສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາ ໄມ້ທັງໝົດໃຫ້ຮັບໄມ້ທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງສວນປູກ. ເປົ້າໝາຍລວມຂອງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ການສະໜອງໄມ້ທີ່ນອກເໜືອຈາກຈໍານວນທີ່ຍືນຍົງຈາກປ່າຜະລິດຂອງລັດພາຍໃຕ້ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແມ່ນຈະໄດ້ຈາກປ່າສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ.

ໃນປີ 2005, ເນື້ອທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດຂອງປະເທດແມ່ນ 146,600 ຮຕ ຊຶ່ງໄມ້ສັກເປັນພັນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາຕົ້ນຕໍທີ່ຊາວກະສິກອນລາຍຍ່ອຍຫຼາຍຄົນປູກ (ບົດລາຍງານກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ 2005) ອີງຕາມລາຍງານຂອງ ມິດເລ (Midgley 2006), ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ສັກໃນແຕ່ລະປີອາດສູງເຖິງ 40,000 ມ³ ຕໍ່ປີຈົນຮອດ 2012. ໄມ້ວິກ ແລະ ໄມ້ຢາງພາລາ ກໍາລັງມີການປູກເພື່ອສະໜອງເຫຍື້ອເຈ້ຍ ແລະ ນໍ້າຢາງ. ຕາມປົກກະຕິ ພື້ນທີ່ປູກຢາງພາລາທີ່ປູກໃນໄລຍະຜ່ານມາສ່ວນຫຼາຍແມ່ນພາຍໃຕ້ຮອດວຽນ 25 ປີ.

ຮູບທີ 2 ແຜນທີ່ປ່າຜະລິດ, ປ່າສະຫງວນ ແລະ ປ່າປ້ອງກັນໃນ ສປປ ລາວ (ໂຄງການ SOUFORD)

5. ການສະໜອງໄມ້

5.1 ລະບົບໂກຕ້າໃນການຈັດສັນໄມ້

ປະເທດລາວໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບໂກຕ້າໃນການຈັດສັນຈຳນວນໄມ້ ທີ່ອອກໂດຍລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງໃຫ້ແກ່ແຂວງຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດຖືກຈັດສັນຕໍ່ໃຫ້ແກ່ເມືອງຕ່າງໆເພື່ອດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ. ລະບົບໂກຕ້າສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຖືກອອກ ແບບໃຫ້ເປັນການຈັດສັນປະຈຳປີ ສຳລັບເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ຍັງສາມາດກວມເອົາພື້ນທີ່ອື່ນໆ ທີ່ໄມ້ສາມາດຂຸດຄົ້ນໄດ້. ປ່າຜະລິດ ສ່ວນຫຼາຍຖືກຂຸດຄົ້ນໂດຍອົງໃສ່ໂກຕ້າປະຈຳປີ ທີ່ອອກໂດຍລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງ. ພື້ນທີ່ ຂຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ທົນທາງ, ໄດ້ນຳໃຊ້ໂກ ຕ້າພິເສດ ຊຶ່ງອາດບ່ອນຢູ່ໃນບັນດາຂໍ້ຫ້າມຂອງລະບົບໂກຕ້າປະຈຳປີ. ໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດທີ່ອອກ ໃຫ້ແກ່ແຂວງ, ໃນກໍລະນີຂຸດຄົ້ນບໍ່ສຳເລັດນັ້ນສາມາດຍົກຍອດໄປຕໍ່ໄປແລ້ວກາຍເປັນ ຍອດເຫຼືອໂກຕ້າ. ໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດທີ່ອອກໂດຍລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງ ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນທີ່ມີ ແຜນການສະເພາະ. ໃນປະຈຸບັນ, ເຂດປ່າຜະລິດສ່ວນຫຼາຍໃນ ສປປ ລາວ ຍັງບໍ່ທັນມີແຜນການຄຸ້ມຄອງເປັນທາງການ. ປະຈຸບັນມີໂຄງການ SUFORD ໄດ້ຮັບທຶນຊຸກຍູ້ຈາກທະນາຄານໂລກ ແລະ ລັດຖະບານຟິນແລນ ໄດ້ປະຕິບັດແຜນຈັດສັນສ່ວນໜຶ່ງແລ້ວ ແລະ ສ່ວນໜຶ່ງຍັງກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຜ່ານໂກຕ້າທີ່ຈັດສັນໃຫ້ ຈະຖືກວັດແທກ ແລະ ບັນທຶກຢູ່ໃນສະໜາມ 2 ໂດຍພະນັກງານພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມ 2 ເປັນທາງການມອບໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂາຍ ແລະ ຊຳລະຄ່າພັນທະສະໜາມສອງສະຖານທີ່ຊົ່ວຄາວ ສ່ວນຫຼາຍມັກຢູ່ໃກ້ພື້ນທີ່ຕັດໄມ້ພາຍໃນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ພື້ນທີ່ຂອງໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອວັດແທກ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນເພື່ອຂາຍພາຍໃນ ຫຼື ເພື່ອສົ່ງອອກ. ອີງຕາມບັນຊີໄມ້ທ່ອນ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ກະກຽມການຂາຍໄມ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນການປະເມີນລາຄາ ຫຼື ຂາຍໂດຍກົງໃຫ້ກັບບັນດາໂຮງງານແລ້ວກະກຽມໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ເອກະສານຕ່າງໆພາຍຫຼັງການຊຳລະຄ່າໄມ້ທ່ອນໃຫ້ພະແນກການເງິນ.

ການຂາຍໄມ້ທ່ອນແມ່ນເອົາແຕ່ໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າທາງການຄ້າເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພັນໄມ້ຊະນິດອື່ນໆບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຖືກໃຊ້. ພາຍຫຼັງການແທກ ແລະ ຈັດສັນຄຸນນະພາບໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງແລ້ວ, ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຈະຖືກສົ່ງໄປຫາຂະແໜງການຄ້າຂອງແຂວງກໍ່ຄືພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເພື່ອຄິດໄລ່ລາຄາໄມ້. ການຄິດໄລ່ໄດ້ອີງໃສ່ແຈ້ງການຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄິດໄລ່ມູນຄ່າໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ, ວັນທີ 27/1/2010 ຜູ້ຊີ້ຕ້ອງວາງເງິນມັດຈຳກັບພະແນກການເງິນທີ່ເປັນບ່ອນອອກໃບຮັບເງິນ.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງໄປຫາໂຮງງານ ຫຼື ສົ່ງອອກ. ບັນດາເອກະສານໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງປະກອບມີ: ໃບຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ, ສຳເນົາບັນຊີໄມ້ທ່ອນຂອງສະໜາມສອງທີ່ຮັບຮອງໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ສຳເນົາສັນຍາຊື້-ຂາຍໄມ້ (ທີ່ເຊັນໂດຍ

ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຜູ້ຊື້), ໃບຮັບເງິນ (ຄ່າພັນທະ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ) ທີ່ອອກໂດຍພະແນກການເງິນແຂວງ, ແລະ ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກ ໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ຕາຕະລາງທີ 1: ການຈັດສັນໂກຕ້າໄມ້ແຫ່ງຊາດ ຈາກສູນກາງໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ 2010/2011 (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມປ່າໄມ້ 2011)

ແຂວງ	ສວນປູກ (ມ³)	ປ່າທຳມະຊາດ (ໂກຕ້າປະຈຳປີ)			ໂກຕ້າພິເສດ		ຕໍ່ໄມ້	ຈຳນວນ ທັງ ໝົດ (ບໍ່ລວມຕໍ່ ໄມ້)
		PFA (ມ³)	ຕົ້ນໄມ້ ຖອນ ຮາກ (ມ³)	ຍອດເຫຼືອ 2009/2010 (ມ³)	ສູນກາງ (ມ³)	ແຂວງ (ມ³)		
ຫຼວງນ້ຳທາ	500							500
ອຸດົມໄຊ	500	100						600
ຫຼວງພະບາງ	4,000				1,505		1,000	5,505
ໄຊຍະບູລີ	1,850						1,900	1,850
ບໍ່ແກ້ວ	1,000							1,000
ຊຽງຂວາງ				24,000				24,000
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	1,000				1,754	300		3,054
ບໍລິຄຳໄຊ	150			80,020	4,048	2,626	525	86,844
ຄຳມ່ວນ	10,000	9,722			1,105	4,900	3,800	25,727
ສະຫວັນນະເຂດ	200	4,400			15,015	570		20,185
ສາລາວັນ	1,120	3,034			264	2,430	150	6,848
ຈຳປາສັກ	500,	709	5,799			492		7,500
ເຊກອງ	780			11,137			295	11,917
ອັດຕະປື	200			17,664			330	25,920
ລວມ	21,800	17,965	5,799	132,821		11,318	8,000	221,450

ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ແມ່ນເປັນໄປຕາມຂັ້ນຕອນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ໂກຕ້າໄມ້ປະຈຳປີ ອອກໂດຍລັດຖະບານ
- ໂກຕ້າໄມ້ພິເສດ ອອກໂດຍລັດຖະບານ
- ລະບົບໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ ອອກໂດຍອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

5.1.1 ໂກຕ້າປະຈຳປີ

ລະບົບໂກຕ້າປະຈຳປີ ແມ່ນອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງຈາກພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ທີ່ສົ່ງໃຫ້ສູນກາງເພື່ອ
ສັງລວມບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຈະຂຸດຄົ້ນ ທຽບໃສ່ງົບປະມານ ແລະ ການປະເມີນໄມ້ທີ່ມີໃນແຂວງ ສຳລັບແຕ່ລະປີ.

ໄມ້ທີ່ຍັງມີ ກວມເອົາຕົ້ນໄມ້ຈາກເຂດປ່າຜະລິດ, ພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ບໍ່ແຮ່, ຫີນທາງ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້ ແລະ ອື່ນໆ), ການບຸກເບີກພື້ນທີ່ເພື່ອການປູກສວນຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຮັດກະສິກຳ, ຊະນິດ ພັນໄມ້ປູກເຊັ່ນ: ຕົ້ນໄມ້ສັກ, ໄມ້ວິກ, ໄມ້ກະຖິນ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ອາດເປັນພື້ນທີ່ຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ນ້ອຍ. ໂກຕ້າທີ່ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ສະເໜີໄປນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຕິດພັນໂດຍກົງກັບພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນສະເພາະ ແຕ່ຍັງພິຈາລະນາເອົາຈຳນວນ ໄມ້ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມຍືນຍົງໃຫ້ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຕ່ລະແຂວງ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສັງລວມທັງສີສະເໜີໂກຕ້າປະຈຳປີຂອງແຂວງ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້ຄະນະນຳຂອງກະຊວງ ພິຈາລະນາທົບທວນ ແລະ ນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດໃຫ້ຮັບຮອງ. ຫຼັງຈາກທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ກໍ່ອອກແຈ້ງການໂກຕ້າທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ຈະອອກໃບອະນຸຍາດຕັດໄມ້ໃນພື້ນທີ່ປ່າຕ່າງໆ ໂດຍອີງຕາມໂກຕ້າທີ່ຖືກຮັບຮອງ.

5.1.2 ໂກຕ້າພິເສດ

ລະບົບໂກຕ້າພິເສດ ແມ່ນອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການທັນທີ ໂດຍກົງຈາກສູນກາງ ຫຼື ຈາກແຂວງ. ໂກຕ້າພິເສດທີ່ອອກໂດຍສູນກາງ ສ່ວນຫຼາຍອີງໃສ່ບັນດາໂຄງການທີ່ຊີ້ນຳໂດຍສູນກາງ. ລັດຖະບານສາມາດອອກໂກຕ້າພິເສດ ຜ່ານກອງເລຂາລັດຖະບານ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າແຂວງ ແລ້ວສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ສາມາດສົ່ງຄຳຮ້ອງໃຫ້ສູນກາງເພື່ອອອກໂກຕ້າພິເສດອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາສັງຄົມ, ຊຶ່ງກອງເລຂາລັດຖະບານສາມາດຮັບຮອງເອົາໄດ້ໂດຍກົງ. ກອງເລຂາລັດຖະບານຈະແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂກຕ້າພິເສດທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງ.

5.1.3 ໂກຕ້າໄມ້ຂອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂໍ້ມູນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ລາຍງານໃນບົດສຶກສານີ້ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໂດຍກົງເຖິງບໍລິມາດໄມ້ຂອງໂກຕ້າປະຈຳປີ ຫຼື ໂກຕ້າພິເສດ. ບໍລິມາດການຊຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກລາຍງານ ຜ່ານມານັ້ນແມ່ນຫຼາຍກວ່າບໍລິມາດ ຫຼື ຈັດສັນໂດຍໂກຕ້າ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນບໍລິມາດໄມ້ຂອງໂກຕ້າໄມ້ປະຈຳປີ ຫຼື ພິເສດທີ່ຮັບຮອງໂດຍສູນກາງ. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ຍັງສາມາດອອກໃບອະນຸຍາດຕັດໄມ້ອີງຕາມການຮັບຮອງຈາກເຈົ້າແຂວງ ສຳລັບໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ບໍ່ອາດກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບໂກຕ້າພິເສດ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນດ້ວຍລະບົບນີ້ ຖືກຄຸ້ມຄອງພາຍໃຕ້ການຮັບຮອງເປັນທາງການຈາກອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນເມືອງ, ຊຶ່ງພິຈາລະນາເປັນການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຖືກກົດໝາຍພາຍໃຕ້ ໂກຕ້າໄມ້ຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ຍັງສາມາດຕິດພັນກັບບັນດາບ້ານ ຫຼື ຊຸມຊົນ ທີ່ເຮັດກະສິກຳ, ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ໃຫ້ຕັດຕົ້ນໄມ້ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຄອບຄົວເຊັ່ນ: 5ມ³/ຄອບຄົວ (ມາດຕາ 41, ກົດໝາຍປ່າໄມ້ 2007). ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ສາມາດອອກໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ, ຊຶ່ງສາມາດຖືກໃຊ້ເພື່ອການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ບັນທຶກຂອງບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນໄມ້ຕົວຈິງທຽບໃສ່ໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດ ສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ, ຊຶ່ງ ສາມາດໄດ້ຈາກການສະໜອງໄມ້ໂດຍໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ (ຕາຕະລາງທີ່ 2).

ຕາຕະລາງທີ່ 2: ໂກຕ້າຂອງແຂວງ (ມ³) ແລະ ບັນທຶກການຜະລິດໄມ້ທ່ອນ (ມ³)

ແຂວງ	PFA		ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ		ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສະຫະກຳ	
	ໂກຕ້າ	ຕົວຈິງ	ໂກຕ້າ	ຕົວຈິງ	ໂກຕ້າ	ຕົວຈິງ
ສາລາວັນ	2,366	1,925	4,160	10,141	1,050	744
ເຊກອງ	14,780	9,876	6,000	18,614		0
ໄຊຍະບູລີ	0	0	0	3,255	1,100	520
ຫຼວງພະບາງ	0	0	1,505	3,327	4000	2052
ລວມ	17,146	11,801	11,665	35,307	6,150	3,316

5.1.4 ບັນທຶກການຜະລິດແຫ່ງຊາດ

ບັນທຶກຂອງການຈັດສັນໂກຕ້າ ແລະ ການຜະລິດຕົວຈິງແມ່ນກົມປ່າໄມ້ໄດ້ເກັບຮັກສາໄວ້ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກ ແຂວງ (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5: ໂກຕ້າທີ່ອອກໂດຍບັນດາແຂວງ). ຂໍ້ມູນບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນຕົວຈິງຄວນມາຈາກ ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບຢູ່ໃນສະໜາມສອງ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຕັດມາ ຖືກວັດແທກ ແລະ ບັນທຶກເຂົ້າໃສ່ບັນ ຊີໄມ້ທ່ອນໂດຍພະນັກງານຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (ຕາຕະລາງທີ່ 3).

ຕາຕະລາງທີ່ 3: ຂໍ້ມູນສັງລວມຈາກໂກຕ້າແຫ່ງຊາດ (ປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດ) ອອກໃຫ້ແກ່ແຂວງອີງຕາມ ແຫຼ່ງໄມ້ທີ່ມີ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມປ່າໄມ້, 2008-2010)

ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້	2008-2009		2009-2010		2010-2011	
	ໂກຕ້າ (ມ³)	ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນ ຕົວຈິງ (ມ³)	ໂກຕ້າ (ມ³)	ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນ ຕົວຈິງ (ມ³)	ໂກຕ້າ (ມ³)	ບໍລິມາດ ຂຸດຄົ້ນ ຕົວຈິງ (ມ³)
ຕົ້ນໄມ້ທີ່ປູກ	17,000	6,068	35,000	9,007	21,800	6,060
ເຂດປ່າຜະລິດ	133,000	71,429	21,181	17,234	17,965	10,870

ຍອດຄົງເຫຼືອໂກຕ້າເຂົ້າສູ່ລະບົບຈາກປົກກະຕິ			59,127	39,807	132,821	112,826
ໂກຕ້າພິເສດ (ໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານ)	492,055	271,379	431,382	250,750	48,864	59,577
ຕໍ່ໄມ້	1,000	132	6,700	2,860	8,000	2,287
ລວມ	643,055	354,828	553,390	319,658	229,450	191,620

5.1.5 ໂກຕ້າທຽບໃສ່ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ແບບຍືນຍົງ

ລະບົບໂກຕ້າ ແມ່ນຕິດພັນໂດຍກົງກັບຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບການສະໜອງໄມ້ໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳ ພ້ອມທັງຄວາມຕ້ອງການສ້າງລາຍຮັບຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ລະບົບໂກຕ້າແມ່ນອີງໃສ່ບໍລິມາດໄມ້ພຽງຢ່າງດຽວ ແລະ ສ່ວນຫຼາຍບໍ່ຕິດພັນກັບພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນສະເພາະ ຫຼື ການຄຸ້ມຄອງທີ່ຍືນຍົງຂອງຊັບພະຍາກອນໄມ້. ໄມ້ສ່ວນຫຼາຍໄດ້ຈາກແຫຼ່ງໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຊັ່ນ: ບໍ່ແຮ່, ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ ແລະ ທົນທາງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຂດປ່າຜະລິດ. ຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງໄມ້ສາມາດປະເມີນຜົນຜ່ານລະບົບການຮັບຮອງພາຍໃຕ້ໂກຕ້າປະຈຳປີ, ພິເສດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ ໂດຍມີການບັນທຶກເອກະສານໄມ້ທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນ, ຖືກວັດແທກຢູ່ສະໜາມສອງ ແລ້ວຖືກຂາຍເພື່ອການແປຮູບ ຫຼື ສົ່ງອອກ. ໄມ້ສ່ວນຫຼາຍທີ່ມາຈາກການອານາໄມທີ່ດິນເພື່ອກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງນັ້ນ. ຜົນຜະລິດຂອງໄມ້ທີ່ຍືນຍົງແມ່ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໂກຕ້າປະຈຳປີສໍາລັບເຂດປ່າຜະລິດ ຄວນອີງໃສ່ການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງໃນໄລຍະຍາວ, ຊຶ່ງພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຍືນຍົງຂອງໂກຕ້າເພື່ອຊຸດຄົ້ນປະຈຳປີ. ແຕ່ມີພຽງໄມ້ບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນຂອງເຂດປ່າຜະລິດ ທີ່ມີການບັນທຶກຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງເພື່ອຜົນຜະລິດຂອງໄມ້ທີ່ຍືນຍົງ.

ບັນດາສິ່ງທີ່ພົບໄດ້ຕົ້ນຕໍຂອງບົດສຶກສາ: ລະບົບໂກຕ້າ

- ລັດຖະບານອອກໂກຕ້າທີ່ອີງໃສ່ບໍລິມາດເພື່ອການຊຸດຄົ້ນໄມ້. ໂກຕ້າຂອງລັດຖະບານ ສາມາດເປັນໂກຕ້າປະຈຳປີເພື່ອເຂດປ່າຜະລິດ ຫຼື ໂກຕ້າພິເສດເພື່ອໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຫາສູນກາງເພື່ອໂກຕ້າພິເສດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການພັດທະນາທາງສັງຄົມ, ຊຶ່ງສາມາດອານຸມັດໂດຍກົງຈາກກອງເລຂາລັດຖະບານ. ກອງເລຂາລັດຖະບານຈະແຈ້ງໃຫ້ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂກຕ້າພິເສດທີ່ຖືກຮັບຮອງ.
- ໄມ້ສ່ວນຫຼາຍຖືກວາງແຜນເພື່ອການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ບໍລິມາດຊຸດຄົ້ນຕົວຈິງໃນ 2008-2011 ແມ່ນມາຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງພາຍໃຕ້ໂກຕ້າພິເສດອອກໂດຍລັດຖະບານ.
- ບົດສຶກສາໄດ້ພົບການນໍາໃຊ້ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງຂອງໂກຕ້າພິເສດ ໃນການຊຸດຄົ້ນຢູ່ແຂວງຕົວຢ່າງທີ່ໄດ້ລົງສໍາຫຼວດ. ບໍລິມາດໄມ້ຫຼາຍສົມຄວນທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນຜ່ານໃບອະນຸຍາດທີ່ອອກໂດຍອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເປັນໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນເອງ.
- ການສະໜອງໄມ້ໃນປະຈຸບັນຢູ່ ສປປ ລາວ ບໍ່ຕິດພັນໂດຍກົງທັງໝົດກັບໂກຕ້າທີ່ອອກໂດຍສູນກາງ ຍ້ອນຂໍ້ມູນບໍລິມາດໄມ້ສະແດງເຖິງອັດຕາສ່ວນຫຼາຍສົມຄວນມາຈາກໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ ດັ່ງທີ່ກຳນົດ

ໃນຕາຕະລາງທີ່ສອງ.

- ລະບົບໂກຕ້າທີ່ອີງໃສ່ບໍລິມາດ ບໍ່ໄດ້ຕິດພັນໂດຍກົງກັບພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນສະເພາະທີ່ມີແຜນການ ຫຼື ມີຜົນຜະລິດຈາກໄມ້ທີ່ຍືນຍົງຂອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕາມໄມ້.

5.2 ເຂດປ່າຜະລິດ

5.2.1 ເຂດປ່າຜະລິດແຫ່ງຊາດ

ປະເທດມີເຂດປ່າຜະລິດແຫ່ງຊາດ ທາງໝົດ 51 ແຫ່ງ ອີງຕາມລຳດັບ ແລະ ກວມເອົາພື້ນທີ່ທັງໝົດ 3,089,423 ຮຕ ໃນນັ້ນ 16 ແຫ່ງ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການ SOFORD (ຮູບທີ່ 3). ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ SOUFORD ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງເຂດປ່າຜະລິດໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງຜົນຜະລິດຂອງໄມ້ແບບຍືນຍົງ ໃນເວລາທີ່ເຂດປ່າຜະລິດອື່ນໆ ຍັງເປັນພື້ນທີ່ສຳລັບການຕັດໄມ້ແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວ. ການພັດທະນາການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການ SOUFORD ແມ່ນຂັ້ນຕອນທີ່ໃຊ້ເວລາຍາວ ແລະ ຫຼ້າຊ້າ ຍ້ອນມີວຽກກະກຽມທີ່ສຳຄັນຂອງການວັດແທກຂໍ້ມູນການຂຶ້ນບັນຊີປ່າໄມ້, ການວິເຄາະ, ການປະເມີນສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ອື່ນໆອີກ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ມີພື້ນທີ່ຍ່ອຍຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ພຽງແຕ່ 10 ແຫ່ງ ມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 82,760 ຮຕ ຢູ່ພາຍໃຕ້ເຂດປ່າຜະລິດທີ່ຕ່າງກັນນັ້ນ ໄດ້ຮັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນຈາກສະພາອານຸລັກປ່າ ຫຼື FSC ພາຍໃຕ້ກົມປ່າໄມ້ (ຕາຕະລາງທີ່ 4)

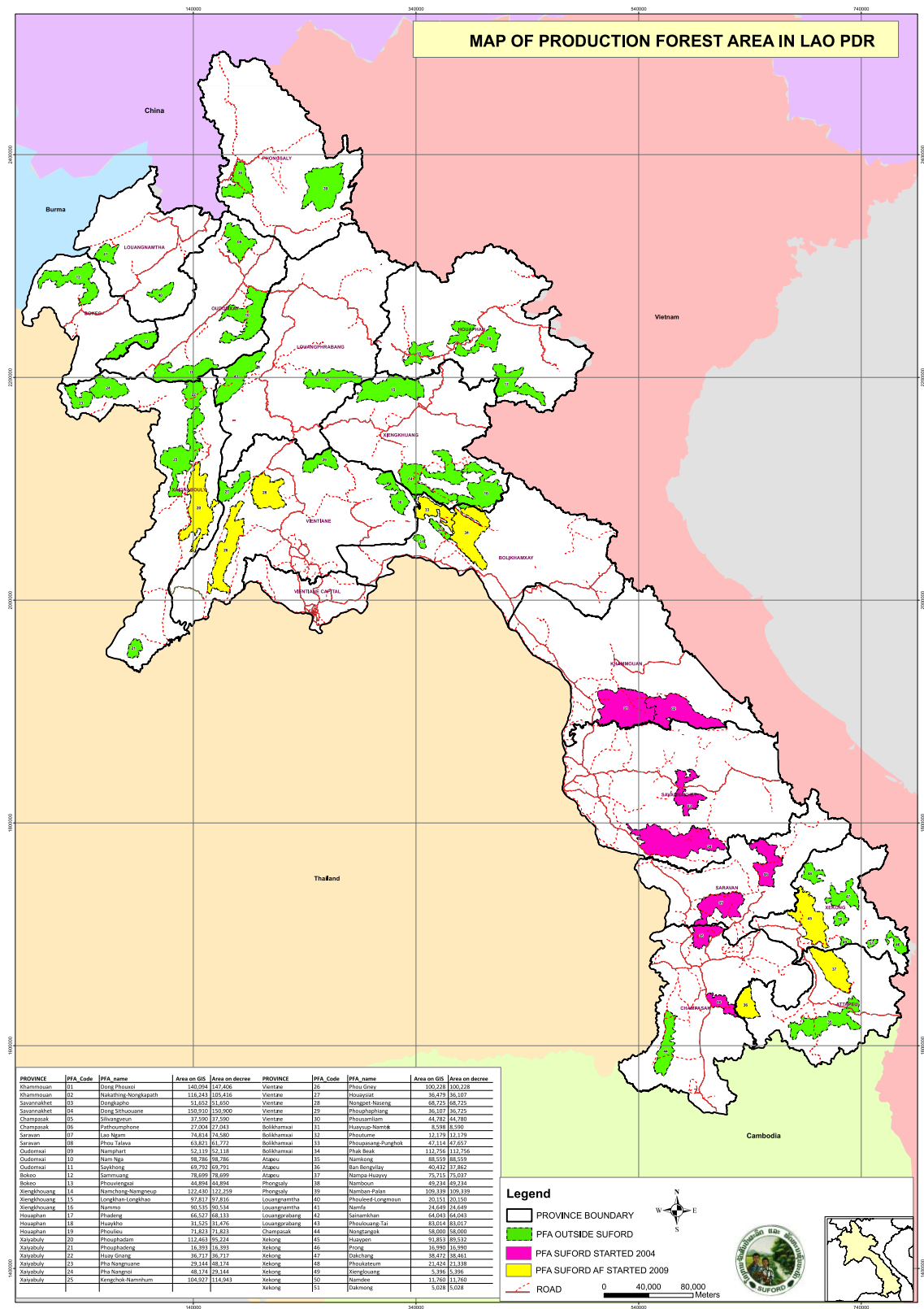
ຕາຕະລາງທີ່ 4: FSC ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຂດປ່າຜະລິດໄມ້ ແລະ ຫວາຍ

ແຂວງ	ເຂດປ່າຜະລິດຍ່ອຍ	ຮຕ
ບໍລິຄຳໄຊ	ບ້ານບຸ່ງປ່າຕາວ	210
ບໍລິຄຳໄຊ	ບ້ານດອນຊາດ	207
ບໍລິຄຳໄຊ	ບ້ານໂພນທອງ	376
ບໍລິຄຳໄຊ	ບ້ານສົບພວນ	349
ສາທວັນນະເຂດ	ບ້ານແກ້ງແປ	12,452
ສາທວັນນະເຂດ	ກະທອງເໜືອ	26,422
ຄຳມ່ວນ	ນາຜາແກ້ວ	10,741
ສາທວັນນະເຂດ	ໂນນຈານ	11,289
ສາທວັນນະເຂດ	ໜອງກັນ	8,346
ສາທວັນນະເຂດ	ທ່າພິ	12,368
ລວມ		82,760

ຫວາຍ

ໄມ້

ຮູບທີ 3: ເຂດປ່າຜະລິດໃນປະເທດລາວ 2010 (ໂຄງການ SOUFORD 2011)

ພື້ນທີ່ຂອງປ່າໄມ້ທີ່ຍັງສາມາດຜະລິດດ້ວຍປະລິມານທີ່ຍືນຍົງນັ້ນ ແມ່ນມີຈຳກັດຫຼາຍຍ້ອນເນື້ອທີ່ປ່າມີການຊຸດໂຊມລົງຈາກເຫດການຕັດໄມ້ ແລະ ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ຂອງຊຸມຊົນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ອີງຕາມໂຄງການ SOUFORD, ປະມານ 15% ເທົ່ານັ້ນຂອງປ່າຜະລິດທັງໝົດທີ່ຍັງຢູ່ໃນສະພາບປ່າໄມ້ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ ມີຕົ້ນໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າທາງການຄ້າຢ່າງໜ້ອຍ 60 ມ³/ຮຕ ກວມເອົາ 465,000 ຮຕ.

5.3 ພື້ນທີ່ຂອງປ່າໄມ້ແຂວງ ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ

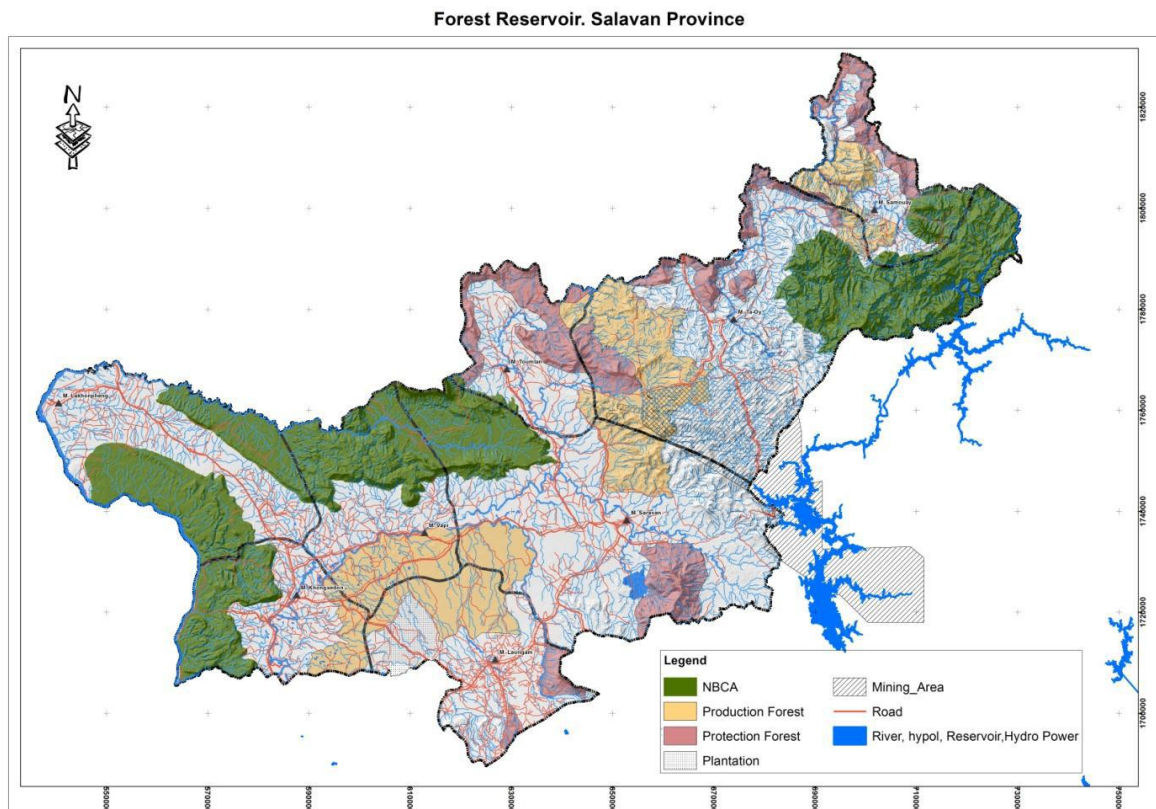
ທີມສຶກສາໄດ້ລົງຢ້ຽມຢາມ 4 ແຂວງ (ຄື: ສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ) ເພື່ອການປະເມີນຜົນລະບົບສຳລັບການຂົນສົ່ງການສະໜອງໄມ້, ການບັນທຶກເອກະສານ, ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ຈາກແຕ່ລະແຂວງ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ປະເມີນຜົນຄວາມສອດຄ່ອງຂອງລະບົບການສະໜອງໄມ້ທີ່ໄດ້ຕັ້ງປະຕິບັດຈາກແຫຼ່ງຕ່າງເຊັ່ນ: ເຂດປ່າຜະລິດ, ພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເນື້ອທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜົນຂອງກາຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ຂອງແຕ່ລະແຂວງ. ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກແຕ່ລະແຂວງ ກ່ຽວກັບພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ພາຍໃຕ້ປະເພດຂອງປ່າໄມ້ດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດປະເພດ ໃນສາມປະເພດຕົ້ນຕໍຂອງປ່າໄມ້.

ບົດສຶກສາອື່ນໆທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນປະເທດລາວໂດຍບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ການສະໜອງໄມ້ແມ່ນມາຈາກປ່າຫຼາຍປະເພດໂດຍຜ່ານໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ກິດຈະກຳບຸກເບີກພື້ນທີ່, ຊຶ່ງຖືກອານຸຍາດຕາມປະເພດປ່າທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ເປັນພື້ນທີ່ປ່າສະຫງວນ. ສະນັ້ນ, ຄວາມຮູ້ຕໍ່ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດໃນແຕ່ລະແຂວງຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ຍ້ອນປະເພດປ່າໄມ້ທັງໝົດເປັນແຫຼ່ງໄມ້ທີ່ມີທ່າແຮງ, ຊຶ່ງສາມາດສະໜອງເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ແລະ ສົ່ງອອກໄດ້.

5.3.1 ແຂວງສາລາວັນ

ແຂວງສາລາວັນມີພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດປະມານ 570,427 ຮຕ ກວມເອົາ 138,679 ຮຕ ຂອງເຂດປ່າຜະລິດ, 107,959 ຮຕ ຂອງປ່າປ້ອງກັນ, 240,163 ຮຕ ຂອງປ່າສະຫງວນ, ສວນປູກຕົ້ນສັກ 1,892 ຮຕ ແລະ ປະມານ 81,000 ຮຕ ຂອງປ່າຊົມໃຊ້ບ້ານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ແບບກະແຈກກະຈາຍ (ຮູບທີ່ 4 ແລະ ຕາຕະລາງທີ່ 5).

ຮູບທີ່ 4: ແຜນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງສາລາວັນ.

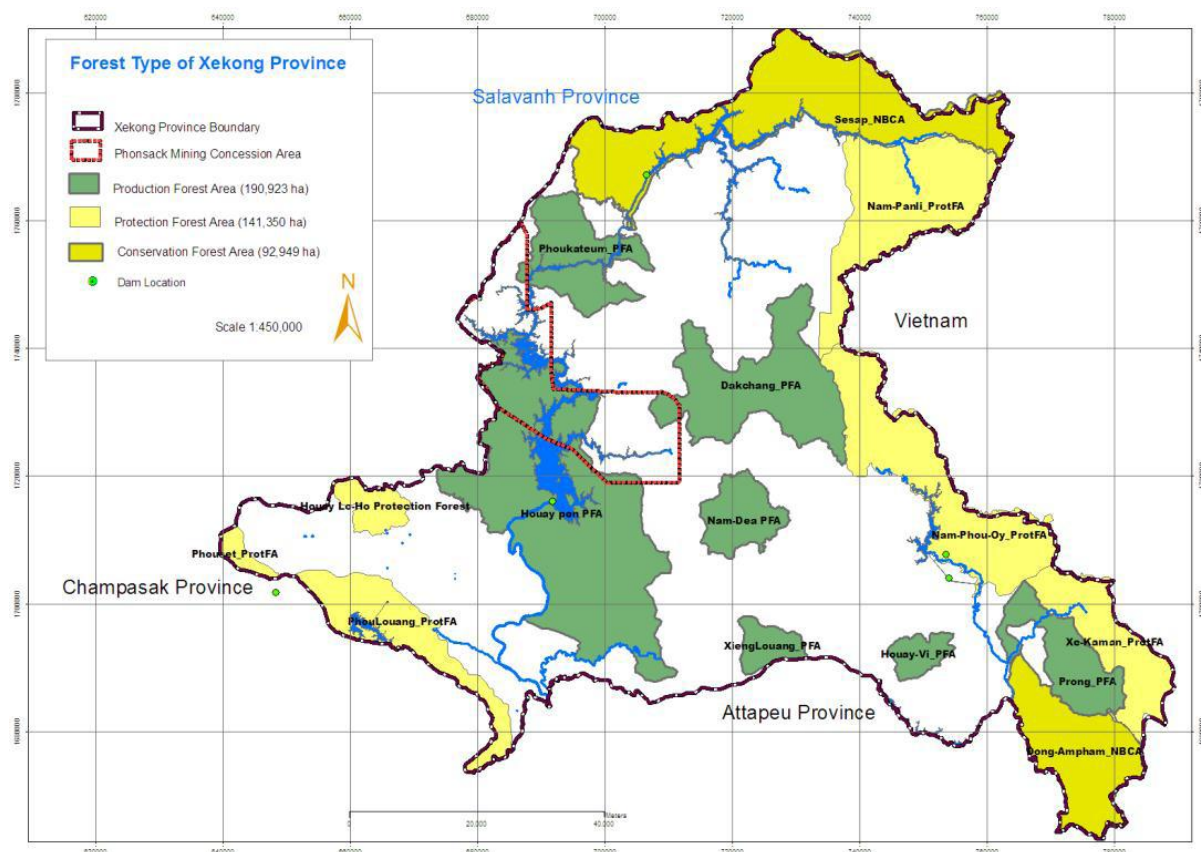
ຕາຕະລາງທີ່ 5: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງສາລາວັນ

ປະເພດຂອງປ່າໄມ້	ພື້ນທີ່ (ຮຕ)
ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ	138,679
ປ່າປ້ອງກັນ	107,959
ປ່າອານຸລັກ (NCBA)	240,163
ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ	1,892
ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ	81,734
ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ	570,427

5.3.2 ແຂວງເຊກອງ

ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງເຊກອງ ຕາມການບັນທຶກແມ່ນມີທັງໝົດ 425,222 ຮຕ, ໃນນັ້ນປ່າຜະລິດມີ 190,923 ຮຕ, ປ່າປ້ອງກັນມີ 141.350 ຮຕ ແລະ ປ່າສະຫງວນມີ 92,949 ຮຕ. ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານບໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກຂໍ້ມູນໂດຍຂະແໜງປ່າໄມ້, ສໍາລັບພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ນອນໃນ 3 ປະເພດປ່າຕົ້ນຕໍທີ່ສາມາດສະໜອງໄມ້ໄດ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກ (ຮູບທີ່ 5 ແລະ ຕາຕະລາງທີ່ 6).

ຮູບທີ່ 5: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງເຊກອງ

ຕາຕະລາງທີ່ 6: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງເຊກອງ

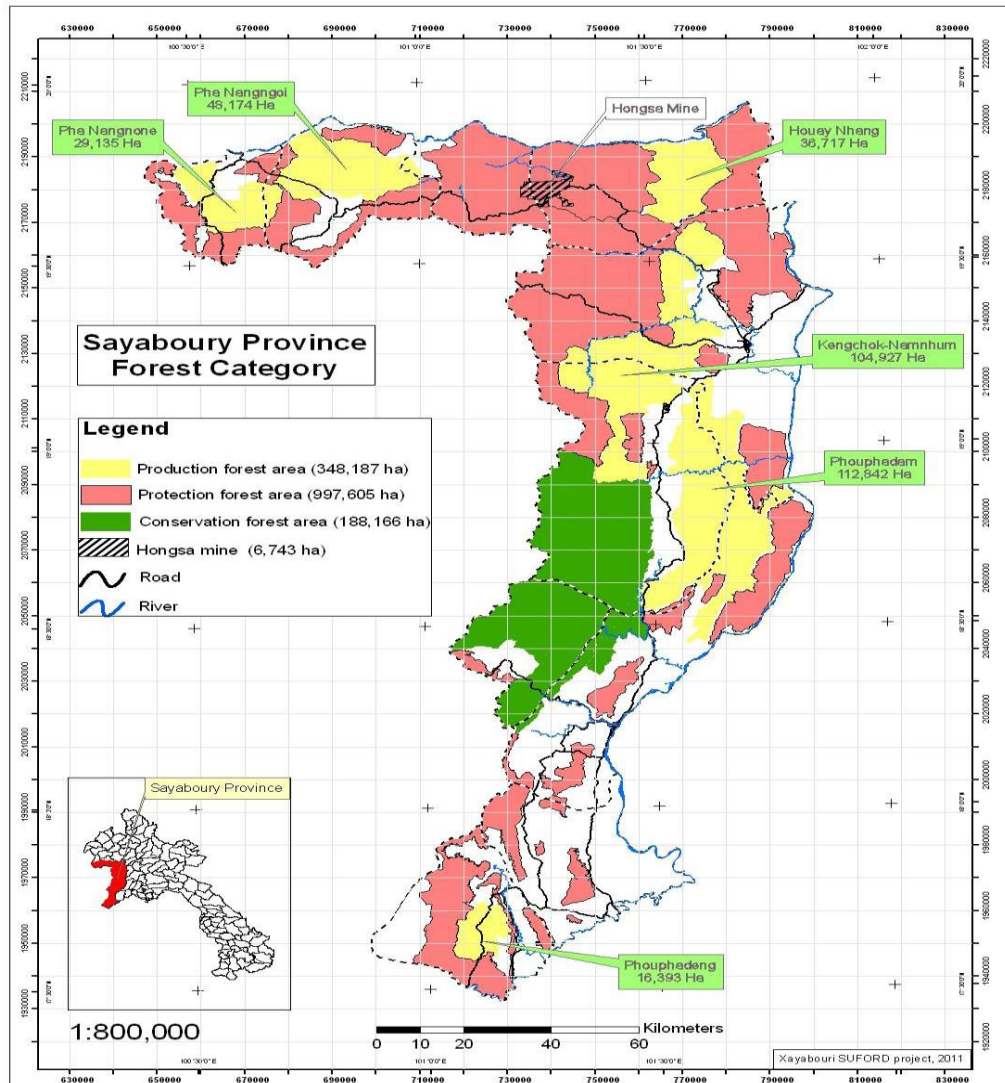
ປະເພດຂອງປ່າໄມ້	ພື້ນທີ່ (ຮຕ)
ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ	190,923
ປົກປ້ອງປ່າ	141,350
ປ່າອານຸລັກ	92,949
ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ	ຮຕ
ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ	ຮຕ
ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ	425,222

5.3.3 ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ແຂວງໄຊຍະບູລີມີເນື້ອທີ່ປ່າທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ແຕ່ບໍ່ທັນມີການບັນທຶກຄົບຊຸດ. ທີມງານສຶກສາໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນບັນທຶກພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຈາກແຜນທີ່ GIS ແລະ ບັນທຶກປ່າໄມ້ຂອງແຂວງທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍໃນບັນດາປະເພດຂອງປ່າໄມ້. ຄວາມແຕກຕ່າງຕົ້ນຕໍລະຫວ່າງບັນທຶກທາງການ ແລະ ແຜນທີ່ GIS ແມ່ນປ່າປ້ອງກັນທີ່ມີຄວາມແຕກ

ຕ່າງເກີນ 700,000 ຮຕ ໃນຂະໜາດ 997,000 ຮຕ ແລະ 261.000 ຮຕ. ປ່າຜະລິດມີຢູ່ເກີນ 12,000 ຮຕ ຊຶ່ງປະມານ 3% ຂອງພື້ນທີ່ (ຮູບທີ່ 6 ແລະ ຕາຕະລາງທີ່ 7).

ຮູບທີ່ 6: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ (ໂຄງການ SOUFORD 2011)

ຕາຕະລາງທີ່ 7: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ໂຄງການ SOUFORD 2011).

ປະເພດຂອງປ່າໄມ້	ແຜນທີ່ GIS ພື້ນທີ່ (ຮຕ)	ບັນທຶກຢູ່ແຂວງ
ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ	349,187	336,277
ປົກປ້ອງປ່າ	997,605	261,252
ປ່າອານຸລັກ	188,166	177,045
ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ	ຮຕ	
ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ	ຮຕ	29,527
ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ	1,534,960	843,668

ທີມງານຍັງໄດ້ລົງສັງເກດພື້ນທີ່ໃນແຜນທີ່ເປັນປ່າປ້ອງກັນນັ້ນ ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍມັກຖືກໃຊ້ເພື່ອການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ບັນຈຸເອົາພື້ນທີ່ຕົວເມືອງພ້ອມ. ສະນັ້ນ, ອັດຕາສ່ວນຂອງພື້ນທີ່ປ່າປ້ອງກັນທີ່ເປັນແຜນທີ່ໄດ້ກາຍເປັນທາງ ເລືອກຂອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນແລ້ວ. ບັນຫາດັ່ງກ່າວເກີດຢູ່ເມືອງຫົງສາ, ຊຶ່ງພື້ນທີ່ຂອງເມືອງແມ່ນຂຶ້ນແຜນທີ່ເປັນ ປ່າປ້ອງກັນ ແລະ ປ່າຜະລິດ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແຜນທີ່ນັ້ນກວມເອົາຕົວເມືອງຫົງສາພ້ອມ ແລະ ທົ່ງພຽງ ເພື່ອເຮັດກະສິກໍາ ແລະ ພື້ນທີ່ສໍາປະທານບໍ່ແຮ່ ໃນຫົງສາ. (ຮູບທີ່ 7).

ຮູບທີ່ 7: ເມືອງຫົງສາຂອງແຂວງໄຊຍະບູລີທີ່ຂຶ້ນແຜນທີ່ປ່າໄມ້ເປັນປ່າປ້ອງກັນ.

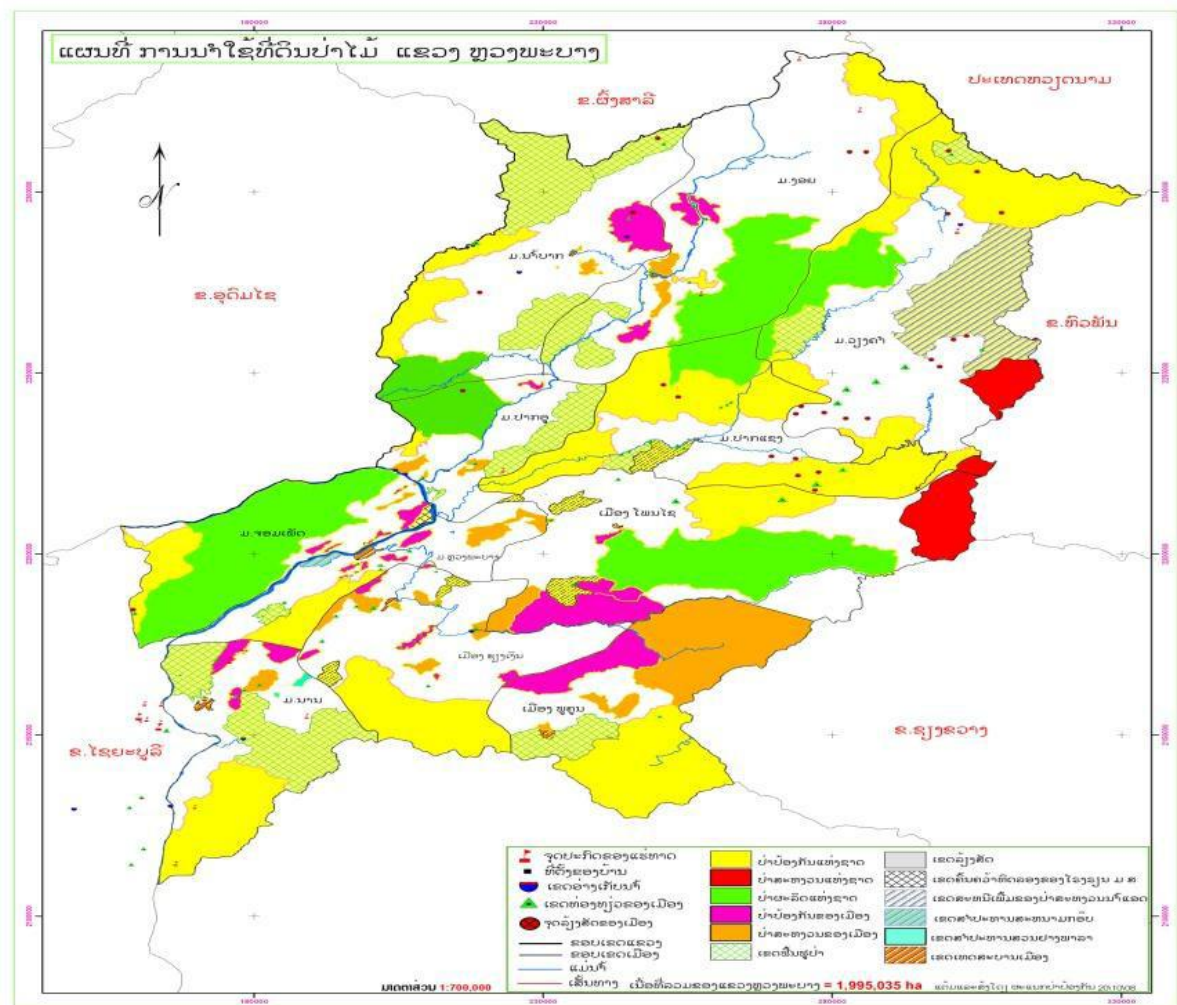
5.3.4 ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງກວມເອົາທັງໝົດ 1,186,868 ຮຕ, ຊຶ່ງພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດມີ 147,060 ຮຕ, ປ່າປ້ອງກັນມີ 498,217 ຮຕ ແລະ ປ່າສະຫງວນມີ 121,403 ຮຕ. ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ເປັນພື້ນທີ່ກວ້າງ ໃຫຍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກຂໍ້ມູນໂດຍຂະແໜງການໄມ້ ແຕ່ມີປະມານ 379,083 ຮຕ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງເປັນແຜນທີ່ ເທື່ອ. ການສ້າງແຜນທີ່ນໍາໃຊ້ທີ່ດິນສະບັບພາສາອັງກິດບໍ່ມີຢູ່ຂະແໜງການປ່າໄມ້. ແຂວງຫຼວງພະບາງມີພື້ນທີ່ ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາຫຼາຍ ສ່ວນຫຼາຍເປັນຄອບຄົວລາຍຍ່ອຍທີ່ມີປ່າໄມ້ສັກເປັນການລົງທຶນໄລຍະຍາວ (ຮູບທີ່ 8 ແລະ ຕາຕະລາງທີ່ 8).

ຕາຕະລາງທີ່ 8: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ

ປະເພດຂອງປ່າໄມ້	ພື້ນທີ່ (ຮຕ)
ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ	147,060
ປົກປ້ອງປ່າ	498,217
ປ່າອານຸລັກ	121,403
ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ	41,105
ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ	379,083
ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ	1,186,868

ຮູບທີ່ 8: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PFS ຫຼວງພະບາງ 2011)

5.4 ການສະໜອງໄມ້ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ (ຕຸລາ 2010-ພຶດສະພາ 2011)

ການສະໜອງໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ສ່ວນຫຼາຍຖືກຄຸ້ມຄອງລະບົບໂກຕ້າ ຫຼື ສູນກາງເປັນຜູ້ອອກໂກຕ້າປະ ຈຳປີ ຫຼື ພິເສດໃຫ້ແຕ່ລະແຂວງ, ຊຶ່ງຈະຈັດສັນໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນໄມ້ຢູ່ບັນດາພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳໄວ້ ຫຼື ຜ່ານບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ໄລຍະເວລາທີ່ມີການຂຸດຄົ້ນຕົ້ນຕໍແມ່ນລະຫວ່າງລະດູແລ້ງເລີ່ມຈາກ ເດືອນຕຸລາ ຮອດເດືອນພຶດສະພາ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອີງຕາມຄຳຄິດເຫັນໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນວັນທີ 9/1/2012 ທີ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນວ່າ: ການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນແມ່ນລະດູຝົນ ແລະ ເປັນສາເຫດພາໃຫ້ລະບົບທຶນທາງເປພ່ໜັກໜ່ວງ. ການຂົນສົ່ງໄມ້ຄວນຕິດພັນກັບກິດຈະກຳຕັດໄມ້ ແລະ ບໍ່ຄວນຂົນສົ່ງຫຼ້າຊ້າຈົນຮອດລະດູຝົນ.

5.4.1 ເຂດປ່າຜະລິດ

ການສະໜອງໄມ້ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຄາດວ່າຈະມາຈາກເຂດປ່າຜະລິດ, ສະນັ້ນ ທີມງານໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ, ໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດທີ່ອອກໃຫ້ເພື່ອການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ເປັນບັນທຶກບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງໃນລະດູຂຸດຄົ້ນທີ່ເລີ່ມຈາກເດືອນຕຸລາ 2010 ຫາ ເດືອນພຶດສະພາ 2011(ຕາຕະລາງທີ່ 9)

ຕາຕະລາງທີ່ 9: ການສະໜອງໄມ້ຈາກເຂດປ່າຜະລິດຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ (ຕຸລາ 2010 ຫາ ພຶດສະພາ 2011)

ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ ແຂວງສາລາວັນ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ມ³)	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ຮຕ)	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ພູຕາລາວັນ	63,818		300	200	ປະຈຳປີ
ເລີາງາມ	74,856		1125	448	ປະຈຳປີ
ລວມ	138,679	2,366	1,425	648	

ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ ແຂວງເຊກອງ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ມ³)	ມີ (PFS ລາຍງານ) (ຮຕ)	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ຫ້ວຍເປັນ	91,853	0		NA	NA
ພົງ	16,990	0		NA	NA
ດາກຈຶງ	38,472	0		NA	NA
ພູກະຕຽງ	21,338	7,731	NA	NA	ປະຈຳປີ
ຊຽງຫຼວງ	5,396	3,120	NA	NA	ປະຈຳປີ
ນ້ຳດີ	11,760	1,932	NA	NA	ປະຈຳປີ
ດາກມອງ	5,028	1,997	NA	NA	ປະຈຳປີ
ລວມ	190,923	14,780	9,876	NA	ປະຈຳປີ

ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ ແຂວງໄຊຍະບູລີ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ມ³)	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ຮຕ)	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ປ່ານາງນວນ	29,135	0	0	0	NA
ປ່ານາງນ້ອຍ	48,173	0	0	0	NA
ຫ້ວຍຍາງ	36,717	0	0	0	NA
ແກ້ງຈີນນ້ຳທົງ	104,926	0	0	0	NA
ພູຜາດຳ	112,842	0	0	0	NA
ພູຜາແດງ	16,393	0	0	0	NA
ລວມ	348,187	0	0	NA	NA

ພື້ນທີ່ປ່າຜະລິດ ແຂວງຫຼວງພະບາງ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ມ³)	ມີ (PFS ລາຍ ງານ) (ຮຕ)	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ສາຍນ້ຳຄານ	64,043	0	0	0	NA
ພູຫຼວງໃຕ້	83,017	0	0	0	NA
ລວມ	147,060	0	0	NA	NA

ລວມທັງໝົດ 4 ແຂວງ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	ມີ (PFS Reports) (ມ³)	ມີ (PFS Reports) (ຮຕ)	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ເນື້ອທີ່ປ່າຜະລິດ	824,849	17,146	11,801	NA	ປະຈຳປີ

ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຢູ່ແຂວງມີສອງແຂວງທີ່ບໍ່ໄດ້ໂກຕ້າປະຈຳປີ ຫຼື ພິເສດກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂດປ່າຜະລິດ 2010-2011 ທີ່ເປັນລະດູການຊຸດຄົ້ນ ແຕ່ PFS ແຂວງໄຊຍະບູລີ ລະບຸວ່າ: ແຂວງບໍ່ໄດ້ມີໂກຕ້າປະຈຳປີສຳລັບເຂດປ່າຜະລິດມາເປັນເວລາ 5 ປີແລ້ວ. ແຂວງທີ່ມີໂກຕ້າຊຸດຄົ້ນຢູ່ເຂດປ່າຜະລິດ (ແຂວງສາລາວັນ ແລະ

ແຂວງເຊກອງ), ແຕ່ບໍ່ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍບໍລິມາດໄມ້ຕາມໂກຕ້າໄດ້. ພື້ນທີ່ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກປ່າຕ່າງໆແມ່ນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ຄ່ອຍສອດຄ່ອງກັນ.

ເຂດປ່າຜະລິດພາຍໃນ 4 ແຂວງ ກວມເອົາພື້ນທີ່ທັງໝົດ 824,849 ຮຕ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຕັດໄດ້ ອີງຕາມໂກຕ້າ ທັງໝົດ 17,146 ມ³. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີ 2 ແຂວງທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໄດ້ພຽງແຕ່ 11,301 ມ³ ໃນຊ່ວງ ລະດູຂຸດຄົ້ນ 2010-2011. ຂໍ້ມູນການຂຸດຄົ້ນຢູ່ແຂວງສາລາວັນ ແມ່ນ 1,425 ມ³ ຈາກພື້ນທີ່ 648 ຮຕ, ຄິດ ສະເລ່ຍຜົນຜະລິດຂອງໄມ້ ແມ່ນ 2,2 ມ³ ຕໍ່ ຮຕ, ຊຶ່ງຍັງຕ່ຳຫຼາຍຈາກອັດຕາການຂຸດຄົ້ນເພື່ອການຄ້າທີ່ ແມ່ນ 20-40 ມ³ ຕໍ່ ຮຕ ແລະ ຍັງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ແມ່ນຊຸດໂຊມຫຼາຍ ຫຼື ອີງໃສ່ແຕ່ລະພື້ນທີ່ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ມີຈຳກັດ ສະເພາະພັນໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າທາງການຄ້າເທົ່ານັ້ນ. ຫຼັງໃນຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ SOUFORD ແມ່ນເພີ່ມອັດຕາການພື້ນຟູຂອງພັນໄມ້ທີ່ບໍ່ມີໃຜຮູ້ໃຫ້ມີຄຸນຄ່າທາງເສດຖະກິດເພື່ອການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້.

ຂໍ້ມູນການຂຸດຄົ້ນຈາກແຂວງເຊກອງ ບໍ່ມີພຽງພໍເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມາດປະເມີນຜົນ ຍ້ອນຂາດຂໍ້ມູນທາງດ້ານບໍລິມາດ ຫຼື ການຕັດໄມ້ໃນພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນຂອງແຕ່ລະປະເພດປ່າ ເພື່ອຊ່ວຍຢັ້ງຢືນຕົວເລກການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ໄດ້ຖືກລາຍງານ ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈເຊັ່ນ: ແຂວງທີ່ມີເຂດປ່າຜະລິດໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ແຕ່ບໍ່ມີໂກຕ້າປະຈຳປີ ຫຼື ພິເສດ ເພື່ອການຂຸດຄົ້ນໄມ້ມາຕັ້ງ 5 ປີແລ້ວ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຄືຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳຈາກການບັນທຶກເຂດປ່າຜະລິດທີ່ກວ້າງຂວາງ ແຕ່ບໍລິມາດໄມ້ທີ່ສາມາດຂຸດຄົ້ນໄດ້ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ.

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນຕົ້ນຕໍ: ເຂດປ່າຜະລິດ

- ການປະກອບສ່ວນຂອງເຂດປ່າຜະລິດ ເຂົ້າໃນການສະໜອງໄມ້ນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ ແລະ ມີພຽງ 2 ແຂວງຈາກ 4 ແຂວງທີ່ໃຊ້ເຂດປ່າຜະລິດເປັນແຫຼ່ງໄມ້ທີ່ມີຢູ່.
- ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນຕົວຈິງຈາກເຂດປ່າຜະລິດຢູ່ 4 ແຂວງ ທີ່ຖືກປະເມີນຜົນນັ້ນມີທັງໝົດ 11,301 ມ³, ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນທີ່ໜ້ອຍຫຼາຍທຽບໃສ່ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງເຂດປ່າຜະລິດ (824,800 ຮຕ).
- ລະດັບຂອງການຜະລິດຢູ່ໃນເຂດປ່າຜະລິດ (2,2 ມ³/ຮຕ ຢູ່ແຂວງສາລາວັນ) ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງລະບົບເສດຖະກິດທີ່ວ່າໄປ ແລະ ລະບົບທີ່ສະໜອງຜົນໄດ້ຮັບແບບຍືນຍົງ, ແລະ ບອກໃຫ້ຮູ້ອີກວ່າ: ປ່າໄມ້ແມ່ນຊຸດໂຊມຫຼາຍ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນແມ່ນຈຳກັດຊະນິດພັນ ທີ່ມີມູນຄ່າທາງເສດຖະກິດບາງພັນເທົ່ານັ້ນ.

5.4.2 ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ຈຳນວນໄມ້ທີ່ຖືກຜະລິດ ເປັນຜະລິດຕະພັນຄູ່ຂອງໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນປະກອບດ້ວຍ: ການກໍ່ສ້າງທົນທາງ, ເຂື່ອນໄຟຟ້າ, ບໍ່ຖ່ານຫີນ ແລະ ຫີນກາວ, ແລະ ການບຸກເບີກທີ່ດິນອື່ນໆເຊັ່ນ: ການບຸກເບີກພື້ນທີ່ເພື່ອ ໂຄງການສວນປູກໄມ້ ແລະ ການພັດທະນາອື່ນໆ. ຕົ້ນໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກການບຸກເບີກເພື່ອກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ

ສາມາດ ປ້ອນເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງພາຍໃນໃຫ້ແກ່ໂຮງງານທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ສົ່ງອອກໂດຍກົງເປັນໄມ້ທ່ອນ ໃຫ້ປະເທດ ເພື່ອນບ້ານເຊັ່ນ: ຫວຽດນາມ, ໄທ ແລະ ຈີນ. ທີມງານໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກແຕ່ລະແຂວງເປົ້າ ໝາຍເພື່ອປະ ເມີນຜົນປະລິມານຂອງໄມ້ທີ່ມາຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຕ່າງໆ ແລະ ກຳນົດຄວາມສຳຄັນ ທີ່ຕິດພັນກັບ ການສະໜອງໄມ້ທັງໝົດທີ່ມາຈາກແຕ່ລະແຂວງ (ຕາຕະລາງທີ 10).

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ເກັບກຳນັ້ນກວມເອົາບໍລິມາດຈາກການຈັດສັນໂກຕ້າ ພ້ອມທັງບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຕົວຈິງຈາກ ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີການລາຍງານ. ທີມງານຍັງສັງເກດເຫັນຂໍ້ມູນທີ່ມີໃນພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຂ່າວສານທີ່ມີຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງຊຶ່ງຕິດພັນກັບຄວາມສາມາດໃນການກວດຄົ້ນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້.

ຕາຕະລາງທີ 10: ການສະໜອງໄມ້ຈາກພື້ນທີ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ (ຕຸລາ 2010 ຫາ ພຶດສະພາ 2011)

ແຂວງສາລາວັນ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ ³	ບໍລິມາດໄມ້ ຂຸດຄົ້ນ ຈາກ ປ່າຜະລິດທີ່ ລາຍງານ (ມ ³)	ພື້ນທີ່ເຂດຂຸດ ຄົ້ນ (ຮຕ) 2010/2011	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ລວມການເຮັດບໍ່ແຮ່	38,500	4,160	10,141	151.1	
ພອນສັກ	36,000	NA	6,524	100	ພິເສດ(ພື້ນທີ່)
ບໍ່ທິນປູນ – ຖ່ານທິນ ແລະ ທິນປູນ	1,125	4,160	3,617	51.1	ປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດ
ລວມເຂື່ອນ	0	NA	NA	NA	NA
ບໍ່ມີເຂື່ອນ					
ການບຸກເບີກ ແລະ ຫັນປ່ຽນ	NA	7,007	4,575	NA	ໃນປະເທດ
ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຊັດເຈນ					
ທຶນທາງ	NA	12,238	1,289.4	NA	ປະຈຳປີ ແລະ ພິເສດ
ບໍ່ມີລາຍລະອຽດຂອງທາງ					
ສິ່ງປູກສ້າງ	NA	331	213	NA	ໃນປະເທດ
ບໍ່ມີລາຍລະອຽດຂອງພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນ					
ລວມ (ແຂວງສາລາວັນ)	38,500 ha	23,498	16,218	NA	

ແຂວງເຊກອງ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	PFS ລາຍງານ (ມ³)	ເຂດຊຸດຄົ້ນ (ຮຕ) 2010/2011	ປະເພດໂກຕ້າ
ບໍ່ແຮ່	54,000		1,044	NA	ພິເສດ
ພອນສັກ	54,000	NA	1,044	ບໍ່ມີການສຳຫຼວດ	(ພື້ນທີ່)
ເຂື່ອນ	25,192		17,570		
ເຊກອງ 5	3,200	ການສ້າງ ແຜນການ	NA		ການສ້າງ ແຜນການ
ເຊຂະໝາມ 3	516.5 ນ້ຳ ຖ້ວມ	ກໍ່ສ້າງ	2000 prior to 2010	0	NA
ດາກມອນ	NA	MOU	ບໍ່ມີການບຸກເບີກ		MOU
ເຊກອງ 4	17,000	NA	11,339	NA	ພິເສດ
ເຊກອງ 3a	2080	NA	ບໍ່ມີການບຸກເບີກ		ການສ້າງ ແຜນການ
ເຊກອງ 3b	1,517	NA	ບໍ່ມີການບຸກເບີກ		ການສ້າງ ແຜນການ
ຫ້ວຍລຳພັນເໜືອ	870	6000	6,231	NA	ຮັກສາ ໂກຕ້າ 2009-2010
ການບຸກເບີກ	NA	16,175	ລວມຢູ່ໃນຂໍ້ມູນ ຊຸດຄົ້ນບ່າຜະລິດ		NA
ຕໍ່ໄມ້	NA	295			
ກໍ່ສ້າງພາຍຫຼັງພະຍຸກເກດສະໜາ	NA	15,330			
ໝູ່ບ້ານໃໝ່	NA	550			
ຫີນທາງ	NA		NA		
ລວມ (ແຂວງເຊກອງ)	79,192	ບໍ່ຊັດເຈນ	18,614	NA	

ແຂວງໄຊຍະບູລີ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	PFS ລາຍງານ (ມ³)	ການຊຸດຄົ້ນ (ຮຕ) 2010/2011	ປະເພດ ໂກຕ້າ
--------------	--------------------	----------	-----------------------	---------------------------------	----------------

ລວມບໍ່ແຮ່	6,743	0	NA	0	ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ
ເມືອງຫົງສາ (ຖ່ານຫີນ)	6,743	NA	0	0	
ລວມເຂື່ອນ	49.2	0	49	NA	
ພື້ນທີ່ຖ້ວມຂອງເຂື່ອນນ້ຳຂອງ	NA	ການສ້າງແຜນ ການ	NA	ບໍ່ມີການ ສຳຫຼວດ	ການສ້າງແຜນ ການ
ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ	49.2	0	49	49.2	ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ
ການບຸກເບີກດິນ	29,527	0			
ບ້ານ ຫຼື ການກໍ່ສ້າງ		0			
ລວມທຶນທາງ	174		3,758	105	
ເມືອງຫົງສາ	105	NA	3255	105	ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ
ທຶນທາງເຂົ້າເຂື່ອນນ້ຳຂອງ	69	NA	503	69	ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ
ລວມ	6,966	0	3,807	223	

ແຂວງຫຼວງພະບາງ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	PFS ລາຍງານ (ມ³)	ການຂຸດຄົ້ນ (ຮຕ) 2010/2011	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ລວມບໍ່ແຮ່	0	0	0	NA	
ລວມເຂື່ອນ	2963		280	963	ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ
ນ້ຳຄານ	2000	ການສ້າງ ແຜນການ	NA	ບໍ່ມີການ ສຳ ຫຼວດ	ການສ້າງ ແຜນການ
ນ້ຳດິງ	963	NA	280	NA	ການກໍ່ສ້າງ
ນ້ຳອູ	NA	NA	NA	NA	ການສ້າງ ແຜນການ
ການບຸກເບີກດິນ	NA	0	0		
ໝູ່ບ້ານ ຫຼື ການກໍ່ສ້າງ		0	0		
ລວມທຶນທາງ	830		3047	830	ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ
ໂພນທອງຫາປາກແບ່ງ	150		434	150	
ປາກອູ	105		650	105	
ຫ້ວຍອິ່	60		350	60	
ບອກຄວາຍ	65		383	65	

ດອນຄູນຫາທ່າບັກ	115		486	115	
ຫ້ວຍຕີ	260		629	260	
ປາກບັກຫາປາກຟານ	75		115	75	
ລວມ (ແຂວງຫຼວງພະບາງ)	3 793		3,327	1,793	

ການສະໜອງໄມ້ຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທັງໝົດໃນ 4 ແຂວງ ມີທັງໝົດ 44,414 ມ³ ໃນຊ່ວງລະດູ
ຊຸດຄົ້ນຈາກຕຸລາ 2010 ຮອດພຶດສະພາ 2011,

ໂຄງການບໍ່ແຮ່:

ມີພຽງແຕ່ແຂວງຫຼວງພະບາງທີ່ບໍ່ມີສຳເນົາສຳປະທານບໍ່ແຮ່. ແຂວງສາລາວັນ ແລະ ເຊກອງມີທັງໝົດ 90,000
ຮຕ ສຳລັບພື້ນທີ່ສຳປະທານບໍ່ແຮ່ຂອງບໍລິສັດພອນສັກຊຶ່ງອອກໂດຍໂກຕ້າພິເສດ ອີງຕາມພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ
ບໍ່ອີງໃສ່ໂກຕ້າລະບົບໂກຕ້າທົ່ວໄປທີ່ອອກເປັນຈຳນວນໄມ້. ແຂວງໄຊຍະບູລີກວມເອົາ 6,700 ຮຕ ສຳລັບພື້ນທີ່
ສຳປະທານບໍ່ແຮ່ຢູ່ເມືອງຫົງສາ. ພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນສຳລັບໂຄງການບໍ່ແຮ່ແມ່ນບໍ່ຖືກລາຍງານ. ບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່
ມາຈາກໂຄງການບໍ່ແຮ່ໃນ 4 ແຂວງ ແມ່ນ 11,185 ມ³, ຊຶ່ງໄມ້ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມາຈາກແຂວງສາລາວັນ. ບັນ
ທຶກຂໍ້ມູນບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກໂຄງການບໍ່ແຮ່ ຕາມປົກກະຕິແມ່ນບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງ.

ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ:

ບັນດາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ສາມາດສະໜອງບໍລິມາດໄມ້ໄດ້ຫຼາຍຜ່ານການອານາໄມອ່າງໂຕ່ງເພື່ອກໍ່
ສ້າງ ແລະ ກຳນົດພື້ນທີ່ສ້າງເຂື່ອນ. ແຂວງເຊກອງ ມີໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າຫຼາຍແຫ່ງ ແລະ ແຂວງສາລາວັນ
ແລະ ໄຊຍະບູລີ ບໍ່ມີບັນທຶກຂໍ້ມູນໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ, ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງມີ 2 ໂຄງ
ການຂະໜາດນ້ອຍທີ່ກຳລັງດຳເນີນງານຢູ່ ແລະ ອີກໂຄງການໜຶ່ງແມ່ນກຳລັງຢູ່ໃນໄລຍະການສ້າງແຜນການ.
ແຂວງເຊກອງ ໃຫ້ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດຂອງໂຄງການເຂື່ອນ, ຊຶ່ງພື້ນທີ່ຖືກອານາໄມ ແມ່ນອີງໃສ່ໂກຕ້າພິເສດ
(ຕາຕະລາງ 11).

ຕາຕະລາງທີ 11: ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າຢູ່ແຂວງເຊກອງ

ໂຄງການກໍ່ ສ້າງເຂື່ອນ	ທີ່ຕັ້ງ GPS ຂອງເຂື່ອນ	ພື້ນທີ່ນ້ຳຖ້ວນ ຮຕ	ສະຖານະພາບ	ພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນ 2010/2011	ບໍລິມາດໄມ້ ທີ່ ຊຸດຄົ້ນ 2010/2011 (ມ ³)
ເຊກອງ 4	15 30' 50" 106 47' 16"	17,000	ບໍ່ມີວັນທີ່ບຸກເບີກດິນ ເພື່ອກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ	NA	11,339

	UTM 1715966.1 691759.94				
ເຊກອງ 5	15 58' 30" 106 55' 50" UTM 1767128.2 706611.6	3200	ການບຸກເບີກດິນ ສໍາເລັດ 2009	NA	NA
ເຊຂະໝານ 3	15 22' to 15 26' 107 20' - 107 25' UTM 1703962.2 754017.9	525	ການບຸກເບີກດິນ ສໍາເລັດ 2009	NA	NA 2000 in 2009
ດາກອີມອນ	15 58' 30" 106 55' 50"	NA	MOU ບໍ່ມີການບຸກເບີກດິນ	NA	NA
ເຊກອງ 3a	16 13' 50" 105 34' 58" UTM 1794527.0 562281.3	2080	ບົດປະເມີນຜົນ ກະທົບ ສິ່ງແວດລ້ອມ: ບໍ່ມີ ການບຸກເບີກດິນ	NA	NA
ເຊກອງ 3b	16 13' 50" 105 34' 58"	1,517	ບົດປະເມີນຜົນ ກະທົບ ສິ່ງແວດລ້ອມ: ບໍ່ມີ ການບຸກເບີກດິນ	NA	NA
ຫ້ວຍລະພັນເໜືອ	N 15 23.286' E 106 22.966 UTM 1701661.1 648400.75'	870	ບໍ່ມີວັນທີບຸກເບີກດິນ	NA	6231 (7000 2011 / 2012)
ລວມ		25,192			17,570

ແຂວງເຊກອງມີບໍລິມາດໄມ້ຫຼາຍທີ່ມາຈາກໂຄງການເຂື່ອນ ໂດຍມີ 17,570 ມ³ ຂອງໄມ້ທັງໝົດ 17,889 ມ³ ໃນໄລ່ຍະເດືອນຕຸລາ 2010 ຫາເດືອນພຶດສະພາ 2011. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຂໍ້ມູນຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນເທື່ອ ສໍາລັບພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກສໍາປະທານເຂື່ອນໃນແຕ່ລະແຫ່ງ. ໂຄງການເຂື່ອນເຊກອງ 4 ແລະ ຫ້ວຍລະພັນເໜືອກໍາລັງມີການຕັດໄມ້ ແຕ່ພັດບໍ່ມີການບັນທຶກໄມ້ໃນພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນ. ໂຄງການເຂື່ອນເຊກອງ 4 ເປັນໂຄງການເຂື່ອນທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນ 4 ແຂວງ ເປົ້າໝາຍການສຶກສານີ້, ກວມເອົາພື້ນທີ່ປະມານ 17,000 ຮຕ ແຕ່ຂໍ້ມູນການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຕົວຈິງ ຮອດປະຈຸບັນຍັງບໍ່ທັນມີເທື່ອ.

ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າໄດ້ຖືກວາງແຜນຢູ່ແຂວງເຊກອງ, ຫຼວງພະບາງ ແລະ ໄຊຍະບູລີເຖິງວ່າ: ທີ່ຕັ້ງຂອງເຂື່ອນທີ່ຖືກວາງແຜນ ແລະ ພື້ນທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກກຳນົດເທື່ອ ແມ່ນພວມກຳລັງມີການສຶກສາຢູ່. ການສະໜອງໄມ້ໃນຕໍ່ໜ້າ ຈາກໂຄງການເຂື່ອນທີ່ວາງໄວ້ນີ້ ອາດສາມາດສະໜອງໄມ້ພາຍໃນໄດ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງ:

ແຂວງສາລະວັນໄດ້ບັນທຶກໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກການກໍ່ສ້າງທາງມີ 1,289 ມ³, ແຂວງໄຊຍະບູລີ ບັນທຶກໄມ້ມີ 3,758 ມ³ ແລະ ຫຼວງພະບາງມີ 3,047 ມ³. ແຂວງເຊກອງບໍ່ໄດ້ລາຍງານໄມ້ທີ່ມາຈາກການກໍ່ສ້າງທາງ. ບໍລິມາດທັງໝົດຂອງໄມ້ຈາກການກໍ່ສ້າງທາງໃນ 4 ແຂວງແມ່ນ 8,094 ມ³. ພື້ນທີ່ບຸກເບີກເພື່ອກໍ່ສ້າງທາງ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີການບັນທຶກຢ່າງຄົບຖ້ວນຢູ່ແຂວງເປົ້າໝາຍທັງໝົດ. ແຂວງສາລະວັນ ບໍ່ມີບັນທຶກຂໍ້ມູນພື້ນທີ່ຕັດໄມ້ເພື່ອກໍ່ສ້າງທາງ ແລະ ແຂວງເຊກອງບໍ່ໄດ້ລາຍງານການຂຸດຄົ້ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງທາງເລີຍ.

ໂຄງການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ດິນ:

ໂຄງການບຸກເບີກເນື້ອທີ່ດິນ ທີ່ນອກເໜືອຈາກການກໍ່ສ້າງທາງ ແລະ ຕິດຕັ້ງສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ຊຶ່ງສາມາດເປັນໂຄງການເຂື່ອນ ຫຼື ບໍ່ແຮ່ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກ, ຍົກເວັ້ນມີບັນທຶກຂອງແຂວງເຊກອງ ທີ່ມີໂຄງຕ້ອງກໃຫ້ 16,175 ມ³, ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນການຕັດໄມ້ໃຫ້ກຽງໝົດ ສຳລັບພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງທີ່ຖືກກະທົບຈາກລົມພາຍຸ ເກດສະໜາບໍລິມາດໄມ້ຕົວຈິງທີ່ຂຸດຄົ້ນນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີ ຍ້ອນນອນຢູ່ໃນຂໍ້ມູນເຂດປ່າຜະລິດ ທີ່ມີໄມ້ທັງໝົດ 9,876 ມ³ ໃນຊ່ວງລະດູຂຸດຄົ້ນເດືອນຕຸລາ 2010 ຫາເດືອນພຶດສະພາ 2011.

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

- ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກແຂວງຕ່າງໆຕໍ່ກັບໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍເຊັ່ນ: ໂຄງຕ້າປະຈຳປີ, ພິເສດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂດຍທ້ອງຖິ່ນ, ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນຕົວຈິງ ແລະ ພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນພາຍໃນແຕ່ລະໂຄງການ.
- ການສະໜອງໄມ້ທັງໝົດທີ່ມີການລາຍງານຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນ 4 ແຂວງ ເປົ້າໝາຍແມ່ນ 44,414 ມ³ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນປະມານ 4 ເທື່ອຂອງບໍລິມາດທີ່ມີການລາຍງານຈາກເຂດປ່າຜະລິດ.
- ໂຄງຕ້າທີ່ອອກໃຫ້ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນຍ້ອນສ່ວນໃຫຍ່ອີງໃສ່ບໍລິມາດແຕ່ບາງໂຄງການອີງໃສ່ພື້ນທີ່, ຕົວຢ່າງ: ພື້ນທີ່ບໍ່ແຮ່ຂອງບໍລິສັດ ພົງສັກ ທີ່ອີງໃສ່ພື້ນທີ່ສຳປະທານບໍ່ແມ່ນບໍລິມາດປະຈຳປີ.
- ໂຄງຕ້າສາມາດອອກເພີ່ມບໍລິມາດໄດ້ຖ້າຈຳນວນໄມ້ທີ່ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າຈຳນວນຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການ. ຕົວຢ່າງ: ໂຄງຕ້າສຳລັບການກໍ່ສ້າງທາງຢູ່ແຂວງສາລາວັນ ແມ່ນ 12,238 ມ³ ແຕ່ບໍລິມາດຕົວຈິງແມ່ນພຽງແຕ່ 1,289 ມ³. ໂຄງຕ້າທີ່ບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ສາມາດຍົກຍອດມາປິຕິມາເພື່ອການຂຸດຄົ້ນ.
- ແຂວງເຊກອງ ມີໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ແລະ ປະກອບສ່ວນຈຳນວນໄມ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ (17,570ມ³) ໃນເວລາດຽວກັນ, ບໍ່ແຮ່ກວມເອົາ 11,185 ມ³ ແລະ ທຶນທາງມີ 8,094 ມ³.
- ອີກດ້ານໜຶ່ງ, ໄມ້ອາດມາຈາກຜົນກະທົບຂອງພາຍຸເກດສະໜາທີ່ມີໂຄງຕ້າ 15,000 ມ³. ແຕ່ວ່າ: ບໍລິ

ມາດຕົວຈິງທີ່ໄດ້ຈາກພື້ນທີ່ບໍ່ຖືກບັນທຶກ ແລະ ປົນກັບເຂດປ່າຜະລິດທັງໝົດ 9,876 ມ³.

- ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກຕັດໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຢ່າງແຈ້ງ ຊຶ່ງຈຳກັດຄວາມສາມາດໃນການຕິດຕາມຄືນເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາ.

5.4.3 ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງເມືອງ ແລະ ບ້ານ

ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແມ່ນຖືເປັນທີ່ດິນປ່າຢູ່ໃນແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດປະເພດເປັນປ່າຜະລິດ, ປ່າປ້ອງກັນ ຫຼື ປ່າສະຫງວນ . ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານເປັນພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຂອງບ້ານ ແລະ ຖືກຈັດສັນເພື່ອການຄຸ້ມຄອງ, ການອານຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂອງບ້ານ ອງຕາມແຜນມອບດິນ ແລະ ປ່າ. ການນຳໃຊ້ໄມ້ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍປ່າໄມ້ 2007 ແມ່ນອະນຸຍາດເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງບ້ານ ໂດຍນຳໃຊ້ມາດຕາ 40, ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ສ້ອມແປງບ້ານພາຍໃຕ້ມາດຕາ 41 ແລະ ການນຳໃຊ້ໄມ້ຕາມປະເພນີພາຍໃຕ້ມາດຕາ 42. ບັນດາບ້ານມີສິດຊຸດຄົ້ນຮອດ 5 ມ³ ຕໍ່ຄອບຄົວ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງເພື່ອປັບປຸງສ້ອມແປງເຮືອນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອື່ນໆຂອງບ້ານ. ປະຊາຊົນບໍ່ມີສິດຂາຍໄມ້ທີ່ມີທະບຽນແຍກອອກເພື່ອການຊົມໃຊ້ ດັ່ງທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 41 ແລະ 42.

ພາຍໃຕ້ມາດຕາ 43, ການຕັດໄມ້ ແລະ ການຊຸດຄົ້ນຜະລິດຕະພັນປ່າໄມ້ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທາງໃນພື້ນທີ່ມີການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ ແລະ ທາງໃນເຂດປ່າຜະລິດ, ແລະ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບັນດາຫຼັກການທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 49 ຂອງກົດໝາຍປ່າໄມ້. ສະນັ້ນ, ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາມາດມີໃບທະບຽນພາຍໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ສາມາດຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຂາຍທາງການຄ້າ. ຂໍ້ທ້າມຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນໃນກົດໝາຍປ່າໄມ້ (2007), ຊຶ່ງການຊຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ບໍ່ສາມາດຖືກໃຊ້ເຂົ້າໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ທາງການຄ້າໄດ້.

ກົດໝາຍປ່າໄມ້ (2007) ລະບຸໄວ້ວ່າ: ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແມ່ນເພື່ອນຳໃຊ້ພາຍໃນບ້ານ, ສະນັ້ນໄມ້ທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກເປັນລະບົບຢູ່ສະໜາມສອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໄມ້ສາມາດສົ່ງໃຫ້ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນທ້ອງຖິ່ນເພື່ອການປຸງແຕ່ງ ແລະ ສາມາດນຳໄມ້ກັບເຂົ້າມາໃນບ້ານ ຫຼື ສົ່ງຕໍ່ເພື່ອຂາຍທາງການຄ້າ. ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ ບໍ່ມີລະບົບເກັບຮັກສາໄມ້ທີ່ເປັນລະບົບ, ຊຶ່ງສາມາດກວດຄົ້ນໄມ້ທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດຂອງຕົນຈົນກາຍເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບໄດ້ ຍົກເວັ້ນຈະມີການອອກໃບອະນຸຍາດຂອງສາກົນ. ສະນັ້ນ, ໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຜະລິດ ສາມາດປົນກັບວັດຖຸດິບທີ່ມາຈາກເຂດປ່າໄມ້ອື່ນໆມາປຸງແຕ່ງໄດ້ງ່າຍ. (ຕາຕະລາງທີ 12)

ຕາຕະລາງທີ 12: ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ

ປ່າໄມ້ເມືອງ ແຂວງສາລາວັນ	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	PFS ລາຍງານ (ມ³)	ການຊຸດຄົ້ນ (ຮຕ) 2010/2011	ປະເພດ ໂກ ຕ້າ
ສາລາວັນ	NA	2569	NA	NA	ພິເສດ
ຕະໂອ້ຍ	NA	NA	NA	NA	
ສະມ້ວຍ	NA	NA	NA	NA	
ຕຸ້ມລານ	NA	NA	NA	NA	
ຄົງເຊໂດນ	NA	NA	NA	NA	
ວາປີ	NA	NA	NA	NA	
ລະຄອນເພັງ	NA	NA	NA	NA	
ລວມ (ປະເມີນ)	81,734	NA	NA		NA
ປ່າໄມ້ບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແຂວງເຊກອງ					
ດາກຈຶງ	NA	NA	NA	NA	
ກາລຶມ	NA	NA	NA	NA	
ລະມາມ	NA	NA	NA	NA	
ທ່າແຕງ	NA	NA	NA	NA	
ລວມ	NA	NA			NA
ປ່າໄມ້ບ້ານ ແຂວງໄຊຍະບູລີ					
ໄຊຍະບູລີ	0	NA	NA	NA	
ຫົງສາ	3,207 ບ້ານ	NA	NA	NA	
ແກ່ນທ້າວ	26,220 ໄມ້ໄຜ່	NA	NA	NA	
ຊຽງຮ່ອນ	0	NA	NA	NA	
ເງິນ	0	NA	NA	NA	
ຄອບ	0	NA	NA	NA	
ບໍ່ແຕນ	0	NA	NA	NA	
ປາກລາຍ	100 ຕົ້ນຢາງ	NA	NA	NA	

ພຽງ	0	NA	NA	NA	
ລວມ	29,527	NA	NA		NA

ປ່າໄມ້ບ້ານ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແຂວງຫຼວງພະບາງ					
ຫຼວງພະບາງ	NA	NA	NA	NA	
ຊຽງເງິນ	NA	NA	NA	NA	
ນານ	NA	NA	NA	NA	
ປາກອູ່	NA	NA	NA	NA	
ນ້ຳບາກ	NA	NA	NA	NA	
ງອຍ	NA	NA	NA	NA	
ປາກແຊງ	NA	NA	NA	NA	
ໂພນໄຊ	NA	NA	NA	NA	
ຈອມເພັດ	NA	NA	NA	NA	
ວຽງຄຳ	NA	NA	NA	NA	
ພູຄູນ	NA	NA	NA	NA	
ລວມ	379,083	NA			NA

ໂດຍທົ່ວໄປ, ຂໍ້ມູນຂອງປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານແມ່ນບໍ່ມີການບັນທຶກໃນຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂັ້ນແຂວງ. ບໍ່ມີທັງຂໍ້ມູນປ່າໄມ້ຂອງບ້ານພາຍໃນເມືອງ ແລະ ຂໍ້ມູນບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຖືກແຍກອອກຈາກບ້ານ. ແຜນທີ່ຂອງປ່າໄມ້ຂອງບ້ານໃນບັນດາແຂວງແມ່ນບໍ່ມີ. ວັດຖຸດິບທີ່ໄດ້ຖືກຊຸດຄົ້ນຈາກປ່າຊົມໃຊ້ເຂດບ້ານແມ່ນບໍ່ຖືກບັນທຶກຢູ່ໃນບັນຊີສະໜາມ 2. ວັດຖຸດິບທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນພາຍໃນປ່າໄມ້ຂອງບ້ານຖືວ່າເປັນໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຈຶ່ງຄວນຖືກວັດແທກ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີໄມ້ສະໜາມ 2 ຊົ່ວຄາວ ກ່ອນຂາຍໃຫ້ບໍລິສັດປຸງແຕ່ງໄມ້ທ້ອງຖິ່ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ວັດຖຸດິບທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນພາຍໃນປ່າໄມ້ຂອງບ້ານ ແມ່ນຖືວ່າມີການອອກເອກະສານທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ ແລະ ກໍ່ສາມາດປະກອບສ່ວນຈຳນວນໄມ້ອັນຫຼວງຫຼາຍໃຫ້ແກ່ໂຮງເລື່ອຍໄມ້ທ້ອງຖິ່ນ.

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ

- ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານພາຍໃນແຕ່ລະແຂວງເປົ້າໝາຍ ມີການກຳນົດ ແລະ ບັນທຶກເອກະສານທີ່ບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນເທື່ອ. ທີມງານບໍ່ໄດ້ເຫັນເອກະສານໃດເລີຍຂອງການຊຸດຄົ້ນໄມ້ຢູ່ພາຍໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ຂໍ້ມູນໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງຂອງ 4 ແຂວງ ທີ່ລົງສຶກສາຂໍ້ມູນ.
- ອີງຕາມກົດໝາຍປ່າໄມ້ (2007), ໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແມ່ນເພື່ອນຳໃຊ້ພາຍໃນບ້ານ ແລະ ບໍ່ສາມາດຂາຍໄດ້, ແຕ່ວ່າ: ພື້ນທີ່ພາຍໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານສາມາດມີໃບທະບຽນຊຸດຄົ້ນເພື່ອໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ໄມ້ທີ່ມາຈາກພື້ນທີ່ນີ້ກໍ່ສາມາດເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ເພື່ອການຄ້າໄດ້.

- ບັນທຶກຂອງໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານເພື່ອຊົມໃຊ້ພາຍໃນບ້ານ ບໍ່ມີການຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ, ຍົກເວັ້ນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຖືກຊຸດຄົ້ນເພື່ອໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ.
- ໄມ້ທີ່ມາຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ສາມາດສົ່ງເຂົ້າໂຮງເລື່ອຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອາດນຳໃຊ້ບໍລິມາດຫຼາຍສົມຄວນໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ຂອງປະເທດລາວ, ຊຶ່ງໃນປະຈຸບັນ ຍັງບໍ່ມີການບັນທຶກເອກະສານ ແລະ ຍັງບໍ່ອາດສາມາດຢັ້ງຢືນວ່າໄມ້ດັ່ງກ່າວຖືກກົດໝາຍ.

5.4.4 ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການລົງທຶນເຂົ້າໃນການປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ໂດຍບັນດາບໍລິສັດເອກະຊົນທັງໝົດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ດຳລັດເລກທີ 46/ນຍ (2001) ໄດ້ສ້າງສິ່ງກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ອຸດສາຫະກຳໄດ້ນຳໃຊ້ໄມ້ທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງສວນປູກຕົ້ນໄມ້. ຕົວຢ່າງ: ການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດໂດຍກົງໃນອຸດສາຫະກຳໄມ້ແມ່ນອານຸຍາດໃຫ້ໄດ້ພຽງແຕ່ການໃຊ້ໄມ້ທີ່ມາຈາກສວນປູກຂອງຕົນເທົ່ານັ້ນ (ດຳລັດເລກທີ 18/ນຍ, 2002). ເປົ້າໝາຍລວມຂອງນະໂຍບາຍນີ້ ແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ໄມ້ທີ່ໄດ້ມາຈາກປ່າຜະລິດຂອງລັດທີ່ມີແຜນການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງນັ້ນຈະບໍ່ຕິດພັນກັບປ່າປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ.

ອີງຕາມບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງໄມ້ໃນ 4 ແຂວງ, ພື້ນທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳສ່ວນຫຼາຍປະກອບດ້ວຍໄມ້ສັກ (Tectona grandis) ທີ່ມັກປູກໂດຍເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ທີ່ມີພື້ນທີ່ຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ບ້ານ. ພື້ນທີ່ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຕ່ຳກວ່າ 5 ຮຕ ແລະ ຄວນມີໃບທະບຽນສວນປູກ, ຊຶ່ງມີລາຍລະອຽດຂອງເຈົ້າຂອງສວນ, ພື້ນທີ່ ແລະ ພັນໄມ້ທີ່ປູກ. ເປັນສິ່ງທີ່ໜ້າສົນໃຈໃນການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ປູກໄມ້ສັກ ແລະ ໄມ້ຢາງພາລາ (Hevea Brasiliensis). ພື້ນທີ່ປູກຢາງພາລາ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນປູກໃນໄລຍະ 5 ປີ ຜ່ານມາ ແລະ ບໍ່ມີການບັນທຶກການຊຸດຄົ້ນຕົ້ນຢາງພາລາ ໃນແຂວງທີ່ມີການສຶກສາເທື່ອ (ຕາຕະລາງທີ 13).

ຕາຕະລາງທີ 13: ພື້ນທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫຼວງພະບາງ

ພື້ນທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ (ໄມ້ສັກ)	ພື້ນທີ່ລວມ (ຮຕ)	ໂກຕ້າ ມ³	PFS ລາຍງານ (ມ³)	ການຊຸດຄົ້ນ (ຮຕ) 2010/2011	ປະເພດ ໂກຕ້າ
ແຂວງສາລາວັນ	1,892	1,050	744.4	NA	ປະຈຳປີ
ແຂວງເຊກອງ	NA	NA	NA	NA	
ແຂວງໄຊຍະບູລີ	NA	1,100	520	NA	ປະຈຳປີ
ແຂວງຫຼວງພະບາງ	27,000	4,000	2,052	NA	ປະຈຳປີ
ລວມ	28,892	6,150	3,316.4		

ຕໍ່ໄມ້ຖືກຂຸດຄົ້ນເພື່ອການປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນສຳລັບເຄື່ອງຕົບແຕ່ງພາຍໃນອາຄານເຊັ່ນ: ໂຕະ ແລະ ຕັ້ງ. ປະລິມານຂອງຕໍ່ໄມ້ຍັງບໍ່ທັນຫຼາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ສະເພາະບາງໂຮງງານທີ່ປຸງແຕ່ງວັດຖຸດິບປະເພດນີ້ເທົ່ານັ້ນ. ໄມ້ທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນໄດ້ມີການບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງເປັນບັນຊີໄມ້ທ່ອນ ໂດຍພະນັກງານພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ. ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ້ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ.

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ພື້ນທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ

- ສວນປູກສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄມ້ສັກ ທີ່ປູກໂດຍບັນດາເຈົ້າຂອງທີ່ດິນຂະໜາດນ້ອຍ.
- ໄມ້ທີ່ມາຈາກສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳເຂົ້າສູ່ການສະໜອງໄມ້ ແມ່ນມາຈາກແຂວງຫຼວງພະບາງເທົ່ານັ້ນ.
- ຂໍ້ມູນພື້ນທີ່ສວນປູກ ບໍ່ທັນໄດ້ຖືກບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນຕາມທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພື້ນທີ່, ຊຶ່ງສວນປູກມັກກະແຈກກະຈາຍຢູ່ພາຍໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເຂດທີ່ດິນກະສິກຳ. ການຂຶ້ນທະບຽນພື້ນທີ່ສວນປູກຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງຍ້ອນຂັ້ນຕອນຍັງຖືເປັນສິ່ງທີ່ໃໝ່.
- ການປູກຕົ້ນຢ່າງພາລາ ແມ່ນພວມເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ໂດຍລວມຍັງເປັນຂັ້ນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ບໍ່ທັນປ້ອນໄມ້ເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຈົນກ່ວາຕົ້ນໄມ້ຈະໃຫຍ່ພໍ (20-25 ປີ).

6. ໄມ້ນຳເຂົ້າ

ໃນໄລຍະທີ່ທຶນງານລົງຢູ່ມຢາມແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ ແລະ ໄຊຍະບູລີນັ້ນ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງໄດ້ບອກວ່າ: ບໍ່ມີບັນທຶກເອກະສານໄມ້ນຳເຂົ້າທີ່ໃຊ້ພາຍໃນແຂວງ. ອີງຕາມກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ບໍ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວການນຳເຂົ້າໄມ້ທ່ອນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນໄມ້ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ໃນ ສປປ ລາວ.

7. ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍໄມ້ພາຍໃນ ສປປ ລາວ

ການຂາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຸດຄົ້ນພາຍໃນ ສປປ ລາວ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອີງໃສ່ 2 ຂະບວນການຕົ້ນຕໍຄື: 1) ການຂາຍໄມ້ຢືນຕົ້ນລ່ວງໜ້າອີງໃສ່ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຕົ້ນໄມ້ຈາກການສຳຫຼວດກ່ອນການຂຸດຄົ້ນ ຫຼື 2) ການຂາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ວັດແທກຢູ່ສະໜາມສອງ. ການຂາຍຕົ້ນໄມ້ລ່ວງໜ້າຈາກເຂດປ່າຜະລິດ, ຊຶ່ງມີການນຳໃຊ້ລະບົບບັນທຶກຕົ້ນໄມ້ກ່ອນການຂຸດຄົ້ນໂດຍພະນັກງານປ່າໄມ້ຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ໄດ້ຖືກຂາຍຜ່ານຂັ້ນຕອນການປະມູນໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ບຸກເບີກທີ່ດິນ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຖືກຂາຍພາຍຫຼັງການວັດແທກຢູ່ສະໜາມສອງ.

ສະໜາມສອງ ແມ່ນຈຸດສຸມເພື່ອການບັນທຶກ ແລະ ຂາຍໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກພື້ນທີ່ມີໃບທະບຽນບັນຊີໃນ ສປປ ລາວ. ສະໜາມສອງບໍ່ໄດ້ເປັນດ່ານກວດກາໄມ້ຖາວອນແຕ່ເປັນດ່ານກວດຊົ່ວຄາວເພື່ອການວັດແທກ ແລະ ການບັນທຶກໄມ້ທ່ອນທີ່ໄດ້ຈາກເຂດຂຶ້ນທະບຽນ (ອະນຸຍາດ) ທັງໝົດ. ສະໜາມສອງສ່ວນຫຼາຍມັກຕັ້ງຢູ່ໃກ້ ຫຼື ຢູ່ພາຍໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີການຕັດໄມ້ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ. ພະນັກງານຈາກທັງພະແນກ

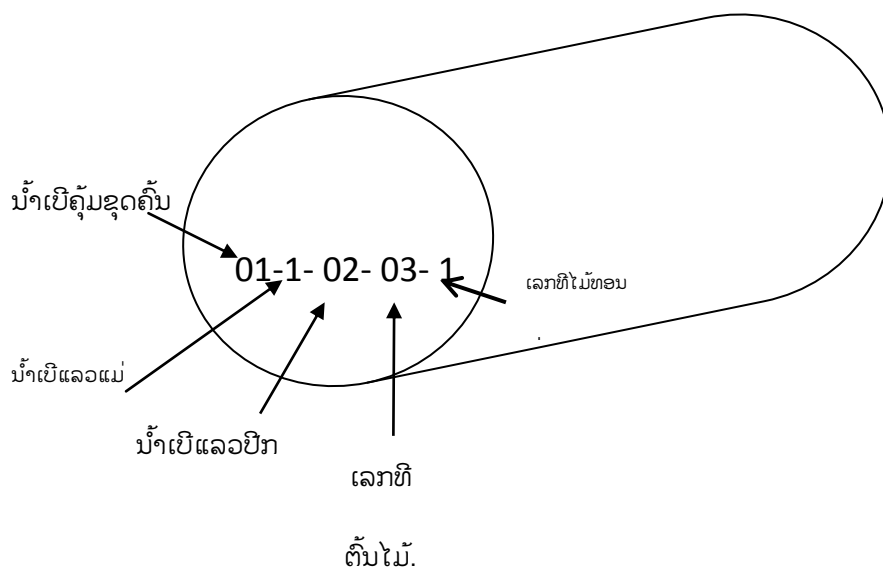
ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງກວດ (ວັດແທກ ແລະ ຈັດຄຸນນະພາບ) ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນເພື່ອຂາຍ ໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ຊຶ່ງຈັດການປະມຸນ ຫຼື ຂາຍໂດຍກົງເຂົ້າສູ່ໂຮງງານຕ່າງໆ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ບັນດາໃບຮັບເງິນຈາກການຊຳລະຄ່າໄມ້ທ່ອນໃຫ້ພະແນກການເງິນ. ການຂາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ໄດ້ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງແມ່ນພຽງແຕ່ພັນໄມ້ທີ່ມີຄ່າທາງການຄ້າເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພັນໄມ້ອື່ນໆທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນແມ່ນບໍ່ມັກຖືກນຳມາໃຊ້.

ການຂາຍໄມ້ຈາກເຂດປ່າຜະລິດຢູ່ແຂວງສາລາວັນ ແລະ ເຊກອງ ແມ່ນການຂາຍຕົ້ນໄມ້ຍືນຕົ້ນທີ່ມີກາໝາຍ ແລະ ຂຶ້ນເລກທີໃສ່ນ້ຳເບີ ໃນເວລາທີ່ມີການສຳຫຼວດກ່ອນການຂຸດຄົ້ນ, ຊຶ່ງມີການວັດແທກ, ໝາຍກາເພື່ອການຊຳລະເງິນ ແລະ ຂົນສົ່ງຢູ່ສະໜາມສອງ. ການຂາຍໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກພື້ນທີ່ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ສວນປູກໄມ້ສັກນັ້ນ ແມ່ນອີງໃສ່ໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຂົນສົ່ງ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ເຂດປ່າຜະລິດຮອດສະໜາມສອງແມ່ນຄຸ້ມຄອງໂດຍບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍຕ່ອງໂສ້ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ (COC) ທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຂົນສົ່ງຈາກປ່າຜະລິດທີ່ກຳນົດໂດຍກົມປ່າໄມ້.

7.1 ການບັນທຶກ ແລະ ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ພື້ນທີ່ຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ສະໜາມໜຶ່ງ

ການບັນທຶກຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມເຕັກນິກທີ່ກຳນົດສະເພາະໃນບົດແນະນຳເລກທີ 2157/ກປມ, ລົງວັນທີ 6/11/2006 ວ່າດ້ວຍ ຫຼັກການຂອງການຕັດໄມ້ຢູ່ປ່າຜະລິດ. ຕໍ່ມາໄມ້ຈະຖືກຂຶ້ນເລກທີລະຫັດໂດຍໃຊ້ສີສັນເສດຊຽນໃສ່ເຊັ່ນ: ນ້ຳເບີຄຸ້ມຂຸດຄົ້ນ, ນ້ຳເບີແລວແມ່ຂຸດຄົ້ນ, ນ້ຳເບີແລວປົກ, ເລກທີຕົ້ນໄມ້ ແລະ ເລກທີໄມ້ທ່ອນ (ເບິ່ງ ຮູບທີ່ 2). ຖ້າຕົ້ນໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນມີຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງທ່ອນການໝາຍໄມ້ທ່ອນຈະຂຽນແຕ່ມຕົວເລກເຊັ່ນ: (01.1.02.03.1),(01.1.02.03.2) ແລະ ຕ່າງໄປ (ຮູບທີ່ 9).

ຮູບທີ່ 9: ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ບ່ອນຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ສະໜາມໜຶ່ງ

ຄຸ່ງຄູ່ກັບບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດຂ້າງເທິງເພື່ອຢັ້ງຢືນໄມ້ທ່ອນ, FSC ຈະຕ້ອງຖືກໝາຍໂດຍສໍາສິດເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກການກຳນົດໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ. ຕົວເລກຂອງໄມ້ທ່ອນ ຈາກການບັນທຶກຈະຕ້ອງຖືກບັນຈຸລົງໃນແບບຟອມທີ່ 1.

7.2 ການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນໄປສະໜາມສອງ

ບັນດາໄມ້ທ່ອນທີ່ຈະຂົນສົ່ງຈາກບ່ອນຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ສະໜາມໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງມີບັ້ງໃບຕິດຕາມການຂົນສົ່ງ (ແບບຟອມທີ່ 2). ບັ້ງຂົນສົ່ງ ຖືກແບ່ງອອກເປັນສາມສ່ວນທີ່ມີຂໍ້ມູນອັນດຽວກັນ. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ສະມາຊິກຂອງບ້ານທີ່ໄມ້ມາຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຈະເປັນຜູ້ຕື່ມບັ້ງຂົນສົ່ງໄມ້ນີ້. ສ່ວນທຳອິດແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງຕັດໄມ້ເກັບຮັກສາໄວ້, ສ່ວນທີ່ສອງແມ່ນຄົນຂັບລົດບັນທຸກເກັບໄວ້ ແລະ ສ່ວນທີ່ສາມແມ່ນເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບສະໜາມສອງເກັບໄວ້.

7.3 ການຂຶ້ນບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ມາຮອດສະໜາມສອງ

ໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຂົນສົ່ງຈາກບ່ອນຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ສະໜາມໜຶ່ງ ຈະຕ້ອງກອງທ້ອນຂຶ້ນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງ ດັ່ງທີ່ກຳນົດສະເພາະຢູ່ໃນບົດແນະນຳເລກທີ 2157/ກປມ. ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຈະຕ້ອງມີ:

- 1) ໄມ້ທ່ອນ ແລະ ບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ມີໃບອະນຸຍາດກອງທ້ອນຢູ່ໂດຍແຍກຈາກໄມ້ທ່ອນທີ່ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດ.
- 2) ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງນັ້ນ ແມ່ນອີງຕາມແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ມີສອງກຸ່ມເລກທີແຍກກັນຕາມເສັ້ນທາງຂວາງ.

- ກຸ່ມເລກທີຢູ່ເທິງເສັ້ນປະກອບດ້ວຍ 4 ລະຫັດ (7 ຕົວເລກ) ເຊັ່ນ:
 - ລະຫັດຂອງເຂດປ່າຜະລິດ: ມີ 2 ຕົວເລກ
 - ລະຫັດຂອງເຂດປ່າຄຸ້ມຄອງ: ມີ 1 ຕົວເລກ
 - ລະຫັດຂອງເຂດປ່າຍ່ອຍ: ມີ 2 ຕົວເລກ
 - ລະຫັດຂອງຕອນຂຸດຄົ້ນໄມ້: ມີ 2 ຕົວເລກ
- ກຸ່ມເລກທີຢູ່ກ້ອງເສັ້ນປະກອບດ້ວຍ 4 ລະຫັດ (6 ຕົວເລກ) ເຊັ່ນ:
 - ລະຫັດຂອງແລວແມ່ຂຸດຄົ້ນ: ມີ 1 ຕົວເລກ
 - ລະຫັດຂອງແລວປົກ: ມີ 2 ຕົວເລກ
 - ລະຫັດຂອງຕົ້ນໄມ້ຢືນຕົ້ນ: ມີ 2 ຕົວເລກ
 - ລະຫັດຂອງໄມ້ທ່ອນ: ມີ 1 ຕົວເລກ

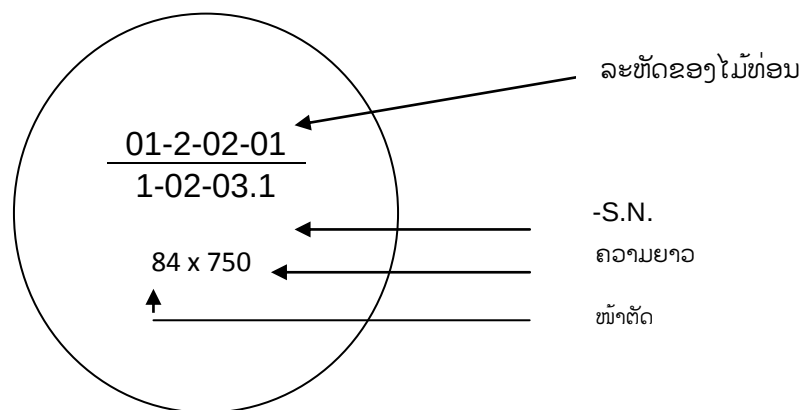
ການໃສ່ຕົວເລກໜ້າຕັດ ແລະ ຄວາມຍາວຈະຕ້ອງຖືກໝາຍໄມ້ເພີ່ມເຕີມໃສ່ໄມ້ທ່ອນແຕ່ລະທ່ອນຢູ່ດ້ານຂ້າງທາງເທິງຂອງກາເລກລະຫັດ. ການນີ້ຈະຕ້ອງບໍ່ຊ້ຳກັບຕົວເລກລະຫັດ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທ່ອນ (ຮູບທີ່ 10). ການໝາຍຈະຕ້ອງໃຊ້ສີນ້ຳມັນເທົ່ານັ້ນ.

3) ໄມ້ທ່ອນຢູ່ກອງໄມ້ທີ່ໃບອະນຸຍາດຈະຖືກໝາຍໄມ້ໂດຍໃຊ້ຄຳອະນຸຍາດ “ປມລ” ແລະ ກົມປ່າໄມ້ໃຫ້ຄຳອະນຸຍາດແກ່ພະນັກງານປ່າໄມ້ຮັບຜິດຊອບເປັນຜູ້ໃຊ້.

4) ສຳລັບເລກລະຫັດຂອງໄມ້ຈາກ PFA, FMA ແລະ SFMA, ກົມປ່າໄມ້ຈະໃຫ້ເລກທີ່ດັ່ງກ່າວແກ່ແຕ່ລະຂະແໜງການປ່າໄມ້ແຂວງ.

5) ພາຍຫຼັງການໝາຍໄມ້, ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຈະຖືກສັງລວມໃນບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ (ໃບແບບຟອມທີ 3) ໂດຍນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນນີ້.

ຮູບທີ່ 10: ການໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ

7.4 ການຂຶ້ນບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ

ການວັດແທກ ແລະ ການຈັດຄຸນນະພາບໄມ້ທ່ອນຈະຕ້ອງຖືກສັງລວມເນື້ອໃນຢູ່ບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ສະໜາມສອງ (ໃບແບບຟອມທີ 4), ຊຶ່ງບົດແນະນຳໃນການປະຕິບັດບັນດາເອກະສານ ແລະ ບັນທຶກທີ່ຕິດພັນກັບຕ່ອງໂສ້ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ (COC), ການກຳນົດໄມ້ ແລະ ການກວດກາຄືນໄມ້ທ່ອນປະກອບດ້ວຍ:

- ແຜນການຂຸດຄົ້ນປະຈຳປີທີ່ກວມເອົາບັນຊີຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖືກເລືອກ (ແບບຟອມທີ 1) ແລະ ແຜນທີ່ກຳນົດທີ່ຕັ້ງຂອງຕົ້ນໄມ້.
- ການອະນຸຍາດເພື່ອການຂຸດຄົ້ນ.
- ສັນຍາການຂຸດຄົ້ນ.
- ບັນຊີຄວບຄຸມການຂຸດຄົ້ນ (ແບບຟອມທີ 1)

- ບີຊີນສົ່ງຮອດສະໜາມສອງ (ແບບຟອມທີ 2)
- ບັນຊີໄມ້ທ່ອນມາຮອດສະໜາມສອງ (ແບບຟອມທີ 3)
- ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ (ແບບຟອມທີ 4)
- ການປະມຸນ ແລະ ການຂາຍ

7.5 ໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນຢູ່ພື້ນທີ່ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງຫາສະໜາມສອງ

ບໍ່ມີການບັນທຶກ ຫຼື ໝາຍເຫັນໄມ້ຍືນຕົ້ນທີ່ເປັນທາງການ ຊຶ່ງຖືກຊຸດຄົ້ນຢູ່ພາຍໃນເຂດພື້ນທີ່ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຊຸດຄົ້ນຄວນຈະມາໂຮມຢູ່ສະໜາມສອງເພື່ອການວັດແທກ ແລະ ການຂົນທະບຽນໂດຍຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນ.

7.6 ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳຫາສະໜາມສອງ

ບໍ່ມີການບັນທຶກ ຫຼື ໝາຍເຫັນໄມ້ຍືນຕົ້ນທີ່ເປັນທາງການ ຊຶ່ງຖືກຊຸດຄົ້ນຢູ່ພາຍໃນສວນປູກຕົ້ນໄມ້. ຕົ້ນໄມ້ທັງໝົດທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນ ຄວນສົ່ງໄປສະໜາມສອງເພື່ອວັດແທກ ແລະ ຂົນທະບຽນບັນຊີໂດຍຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ (ແບບຟອມທີ 4), ຊຶ່ງເປັນຜູ້ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນ.

7.7 ສະໜາມສອງຫາໂຮງເລື່ອຍ

ບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ສ້າງຢູ່ສະໜາມສອງຖືກໃຊ້ໂດຍພະນັກງານຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງໃຊ້ເພື່ອຄິດໄລ່ລາຄາຂອງໄມ້, ຄ່າພັນທະ ແລະ ອາກອນອື່ນໆ. ຜູ້ຊື້ຊໍາລະຄ່າທຳນຽມ ແລະ ອາກອນໃຫ້ພະແນກການເງິນ, ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຈະອອກໃບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ເຂົ້າສູ່ການປຸງແຕ່ງພາຍໃນ ຫຼື ສົ່ງອອກ.

ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຄິດໄລ່ມູນຄ່າຂອງໄມ້ເພື່ອການຊໍາລະ, ເສຍພາສີ ແລະ ອາກອນຕ່າງໆ. ການຊໍາລະເງິນຂອງຜູ້ຊື້ແມ່ນຈ່າຍໃຫ້ພະແນກການເງິນຂອງແຂວງ. ຫຼັງຈາກເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ພາສີຕ່າງໆແລ້ວ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຈະອອກໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ເພື່ອນຳໄປເຂົ້າສູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ສົ່ງອອກ.

ທັງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເກັບຮັກສາບັນທຶກຂອງບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ຂົນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທີ່ມງານຍັງສັງເກດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງບັນທຶກບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນ ($56,583 \text{ m}^3$) ແລະ ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນ ($19,545 \text{ m}^3$) ທີ່ຂົນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ (ຕາຕະລາງທີ 14). ໄມ້ທ່ອນພຽງແຕ່ 34% ຈາກແຫຼ່ງປ່າໄມ້ທັງໝົດໄດ້ຖືກຂົນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.

ຕາຕະລາງທີ 14: ຂໍ້ມູນ (ມ³) ຢູ່ສະໜາມສອງທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນການຂຸດຄົ້ນທີ່ມີລາຍງານ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PAFO 2011).

ແຂວງ	ສະໜາມສອງ ລາຍງານ (ມ³)	ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ PFA (ມ³)	ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (ມ³)	ການຂຸດຄົ້ນສວນ ປູກຕົ້ນໄມ້ ອຸດສາຫະກຳ (ມ³)	ລວມ(ມ³) PFA, ສວນປູກຕົ້ນ ໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ
ສາລາວັນ	640	1,425	16,218	744	18,387
ເຊກອງ	13,425	9,876	18,614	NA	28,490
ໄຊຍະບູລີ	381 (ຕໍ່ໄມ້)	0	3,807	520	4,327
ຫຼວງພະບາງ	5,099	0	3,327	2,052	5,379
ລວມ	19,545	11,301	41,966	3,316	56,583

7.8 ການກຳນົດໄມ້ທ່ອນຢູ່ໂຮງເລື່ອຍ

ອີງຕາມການລົງຢ້ຽມຢາມ 6 ໂຮງເລື່ອຍຢູ່ໃນ 3 ແຂວງ, ຍັງບໍ່ທັນມີຫຼັກຖານທີ່ໄມ້ສົ່ງເຂົ້າສູ່ໂຮງເລື່ອຍນັ້ນຖືກຂຶ້ນທະບຽນໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ບໍ່ມີບັນທຶກໄມ້ທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ໂຮງເລື່ອຍ ການກຳນົດໄມ້ທ່ອນຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນ ຍ້ອນທີ່ມາດຕະການບໍ່ສາມາດສັງເກດຈຳນວນໄມ້ທ່ອນ ທີ່ບໍ່ມີການໝາຍເລກນໍ້າເບີຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີການກວດກາຄືນຜະລິດຕະພັນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ ຫຼື ໃນພື້ນທີ່ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີໃບທະບຽນ/ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ (ຮູບທີ 11)

ຮູບທີ 11: ຕົວຢ່າງຂອງການກຳນົດໄມ້ທ່ອນຢູ່ໂຮງເລື່ອຍຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ແຂວງເຊກອງ ແລະ ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ແຂວງສາລາວັນ

ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍໄມ້

- ສະໜາມສອງແມ່ນຈຸດສຸມເພື່ອການບັນທຶກ ແລະ ການຂາຍໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກພື້ນທີ່ມີ ໃບທະບຽນ/ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນໃນປະເທດລາວ.
- ໄມ້ທ່ອນຖືກວັດແທກ ແລະ ຈັດຄຸນນະພາບໂດຍພະນັກງານ DAFO ແລະ PAFO ເພື່ອສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ຈະຂຶ້ນທະບຽນແຕ່ລະໄມ້ທ່ອນໂດຍມີເລກທີ, ພັນໄມ້ທີ່ກຳນົດໄວ້ໜ້າຕັດ ແລະ ຄວາມຍາວເພື່ອການຄິດໄລ່ບໍລິມາດ.
- ທີມງານສັງເກດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງສຳຄັນ ຂອງຂໍ້ມູນບັນທຶກບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງ.
- ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ນຳໃຊ້ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຄິດໄລ່ລາຄາຂອງໄມ້ເພື່ອການຊຳລະຄ່າໄມ້, ຄ່າພັນທະ ແລະ ອາກອນຕ່າງໆ. ຜູ້ຊື້ຊຳລະຢູ່ພະແນກການເງິນທີ່ອອກໃບຮັບເງິນໃຫ້. ພາຍຫຼັງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ອາກອນທັງໝົດ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງອອກໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ເຂົ້າສູ່ການປຸງແຕ່ງພາຍໃນ ຫຼື ສົ່ງອອກ.
- ຍັງບໍ່ທັນມີຫຼັກຖານພຽງພໍໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ໄມ້ທີ່ບໍ່ອນເຂົ້າໂຮງງານຖືກຂຶ້ນທະບຽນໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ການກຳນົດໄມ້ທ່ອນຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນ ຍ້ອນທີມງານສັງເກດເຫັນຈຳນວນ ໄມ້

ທ່ອນທີ່ບໍ່ມີເລກທຶນ້າເບີຖືກຕ້ອງ ຈຳເປັນຕ້ອງກວດຄືນຜະລິດຕະພັນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ ຫຼື ພື້ນທີ່ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີໃບທະບຽນ/ໃບອະນຸຍາດ.

8. ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ

8.1 ການຜະລິດພາຍໃນ

ທີມງານໄດ້ເກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕົ້ນຕໍຈາກແຕ່ລະແຂວງທີ່ມີການສຶກສາ, ຊຶ່ງຕິດພັນກັບບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຕໍ່ໄມ້ທີ່ມີໃນທົ່ວປະເທດລາວ ພ້ອມທັງຍັງໃຫ້ຂໍ້ມູນໄມ້ທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງເລື່ອຍ ແລະ ບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບທີ່ໄດ້ຈາກໂຮງເລື່ອຍ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດວິເຄາະພາບລວມຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນປະເທດລາວ.

8.1.1 ແຂວງສາລາວັນ

ແຂວງສາລາວັນມີໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 23 ແຫ່ງ, ຊຶ່ງປະເມີນວ່າ: ແຕ່ລະໂຮງງານມີຂີດຄວາມສາມາດຜະລິດລາຍເດືອນສະເລ່ຍປະມານ 150 ມ³ ແລະ ອາດເທົ່າກັບຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບທັງໝົດ 86,000 ມ³ ຕໍ່ປີຂອງ 23 ໂຮງງານ ໂດຍການສົມມຸດເອົາການຜະລິດ 10 ເດືອນ ແລະ ອັດຕາພື້ນຟູທົ່ວໄປ 40% ຈາກໄມ້ທ່ອນມາເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ການຜະລິດໄມ້ເລື່ອຍຈາກໄມ້ທ່ອນມີອັດຕາລະຫວ່າງ 40-60%. ສຳລັບຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ເຊັ່ນ: ໄມ້ປູພື້ນປາເກີທີ່ຜະລິດຈາກໄມ້ທ່ອນມີອັດຕາການຟື້ນຟູ 35-45% (ຕາຕະລາງທີ່ 15).

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຂອງແຂວງສາລາວັນລາຍງານວ່າ: ໄມ້ທັງໝົດທີ່ຖືກຂາຍຜ່ານຂະບວນການປະມູນໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ, ອີງຕາມບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ສ້າງໂດຍ PAFO ແລະ DAFO. ພາຍຫຼັງການຂາຍໄມ້ທ່ອນໃຫ້ຜູ້ຊື້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງເພື່ອຂົນໄມ້ສູ່ໂຮງເລື່ອຍ ຫຼື ສົ່ງອອກໂດຍກົງ.

ທີມງານໄດ້ລົງຢ້ຽມຢາມໂຮງງານສອງແຫ່ງຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ຊຶ່ງໂຮງງານທຳອິດແມ່ນໂຮງເລື່ອຍ ແລະ ອີກໂຮງງານໜຶ່ງຜະລິດໄມ້ເລື່ອຍ ແລະ ໄມ້ປູພື້ນເພື່ອຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ. ທັງສອງໂຮງງານແມ່ນຄຸ້ມຄອງໂດຍຄົນຫວຽດນາມທີ່ອາໄສຢູ່ໃນລາວ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຈາກປະເທດຫວຽດນາມ. ໂຮງງານໜຶ່ງມີຂີດຄວາມສາມາດຜະລິດໄດ້ 200 ມ³ ຕໍ່ເດືອນ ແຕ່ໂກຕ້າອອກໃຫ້ມີພຽງແຕ່ 600 ມ³ ຕໍ່ປີ. ໂຮງງານບັນທຶກໄມ້ທ່ອນທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງງານໂດຍປະກອບມີພຽງແຕ່ສອງບັນທຶກສະບັບບັນຊີເທົ່ານັ້ນ ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2011 ທີ່ມີໄມ້ທ່ອນທັງໝົດ 823 ທ່ອນ ແລະ ໄມ້ 316 ມ³. ໂຮງງານທີ່ສອງສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2008 ແລະ ໄດ້ໂກຕ້າ 4,000 ມ³ ສົກປີ 2009-2010 ແຕ່ໂກຕ້າທີ່ໄດ້ຮັບມີພຽງ 300 ມ³ ສຳລັບສົກປີ 2010-2011. ບໍລິສັດຜະລິດໄມ້ປາເກີ 600 ມ³ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປຫວຽດນາມ ແລະ 400 ມ³ ເພື່ອນຳໃຊ້ພາຍໃນ 2010. ການ

ຜະລິດ 4,000 ມ³ ຂອງໄມ້ປ່າເກັບຕ້ອງການໄມ້ທ່ອນປະມານ 2,500 ມ³ . ທີມງານສັງເກດເຫັນວ່າ: ປະມານ 1,000-2,000 ມ³ ຂອງໄມ້ທີ່ຍັງເກັບໄວ້ໃນສາງຂອງໂຮງງານຈະກາຍເປັນໄມ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ໃນທີ່ສຸດ. ບັນທຶກໄມ້ທ່ອນ ຫຼື ບໍລິມາດໄມ້ທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ການຜະລິດຂອງແຕ່ລະໂຮງງານ ຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບເທື່ອ.

ຕາຕະລາງທີ 15: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ແຂວງສາລາວັນ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງສາລາວັນ 2011, ການຄິດໄລ່ອີງໃສ່ການປະເມີນຂອງ PolC ລາຍເດືອນ, 10 ເດືອນຂອງການຜະລິດ ແລະ ມີ 23 ໂຮງງານ).

ຈຳນວນຂອງໄມ້ຢູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງທຳອິດ	23
ກຳລັງຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນໃນແຕ່ລະປີ (ປະເມີນ)	34,000 ມ ³ /ປີ
ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ປ້ອນໃຫ້ໂຮງງານທັງໝົດ (2010/2011)	NA
ລວມຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ 2010/2011	6,382 ມ ³
ສະໜາມສອງ: ລວມບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	640 ມ ³
ສະໜາມສອງ: ລວມຈຳນວນໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	32,885 ໄມ້ທ່ອນ

ບໍ່ມີບັນທຶກຂອງໄມ້ແຕ່ລະໂຮງງານໄດ້ຮັບຢູ່ PAFO ຫຼື ຢູ່ PolC ຂອງແຂວງ. ໂຮງງານທີ່ທີມງານໄປຢ້ຽມຢາມຢູ່ແຂວງສາລາວັນບອກວ່າ: ໄມ້ມັກຖືກຊື້ຢູ່ສະໜາມສອງຈາກການຂາຍຜ່ານ PolC ແຕ່ວ່າ: PolC ບອກຍ້ອນສາເຫດຝົນຕົກ ຈຶ່ງມີປະມານໄມ້ 1,000 ທ່ອນຍັງເຫຼືອຢູ່ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ສະໜາມສອງທີ່ຍັງບໍ່ສາມາດຂົນສົ່ງເຂົ້າໂຮງງານໄດ້.

ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກການສະໜອງໄມ້ຢູ່ແຂວງສາລາວັນມີທັງໝົດ 16,218 ມ³, ຊຶ່ງຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບຈຳນວນ 640ມ³ ທີ່ບັນທຶກໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງລາຍງານ. ໂກຕ້າທີ່ຈັດສັນໃຫ້ແຂວງສາລາວັນທີ່ມີ 23,498 ມ³ ຍັງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນການຂຸດຄົ້ນຕົວຈິງ ຫຼື ບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາລະດັບການຜະລິດທີ່ມີການລາຍງານສົກປີ 2010-2011.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ແລະ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງສາລາວັນຍັງຂາດບັນທຶກການຜະລິດໄມ້ຂອງແຕ່ລະໂຮງງານ ຍ້ອນບໍ່ທັນມີລະບົບຕິດຕາມກວດກາບໍລິມາດຂອງຜົນຜະລິດທີ່ເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ, ມີພຽງແຕ່ບັນທຶກການສົ່ງອອກບັນທຶກຂອງ PolC ຢູ່ແຂວງສາລາວັນ ສຳລັບໂຮງງານທັງໝົດໄດ້ລະບຸລະດັບການຜະລິດແມ່ນ 6,382 ມ³ ຈາກ 23 ໂຮງງານ, ຊຶ່ງຕ້ອງການໄມ້ທ່ອນປ້ອນໂຮງງານເກືອບປະມານ 16,000 ມ³ ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີປະຈຳປີຢູ່ສະໜາມສອງມີພຽງແຕ່ 640 ມ³ ຊຶ່ງເປັນຈຳນວນທີ່ບໍ່ພຽງພໍໃນການຜະລິດຫຼາຍກວ່າ 6,000 ມ³ ຂອງຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ. ພ້ອມກັນນັ້ນຂໍ້ມູນຈຳນວນໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ (32,885 ທ່ອນ) ອາດສົ່ງຜົນຕໍ່ຈຳນວນໄມ້ທ່ອນທີ່ມີ

ໜ້ອຍກວ່າ 0,02 ມ³ ຕໍ່ທ່ອນ. ໄມ້ທ່ອນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເໝາະສົມໃນການເຮັດໄມ້ປູພື້ນນອກຈາກໃຊ້ສໍາລັບເປັນໄມ້ຂີ້ເລື້ອຍໄມ້ຟານເທົ່ານັ້ນ. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງ ພ້ອມທັງຕົວເລກການຜະລິດທີ່ລາຍງານຍັງຖືວ່າຕໍ່າຫຼາຍສໍາລັບຄວາມຕ້ອງການຮັກສາລະດັບການຜະລິດຂອງອຸດສາຫະກຳ, ຊຶ່ງຕ້ອງການປະມານ 86,000 ມ³ ເພື່ອການຜະລິດເຕັມກຳລັງ ຫຼື ໃກ້ຄຽງ.

8.1.2 ແຂວງເຊກອງ

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 13 ແຫ່ງຂຶ້ນທະບຽນ. ໂຮງງານແຕ່ລະແຫ່ງຄາດວ່າຄວາມສາມາດຜະລິດລາຍເດືອນສະເລ່ຍປະມານ 150 ມ³ ຊຶ່ງຕ້ອງການໄມ້ທ່ອນສູງສຸດ 48,000 ມ³ ຕໍ່ປີ. ທີ່ມງານລົງຢູ່ມຢາມໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 2 ແຫ່ງຢູ່ແຂວງເຊກອງ, ຊຶ່ງທັງ 2 ໂຮງງານຜະລິດໄມ້ປູພື້ນສໍາເລັດຮູບ. ໂຮງງານທຳອິດມີໄມ້ຄ້າງໃນສາງໜ້ອຍແຕ່ມີອັດຕາສ່ວນໄມ້ທ່ອນທີ່ບໍ່ມີເລກທີນໍ້າເບີຫຼາຍສົມຄວນ. ໂຮງງານທີ່ສອງມີຂະໜາດໃຫຍ່ກ່ວາ ແລະ ຜະລິດໄມ້ເລື້ອຍ ແລະ ໄມ້ປູພື້ນປາເກົ້າໄດ້ປະມານ 3,000ມ³ ໃນຊ່ວງສົກປີ 2010-2011 ໂຮງງານບອກວ່າ: ເຂົາເຈົ້າມີໂກຕ້າພິເສດສໍາລັບ 5,000ມ³ ຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ມາຈາກໂຄງການເຂື່ອນຫ້ວຍລຳພັນຢູ່ແຂວງເຊກອງ. ການຜະລິດລາຍເດືອນຂອງໄມ້ປາເກົ້າມີປະມານ 200ມ³ ຕໍ່ເດືອນ ຍັງບໍ່ມີລະບົບບັນທຶກຈຳນວນໄມ້ທ່ອນ ຫຼື ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ການຜະລິດຂອງ 2 ໂຮງງານ (ຕາຕະລາງທີ່ 16).

ຕາຕະລາງທີ່ 16: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຂວງເຊກອງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງເຊກອງ 2011)

ຈຳນວນຂອງໄມ້ຢູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງທຳອິດ	13
ສະມັດຕະພາບການຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນໃນແຕ່ລະປີ (ປະເມີນ)	18,000 ມ ³ /ປີ
ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ປ້ອນໃຫ້ໂຮງງານທັງໝົດ (2010/2011)	15,874 ມ ³
ລວມຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ ແລະ ເຄີ່ງສໍາເລັດຮູບ 2010/2011	23,851 ມ ³
ສະໜາມສອງ: ລວມບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	13,425 ມ ³
ສະໜາມສອງ: ລວມຈຳນວນໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	21,083 ໄມ້ທ່ອນ

ແຂວງເຊກອງໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນສັງລວມບັນທຶກການຜະລິດຂອງ 13 ໂຮງງານທັງໝົດ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເຊກອງ ມີບັນທຶກລະດັບການຜະລິດທັງໝົດແມ່ນ 23,851 ມ³ ຊຶ່ງຕ້ອງການບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນເກືອບ 59,000ມ³ ແຕ່ວ່າ: ບັນທຶກບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ໂຮງງານ 13 ແຫ່ງໄດ້ຮັບມີທັງໝົດພຽງແຕ່ 15,874ມ³, ຊຶ່ງມີພຽງແຕ່ 30% ຂອງຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບການຜະລິດສົກປີ 2010-2011 ບໍລິມາດປະຈຳປີຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງມີພຽງແຕ່ 13,425 ມ³ ໃນນັ້ນ 5,000 ມ³ ແມ່ນຕໍ່າກວ່າບໍລິມາດການຊຸດຄົ້ນທີ່ມີການລາຍງານຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ຈາກເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສົກປີ 2010-2011 ບໍລິມາດ

ໄມ້ທັງໝົດທີ່ມີອົງໃສ່ຂໍ້ມູນການສະໜອງແມ່ນ 18,614 ມ³ ແລະ ຂໍ້ມູນຢູ່ສະໜາມສອງມີພຽງແຕ່ 13,425 ມ³. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມບໍລິມາດທັງສອງຢ່າງບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຕ້ອງການນັ້ນ (59,000ມ³) ແມ່ນບໍ່ສອດຄ່ອງກັນກັບບໍລິມາດຂອງການຜະລິດ.

8.1.3 ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 95 ແຫ່ງ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ. ແຕ່ລະໂຮງງານມີຄວາມສາມາດຜະລິດລາຍເດືອນສະເລ່ຍລະຫວ່າງ 50-150 ມ³, ຊຶ່ງຕ້ອງການບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນເປັນວັດຖຸດິບ 235,000ມ³. ທີ່ມາງານໄດ້ຢູ່ມາຍາມ 2 ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ໄຊຍະບູລີ ໂຮງງານທີ 1 ຜະລິດໄມ້ແປ້ນປູພື້ນສຳເລັດຮູບ ແລະ ໂຮງງານທີ 2 ຜະລິດໄມ້ເປັນເຄື່ອງຕົບແຕ່ງ. ໂຮງງານທຳອິດມີໄມ້ທ່ອນບໍ່ຫຼາຍຢູ່ເດີນເກັບໄມ້ ແລະ ບໍ່ມີການດຳເນີນງານແຕ່ໂຮງງານບອກວ່າ: ປະມານ 800ມ³ ຂອງຜະລິດຕະພັນແມ່ນສົ່ງອອກ ໂຮງງານຜະລິດເຄື່ອງເພີນິເຈີ ແລະ ເຄື່ອງຫັດຖະກຳອື່ນໆຈາກຕໍ່ໄມ້ເຊັ່ນ: ໂຕະ ແລະ ຕັ່ງ ຍັງບໍ່ທັນຍັງມີລະບົບບັນທຶກຈຳນວນຂອງໄມ້, ບໍລິມາດຂອງວັດຖຸດິບທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ການຜະລິດໃນ 2 ໂຮງງານ ແມ່ນບໍ່ມີການວັດແທກບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ (ຕາຕະລາງທີ 17).

ຕາຕະລາງທີ 17: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຂວງໄຊຍະບູລີ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງໄຊຍະບູລີ 2011)

ຈຳນວນຂອງໄມ້ຢູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງທຳອິດ	95
ສະມັດຕະພາບການຜະລິດເປັນຜະລິດຕະພັນໃນແຕ່ລະປີ (ປະເມີນ)	95,000 ມ ³ /ປີ
ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ປ້ອນໃຫ້ໂຮງງານທັງໝົດ (2010/2011)	266 ມ ³ (ຕໍ່ໄມ້ເທົ່ານັ້ນ)
ລວມຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ 2010/2011	27,074 ມ ³
ສະໜາມສອງ: ລວມບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	381 ມ ³ (ຕໍ່ໄມ້ເທົ່ານັ້ນ)
ສະໜາມສອງ: ລວມຈຳນວນໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	NA

ພຽງແຕ່ເປັນການແຕ້ມໝາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ຂຶ້ນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງເປັນທາງການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບໃຫ້ 95 ໂຮງງານທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນແຂວງ. ບໍລິມາດທີ່ຊຸດຄົ້ນແມ່ນ 4,327 ມ³ ຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການຂອງທ້ອງຖິ່ນບໍ່ໄດ້ບັນຈຸເຂົ້າຂໍ້ມູນຢູ່ສະໜາມສອງ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນການສະໜອງໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂອງແຂວງ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງທຶນທາງຢູ່ເມືອງຫົງສາ. ຂໍ້ມູນບໍລິມາດໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ ແມ່ນແຕກຕ່າງຫຼາຍຈາກຂໍ້ມູນການສະໜອງໄມ້, ຊຶ່ງຄວນມີການລາຍງານບໍລິມາດທັງໝົດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຕ້ອງການ (ມີປະມານ 67,000ມ³) ເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ 27,000ມ³ ໃນສົກປີ 2010-2011. ໂຮງງານ 95 ແຫ່ງຜະລິດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ 27,000

ມ³ ໃນລະຫວ່າງ 2010-2011 ຈະຕ້ອງການ 284 ມ³ ຕໍ່ໂຮງງານທີ່ສາມາດຜະລິດໃນປີໜຶ່ງ, ຊຶ່ງຍັງຢູ່ບໍ່ຕໍ່າກວ່າສະມັດຕະພາບການຜະລິດຂອງໂຮງງານ.

8.1.4 ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 20 ແຫ່ງ ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ມີຄວາມສາມາດຜະລິດລາຍເດືອນສະເລ່ຍ 150 ມ³, ຊຶ່ງຕ້ອງການບໍລິມາດໄມ້ປະມານ 30,000 ມ³ ຕໍ່ປີ, ໂດຍສົມມຸດເອົາຮອບວຽນການຜະລິດ 10 ເດືອນ. ທີ່ມາງານບໍ່ໄດ້ມີໂອກາດລົງຢູ່ມາຢາມໂຮງງານປຸງແຕ່ງໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ ແຕ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນການຜະລິດຂອງໂຮງງານຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ (ຕາຕະລາງທີ່ 18).

ຕາຕະລາງທີ່ 18: ຂໍ້ມູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC ແຂວງຫຼວງພະບາງ 2011)

ຈຳນວນຂອງໄມ້ຢູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງທຳອິດ	20
ສະມັດຕະພາບການຜະລິດໃນແຕ່ລະປີ (ປະເມີນ)	28,000 ມ³/ປີ
ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ປ້ອນໃຫ້ໂຮງງານທັງໝົດ (2010/2011)	7,248 ມ³
ລວມຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ 2010/2011	3,230 ມ³
ສະໜາມສອງ: ລວມບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	5,099 ມ³
ສະໜາມສອງ: ລວມຈຳນວນໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ 2010/ 2011	ບໍ່ມີໄມ້ທ່ອນ

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກແຂວງຫຼວງພະບາງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ຂໍ້ມູນໄມ້ທ່ອນທີ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບ.

ຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ອາດເກີດຍ້ອນໂຮງງານໄດ້ຮັບໄມ້ທ່ອນຈາກແຂວງອື່ນ. ຂໍ້ມູນການສະໜອງໄມ້ທ່ອນຈາກຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂອງແຂວງທີ່ມີທັງໝົດ 3,327 ມ³ ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງທຶນທາງ ແລະ 2,052 ມ³ ຂອງໄມ້ຈາກສວນປູກໄມ້ສັກ. ຈຳນວນດັ່ງກ່າວແມ່ນເກືອບຖືກທັງໝົດກັບຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກສະໜາມສອງ.

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງໄດ້ຮັບໄມ້ທ່ອນທີ່ເປັນບໍລິມາດ 7,248 ມ³ ແລະ ບໍ່ທັນຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບປ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 20 ແຫ່ງທີ່ຂຶ້ນທະບຽນເພື່ອຮັກສາຜົນໄດ້ຮັບທາງເສດຖະກິດ. ຈຳນວນໄມ້ທີ່ໄດ້ຮັບແມ່ນພຽງແຕ່ວັດຖຸດິບທີ່ກຸ້ມສຳລັບການຜະລິດພຽງ 2-3 ເດືອນເທົ່ານັ້ນ.

8.1.5 ສະພາບລວມຂອງການຜະລິດໄມ້ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບໄມ້ທ່ອນ

ຂໍ້ມູນຈາກ 4 ແຂວງທີ່ມີການສຶກສາໄດ້ຖືກປະເມີນຜົນເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການໄມ້ທ່ອນຊຶ່ງສົມທຽບໃສ່ກັບຕົວເລກການຜະລິດທີ່ໄດ້ລາຍງານ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງ. ຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງ (19,545 ມ³) ແລະ ວັດຖຸດິບທີ່ຕ້ອງການເຂົ້າສູ່ການຜະລິດສໍາເລັດຮູບທີ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງລາຍງານ (60,537 ມ³). ວັດຖຸດິບທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຜົນຜະລິດ 60,535 ມ³ ແມ່ນປະມານ 151,000 ມ³ ຂອງວັດຖຸດິບທີ່ເປັນໄມ້ທ່ອນ. ການຄາດຄະເນນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ອັດຕາການຟື້ນຟູຜົນຜະລິດຂອງໂຮງງານ ທີ່ມີລະດັບສະເລ່ຍ 50% ຈາກໄມ້ທ່ອນໃຫ້ກາຍມາເປັນໄມ້ເລື້ອຍ ແລະ 70-85% ຂອງໄມ້ເລື້ອຍມາເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ, ຊຶ່ງມີອັດຕາຟື້ນຟູສະເລ່ຍ 40% ຈາກວັດຖຸດິບກາຍມາເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ (ຕາຕະລາງທີ 19). ຂໍ້ມູນຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນອີງໃສ່ຕົວເລກການສົ່ງອອກ ຍ້ອນຕົວເລກການຜະລິດພາຍໃນຍັງບໍ່ທັນມີການບັນທຶກຢ່າງສອດຄ່ອງເທື່ອ.

ຕາຕະລາງທີ 19: ຂໍ້ມູນບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ (2010/2011): ການປຸງປັບຂໍ້ມູນຂອງບັນຊີ/ວັດຖຸດິບສະໜາມສອງ, ບໍລິມາດເຂົ້າສູ່ໂຮງງານ, ບັນທຶກການຜະລິດ ແລະ ວັດຖຸດິບທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຕອບສະໜອງການ ຜະລິດ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC 2011).

ແຂວງ	ສະໜາມສອງ (ມ ³)	ຈຳນວນ ໂຮງງານ	ຈຳນວນໄມ້ທ່ອນ ປ້ອນໃຫ້ໂຮງງານ (ມ ³)	ບັນທຶກສິນ ຄ້າ ສໍາເລັດຮູບ (ມ ³)	ບໍລິມາດໄມ້ທີ່ ຕ້ອງການ (ມ ³) ຢູ່ ລະດັບຟື້ນຟູ 40%
ສາລາວັນ	640	23	NA	6,382	15,900
ເຊກອງ	13,425	13	15,874	23,851	59,600
ໄຊຍະບູລີ	381 (stumps)	95	266 (ຕໍ່ໄມ້)	27,074	67,600
ຫຼວງພະບາງ	5,099	20	7,248	3,230	8,000
ລວມ	19,545	151	NA	60,537	151,000

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ການຜະລິດພາຍໃນ

- ບັນທຶກປະລິມານຂອງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ໂຮງງານໄມ້ຂອງແຕ່ລະແຂວງໄດ້ຮັບຍັງບໍ່ທັນມີການບັນທຶກເປັນລະບົບ.
- ຂໍ້ມູນບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບບັນທຶກຂໍ້ມູນວັດຖຸດິບທີ່ປ້ອນເຂົ້າໂຮງງານ.

- ບັນທຶກບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນຢູ່ສະໜາມສອງທີ່ຍັງບໍ່ທັນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຕ້ອງການຕໍ່ການຮັກສາລະດັບການຜະລິດທີ່ແຕ່ລະແຂວງລາຍງານ.
- ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຂໍ້ມູນຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຍັງມີຢູ່ ແລະ ລະດັບການຜະລິດບອກໃຫ້ຮູ້ເຖິງຈຳນວນຫຼາຍສົມຄວນທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.
- ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນຊັດເຈນກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດຂອງໂຮງງານ ແລະ ບັນທຶກການຜະລິດຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບສະມັດຕະພາບການຜະລິດສະເລ່ຍທີ່ປະເມີນໄວ້ (PolC 2011).

8.2 ການສົ່ງອອກ

ໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຸດຄົ້ນໃນປະເທດລາວ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນນຳມາປຸງແຕ່ງເປັນເຄື່ອງເພີນີເຈີທາງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກແລ້ວສົ່ງອອກ, ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບຄຸນນະພາບຂອງໄມ້. ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກຕົ້ນຕໍແມ່ນໄປປະເທດຫວຽດນາມ ພັນໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າສູງເຊັ່ນ: ໄມ້ດູ່ (ພາສາຫວຽດນາມເອີ້ນ: ກຽງຮັງ), ໄມ້ຂະຍຸງ (ພາສາຫວຽດນາມເອີ້ນ: ທັກ), ໄມ້ແດງ (ພາສາຫວຽດນາມເອີ້ນ: ຄຳເຊ) ມັກຖືກໃຊ້ເປັນເພີນີເຈີຕົບແຕ່ງພາຍໃນ, ຊຶ່ງສ່ວນຫຼາຍສົ່ງອອກໄປປະເທດຈີນ, ຮອງກົງ, ໄຕ້ຫວັນ ແລະ ສິງກາໂປ. ຜະລິດຕະພັນເພີນີເຈີພາຍນອກມັກຜະລິດຈາກພັນໄມ້ທີ່ມີມູນຄ່າຖືກກວ່າເຊັ່ນ: ໄມ້ຫານ (ພາສາຫວຽດນາມເອີ້ນ: ດໍ) ແລະ ໄມ້ບັກ (ພາສາຫວຽດນາມເອີ້ນ: ເວນເວນ) ແລະ ສ່ວນຫຼາຍສົ່ງອອກໄປປະເທດເຢຍລະມັນ, ຝລັ່ງ, ອົດສະຕາລີ ແລະ ທາງອາເມລິກາເໜືອ.

ລະບົບບັນທຶກການຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ມີການປຸງແຕ່ງໄມ້ກົມຢູ່ພາຍໃນປະເທດລາວ, ຊຶ່ງຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທ່ອນພາຍໃຕ້ລະບົບໂກຕ້າປົກກະຕິທີ່ອອກໃຫ້ສຳລັບເຂດປ່າຜະລິດ. ໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດປ່າທີ່ບໍ່ແມ່ນປ່າຜະລິດອາດຖືກຍົກເວັ້ນການປຸງແຕ່ງພາຍໃນຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າ: ຖ້າໂຄງການດັ່ງກ່າວຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງສູນກາງ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ແຂວງກໍ່ຖືກຍົກເວັ້ນ. ການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນແມ່ນຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງຈາກສູນກາງ, ຊຶ່ງອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ແລະ ການບັນທຶກເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ແຂວງສາລາວັນ ແລະ ເຊກອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນຈາກເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ ແລະ ບໍ່ແຮ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຕ່ໄມ້ທ່ອນຈາກເຂດໂຄງການຂັ້ນແຂວງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກ. ສຳລັບແຂວງໄຊຍະບູລີບໍ່ມີໄມ້ທ່ອນໃດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກ ແລະ ວັດຖຸດິບທັງໝົດຖືກສົ່ງໃຫ້ໂຮງງານໃດໜຶ່ງໃນ 95 ໂຮງງານປຸງແຕ່ງພາຍໃນທັງໝົດ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຄວບຄຸມການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກໃຫ້ບັນດາໂຮງງານ ແລະ ມີບັນທຶກການສົ່ງອອກຂອງແຕ່ລະແຂວງ. ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກແມ່ນແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະແຂວງ. ຕົວຢ່າງ: ແຂວງສາລາວັນ ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກທັງໝົດ ແລະ ແຂວງອື່ນຮັກສາຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກທີ່ມີລາຍລະອຽດຫຼາຍກ່ວາ.

8.2.1 ສະຖິຕິການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດ

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າໃຫ້ສະຖິຕິການສົ່ງອອກປະຈຳປີຂອງກຸ່ມຜະລິດຕະພັນໄມ້ໃນຊ່ວງໄລຍະ 2006-2011 (ຕາຕະລາງທີ 20-24). ຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນຍັງບໍ່ທັນມີ ແຕ່ທີມງານສັງເກດເຫັນໄມ້ທີ່ຜະລິດໃນແຂວງ.

ຕາຕະລາງທີ 20: ມູນຄ່າການສົ່ງອອກໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້, ແບ່ງເປັນແຕ່ລະປະເພດຂອງຜະລິດຕະ ພັນ 2006-2011 (ຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ)

	2006/2007												
	ໄມ້ທ່ອນ ຫຼື ໄມ້ກົມ	ເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ	ສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບ										
ປະເທດອາຊຽນ (US ໂດລາ)	3,016,649	24,665,742	90,642,343	6,753,835	7,487,031	151,311,987	2,578,725	22,245,126	17,529,370	264,997	32,901,560	37,275,892	23,546,834
ກຳປູເຈຍ	-	-	26,820				-	-	21,303		6,914		
ມາເລເຊຍ	-	-	40,701	-	-	80,145	-	-	18,704				
ສິງກາໂປ	-	-	18,036		-	2,474							
ໄທ	816,611	16,096,275	44,079,424	2,792,193	1,070,228	24,446,055	11,221	9,614,538	9,851,310	99,488	24,702,725	27,475,761	11,586,273
ຫວຽດນາມ	2,200,038	8,569,467	46,477,362	3,961,642	6,416,803	126,783,313	2,567,504	12,630,588	7,638,053	165,509	8,191,921	9,800,131	11,960,561
ຈີນ	709,666	575,626	3,018,904	148,077	43,839	4,132,895	356,682	75,269	1,107,264	23,659	2,862,936	632,634	10,699,815
ຍີ່ປຸ່ນ	-	-	813,092	-	-	1,378,950	-	885	873,661		631,070	653,624	3,861,613
ເກົາຫຼີ (ເໜືອ+ໃຕ້)	-	-	170,112	60,704	-	268,386	-	-	117,693	-	214,866	-	878,906
ສະຫະພາບເອີຣົບ	-	-	242,789	-	21,035	578,630	-	-	274,357	-	88,097	28,090	119,489
ອາເມລິກາ	-	-	62,001	-	-	47,983	-	-	478,934		36,141	-	0
ອອດສະຕຣາລີ	-	61,892	48,657	-	-	26,264	-	-	37,628	-	22,862	147,999	3,692
ລວມ (US ໂດລາ)	3,726,315	25,303,260	94,997,898	6,962,616	7,551,905	157,745,095	2,935,407	22,321,280	20,418,907	288,656	36,757,532	38,738,239	39,110,349
ລວມທັງໝົດ			124,027,473			172,259,616			45,675,594		37,046,188		77,848,588

ສະຖິຕິການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດອີງຕາມກຸ່ມຜະລິດຕະພັນ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງໃນຊ່ວງ 2006-2011, ໂດຍສະເພາະກຸ່ມສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ. ມູນຄ່າຂອງການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນສົກປີ 2006-2007 ແມ່ນ 3,7 ລ້ານໂດລາ, ແຕ່ສົກປີ 2007-2008 ແມ່ນ 6,9 ລ້ານໂດລາ, ເປັນເກືອບສອງເທົ່າຕົວຂອງລະປີ 2006-2007.

ມູນຄ່າຫຼຸດລົງທັນທີໃນສົກປີ 2008-2009 ມາເຫຼືອ 2,9 ລ້ານໂດລາ. ສຳລັບສົກປີ 2010-2011 ຍັງບໍ່ມີບັນທຶກຍອດຂາຍໄມ້ທ່ອນສົ່ງອອກເທື່ອ.

8.2.2 ແຂວງສາລາວັນ

ແຂວງສາລາວັນສົ່ງອອກບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນຫຼາຍ, ກວມເອົາຫຼາຍກ່ວາ 50% ຂອງບໍລິມາດການສົ່ງອອກທັງໝົດ. ແຂວງສາລາວັນຜະລິດ 6,382 ມ³ ຂອງສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສຳເລັດຮູບໃນສົກປີ 2010-2011. ການສົ່ງອອກທັງໝົດແມ່ນ 6,381 ມ³, ຊຶ່ງສະແດງວ່າ: ສິນຄ້າສ່ວນຫຼາຍທີ່ຜະລິດແມ່ນຖືກສົ່ງອອກ ຫຼື ຕົວເລກການຜະລິດແມ່ນອີງໃສ່ຕົວເລກການສົ່ງອອກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບັນທຶກການສົ່ງອອກຂອງແຂວງສາລາວັນບໍ່ໄດ້ຖືກກັບສະຖິຕິການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດສຳລັບສົກປີ 2010-2011 (ຕາຕະລາງທີ 25).

ຕາຕະລາງທີ 25: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ແຫ່ງຊາດທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງສາລາວັນ

ສິນຄ້າ	ໄທ		ຫວຽດນາມ		ລວມທຸກປະເພດ	
	ປະລິມານ (ມ ³)	ໂດລາ	ປະລິມານ (ມ ³)	ໂດລາ	ປະລິມານ (ມ ³)	ໂດລາ
ໄມ້ທ່ອນ	-	-	-	-	8,620	-
ສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ	-	-	-	-	4,101	-
ສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ	-	-	-	-	2,280	-
ລວມ	-	-	-	-	15,001	-

8.2.3 ແຂວງເຊກອງ

ແຂວງເຊກອງສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນທີ່ມີບໍລິມາດໜ້ອຍຫຼາຍ, ຊຶ່ງມີຕໍ່າກ່ວາ 2% ຂອງບໍລິມາດສົ່ງອອກທັງໝົດ. ແຂວງເຊກອງຜະລິດໄດ້ 27,042 ມ³ ຂອງສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບໃນສົກປີ 2010-2011 ການສົ່ງອອກທັງໝົດແມ່ນ 27,463 ມ³, ຊຶ່ງສະແດງວ່າ: ສິນຄ້າສ່ວນຫຼາຍທີ່ຜະລິດແມ່ນຖືກສົ່ງອອກ ຫຼື ຕົວເລກການຜະລິດແມ່ນອີງໃສ່ຕົວເລກການສົ່ງອອກໃນປີ 2010-2011 ເກີນຕົວເລກການຜະລິດ 3,600ມ³ ໃນ

ຊ່ວງເວລາດຽວກັນ ຊຶ່ງອາດສະທ້ອນເຖິງໄມ້ຄ້າງໃນສາງຈາກການຜະລິດໃນປີຜ່ານມາ. ບໍລິມາດການສົ່ງອອກມີ 27,463 ມ³ ຫຼາຍກວ່າຂໍ້ມູນໄມ້ທ່ອນທີ່ມີໃນເວລາດຽວກັນ, ຊຶ່ງບັນທຶກໄດ້ພຽງແຕ່ 13,425 ມ³ ຂອງໄມ້ຈາກສະໜາມສອງ ແລະ ບໍ່ມີອັດຕາສູນເສຍໄມ້ໃນເວລາການຜະລິດ (ຕາຕະລາງທີ່ 26).

ຕາຕະລາງທີ່ 26: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ແຫ່ງຊາດທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງເຊກອງ 2010-2011

ສິນຄ້າ	ໄທ		ຫວຽດນາມ		ລວມທຸກປະເພດ	
	ປະລິມານ (ມ³)	US ໂດລາ	ປະລິມານ (ມ³)	US ໂດລາ	ປະລິມານ (ມ³)	US ໂດລາ
ໄມ້ທ່ອນ	0	0	421.6	\$24,744	421	24,744
ສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ	16,805	\$1,697,402	9,152	\$910,684	25,957	2,608,086
ສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ	0	0	1,085	\$272,256	1,085	272,256
ລວມ	16,805	1,697,402 ໂດລາ	10,658	1,207,684 ໂດ ລາ	27,463	\$2,905,086

8.2.4 ແຂວງໄຊຍະບູລີ

ແຂວງໄຊຍະບູລີບໍ່ໄດ້ບັນທຶກການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນໃນລະຫວ່າງລະດູການຜະລິດ 2010-2011 ແຂວງໄຊຍະບູລີຜະລິດໄດ້ 27,074 ມ³ ຂອງສິນຄ້າຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບໃນສົກປີ 2010-2011, ຊຶ່ງການສົ່ງອອກທັງໝົດແມ່ນ 22,243 ມ³, ອີກຄັ້ງໜຶ່ງຕົວເລກບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ສິນຄ້າສ່ວນຫຼາຍຖືກຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ. ບໍລິມາດໃນການຜະລິດໃນສົກປີ 2010-2011 ເກີນຕົວເລກການສົ່ງອອກໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນ 4,800 ມ³ ຊຶ່ງອາດສະທ້ອນເຖິງການຂາຍພາຍໃນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບໍລິມາດການສົ່ງອອກ 22,243 ມ³ ແມ່ນຫຼາຍກວ່າຂໍ້ມູນໄມ້ທ່ອນທີ່ມີໃນເວລາດຽວກັນ, ຊຶ່ງບັນທຶກໄດ້ພຽງແຕ່ 381 ມ³ ຂອງຕໍ່ໄມ້ຈາກສະໜາມສອງ (ຕາຕະລາງທີ່ 27).

ຕາຕະລາງທີ່ 27: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ແຫ່ງຊາດທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງເຊກອງ 2010-2011

ສິນຄ້າ	ໄທ		ຫວຽດນາມ		ລວມທຸກປະເພດ	
	ປະລິມານ (ມ³)	US ໂດລາ (\$000)	ປະລິມານ (ມ³)	US ໂດລາ (\$000)	ປະລິມານ (ມ³)	US ໂດລາ (\$000)
ໄມ້ທ່ອນ	0	0	0	0	0	0

ສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ	5208	\$ 733	97	\$ 18	13,976	\$ 1,653
ສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ	1159	\$ 70	0	\$0	8,267	\$ 1,606
ລວມ	6,367 ມ3	803 ໂດລາ	97 ມ3	18 ໂດລາ	22,243	3,259ໂດລາ

8.2.5 ແຂວງຫຼວງພະບາງ

ແຂວງຫຼວງພະບາງບໍ່ໄດ້ບັນທຶກການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນໃນລະຫວ່າງລະດູການຜະລິດ 2010-2011 ແຂວງຫຼວງພະບາງຜະລິດໄດ້ 3,230 ມ³ ຂອງສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ແລະ ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບໃນສົກປີ 2010-2011, ຊຶ່ງຕົວເລກການສົ່ງອອກແມ່ນຄືກັນ (3,230 ມ³), ອີກຄັ້ງໜຶ່ງຕົວເລກບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ສິນຄ້າສ່ວນຫຼາຍຖືກຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ຫຼື ຕົວເລກການຜະລິດແມ່ນຂຶ້ນກັບຕົວເລກການສົ່ງອອກ. ບໍລິມາດການສົ່ງອອກໃນສົກປີ 2010-2011 ບໍ່ໄດ້ເກີນບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ໂຮງງານໄດ້ຮັບ ຊຶ່ງຕ່າງຈາກແຂວງອື່ນ (ຕາຕະລາງທີ 28)

ຕາຕະລາງທີ 28: ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກໄມ້ແຫ່ງຊາດທຽບໃສ່ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ (ຂໍ້ມູນຈາກ PolC)

ສິນຄ້າ	ໄທ		ຫວຽດນາມ		ລວມທຸກປະເພດ	
	ປະລິມານ (ມ ³)	US ໂດລາ (\$000)	ປະລິມານ (ມ ³)	US ໂດລາ (\$000)	ປະລິມານ (ມ ³)	US ໂດລາ (\$000)
ໄມ້ທ່ອນ	0	0	0	0	0	0
ສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ	0	0	1071	\$4,229	2,246	9,581
ສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ	193	\$469	0	0	984	4,101
ລວມ	193	\$469	1071	\$4,229	3,230	13,682

ການສົ່ງອອກສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄປປະເທດເພື່ອນບ້ານ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດຫວຽດນາມ, ໄທ, ພ້ອມການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຄວາມຕ້ອງການຢູ່ປະເທດຈີນ. ດ່ານສົ່ງອອກພາຍໃນແຂວງ ແລະ ສາກົນມີຫຼາຍໂດຍສະເພາະແມ່ນລຽບຕາມຊາຍແດນທີ່ຕິດຈອດກັບຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ (ຮູບທີ 10 ແລະ ຕາຕະລາງທີ 19). ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງອອກໃບເອກະສານອະນຸຍາດສົ່ງອອກ, ຊຶ່ງຕໍ່ມາຖືກກວດກາຢູ່ດ່ານກົມພາສີຂອງບັນດາປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າຮັບເອົາໄມ້ທີ່ສົ່ງອອກ ແລະ ອອກເອກະສານນຳເຂົ້າໃໝ່ໂດຍເຮັດໃຫ້ວັດຖຸດິບຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຜ່ານເຂົ້າໃນປະເທດນຳເຂົ້າ. ສະນັ້ນ, ອາດມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ໄມ້ອາດມາຈາກການຂຸດຄົ້ນທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແລ້ວ ກາຍເປັນໄມ້ຖືກກົດໝາຍໂດຍຜ່ານຂະບວນການສົ່ງອອກ.

8.2.6 ສະພາບລວມຂອງການສົ່ງອອກໄມ້ຈາກແຂວງ ແລະ ການສະໜອງໄມ້ທ່ອນ

ຂໍ້ມູນຈາກ 4 ແຂວງທີ່ມີການສຶກສາໄດ້ຖືກວິເຄາະເພື່ອປະເມີນຜົນບໍລິມາດການສົ່ງອອກທີ່ຕິດພັນກັບບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງໄດ້ຖືກລາຍງານ. ການວິເຄາະເຫັນໄດ້ຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນ ລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງຕົວຈິງກັບຂໍ້ມູນລາຍງານ ແລະ ບໍ່ສາມາດສົ່ງອອກສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບທີ່ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງລາຍງານ (68,036 ມ³) (ຕາຕະລາງທີ່ 29). ຂໍ້ມູນຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຂຶ້ນກັບຕົວເລກການສົ່ງອອກ ຍ້ອນຕົວເລກການຜະລິດພາຍໃນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການປັນທຶກຢ່າງສອດຄ່ອງ.

ຕາຕະລາງທີ່ 29: ຂໍ້ມູນບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ (2010-2011), ການປຸງປັບໄມ້ສະໜາມສອງກັບບໍລິມາດການສົ່ງອອກທີ່ລາຍງານໃນແຕ່ລະແຂວງ (ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: PolC 2011)

ແຂວງ	ສະໜາມສອງ ບັນທຶກບໍລິມາດ (ມ³)	ການສົ່ງອອກ ໄມ້ທ່ອນ (ມ³)	ການສົ່ງອອກ ສິນຄ້າເຄິ່ງສໍາເລັດ ຮູບ(ມ³)	ການສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ສໍາເລັດ ຮູບ(ມ³)	ລວມການສົ່ງ ອອກ (ມ³)
ສາລາວັນ	640	8,620	4,101	2,280	15,101
ເຊກອງ	13,425	421	25,957	1,085	27,463
ໄຊຍະບູລີ	381 (ຕໍ່ໄມ້)	0	13,976	8,267	22,243
ຫຼວງພະບາງ	5,099	0	2,246	984	3,230
ລວມ	19,545	9,042	46,280	12,616	67,937

8.3 ດ່ານສົ່ງອອກ

ທີມງານສຶກສາການສະໜອງໄມ້ ສັງເກດເຫັນເອກະສານການສົ່ງອອກ ທີ່ອອກໃຫ້ບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແຕ່ບໍ່ມີໂອກາດລົງໄປຢ້ຽມຢາມດ່ານສົ່ງອອກຢູ່ແຂວງສາລາວັນ, ເຊກອງ ແລະ ໄຊຍະບູລີ ເພື່ອປະເມີນຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບົບການບັນທຶກຂໍ້ມູນ. ທີມງານມີບັນດາລາຍຊື່ດ່ານຕ່າງໆທີ່ຢູ່ລຽບກັບຊາຍແດນອີງຕາມດ່ານສາກົນ ແລະ ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ (ຮູບທີ່ 12 ຕາຕະລາງທີ່ 30)

ຮູບທີ່ 12: ແຜນທີ່ຂອງດ່ານກວດກາຢູ່ຊາຍແດນ

ເຄື່ອງໝາຍ: ດ່ານສາກົນ (ດ່ານລະຫວ່າງປະເທດ)

 ດ່ານລະຫວ່າງແຂວງ (ທ້ອງຖິ່ນ)

ຕາຕະລາງທີ່ 30: ບັນຊີລາຍຊື່ດ່ານສາກົນ ແລະ ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ

ຈຸດກວດສອບຊາຍແດນລະຫວ່າງປະເທດ			
ລດ	ລາຍຊື່ຂອງຈຸດກວດສອບ	ສະຖານທີ່ (ແຂວງ)	ປະເທດ
1	ບໍ່ແຕນ	ຫຼວງນ້ຳທາ	ຈີນ
2	ປາງເຫາະ	ຜົ້ງສາລີ	ຫວຽດນາມ
3	ນ້ຳໂສຍຫານ້ຳແມ້ວ	ຫົວພັນ	ຫວຽດນາມ
4	ນ້ຳຄານ	ສຽງຂວາງ	ຫວຽດນາມ
5	ນ້ຳພ້າວ	ບໍລິຄຳໄຊ	ຫວຽດນາມ
6	ນ້ຳເພົາ	ຄຳມ່ວນ	ຫວຽດນາມ

7	ລາວບໍ່	ສະຫວັນນະເຂດ	ຫວຽດນາມ
8	ສະມັວຍ	ສາລາວັນ	ຫວຽດນາມ
9	ພູເກືອ	ອັດຕະປື	ຫວຽດນາມ
10	ຫ້ວຍຊາຍຫາຊຽງຂອງ	ບໍ່ແກ້ວ	ໄທ
11	ນ້ຳເຫືອງ	ໄຊຍະບູລີ	ໄທ
12	ຂົວມິດຕະພາບ (ຂົວມິດຕະພາບ)	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ໄທ
13	ປາກຊັນ	ບໍລິຄຳໄຊ	ໄທ
14	ທ່າແຂກ	ຄຳມ່ວນ	ໄທ
15	ຂົວມິດຕະພາບ 2 (ຂົວມິດຕະພາບ 2)	ສະຫວັນນະເຂດ	ໄທ
16	ວັງເຕົາ-ຊ່ອງເມັກ	ຈຳປາສັກ	ໄທ

ຈຸດກວດສອບຊາຍແດນລະຫວ່າງແຂວງ			
ລດ	ລາຍຊື່ຂອງຈຸດກວດສອບ	ສະຖານທີ່ (ແຂວງ)	ປະເທດ
1	ບ້ານດານຫາຊຽງຂວາງ	ຫົວພັນ	ຫວຽດນາມ
2	ປາທາງຫາລ່ອງຊັບ	ຫົວພັນ	ຫວຽດນາມ
3	ສົມຫວັງຫາແທນເຕັນ	ຫົວພັນ	ຫວຽດນາມ
4	ນາຊອນຫາຫ້ວຍເພາະ	ຫຼວງພະບາງ	ຫວຽດນາມ
5	ນ້ຳອິນ	ບໍລິຄຳໄຊ	ຫວຽດນາມ
6	ໜອງມາກຫາກະລ່ອງ	ຄຳມ່ວນ	ຫວຽດນາມ
7	ສາໄລ່ຫາສະລໍ່	ສາລາວັນ	ຫວຽດນາມ
8	ກະໄຕຫາຮອງເວີນ	ສາລາວັນ	ຫວຽດນາມ
9	ຕາວັງຫາອະດອດ	ສາລາວັນ	ຫວຽດນາມ
10	ຕາອີກ	ເຊກອງ	ຫວຽດນາມ
11	ປາຄາຫາບ້ານຈອນ	ຜົ້ງສາລີ	ຈີນ
12	ປາຈາງຫາສິນໃຈ	ຜົ້ງສາລີ	ຈີນ
13	ພູລາຄຳ	ອຸດົມໄຊ	ຈີນ
14	ບ້ານກ້ວາງ	ອຸດົມໄຊ	ຈີນ
15	ປາງໄຮຫາເມືອງນານ	ຫຼວງນ້ຳທາ	ຈີນ
16	ຕົ້ນເຜິ້ງ	ບໍ່ແກ້ວ	ໄທ
17	ຄອນເພັງຫາຫ້ວຍກ້ອມ	ໄຊຍະບູລີ	ໄທ
18	ນ້ຳເງິນຫາຫ້ວຍກ້ອມ	ໄຊຍະບູລີ	ໄທ
19	ແກ່ນທ້າວ	ໄຊຍະບູລີ	ໄທ
20	ຊະນະຄາມ	ວຽງຈັນ	ໄທ

21	ບ້ານຫວັງຫາບ້ານໂຄກໄຜ່	ວຽງຈັນ	ໄທ
22	ທ່າເດື່ອ	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	ໄທ
23	ເຊບັງໄຟ	ຄຳມ່ວນ	ໄທ
24	ທ່າເຮາະ ສະຫວັນນະເຂດ	ສະຫວັນນະເຂດ	ໄທ
25	ທ່າປະທຸມ	ສະຫວັນນະເຂດ	ໄທ
26	ດ່ານໄຫວຫາຍ້າຄ່າ	ສະຫວັນນະເຂດ	ໄທ
27	ບ້ານຫົວຫິນຫາບ້ານຢາກຄູ	ສະຫວັນນະເຂດ	ໄທ
28	ພັກທ່າພານ	ສາລາວັນ	ໄທ
29	ບ້ານຄັນທຸງໄຊ	ສາລາວັນ	ໄທ

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ການສົ່ງອອກ

- ການສົ່ງອອກໄມ້ສາມາດກຳນົດໄດ້ໃນ 2 ແຂວງຈາກ 4 ແຂວງຂອງການສຶກສານີ້ໃນລະຫວ່າງ 2010-2011. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ມີຫຼາຍໃນ 1 ແຂວງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງບໍ່ມີບັນທຶກການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນ ອີງຕາມສະຖິຕິແຫ່ງຊາດໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນ.
- ໃນຫຼາຍແຂວງ ມີບັນທຶກບໍລິມາດການສົ່ງອອກໄມ້ຫຼາຍກວ່າບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຜະລິດສິນຄ້າສົ່ງອອກດັ່ງກ່າວໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເປັນຜູ້ບັນທຶກ.
- ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງອອກເອກະສານການສົ່ງອອກໃຫ້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ, ຊຶ່ງອາດປ່ຽນສະຖານະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້ໃຫ້ຖືກກົດໝາຍໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
- ບັນທຶກການສົ່ງອອກຍັງບໍ່ມີການບັນທຶກທີ່ສອດຄ່ອງໃນແຕ່ລະແຂວງ ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປບັນຈຸເອົາບໍລິມາດ. ແຕ່ວ່າ: ບັນທຶກແຫ່ງຊາດພຽງແຕ່ລາຍງານມູນຄ່າການສົ່ງອອກເປັນຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ ແລະ ບໍ່ງ່າຍທີ່ຈະປ່ຽນມາເປັນຫົວໜ່ວຍບໍລິມາດ ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມາດປຽບທຽບໄດ້.
- ດ່ານສາກົນມີ 16 ແຫ່ງ ແລະ ດ່ານທ້ອງຖິ່ນໃນແຂວງມີ 29 ແຫ່ງ ທີ່ເປັນບ່ອນຊ່ວຍໃຫ້ໄມ້ສາມາດຂ້າມຊາຍແດນເຂົ້າສູ່ບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

9. ຮູບແບບການສະໜອງໄມ້

9.1 ໂຄງສ້າງຂອງການສະໜອງ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້

ບົດສຶກສາຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວ ແມ່ນອີງໃສ່ເຂດປ່າຜະລິດ, ເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ. ສາຍພົວພັນຂອງແຫຼ່ງໄມ້ຕົ້ນຕໍເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຕະຫຼາດ ມີສອງລະບົບຕົ້ນຕໍຄື: 1) ຜ່ານການຂຶ້ນທະບຽນທາງການຂອງໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງໂດຍພະນັກງານຈາກທ້ອງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ທີ່ບັນທຶກໄມ້ທັງໝົດຢູ່ສະໜາມສອງ ຫຼື 2) ໄມ້ທີ່ອອກຢູ່ນອກລະບົບສະໜາມ ສອງທີ່ຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ (ຮູບທີ່ 13)

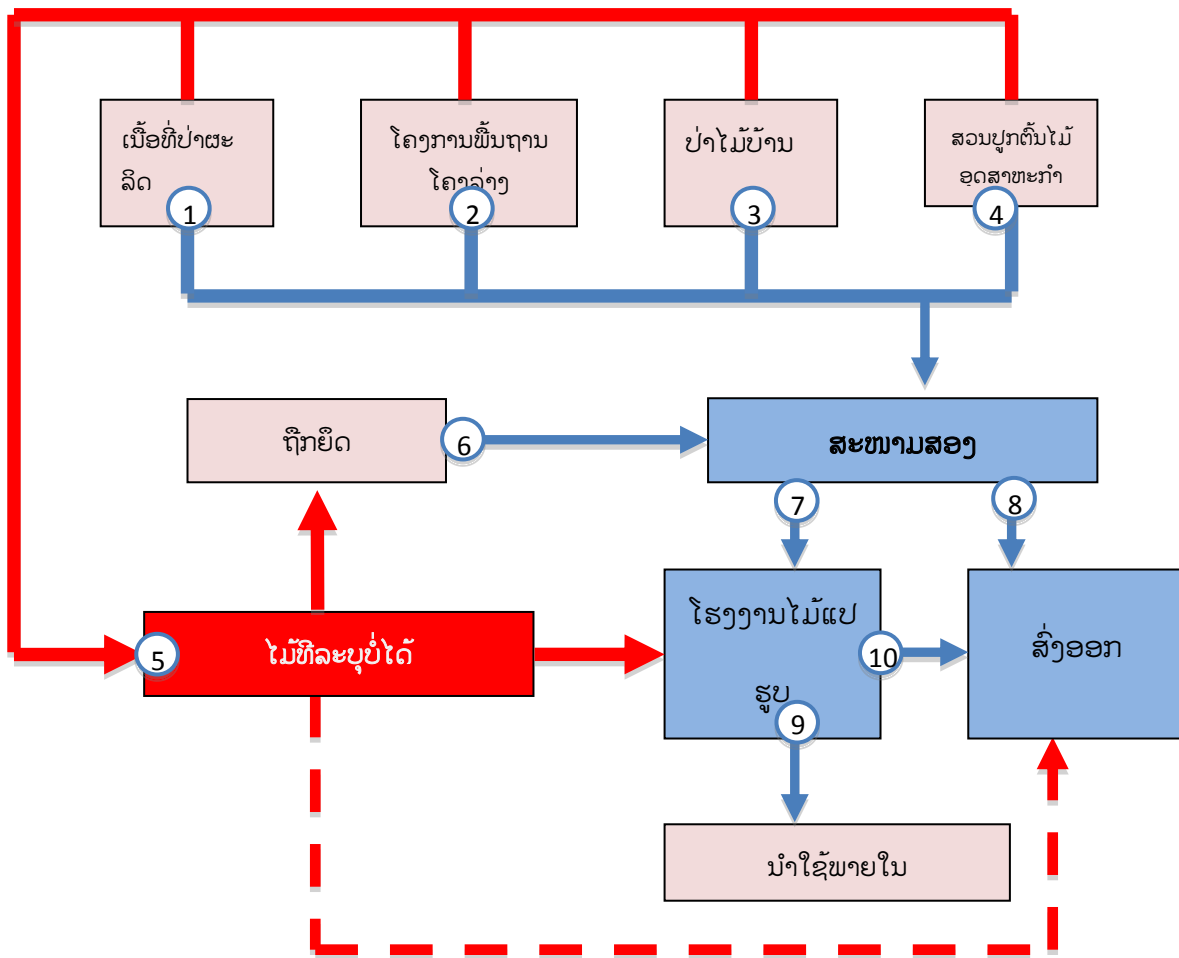
ຜົນການສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນປະເທດລາວ ສາມາດສັງລວມໄດ້ໃນຮູບທີ່ 13, ຊຶ່ງກຳນົດ 4 ແຫຼ່ງໄມ້ຕົ້ນ
ຕໍ່ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງຕ່ອງໂສ້ໄມ້ຜ່ານສະໜາມສອງ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຄວນຖືກຂຶ້ນທະບຽນ
ພາຍໃຕ້ລະບົບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ທາງການທີ່ໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ. ໄມ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງບໍ່ສາ
ມາດກວດຄືນແຫຼ່ງທີ່ມາໄດ້, ຫຼື ບໍ່ສາມາດຍັງຢືນໄດ້ວ່າ: ໄມ້ນັ້ນຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ. ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກ
4 ແຂວງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນທາງດ້ານບໍລິມາດ ລະຫວ່າງບັນທຶກຂອງໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນ
ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ (ຕາຕະລາງທີ່ 14).

ຈາກສະໜາມສອງ, ໄມ້ທ່ອນທີ່ຊຸດຄົ້ນພາຍໃຕ້ໂກຕ້າພິເສດທີ່ອອກໃຫ້ບັນດາໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ,
ຊຶ່ງຄຸ້ມຄອງໂດຍລັດຖະບານສາມາດສົ່ງອອກຢ່າງເປັນທາງການເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດສາກົນ ຫຼື ເພື່ອການປຸງແຕ່ງພາຍ
ໃນ. ການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທ່ອນໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ຫຼື ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ເມືອງ, ໂດຍການສ້າງເປັນບັນຊີໄມ້ທ່ອນ ແລະ ຕີມູນຄ່າໄມ້ໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ
ເພື່ອຂາຍ ແລະ ຊຳລະຄ່າພັນທະ ຫຼື ອາກອນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ສ້າງລະບົບທາງການທີ່ກວດຄືນໄມ້
ຈາກ ເຂດຊຸດຄົ້ນທີ່ມີໃບທະບຽນພາຍໃຕ້ໂກຕ້າປະຈຳປີ, ໂກຕ້າພິເສດ ຫຼື ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ.

ບັນດາສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການປຸງແຕ່ງໄມ້ພາຍໃນ ສາມາດໄດ້ຮັບໄມ້ທ່ອນຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆທີ່ແຕກ
ຕ່າງກັນ, ລວມທັງໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ຫຼື ໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ. ຜະລິດຕະພັນໄມ້
ທີ່ຜະລິດຈາກແຫຼ່ງດັ່ງກ່າວສາມາດສົ່ງອອກ ຫຼື ຈຳໜ່າຍໃຫ້ບັນດາຕະຫຼາດພາຍໃນ, ແລະ ປ່ຽນເປັນໄມ້ທີ່ຖືກ
ກົດໝາຍ ໂດຍຜ່ານໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງພາຍໃນ.

ຮູບລຸ່ມນີ້ສະແດງເຖິງການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວ.

ຮູບທີ 13: ຮູບແບບການສະໜອງ ແລະ ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນປະເທດລາວ.

9.2 ລາຍລະອຽດຂອງການເຄື່ອນຍ້າຍ ແລະ ການສົ່ງອອກໄມ້

1) ໄມ້ທ່ອນທີ່ມາຈາກເຂດປ່າຜະລິດໄປຫາສະໜາມສອງ:

ການອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ ແມ່ນໂດຍລັດຖະບານເທົ່ານັ້ນຜ່ານລະບົບໂກຕ້າປະຈຳປີ. ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4 ມີເນື້ອໃນຂອງແຕ່ລະແຂວງ. ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຄວບຄຸມໄມ້ທ່ອນ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມບົດແນະນຳວ່າດ້ວຍຕ່ອງໂສ້ການຄຸ້ມຄອງໄມ້, ການຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ແລະ ການຂົນສົ່ງໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ (ລາຍລະອຽດໃນຂໍ້ 6.1-6.4). ອີງໃສ່ຜົນຂອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ 4 ແຂວງ, ມີພຽງໄມ້ຈຳນວນໜ້ອຍດຽວທີ່ມາຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້. ມີພຽງແຕ່ 2 ແຂວງຄື: ສາລາວັນ ແລະ ເຊກອງ ມີໂກຕ້າ ທີ່ຈັດສັນເພື່ອຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ ບໍລິມາດຂອງໄມ້ຖືກຈັດສັນຕາມໂກຕ້າມີຫຼາຍກວ່າບໍລິມາດໄມ້ຕົວຈິງ ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນໃນສົກປີ 2010-2011 .

ແຂວງສາລາວັນໄດ້ລາຍງານຈຳນວນໄມ້ທັງໝົດ 1,425 ມ³ ທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ພຽງແຕ່ 640 ມ³ ຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ແຂວງເຊກອງໄດ້ລາຍງານຈຳນວນໄມ້ທັງໝົດ 9,876 ມ³ ທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດປ່າຜະລິດ, ພຽງແຕ່ 13,425 ມ³ ຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ແຂວງໄຊຍະບູລີ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ບໍ່ໄດ້ຮັບໂກຕ້າສໍາລັບການຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ບໍ່ມີໄມ້ຖືກລາຍງານວ່າມີການຂຸດຄົ້ນ, ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບັນດາໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດປ່າຜະລິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຂຶ້ນບັນຊີຢູ່ສະໜາມສອງ.

2) ໄມ້ທ່ອນທີມາຈາກເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄປຫາສະໜາມສອງ:

ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາມາດແມ່ນຈັດເປັນສອງລະດັບຄື: ລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ. ການພັດທະນາໂຄງລ່າງໃນລະດັບຊາດ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ໂຄງການບໍ່ແຮ່ຕັ້ງແຕ່ຕອນທ້າຍຂອງຊຸມປີ 1990, ປ່າໄມ້ທໍາມະຊາດພາຍໃນເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ໄດ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງໄມ້ຕົ້ນຕໍຂອງການສະໜອງໄມ້ທ່ອນໃນປະເທດລາວ. ໃນລະຫວ່າງ 1997-1998, ປ່າໄມ້ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການດັ່ງກ່າວສະໜອງໄມ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງການສະໜອງໄມ້ທັງໝົດໃນປະເທດ, ມີປະມານ 600,000 ມ³ ຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າເທີນ, ເຂື່ອນນໍ້າງື່ມ, ເຂື່ອນນໍ້າລຶກ, ເຂື່ອນເຊນໍ້ານ້ອຍ ແລະ ເຂື່ອນເຊປຽນ (ສຸທະວິໄລ ແລະ ຄາດເທນ 1999, EU ແລະ FAO 2002). ໃນຊຸມປີ 1990, ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ທ່ອນປະຈຳປີສະເລ່ຍຈາກປ່າໄມ້ດັ່ງກ່າວແມ່ນ 303,500 ມ³ ຄິດເປັນ 57,5% ຂອງໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນໃນປະເທດ (ທະນາຄານໂລກ, ອົງ ການຊີດາ 2001). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຖ້າບັນຈຸເອົາການສະໜອງໄມ້ທ່ອນຈາກເຂດໂຄງການພັດທະນາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ເຂດກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ເຂດສໍາປະທານເພື່ອເຮັດກະສິກໍາ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ການສະໜອງໄມ້ຄາດວ່າຈະມີສູງກວ່ານີ້, ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ. ກົມສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາພະລັງງານ ບອກວ່າ: ລັດຖະບານໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈເພື່ອສະໜອງໄຟຟ້າ 7,000 MW ໃຫ້ປະເທດໄທພາຍຫຼັງ 2015, ປະເທດຫວຽດນາມ 3,000 MW ຫຼັງ 2020, ແລະ 5 MW ໃຫ້ກຳປູເຈຍໃນຕອນທ້າຍປີ 2009. ຍ້ອນເຫດຜົນເຫຼົ່ານີ້, ລັດຖະບານຈຶ່ງຊອກຫາບ່ອນທີ່ມີທ່າແຮງ ເພື່ອກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກເພີ່ມ. ມາຮອດ 2008, ລັດຖະບານໄດ້ເຊັນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈເພື່ອການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ 74 ແຫ່ງ (EPD 2008).

ຜົນຂອງການສຶກສາການສະໜອງໄມ້ໃນ 4 ແຂວງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ:

ແຂວງສາລາວັນ: ໄມ້ 10,141 ມ³ ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດໂຄງການບໍ່ແຮ່, ຊຶ່ງມີໂກຕ້າຂຸດຄົ້ນພຽງແຕ່ 3,922 ມ³ ແລະ 5,864 ມ³ ໄມ້ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງທຶນທາງ, ແລະ ການບຸກເບີກພື້ນທີ່ຕ່າງໆທີ່ມີໂກຕ້າ 19,245 ມ³. ສະນັ້ນ, ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຖືກຈັດສັນໂດຍລະບົບໂກຕ້ານີ້ ບໍ່ໄດ້ສອດຄ່ອງກັບບໍລິມາດໄມ້ຕົວຈິງທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນໃນແຂວງສາລາວັນ. ຂໍ້ມູນສະໜາມສອງຂອງແຂວງສາລາວັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນມີພຽງແຕ່ 640 ມ³ ຈາກໄມ້ທ່ອນທັງໝົດ 8,620 ມ³ ທີ່ລາຍງານເພື່ອການສົ່ງອອກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມ

ສອງ. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງມີພຽງແຕ່ 3% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ລາຍງານວ່າມີການຂຸດຄົ້ນໃນລະດູການຂຸດຄົ້ນ 2010-2011.

-ແຂວງເຊກອງ: ຂຸດຄົ້ນໄມ້ 1,044 ມ³ ຈາກໂຄງການບໍ່ແຮ່, ຊຶ່ງບໍ່ມີໂກຕ້າ ແລະ ໄມ້ 17,570 ມ³ ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນທີ່ມີໂກຕ້າພຽງແຕ່ 6,000 ມ³ ສະນັ້ນ, ບໍລິມາດທີ່ຖືກຈັດສັນຈາກລະບົບໂກຕ້າດັ່ງກ່າວບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບໍລິມາດຕົວຈິງທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນໃນແຂວງ. ບໍລິມາດທັງໝົດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງແມ່ນ 18,614 ມ³, ຊຶ່ງຫຼາຍກວ່າໄມ້ທີ່ລາຍງານຢູ່ສະໜາມສອງທີ່ມີ 13,425 ມ³ ສຳລັບຂໍ້ມູນຂອງແຂວງເຫັນວ່າຍັງເປັນຕົວເລກທີ່ຕ່ຳຫຼາຍຖ້າທຽບໃສ່ໄມ້ 34,745 ມ³ ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ລາຍງານວ່າມີການຂຸດຄົ້ນ. ບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງມີພຽງແຕ່ 38,6% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ລາຍງານວ່າມີການຂຸດຄົ້ນໃນຊ່ວງລະດູການຂຸດຄົ້ນ 2010-2011.

-ແຂວງໄຊຍະບູລີ: ໄດ້ລາຍງານວ່າບໍ່ໄດ້ມີໂກຕ້າມາໄດ້ 5 ປີຜ່ານມາ. ສະນັ້ນ, ບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນອີງໃສ່ລະບົບໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ຍັງບໍ່ມີລາຍງານການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກໂຄງການບໍ່ແຮ່ ຫຼື ໂຄງການເຂື່ອນ ແລະ ໄມ້ແມ່ນມາຈາກໂຄງການທາງເທົ່ານັ້ນໂດຍບໍລິມາດການຂຸດຄົ້ນທັງໝົດ 3,758 ມ³. ແຂວງໄຊຍະບູລີ ມີຈຳນວນໄມ້ທີ່ຍຶດໄວ້ຫຼາຍ (4,971 ມ³), ໃນນັ້ນໄມ້ 2,489 ມ³ ມາຈາກປ່າສະຫງວນນ້ຳປຸຍ. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແມ່ນ 3,754 ມ³, ຊຶ່ງຫຼາຍກວ່າໄມ້ທີ່ລາຍງານຢູ່ສະໜາມສອງທີ່ມີ 381 ມ³ ຂອງຕໍ່ໄມ້ຢູ່ແຂວງໄຊຍະບູລີ. ໂຮງງານ 95 ແຫ່ງຢູ່ໃນແຂວງໄດ້ລາຍງານການຮັບເອົາຕໍ່ໄມ້ທີ່ມີບໍລິມາດ 266 ມ³, ແຕ່ວ່າ: ສິນຄ້າສຳເລັດຮູບຈາກການຜະລິດທັງໝົດທີ່ລາຍງານຈາກ 95 ໂຮງງານ ແມ່ນຫຼາຍກວ່າ 27,000 ມ³. ວັດຖຸດິບໄມ້ທ່ອນແມ່ນຄາດວ່າຈະເປັນ 40% ຂອງອັດຕາການພື້ນພູຈາກໄມ້ທ່ອນກາຍມາເປັນຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບຊຶ່ງອາດມາເປັນຈຳນວນໄມ້ 67,000 ມ³ ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ລວມເອົາພຽງແຕ່ຕໍ່ໄມ້, ຊຶ່ງມີ 10% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ລາຍງານໃນລະດູການຂຸດຄົ້ນ 2010-2011.

-ແຂວງຫຼວງພະບາງ: ຂຸດຄົ້ນ 280 ມ³ ຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນ ແລະ 3,047 ມ³ ຈາກເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂກຕ້າທີ່ຈັດສັນຂໍ້ມູນນີ້ເຮັດໃຫ້ບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຈັດສັນໃນໂກຕ້າບໍ່ເຂົ້າກັບບໍລິມາດຕົວຈິງທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢູ່ໃນແຂວງ. ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ (3,327 ມ³) ຈາກເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງ ແລະ ເຂື່ອນມີ 61% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ລາຍງານ (5,429 ມ³) ທີ່ຂຸດຄົ້ນໃນແຂວງສຳລັບລະດູການຂຸດຄົ້ນ 2010-2011. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແມ່ນໜ້ອຍກວ່າຈຳນວນໄມ້ທີ່ລາຍງານຢູ່ສະໜາມສອງ (5,099 ມ³) ແລະ ກວມເອົາບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຫຼາຍ (2,052 ມ³) ຈາກສວນປູກຕົ້ນໄມ້ສັກ. ບໍລິມາດທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງແມ່ນ 95% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນຖືກລາຍງານໃນຊ່ວງລະດູຂຸດຄົ້ນ 2010-2011.

ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ແຍກອອກຈາກເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ບໍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ຜົນຂອງການສຶກສາໄມ້ທີ່ສະໜອງຜ່ານໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສະແດງວ່າ ໄມ້ທີ່ມີສ່ວນຫຼາຍມາຈາກບັນດາໂຄງການດັ່ງກ່າວ. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຍັງບໍ່ທັນຕິດພັນກັບໂຄງຕັ້ງປະຈຳປີ ແລະ ໂຄງຕັ້ງພິເສດທີ່ອານຸມັດໂດຍລັດຖະບານ ແຕ່ກວມເອົາໂຄງຕັ້ງຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ອອກໂດຍອຳນາດການປົກຄອງໃນທ້ອງຖິ່ນ. ການບັນທຶກຂໍ້ມູນຕົ້ນຕໍຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງ, ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຊັດເຈນລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນທີ່ມີການລາຍງານ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ຂໍ້ມູນຈາກສະໜາມສອງບັນທຶກໄດ້ທຽບແຕ່ 34% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກ 4 ແຂວງ ສະແດງເຖິງອັດຕາສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງໄມ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.

3) ໄມ້ທ່ອນທີ່ມາຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານໄປຫາສະໜາມສອງ:

ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມຮັບຮູ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງເທື່ອ ແລະ ບໍ່ນອນຢູ່ໃນ 3 ປະເພດຂອງປ່າ, ດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ ສະບັບປະຈຸບັນ. ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ສ່ວນຫຼາຍຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການນຳໃຊ້ພາຍໃນບ້ານ. ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນຕັດໄມ້ ແມ່ນແຕກຕ່າງກັນອີງຕາມຈຸດປະສົງຄວາມຕ້ອງການນຳໃຊ້ຜົນຜະລິດ. ປະຊາຊົນທີ່ຕ້ອງການຢາກຂຸດຄົ້ນໄມ້ເພື່ອການກໍ່ສ້າງເຮືອນຊານ ແລະ ເພື່ອສ້ອມແປງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ປຶກສາຫາລືກັບນາຍບ້ານ, ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ຊຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກທ້ອງຖິ່ນເມືອງ. ຖ້າໄມ້ຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອການບັບປຸງໃນຊຸມຊົນເຊັ່ນ: ກໍ່ສ້າງທ້ອງຖິ່ນບ້ານ, ໂຮງຮຽນ ຫຼື ວັດວາອາຮາມ, ນາຍບ້ານຈະຕ້ອງເຂົ້າໄປທ້ອງຖິ່ນເມືອງ ແລະ ຊຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນນຳທ້ອງຖິ່ນປົກຄອງແຂວງ.

ໃນຫຼາຍກໍລະນີ, ການຂຸດຄົ້ນໃນປ່ານີ້ ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງຕັ້ງພິເສດຂອງແຂວງ. ຕົວຢ່າງ: ການກໍ່ສ້າງວັດຢູ່ເມືອງສາລາວັນຂອງແຂວງສາລາວັນ ທີ່ໃຊ້ໄມ້ຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າແຂວງ. ພາຍໃຕ້ມາດ 43 ຂອງກົດໝາຍປ່າໄມ້ (2007), ການຕັດໄມ້ ຫຼື ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ແມ່ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢູ່ເຂດກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຂດປ່າຜະລິດ, ແລະ ຈະຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມບັນດາຫຼັກການທີ່ລະບຸໄວ້ໃນມາດຕາ 49. ສະນັ້ນ, ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງກໍສາມາດມີໃບທະບຽນ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຢູ່ໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ສາມາດເປັນໄມ້ທີ່ໃຊ້ເພື່ອການຄ້າ. ໃນກົດໝາຍປ່າໄມ້ (2007) ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ກຳນົດທີ່ຊັດເຈນວ່າໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຈະຖືກໃຊ້ໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງການຄ້າ. ທີມງານພົບວ່າ: ຂອບເຂດ ແລະ ພື້ນທີ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງບໍ່ໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ສຶກສາຢ່າງຊັດເຈນໂດຍຂະແໜງການປ່າໄມ້ແຂວງ.

- ແຂວງສາລາວັນສາມາດປະເມີນໄດ້ວ່າປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ 81,734 ຮຕ, ແຕ່ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຈາກຂັ້ນເມືອງ. ບໍ່ມີການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຢູ່ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງຕາມລາຍງານ.
- ແຂວງເຊກອງບໍ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງແຕ່ມີການລາຍງານກ່ຽວກັບໂຄງຕັ້ງ ຫຼື ບໍລິມາດການຂຸດຄົ້ນ.

- ແຂວງໄຊຍະບູລີລາຍງານວ່າ: ມີປ່າຊົມໃຊ້ຂອງເມືອງຄື 3,207 ຮຕ ຢູ່ເມືອງຫົງສາ ແລະ 26,200 ຮຕ ຂອງປ່າໃຜຢູ່ເມືອງແກ່ນທ້າວແຕ່ບໍ່ມີຂໍ້ມູນປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ ສໍາລັບຢູ່ເມືອງອື່ນ.
- ແຂວງຫຼວງພະບາງລາຍງານວ່າມີປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເມືອງ 379,083 ຮຕ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຈາກເມືອງອື່ນ ແລະ ບໍ່ມີໂຄງຕໍາອອກອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຢູ່ເມືອງ. ແລະ ບໍ່ມີການລາຍງານເຖິງບໍລິມາດການຊຸດຄົ້ນ.

ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງສາມາດດໍາເນີນໄດ້ໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ຈະຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ບໍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກໄມ້ທ່ອນ ທີ່ມາຈາກປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງຂອງ 4 ແຂວງທີ່ມີການສຶກສາ.

4) ໄມ້ທ່ອນຈາກສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳໄປຫາສະໜາມສອງ:

ໃນປີ 2005, ພື້ນທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳທັງໝົດໃນປະເທດ ມີປະມານ 146,600 ຮຕ ຂອງໄມ້ສັກທີ່ເປັນພັນໄມ້ຕົ້ນຕໍປູກໂດຍປະຊາຊົນທີ່ມີດິນຂະໜາດນ້ອຍຫຼາຍຄົນ (MOAF 2005). ອີງຕາມການສຶກສາຂອງມິດລີ (2006), ການຊຸດຄົ້ນປະຈຳປີຂອງໄມ້ສັກອາດໄດ້ຮອດໄດ້ 40,000 ມ³ ຕໍ່ປີ ຈົນຮອດ 2012. ຕົ້ນວິກ ແລະ ຕົ້ນຢາງພາລາຍັງກຳລັງພວມປູກເພື່ອເຫຍື້ອໄມ້ ແລະ ນໍ້າຢາງພາລາ. ຕົ້ນຢາງພາລາສ່ວນຫຼາຍຫາກໍ່ເລີ່ມປູກໃນໄລຍະປະມານ...ປີຜ່ານມາ ແລະ ຄາດໝາຍໄວ້ສໍາລັບຮອດວຽນ 25 ປີ ຕາມປົກກະຕິ.

ຂັ້ນຕອນຂອງການຂໍອະນຸຍາດ ເພື່ອຊຸດຄົ້ນໄມ້ສວນປູກປ່າ ທີ່ເອກະຊົນເປັນເຈົ້າຂອງແມ່ນມີຄວາມກະທັດຮັດ. ໂດຍນຳໃຊ້ສິດຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ເຈົ້າຂອງສາມາດນຳໃຊ້ໄມ້ຈາກສວນປູກຂອງຕົນ ຫຼື ຈາກທີ່ດິນຂອງຕົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າຊຸດຄົ້ນໄມ້ໃນສວນປູກເພື່ອເຫດຜົນທາງການຄ້າ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຕ້ອງອອກໃບອະນຸຍາດ ແລະ ໃຫ້ບັນຈຸເຂົ້າໃນລະບົບໂຄງຕໍາປະຈຳປີ. ບັນດາເອກະສານທີ່ຕິດພັນກັບສວນປູກຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງປະກອບດ້ວຍ:

ກ. ໃບຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກ

ຂ. ໃບອະນຸຍາດຕັດ

ຄ. ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ

ງ. ເອກະສານຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ (ຫຼື ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ)

ຈ. ໃບອະນຸຍາດການຂົນສົ່ງພາຫານຂົນສົ່ງຈາກສວນປູກຢູ່ໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ

ສ. ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຈາກຜູ້ສວນປູກ (ອານຸມັດໂດຍລັດຖະບານລາວ)

ແຂວງໄຊຍະບູລີໄດ້ຮັບໂກຕ້າໄມ້ສັກຈາກສວນປູກຂະໜາດນ້ອຍປະຈຳປີ 1,100 ມ³ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຮັບໄມ້ສັກຈາກສວນປູກໂກຕ້າປະຈຳປີ 4,000 ມ³. ທີ່ມີເນື້ອທີ່ປະມານ 27,000 ຮຕ ແລະ ໄດ້ດຳເນີນການ ຊຸດຄົ້ນ 2,052 ມ³ ໃນສົກປີ 2010-2011.

ການປະເມີນຄິດໄລ່ເນື້ອທີ່ທັງໝົດຂອງສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳໃນແຂວງໄຊຍະບູລີແມ່ນບໍ່ມີການຄິດໄລ່, ແຕ່ມີ 520 ມ³ ຂອງໄມ້ສັກໄດ້ຖືກບັນທຶກ ຍ້ອນຖືກຊຸດຄົ້ນໂດຍມີໂກຕ້າ 1.100 ມ³. ໄມ້ທັງໝົດທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກ ສວນປູກຄວນຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ກ່ອນການຂົນສົ່ງເຂົ້າໂຮງເລື່ອຍ.

5) ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້

- ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກການສະໜອງໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງຂອງ 4 ແຂວງ ທີ່ມີການສຶກສານັ້ນຍັງບໍ່ ທັນສອດຄ່ອງກັບບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ລາຍງານໂດຍໂຮງງານໄດ້ຮັບໄມ້ ຫຼື ຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບທີ່ຕອບສະ ໜອງໄດ້ ແລະ ບໍ່ໄປຕາມລະດັບການຜະລິດຕາມທີ່ລາຍງານ. ມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງຊັດເຈນຂອງບັນທຶກຈາກ ສະໜາມສອງ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຄວນຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ເປັນການຄາດຄະເນທາງການຂອງການ ສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວອາດບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ອັດຕາສ່ວນຂອງວັດຖຸດິບທີ່ບ້ອນເຂົ້າສູ່ໂຮງງານ ຫຼື ສົ່ງອອກໄປປະເທດປາຍທາງ ອາດຍັງມີຈຳນວນຫຼາຍທີ່ບໍ່ທັນຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີ ແລະ ມີການບັນທຶກ (ຕາຕະລາງທີ່ 14).

- ຂໍ້ມູນເກັບກຳໄດ້ຈາກການສະໜອງໄມ້ຢູ່ແຂວງສາລາວັນ (16,218 ມ³) ບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບໄມ້ 640 ມ³ ຈາກບັນທຶກຂອງສະໜາມສອງ. ໂກຕ້າ (23,498 ມ³) ທີ່ໃຫ້ແກ່ແຂວງສາລາວັນ ບໍ່ຖືກກັບການຊຸດຄົ້ນຕົວຈິງ ຫຼື ບໍລິມາດທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາລະດັບການຜະລິດຂອງໂຮງງານທີ່ມີການລາຍງານຂອງສົກປີ 2010-2011. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງຂອງແຂວງສາລາວັນ ແມ່ນພຽງແຕ່ 3% ຂອງບໍລິ ມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ລາຍງານໃນລະດູຊຸດຄົ້ນ 2010-2011. ຂໍ້ມູນນີ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: 97% ຂອງໄມ້ ທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນ ແລະ ເຂົ້າສູ່ການສະໜອງໄມ້ຍັງບໍ່ທັນຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.

- ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກການສະໜອງໄມ້ຢູ່ແຂວງເຊກອງ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງໄມ້ 5,000 ມ³ ລະ ຫວ່າງບໍລິມາດທີ່ຖືກລາຍງານຈາກເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ບໍລິມາດທີ່ຖືກ ບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງ ສຳລັບລະດູການຊຸດຄົ້ນ 2010-2011. ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທັງໝົດທີ່ມີ ແມ່ນອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ ການສະໜອງທີ່ເປັນໄມ້ 18,614 ມ³ ແລະ ບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງສະແດງຈຳນວນພຽງແຕ່ 13,425 ມ³. ທັງ ສອງບໍລິມາດຂອງໄມ້ ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍເພື່ອຊຸກຍູ້ບໍລິມາດການຜະລິດ ສຸດທ້າຍທີ່ຖືກບັນທຶກໃນລະດູການຊຸດຄົ້ນ ນັ້ນ, ຊຶ່ງມີເກືອບ 19,000 ມ³ ຕໍ່ປີ ບໍລິມາດທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງມີແຕ່ 38,6% ຂອງບໍລິມາດ ໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຊຸດຄົ້ນ ແລະ ລາຍງານໃນລະດູການຊຸດຄົ້ນ 2010-2011. 61,4% ຂອງໄມ້ທີ່ຖືກຊຸດຄົ້ນ ແລະ ບ້ອນເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ນັ້ນຍັງບໍ່ທັນຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.

- ມີພຽງແຕ່ຂໍ້ມູນສໍາລັບຕໍ່ໄມ້ທີ່ບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງໃນແຂວງໄຊຍະບູລີ. ບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນທາງການສໍາລັບຕໍ່ໄມ້ທີ່ບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບສໍາລັບໂຮງງານທີ່ຫຼາຍກວ່າ 90 ແຫ່ງຢູ່ໃນແຂວງ. ບັນທຶກການຜະລິດທີ່ເປັນທາງການແມ່ນ 27,074 ມ³ ຂອງຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ ຊຶ່ງຕ້ອງການໄມ້ທ່ອນເປັນວັດຖຸດິບປະມານ 67,000 ມ³. ສະນັ້ນ, ຂໍ້ມູນໄມ້ທ່ອນ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນຈຶ່ງບໍ່ຕົງກັນ, ຄວນມີການບັນທຶກໃນເວລາທີ່ມີການວັດແທກ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງມີພຽງແຕ່ 10% ຂອງບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນທັງໝົດທີ່ລາຍງານໃນຊ່ວງລະດູຂຸດຄົ້ນ 2010-2011. 90% ຂອງໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນ ແລະ ປ້ອນເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ບໍ່ທັນຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.

- ຂໍ້ມູນຈາກແຂວງຫຼວງພະບາງ ສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງບໍ່ຫຼາຍລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນ ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຮັບ. ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງມີ 95% ຂອງບໍລິມາດໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນ ແລະ ລາຍງານໃນຊ່ວງລະດູຂຸດຄົ້ນ 2010-2011.

ບໍລິມາດໄມ້ຫຼາຍສົມຄວນທີ່ບໍ່ທັນກຳນົດໄດ້ເຂົ້າໄປສູ່ຂະແໜງການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຖືກຜະລິດຢ່າງພຽງພໍກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ ແລະ ຖືກສົ່ງອອກໄປບັນດາຕະຫຼາດຢູ່ສາກົນ (EIA 2010, ລາຍງານປະຈຳປີຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້ 2011). ທີມງານຍັງບໍ່ພົບຫຼັກຖານການສົ່ງອອກໂດຍກົງຂອງໄມ້ທີ່ບໍ່ສາມາດກຳນົດໄດ້ໃນແຂວງທີ່ມີການສຶກສາ. ບັນທຶກການຂຸດຄົ້ນສະແດງເຖິງການຂຸດຄົ້ນທັງໝົດແມ່ນ 56,583 ມ³ ຊຶ່ງມີບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງພຽງແຕ່ 19,545 ມ³ ນີ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ພຽງແຕ່ 34% ຂອງໄມ້ທ່ອນຈາກແຫຼ່ງປ່າໄມ້ຕ່າງໆໄດ້ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ.

ຜົນຂອງການວິເຄາະແມ່ນຈຳນວນຫຼຸດລົ້ນກັນຫຼາຍ ລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກບັນທຶກຢູ່ສະໜາມສອງ (19,545 ມ³) ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຕ້ອງການປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບທັງໝົດທີ່ລາຍງານໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ (60,537 ມ³). ວັດຖຸດິບທີ່ຕ້ອງການເພື່ອການຜະລິດທີ່ມີຂໍ້ມູນແມ່ນ 60,537 ມ³ ຂອງຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບຄາດວ່າຈະມີປະມານ 151,000 ມ³ ອີງຕາມອັດຕາການຟື້ນຟູສະເລ່ຍຂອງອຸດສາຫະກຳ (ຕາຕະລາງທີ 19).

ນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ: ວັດຖຸດິບຍັງບໍ່ທັນຖືກບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງພຽງພໍ ພາຍໃຕ້ລະບົບໃນປະຈຸບັນຊຶ່ງຂຸດຂຶ້ນມາຈາກມາຈາກເຂດປ່າໄມ້ຕ່າງໆລວມເຖິງເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ.

6) ໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຍຶດໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງໄປສະໜາມສອງ

ກົມກວດກາປ່າໄມ້ຮັບຜິດຊອບການກວດກາຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ຕັ້ງແຕ່ກົມສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2008, ກົມກວດກາປ່າໄມ້ໄດ້ຍຶດໄມ້ຫຼາຍກວ່າ 70,000 ມ³ ລວມມີໄມ້ທ່ອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນອື່ນໆທີ່ເປັນເຄິ່ງສໍາເລັດຮູບ, ຊຶ່ງບໍ່ມີການກຳນົດທີ່ຖືກຕ້ອງ (ເບິ່ງຂໍ້ທີ 10.1). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈຳນວນດັ່ງກ່າວບໍ່

ໄດ້ກວມເອົາໄມ້ເຖືອນທັງໝົດ ຍ້ອນທັງກົມກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ກອງກວດກາປ່າໄມ້ຢູ່ແຂວງຍອມຮັບວ່າ: ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດລະຫວ່າງນັກລົງທຶນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນຜູ້ຕັດໄມ້ ໄດ້ນຳເຂົ້າສູ່ການຄ້າໄມ້ຜິດກົດໝາຍໃນທົ່ວປະເທດ.

ໄມ້ທ່ອນ ແລະ ໄມ້ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ທີ່ຖືກຍຶດໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການ ຂາຍເປັນທາງການຄ້າຍຄືກັບໄມ້ທ່ອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄິ່ງສຳເລັດຮູບທີ່ໄດ້ຈາກໄມ້ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ສ້າງບັນຊີໄມ້ທີ່ຍຶດມາໄດ້ເພື່ອການຂາຍຜ່ານຂະບວນການປະມຸນພາຍໃຕ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.

7) ໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງໄປຫາບໍລິສັດປຸງແຕ່ງ

ສະໜາມສອງ: ແມ່ນຈຸດຕົ້ນຕໍເພື່ອການບັນທຶກ ແລະ ຂາຍໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດທີ່ມີໃບທະບຽນຂຸດຄົ້ນໃນລາວ. ສະໜາມສອງຢູ່ໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ແລະ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ພ້ອມທັງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ສະໜາມສອງບໍ່ໄດ້ເປັນດ່ານກວດຖາວອນແຕ່ຄວາມຈິງແລ້ວເປັນພຽງສະຖານທີ່ເພື່ອວັດແທກ ແລະ ບັນທຶກໄມ້ທ່ອນ. ສະໜາມສອງສ່ວນຫຼາຍມັກຢູ່ໃກ້ກັບເຂດຕັດໄມ້ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ລວມທັງຕົ້ນທຶນການຂົນສົ່ງຮອດຈຸດທີ່ມີ ການວັດແທກ, ຊຶ່ງສາມາດເອີ້ນວ່າ: “**ປະຕູປ່າ**”. (ແມ່ນສະໜາມສອງຊຶ່ງເປັນຈຸດທີ່ຂະແໜງການປ່າໄມ້ມອບບັນຊີໄມ້ໃຫ້ຂະແໜງການຄ້າເພື່ອຂາຍ ແລະ ດຳເນີນເປັນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ).

ຢູ່ສະໜາມສອງ, ພະນັກງານຈາກ PAFO ແລະ DAFO ວັດແທກ ແລະ ຈັດໄມ້ຊັ້ນຄຸນນະພາບໄມ້ທ່ອນທັງໝົດ (ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງຂອງ MAF ເລກທີ 0116/ກກປ ວ່າດ້ວຍຫຼັກການສຳລັບການວັດແທກ ແລະ ຈັດຄຸນນະພາບໄມ້ທ່ອນ, ໄມ້, ຕໍ່ໄມ້ ແລະ ປູດໄມ້ ລົງວັນທີ 17/05/2007) ເພື່ອສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.

ອີງຕາມບັນຊີໄມ້ທ່ອນນີ້, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຈັດແຈງການຂາຍຜ່ານຂັ້ນຕອນການປະມຸນ ຫຼື ຜ່ານການຂາຍໂດຍກົງໃຫ້ບັນດາໂຮງງານ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ເອກະສານການຊຳລະໄມ້ທ່ອນຢູ່ພະແນກການເງິນແຂວງ.

ມີ 2 ວິທີໃນການຂາຍໄມ້ໃນປະເທດລາວຄື: 1) ການຂາຍໄມ້ຢືນຕົ້ນ (ຕົ້ນໄມ້ຖືກຄັດເລືອກ) ທີ່ກຳນົດໃນເວລາການສຳຫຼວດກ່ອນການຂຸດຄົ້ນໃນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ຖືກວັດແທກຢູ່ສະໜາມສອງຫຼັງການຂຸດຄົ້ນເພື່ອການຊຳລະ ແລະ ອານຸມັດໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ, ຫຼື 2) ການຂາຍໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງຊຶ່ງໄດ້ຈາກການບຸກເບີກທີ່ດິນ (ດິນສຳປະທານ), ເຂດ ກໍ່ສ້າງທຶນທາງ ຫຼື ເຂດທີ່ມີການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ບັນຊີໄມ້ທ່ອນຖືກສົ່ງໃຫ້ຂະແໜງການຄ້າແຂວງ ຫຼື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເພື່ອຄິດໄລ່ລາຄາໄມ້ທ່ອນ. ການຄິດໄລ່ແມ່ນອີງໃສ່ບັນດາຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໃນໃບແຈ້ງການຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ

ແລະ ການຄ້າ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລາຄາໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງເລກທີ 27/01/2010. ຜູ້ຊື້ຈະຕ້ອງ ຈ່າຍເງິນຢູ່ພະແນກການເງິນແຂວງ ຊຶ່ງຈະອອກໃບຮັບເງິນໃຫ້.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງອອກໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ເພື່ອຂົນສົ່ງຈາກສະໜາມສອງໄປ ຫາໂຮງງານ. ບັນດາເອກະສານທີ່ມາພ້ອມກັບໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງປະກອບດ້ວຍ: ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ສຳ ເນົາບັນຊີໄມ້ທ່ອນຂອງສະໜາມສອງ ທີ່ຮັບຮອງໂດຍພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ສຳເນົາສັນຍາຊື້- ຂາຍໄມ້ (ເຊັນສັນຍາໂດຍ PAFO, PolC ແລະ ຜູ້ຊື້), ໃບຮັບເງິນການຊຳລະຄ່າຕ່າງໆ (ຄ່າພັນທະ, ອາ ກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ) ອອກໂດຍພະແນກການເງິນແຂວງ, ແລະ ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກໂດຍພະ ແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ໄມ້ຖືກກົດໝາຍທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານສາມາດນຳເຂົ້າສູ່ ໂຮງງານໂດຍປາດສະຈາກໃບອະນຸຍາດ. ຄວນຕັດອອກເພາະໃນກໍລະນີນີ້ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຈະມີການເຊື່ອມ ໂຊມໄວ.

8) ໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງໄປບັນດາຫາຕະຫຼາດໃນສາກົນ

ປະເທດລາວໄດ້ມີການຄ້າຜະລິດຕະພັນໄມ້ກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານຕັ້ງແຕ່ສະໄໝລ່າເມືອງຂຶ້ນ ໃນຊ່ວງ ເລີ່ມຕົ້ນຂອງສັດຕະວັດທີ 20 (ຈັນທິລາດ 1998; CPI, NSC 2006), ທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນຕໍ່ເສດຖະກິດຂອງ ປະເທດລາວ. ໃນຊຸມປີ 1990, ການສົ່ງອອກໄມ້ກວມເອົາປະມານ 40% ຂອງສິນຄ້າສົ່ງອອກທັງໝົດຈາກປະ ເທດລາວ, ຫຼື ປະມານ 30% ຂອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບ (EU ແລະ FAO 2002; CPI, NSC 2006). ຜະລິດຕະພັນໄມ້ຕົ້ນຕໍທີ່ຄ້າຂາຍໃນໄລຍະນັ້ນ ແມ່ນໄມ້ທ່ອນ, ໄມ້ແປ້ນ, ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ເຊັ່ນ: ເພີນິເຈີ, ໄມ້ບູພື້ນ ແລະ ກອບຮູບ, ຕໍ່ໄມ້ ແລະ ໄມ້ອັດ (MAF 2005). ປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ ເປັນຕະຫຼາດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ. ໃນປີ 2007, ປະເທດໄທເປັນຕະຫຼາດໃຫຍ່ສຳລັບໄມ້ແປ້ນ ແລະ ໄມ້ທ່ອນຈາກ ລາວ, ຊຶ່ງການສົ່ງອອກກວມເອົາ 47,8% ຂອງການສົ່ງອອກໄມ້ທັງໝົດ. ປະເທດຫວຽດນາມ ແລະ ຈີນເປັນ ຕະຫຼາດໃໝ່ທີ່ສຳຄັນສຳລັບໄມ້ທີ່ມາຈາກລາວ (EIA ແລະ ທີ່ລະພັກ 2008).

ໄມ້ທ່ອນທີ່ໄດ້ຈາກເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ສົ່ງອອກໄດ້ໂດຍກົງ ແຕ່ໄມ້ທ່ອນຈາກ ເຂດປ່າຜະລິດຈະຕ້ອງຖືກປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນໃຫ້ເປັນສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຫຼື ສຳເລັດຮູບ. ຕົວເລກການສົ່ງ ອອກແຫ່ງຊາດເປັນພຽງຫົວໜ່ວຍ US ໂດລາ ແລະ ບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ຄິດໄລ່ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກສົ່ງ ອອກ. ຕົວເລກການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດປະຈຳປີ 2006-2007 ສະແດງເຖິງການຫຼຸດລົງຂອງການສົ່ງອອກໄມ້ ທ່ອນຢ່າງຊັດເຈນ (ຕາຕະລາງທີ 20-24).

2006/2007	US ໂດລາ 3,726,315
2007/2008	US ໂດລາ 6,962,616
2008/2009	US ໂດລາ 2,935,407

2009/20010 US ໂດລາ 288,656

20010/20011 US ໂດລາ 0

ແຂວງສາລາວັນສົ່ງອອກໄມ້ 8,620 ມ³ ແລະ ແຂວງເຊກອງສົ່ງອອກໄມ້ພຽງແຕ່ 421 ມ³ ຂອງຈຳນວນໄມ້ ທ່ອນ ແລະ ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງບໍ່ໄດ້ລາຍງານການສົ່ງອອກໄມ້ ທ່ອນໃນຊ່ວງລະດູການຂຸດຄົ້ນ 2010-2011. ຕົວເລກການສົ່ງອອກແຫ່ງຊາດສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບໍ່ມີສິນຄ້າໃດ ຖືກສົ່ງອອກໃນຊ່ວງ 2010-2011, ຊຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນຂອງແຂວງຕ່າງໆ.

9) ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກບໍລິສັດປຸງແຕ່ງເຂົ້າສູ່ບັນດາຕະຫຼາດຢູ່ພາຍໃນ

ບັນດາຕະຫຼາດໄມ້ພາຍໃນຂອງປະເທດລາວ ສ່ວນຫຼາຍເປັນພື້ນ, ໄມ້ເພື່ອການກໍ່ສ້າງບ້ານເຮືອນ ແລະ ເຄື່ອງ ເພີນີເຈີ. ຕົວເລກຂອງການບໍລິໂພກໄມ້ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ເພີນີເຈີ ແມ່ນບໍ່ຊັດເຈນຍ້ອນຂາດການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປະເມີນການນຳໃຊ້ໄມ້ຢູ່ລະດັບຄົວເຮືອນ. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະເມີນວ່າ: ການບໍລິໂພກໄມ້ ເລື້ອຍຢູ່ພາຍໃນແມ່ນປະມານ 200,000 ມ³ ຕໍ່ປີ ຫຼື 37 ມ³ ຕໍ່ປີຕໍ່ 1,000 ຄົນ (MAF 2005) ສ່ວນຫຼາຍ ແມ່ນກໍ່ສ້າງເຮືອນ ແລະ ເພີນີເຈີ. ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອການບໍລິໂພກພາຍໃນຈະຕ້ອງມີເອກະສານ ຄື: ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ສຳເນົາຊື້-ຂາຍໄມ້ (ເຊັ່ນໂດຍ PAFO, PolC ແລະ ຜູ້ຊື້), ໃບຮັບເງິນການສຳ ລະຄ່າອື່ນໆ (ເຊັ່ນ: ຄ່າພັນທະ, ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມ) ອອກໂດຍພະແນກການເງິນແຂວງ, ໃບອະນຸຍາດ ຂົນສົ່ງອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ຖ້າໄມ້ຖືກຂົນສົ່ງພາຍໃນເມືອງ, ສຳເນົາໃບ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃບຮັບເງິນທີ່ເປັນທາງການແມ່ນຈຳເປັນ.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງບໍ່ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນການຜະລິດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳ ເລັດຮູບຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເກັບຮັກສາບັນທຶກການສົ່ງອອກແຕ່ບໍ່ ມີບັນທຶກຂອງການຜະລິດປະຈຳປີໃນໂຮງງານເພື່ອສະແດງຂໍ້ມູນຢ່າງຊັດເຈນ.

10) ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກບໍລິສັດປຸງແຕ່ງເຂົ້າສູ່ບັນດາຕະຫຼາດຢູ່ສາກົນ

ບັນດາເອກະສານທີ່ຈຳເປັນເພື່ອການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນປຸງແຕ່ງປະກອບດ້ວຍ: ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບ ອະນຸຍາດຂົນສົ່ງອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ບັນຊີຜະລິດຕະພັນໄມ້, ໃບອິນວອຍ ອາກອນສົ່ງອອກ, ໃບຍົກເວັ້ນອາກອນສົ່ງອອກໃນກໍລະນີຜະລິດຕະພັນໄມ້ສຳເລັດຮູບ. ສຳເນົາໃບສັນຍາຊື້-ຂາຍ ກັບບໍລິສັດຢູ່ປາຍທາງ ແລະ ສຳເນົາການຊຳລະເງິນລ່ວງໜ້າສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆທີ່ລະບຸໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດມີຂໍ້ມູນສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສຳເລັດຮູບ ທີ່ສົ່ງອອກໄປແຕ່ລະປະເທດເປັນພຽງຫົວ ໜ່ວຍ US ໂດລາເທົ່ານັ້ນ (ຕາຕະລາງທີ 20-24)

ໄລຍະເວລາ	ສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ (USໂດລາ)	ສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ (USໂດລາ)	ທັງໝົດ (USໂດລາ)
2006/2007	25,303,260	94,997,898	120,301,158
2007/2008	7,551,905	157,745,095	165,297,000
2008/2009	22,321,280	20,418,907	42,740,187
2009/2010	0	36,757,532	36,757,532
2010/2011	38,738,239	39,110,349	77,848,588

ບັນທຶກຢູ່ແຂວງສຳລັບການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ແລະ ສຳເລັດຮູບຢູ່ແຕ່ລະແຂວງ ແມ່ນມີຢູ່ນຳພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ສົກປີ 2010-2011 (ຕາຕະລາງທີ່ 25-28).

9.3 ສະຫຼຸບລວມຮູບແບບການສະໜອງໄມ້

ບົດສຶກສາການສະໜອງໄມ້ກຳນົດໄດ້ຄື: ໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ໂກຕ້າພິເສດທີ່ອານຸມັດໂດຍລັດຖະບານ ບໍ່ໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນເຖິງບໍລິມາດຕົວຈິງຂອງໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນ ແລະ ໄມ້ທີ່ມີໃນຕະຫຼາດພາຍໃນ. ຍັງຂາດຂໍ້ມູນຂ່າວສານຫຼາຍຢູ່ສະໜາມສອງຂອງແຂວງຕ່າງໆທີ່ມີການສຶກສາ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນຂອງການສະໜອງໄມ້ ແລະ ບັນທຶກຂອງການຜະລິດໃນໂຮງງານ. ທີມງານໄດ້ສັງເກດເຫັນບັນດາໄມ້ທ່ອນທີ່ບໍ່ມີເລກນຳເບີຢູ່ຫຼາຍໂຮງງານ, ຊຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ: ເປັນໄມ້ຈາກເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເປັນໄມ້ຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ທັນຖືກກຳນົດ. ຍ້ອນບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ບໍ່ມີລະບົບຕ່ອງໂສ້ການຄຸ້ມຄອງໄມ້ ນອກຈາກວ່າ: ໂຮງງານຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ FSC, ໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກແຫຼ່ງໄມ້ທັງໝົດຈະຖືກປົນກັນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຜະລິດ. ຜະລິດຕະພັນໄມ້ຈາກແຫຼ່ງສະໜອງໄມ້ອື່ນໆ ສາມາດຖືກສົ່ງອອກ ຫຼື ຈຳໜ່າຍໃຫ້ຕະຫຼາດພາຍໃນ ອີງຕາມໃບອະນຸຍາດທີ່ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.

ວັດຖຸດິບທີ່ຈະຖືກສົ່ງອອກນັ້ນ ຈະຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ຊຶ່ງອະນຸຍາດຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ບັນດາຜະລິດຕະພັນໄມ້ ເພື່ອການສົ່ງອອກທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍສູ່ບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ. ປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າສາມາດອອກເອກະສານການນຳເຂົ້າໃຫ້ກັບຜະລິດຕະພັນໄມ້ຢູ່ເຂດຊາຍແດນ, ຊຶ່ງສ້າງຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍໃຫ້ວັດຖຸດິບທີ່ມາຢູ່ດ່ານກວດກາຕາມຊາຍແດນ (ຮູບທີ່ 12). ສິ່ງດັ່ງກ່າວຊ່ວຍໃຫ້ໄມ້ທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງທີ່ອາດມາຈາກການຂຸດຄົ້ນທີ່ຜິດກົດໝາຍໃຫ້ກາຍເປັນສິ່ງຖືກກົດໝາຍ ຜ່ານການປຸງແຕ່ງແລ້ວສົ່ງອອກໄປຫາປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

ການນຳໃຊ້ທີ່ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຂອງໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ໂກຕ້າພິເສດທີ່ອານຸມັດຈາກລັດຖະບານບໍ່ໄດ້ບອກວ່າ: ໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນນັ້ນແມ່ນຜິດກົດໝາຍ. ໄມ້ອາດຖືກອານຸມັດພາຍໃຕ້ໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ອອກໂດຍອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ຂັ້ນເມືອງ. ສະໜາມສອງ ແມ່ນຈຸດຕັ້ນຕໍ່ເພື່ອການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນ ຊ່ວຍໃຫ້

ສາມາດກວດຄືນແຫຼ່ງທຶມາຂອງໄມ້ພ້ອມກັບໃບອະນຸຍາດເພື່ອການຂຸດຄົ້ນ. ພະນັກງານຈາກຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນທີ່ຊ່ວຍໃນດ້ານສົ່ງອອກ ຫຼື ນໍາໃຊ້ໂດຍບັນດາບໍລິສັດປຸງແຕ່ງພາຍໃນ ອີງຕາມໃບອະນຸຍາດທີ່ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງທີ່ມີຫຼັກຖານຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບການນໍາລະບົບໃຊ້ໃນປະເທດລາວນັ້ນ ບໍ່ທັນຍັງມີການນໍາໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍເທື່ອ ຍ້ອນມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຕົວເລກຫຼາຍລະຫວ່າງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ບໍລິມາດການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ລາຍງານ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຕົວເລກການຜະລິດປະຈຳປີ ແລະ ໄມ້ທີ່ມີຂໍ້ມູນຢູ່ສະໜາມສອງ, ພ້ອມທັງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ມີການຄິດໄລ່ ເພື່ອຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມບໍລິມາດການຜະລິດຂອງໂຮງງານດັ່ງທີ່ມີການລາຍງານຈາກພະແນກອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ຮູບແບບການສະໜອງໄມ້

- ແຫຼ່ງສະໜອງໄມ້ສ່ວນໃຫຍ່ມາຈາກ 4 ແຫ່ງຕົ້ນຕໍຄື: ເຂດປ່າຜະລິດ, ເຂດພື້ນທີ່ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ.
- ສະໜາມສອງແມ່ນຈຸດຕົ້ນຕໍ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ແລະ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງວັດແທກ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນຈຳນວນໄມ້ທ່ອນ ແລະ ບໍລິມາດໄມ້. ສິ່ງດັ່ງກ່າວສ້າງພື້ນຖານຂອງການສະໜອງໄມ້ທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງໃນປະເທດລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກໍາໄດ້ຈາກ 4 ແຂວງທີ່ມີການສຶກສາ, ມີພຽງແຕ່ 34% ຂອງໄມ້ທີ່ເຂົ້າສູ່ການສະໜອງໄມ້ທີ່ມີການຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ນີ້ອາດໝາຍຄວາມວ່າ: ອັດຕາສ່ວນຂອງໄມ້ຫຼາຍສົມຄວນທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຖືກກໍານົດ.
- ການສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວ ບໍ່ໄດ້ຖືກຫ້າມເມື່ອມີໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ໂກຕ້າພິເສດທີ່ອານຸມັດຈາກລັດຖະບານ ແລະ ໂກຕ້າຂອງຫ້ອງຖິ່ນກໍເປັນອີກລະບົບທີ່ອານຸມັດໂດຍອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຫຼື ເມືອງ.
- ໄມ້ສ່ວນຫຼາຍທີ່ປ້ອນເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກເຂດປ່າຜະລິດແຕ່ມາຈາກໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຊຶ່ງໄມ້ທ່ອນສາມາດສົ່ງອອກໂດຍບັດສະຈາກການປຸງແຕ່ງພາຍໃນ.
- ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຕົວເລກຢ່າງຊັດເຈນລະຫວ່າງຕົວເລກການຜະລິດ, ບັນທຶກບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ປ້ອນເຂົ້າໂຮງງານ ແລະ ຂໍ້ມູນຢູ່ສະໜາມສອງ.
- ບາງໂຮງງານມີໄມ້ທ່ອນທີ່ບໍ່ມີການໝາຍເລກທີ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕໍ່ການກວດຄືນແຫຼ່ງທຶມາຂອງໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ກວດກາຄືນຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຈາກປ່າ.
- ບັນດາໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ຫຼື ໄມ້ທີ່ບໍ່ທັນຂຶ້ນທະບຽນສາມາດເຂົ້າສູ່ລະບົບປຸງແຕ່ງ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບ ແລະ ສາມາດສົ່ງອອກຢ່າງຖືກກົດໝາຍໄດ້ໂດຍມີໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກຈາກລັດຖະບານ.
- ໄມ້ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກກໍານົດ ອາດຕິດພັນກັບໂກຕ້າໄມ້ຂອງຫ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງບໍ່ມີການຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງແຕ່ສາມາດຖືເປັນໄມ້ທີ່ຖືກກົດໝາຍຍ້ອນມີໃບທະບຽນຂຸດຄົ້ນທີ່ອອກໂດຍແຂວງ.

10 ລະບົບການຕິດຕາມກວດກາ

10.1 ກົມກວດກາປ່າໄມ້

ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2008 ໂດຍມີພາລະບົດບາດໃນການກວດກາຢ່າງເປັນທາງການຂອງ ໄມ້, ຜະລິດຕະພັນໄມ້ ແລະ ສັດປ່າ. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ມີໜ້າທີ່ໃນການກວດກາກິດຈະການຕັດໄມ້ພ້ອມທັງຈັດ ການກວດກາການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ການຂາຍໃນທົ່ວປະເທດ ລວມທັງໄມ້ທີ່ບໍ່ຂຶ້ນທະບຽນ ໂດຍບໍ່ມີເອກະ ສານຮັບຮອງ ແລະ ສາມາດລະບຸໄມ້ດັ່ງກ່າວເປັນໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກິດຈະການຕັດໄມ້ບໍ່ ໄດ້ພາຍຄວາມວ່າຈະໃຫ້ມີການກວດກາເປັນປະຈຳ ແລະ ຈຸດສຸມແມ່ນເພື່ອກວດກາການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້. ຕັ້ງແຕ່ກົມສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2008, ກົມກວດກາປ່າໄມ້ໄດ້ບັນທຶກຂໍ້ມູນໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍມີ 70,000 ມ³ ໃນຊ່ວງ 2 ປີ ທຳອິດຂອງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ (ຕາຕະລາງທີ 31).

ຕາຕະລາງທີ 31: ໄມ້ທີ່ຖືກຍຶດໂດຍກົມກວດກາປ່າໄມ້

ຜະລິດຕະພັນ	2008/2009		2009/2010		2010 ຫາຕຸລາ 2011	
	ສິ້ນສ່ວນ	ມ ³	ສິ້ນສ່ວນ	ມ ³	ສິ້ນສ່ວນ	ມ ³
ໄມ້ທ່ອນ	NA	NA	65,843	32,422	NA	NA
ໄມ້ເລື້ອຍ	NA	NA	324,218	11,165	NA	NA
ຕໍ່ໄມ້	NA	NA	615	347	NA	NA
ລວມ	NA	26,069	390,676	43,934	NA	9,249

ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍຖືກກົມກວດກາປ່າໄມ້ຍຶດມາໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນຫຼຸດລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຈາກທີ່ຜ່ານມາ ຫຼາຍກວ່າ 40,000 ມ³ ມາເຫຼືອຕໍ່າກວ່າ 10,000 ມ³ ໃນຊ່ວງລະດູຊຸດຄົ້ນປີກ່ອນ. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຍັງບໍ່ທັນ ສອດຄ່ອງ ຍ້ອນລາຍລະອຽດຂອງຕົວເລກທີ່ລາຍງານຍັງບໍ່ທັນມີ.

ອີງຕາມການສັງເກດພາກສະໜາມຢູ່ 4 ແຂວງ, ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ຍັງບໍ່ທັນມີພະນັກງານພາກສະໜາມທີ່ ພຽງພໍ ແລະ ອຸປະກອນຈຳເປັນຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ຍອມຮັບວ່າ: ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດລະ ຫ່ວາງນັກລົງທຶນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ທີ່ຕັດໄມ້ ຊຶ່ງເປັນການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນຢູ່ທົ່ວແຂວງ (ພອນເງິນ 2009). ເຈົ້າໜ້າທີ່ຢູ່ແຂວງໄຊຍະບູລີລາຍງານວ່າ: ເຂົາເຈົ້າສາມາດຈັບກຸມໄດ້ຫຼາຍຄະດີ, ສ່ວນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ 50-60% ຂອງຄະດີ ສາມາດນຳໄປສູ່ການຈັບກຸມ ແລະ ແຂວງສາລະວັນ ແລະ ແຂວງ ເຊກອງຍອມຮັບວ່າ: ໜ້ອຍກວ່າ 30% ຂອງກິດຈະກຳຜິດກົດໝາຍຖືກພົບເຫັນແຕ່ບໍ່ຖືກຈັບກຸມ.

10.2 ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂກຕ້າການຕັດໄມ້ຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳວິຊາການໃນການຂຸດຄົ້ນໄມ້, ວັດແທກ ແລະ ຈັດຄຸນນະພາບໄມ້ທ່ອນ, ແລະ ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ. ພະແນກມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກິດຈະການປ່າໄມ້ໄປຮອດປະຕູປ່າ (ສະໜາມສອງ). ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ຕິດຕາມກວດກາການຕັດໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທ່ອນ, ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

10.3 ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງ

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການປ່າໄມ້ແຂວງ ແມ່ນເພື່ອສັງລວມໂກຕ້າການຕັດໄມ້ຈາກບັນດາເມືອງຕ່າງຢູ່ພາຍໃນແຂວງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳທາງວິຊາການໃນການຂຸດຄົ້ນໄມ້, ວັດແທກ ແລະ ຈັດຄຸນນະພາບຂອງໄມ້ທ່ອນ ແລະ ສ້າງບັນຊີໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ. ຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂອງແຂວງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກິດຈະການປ່າໄມ້ໄປຮອດປະຕູປ່າ (ສະໜາມສອງ). ຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂອງແຂວງຕິດຕາມກວດກາການຕັດໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທ່ອນ, ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

10.4 ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ

ພາລະໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແມ່ນຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້. ໃຫ້ຄຳແນະນຳວິຊາການໃນການຕັດໄມ້ ແລະ ສ້າງແຜນການດຳເນີນງານປະຈຳປີ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ພິຈາລະນາ. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ຕິດຕາມກວດກາການຕັດໄມ້ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທ່ອນ, ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເຮັດບົດສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານປະຈຳປີສົ່ງໃຫ້ພະນັກງານຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ວັດແທກໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ອອກບັນຊີໄມ້ທ່ອນເປັນທາງການ (ຟອມທີ4) ເພື່ອໃຊ້ໃນການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດຕ່າງໆ (ເຂດປ່າຜະລິດ, ເຂດກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງ, ສວນປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ, ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ), ຊຶ່ງສາມາດເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ຫຼື ເພື່ອສົ່ງອອກ.

10.5 ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຮັບຜິດຊອບການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຈາກສະໜາມສອງໄປຫາໂຮງງານປຸງແຕ່ງ ແລະ ຈົນຮອດການສົ່ງອອກ, ຕິດຕາມກວດກາການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງໄປຮອດຈຸດປຸງແຕ່ງໄມ້, ນຳໃຊ້ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ, ບັນທຶກເອກະສານເພື່ອຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງໄມ້ທ່ອນຈາກສະໜາມສອງໄປຫາບັນດາໂຮງງານ ແລະ ການກວດກາໂຮງງານ ໂດຍອີງຕາມການຂຶ້ນທະບຽນຜະລິດຕະພັນໄມ້ເພື່ອການສົ່ງອອກ.

ຍັງບໍ່ທັນມີການກວດກາ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທີ່ສົ່ງໃຫ້ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ, ນອກເໜືອຈາກບັນທຶກໄມ້ທີ່ໂຮງງານໄດ້ ຮັບຜ່ານໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງນັ້ນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບທາງການ.

10.6 ປ່າສະຫງວນນ້ຳປຸຍ

ປ່າສະຫງວນນ້ຳປຸຍ ແມ່ນເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ 191,200 ຮຕ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພື້ນທີ່ ດັ່ງກ່າວຍັງຖືກບັນດາບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ພ້ອມທັງຕັດໄມ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງ. ປ່າສະຫງວນນ້ຳ ປຸຍ ມີລະບົບການຕິດຕາມກວດກາທີ່ເປັນການເຝົ້າຍາມຢູ່ພາກສະໜາມເປັນປະຈຳ. ປ້ອມຍາມ 3 ແຫ່ງ ຖືກ ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ບັນດາຈຸດເຂົ້າຫາປ່າ ແລະ ມີແຜນສ້າງຕື່ມອີກ 5 ປ້ອມ ໃນປີ 2012. ແຕ່ລະປ້ອມມີພະນັກງານ ປະຈຳ 6 ທ່ານຄື: ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ 2 ທ່ານ, ທະຫານ 2 ທ່ານ ແລະ ປະຊາຊົນ 2 ທ່ານ. ການເຝົ້າຍາມ ແມ່ນ 15 ວັນໃນໜຶ່ງເດືອນພ້ອມການລາຍງານປະຈຳເດືອນ. ໃນກໍລະນີມີກິດຈະກຳຜິດກົດໝາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ພະນັກງານຈະລາຍງານໂດຍກົງໃຫ້ຫ້ອງການພາກສະໜາມ ແລະ ຫ້ອງການໃຫຍ່. ໄມ້ທ່ອນ ແລະ ໄມ້ເລື້ອຍ 2,489 ມ³ ທີ່ຜິດກົດໝາຍໄດ້ຖືກຍຶດໄດ້ໃນສົກປີ 2010-2011 (ບົດລາຍງານປະຈຳປີຂອງຫ້ອງການພາກສະ ໜາມປ່າສະຫງວນນ້ຳປຸຍ, 2010-2011).

ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ຕົ້ນຕໍ: ການຕິດຕາມກວດກາ.

- ປະເທດລາວມີໜ່ວຍງານລັດຫຼາຍໜ່ວຍງານ ທີ່ມີການຕິດຕາມກວດກາກິດຈະການປ່າໄມ້ຈົນຮອດການ ວັດແທກໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ.
- ກົມກວດກາປ່າໄມ້ເປັນກົມໜຶ່ງ ທີ່ກວດກາໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ພ້ອມທັງຢູ່ໂຮງງານປຸງ ແຕ່ງ. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ຍັງບໍ່ທັນມີພະນັກງານ ແລະ ອຸປະກອນພຽງພໍເທື່ອໃນການຈັດການກວດກາຢູ່ ທົ່ວປະເທດ. ອີງຕາມຫຼັກຖານທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກ 4 ແຂວງທີ່ມີການສຶກສາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ສາມາດ ກຳນົດໄດ້ໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ລະຫວ່າງ 30%-80% ຂອງໄມ້.....
- ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ແມ່ນໜ່ວຍງານລັດຕົ້ນຕໍທີ່ຕິດຕາມກວດກາການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ຈົນຮອດສະ ໜາມສອງ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ໄມ້ທັງໝົດຖືກວັດແທກ ແລະ ບັນທຶກ (ຟອມທີ 4), ຊຶ່ງໃຊ້ໂດຍພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງໃນການຕີລາຄາ ດຳເນີນການຂາຍ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນ ສົ່ງ. ຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນທຶກທີ່ໄດ້ຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຕ້ອງໄດ້ມີການແລກປ່ຽນ ແລະ ສັງລວມໄວ້ຢູ່ທັງ 2 ອົງການຈັດຕັ້ງ.
- ຂໍ້ມູນການຕິດຕາມກວດກາ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງ ບໍ່ທັນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການມີໄມ້ທີ່ສະໜອງເຂົ້າສູ່ ຕະຫຼາດ ເພື່ອຮັກສາລະດັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບທີ່ມີການບັນທຶກ.

11 ບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດລາວ

ຂະບວນການຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍ: ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະມັກໃຈຂອງ EU FLEGT ຕ້ອງການໃຫ້ ປະເທດທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ເອົາໃຈໃສ່ການກຳນົດ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມືຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ເລື່ອງໄມ້ ແລະ ການຄ້າໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ. VPA

ປະກອບດ້ວຍບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນໄລຍະຂອງການເຈລະຈາ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄວນປະກອບດ້ວຍບັນດາໜ່ວຍງານຂອງລັດ, ສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບ ລັດຖະບານ. ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງ VPA ຂຶ້ນກັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ລະບົບການຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ, ຊຶ່ງຈະຕ້ອງຖືກພັດທະນາຂຶ້ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ຂັ້ນຕອນ VPA ເພື່ອຂຶ້ນທະບຽນຜະລິດຕະພັນໄມ້ສົ່ງອອກເຂົ້າຫາສະຫະພາບເອີຣົບ. ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕົ້ນຕໍບາງຂະແໜງການມີຄືລຸ່ມນີ້:

11.1 ບັນດາສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳ

ສະມາຄົມ ອຸດສາຫະກຳໄມ້ລາວ

ສະມາຄົມ ເພີນີເຈີລາວ

ສະພາ ການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດລາວ

11.2 ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ

ສະມາຄົມໂລກເພື່ອປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ທີ່ຢູ່: ບ້ານກາງ ຕູ້ໄປສະນີ 860 ປາກເຊ, ແຂວງຈຳປາສັກ

ຕິດຕໍ່: ທ່ານ ເກີລີ ດັກກິດ , ຜູ້ຈັດການແຜນງານ, ທ່ານ ແລນດີ ອານ , ຜູ້ອຳນວຍການໃຫຍ່

ເບີໂທລະສັບ: (856)-(031) 251427 ແຟັກ: (856)-(031) 251427

ທີ່ຢູ່ອີເມວ : gerryduckitt@yahoo.com

ເວບໄຊ: <http://www.gapeinternational.org>

ອອກຟາມ ອອດສະເຕເລຍ

ທີ່ຢູ່: 073/06 ຖະໜົນສີສັງວອນ, ບ້ານ ທາດຫຼວງໃຕ້ ຕູ້ໄປສະນີ 2927 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຕິດຕໍ່: ຄຳຫຼວງ ແກ້ວລາ, ຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງອົງການ, ພອນທິບແກ່ນນະວົງ

ຫົວໜ້າທ້ອງຖານ

ເບີໂທລະສັບ: (856)-(021) 450870 ແຟັກ: (856)-(021) 414660

ທີ່ຢູ່ອີເມວ: oausloadm@oxfam.org.au

ອອກຟາມ ຮອງກົງ

ທີ່ຢູ່: 60/5 ຖະໜົນສີສັງວອນ, ບ້ານ ທາດຫຼວງໃຕ້ , ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ຕິດຕໍ່: ລັດສະໜີ ສຸວັນນະທິ, ຜູ້ຈັດການແຜນງານ

ເບີໂທລະສັບ: (856)-021-453075

ທີ່ຢູ່ອີເມວ: ratsamys@oxfam.org.hk

ອອກ ຟາມ ເບນຊິກ (Belgium)

ທີ່ຢູ່: 60/5 ຖະໜົນສີສັງວອນ, ບ້ານ ທາດຫຼວງໃຕ້ ຕູ້ໄປສະນີ 4723 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ຕິດຕໍ່: Mr. Bong Munsayaphom, ຜູ້ປະສານງານໂຄງການ ນາງ. ວັດສະໜາ ເພັດດາວົງ,
ຫົວໜ້າຫ້ອງການ

ເບີໂທລະສັບ: (856)-(021) 450863 ແຟັກ: (856)-(021) 414660

ທີ່ຢູ່ອີເມວ: oxfamsol@laopdr.com

ວິນເລກໂຟກັດອິນເຕີເນເຊັນນໍ Village Focus International

ທີ່ຢູ່: 207, ບ້ານ ພອນສະຫວັນໃຕ້ , ໜ່ວຍ 2 ຕູ້ໄປສະນີ 4697 ເມືອງສີສັດຕະນາກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ຕິດຕໍ່: Richard L. Reece, ອຳນວຍການປະຈຳພາກພື້ນ, ດຣ ບົວລາເພັດ ເຈົ້າທະວົງ, ຜູ້ຈັດການ

ເບີໂທລະສັບ: (856)-(021) 312519 ແຟັກ: (856)-(021) 350740

ທີ່ຢູ່ອີເມວ: lao@villagefocus.org

ເວບໄຊ: <http://www.villagefocus.org>

WWF

ທີ່ຢູ່: ເຮືອນເລກທີ. 39, ໜ່ວຍ 05, ບ້ານສາຍລົມ ຕູ້ໄປສະນີ 7871 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ,
ຕິດຕໍ່: ທ່ານ ໂລແລນ ອີວີ, ອຳນວຍການໃຫຍ່ ນາງ ແສງເດືອນ ວິທະມາໄລ່, ຜູ້ຈັດການ, ການເງິນ ແລະ
ບໍລິຫານ

ເບີໂທລະສັບ: (856)-(021) 216080, 251883 Fax: (856)-(021) 216080, 251883

ທີ່ຢູ່ອີເມວ: wwflaos@wwfgreatermekong.org

ເວບໄຊ <http://www.panda.org/laos>

12. ການປຶກສາຫາລື ແລະ ບັນດາຄຳແນະນຳ

12.1 ສະຫຼຸບສັງລວມ

ບົດສຶກສາການສະໜອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງ ເດືອນສິງຫາ ຫາ ເດືອນພະຈິກ 2011 ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກບັນດາໜ່ວຍງານຂອງລັດຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງສາລະວັນ, ແຂວງ ເຊກອງ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ ແລະ ແຂວງຫຼວງພະບາງ. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງວຽກສຶກສານີ້ ແມ່ນປັບປຸງຄວາມ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ເພື່ອເຂົ້າໃຈເຖິງບົດບາດພາລະໜ້າທີ່ຂອງໜ່ວຍງານລັດ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ຈາກເຂດປ່າໄມ້ຈົນຮອດການປຸງແຕ່ງ.

ປະເທດລາວມີລະບົບທາງການເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ອີງໃສ່ລະບົບໂກຕ້າທາງບໍລິມາດທີ່ແບ່ງເປັນໂກຕ້າປະຈຳປີ ແລະ ໂກຕ້າພິເສດ, ຊຶ່ງອານຸມັດຈາກລັດຖະບານ ຫຼື ຜ່ານໂກຕ້າທີ່ທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງໂດຍແຂວງ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງເມືອງເປັນຜູ້ອານຸມັດ. ລະບົບໂກຕ້າທາງບໍລິມາດ ບໍ່ໄດ້ຕິດພັນໂດຍກົງກັບເຂດຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ມີການກຳນົດ, ຊຶ່ງຈຳກັດປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງຂອງບັນດາຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການກວດກາຄືນທຶມາຂອງໄມ້ ຫາເຂດຂຸດຄົ້ນທີ່ມີໃບທະບຽນ. ອົງການຈັດຕັ້ງຕົ້ນຕໍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບການສະໜອງໄມ້ປະກອບດ້ວຍ: ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ທ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບການຂຸດຄົ້ນໃນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ຢູ່ສະໜາມສອງ. ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຄິດໄລ່ລາຄາຂອງວັດຖຸດິບເພື່ອການຂາຍ ແລະ ການຊຳລະຄ່າພັນທະ ຫຼື ອາກອນຕ່າງໆ, ແລະ ອອກໃບອານຸຍາດຂົນສົ່ງວັດຖຸດິບ ເພື່ອການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ສົ່ງອອກ.

ບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ ໄດ້ກຳນົດອົງປະກອບຕົ້ນຕໍທີ່ຕິດພັນກັບການສະໜອງໄມ້, ການຂົນສົ່ງ, ການຂາຍ, ການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກ, ຮູບແບບການສະໜອງໄມ້ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາ, ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານ ເພື່ອການພິຈາລະນາໃຫ້ທົບທວນຄືນ ແລະ ຍົກລະດັບລະບົບທີ່ໃຊ້ໃນປະຈຸບັນຢູ່ປະເທດລາວ ເພື່ອຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສາກົນ ໃນຄວາມສາມາດກວດຄືນແຫຼ່ງທຶມາຂອງໄມ້ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສໃນລະບົບການຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງໄມ້.

12.2 ການສະໜອງໄມ້

ລະບົບໂກຕ້າ : ລັດຖະບານ ອອກໂກຕ້າໂດຍອີງໃສ່ບໍລິມາດທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ໂກຕ້າທີ່ອອກໂດຍລັດຖະບານສາມາດເປັນໂກຕ້າປະຈຳປີສຳລັບເຂດປ່າຜະລິດ ຫຼື ໂກຕ້າພິເສດ ສຳລັບໄມ້ໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງສາມາດສະເໜີຂໍໂກຕ້າພິເສດ ຈາກສູນກາງເພື່ອຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ໂຄງການພັດທະນາອື່ນໆ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ສົ່ງທາ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໂດຍກົງ. ບົດສຶກສາຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງໃນການນຳໃຊ້ໂກຕ້າພິເສດຢູ່ແຂວງນີ້ສາມາດພົບເຫັນ ບໍລິມາດຫຼາຍສົມຄວນຂອງໄມ້ຖືກຂຸດຄົ້ນຜ່ານໂກຕ້າຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຊຶ່ງອອກອະນຸຍາດໂດຍອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ບັນຫາຕົ້ນຕໍທີ່ຕິດພັນກັບໂກຕ້າປະຈຳປີ ແມ່ນລະບົບໂກຕ້າທີ່ອີງໃສ່ບໍລິມາດເປັນຫຼັກ ບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບເຂດຂຸດທີ່ມີແຜນການ ຫຼື ອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຍືນຍົງຂອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ສິ່ງຕໍ່ຄວາມສາມາດກວດຄືນແຫຼ່ງທຶມາຂອງໄມ້ພົບຄວາມຫຼຸຍຸກຂຶ້ນຕື່ມ. ທີມງານສັງເກດເຫັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງເຂດຂຸດຄົ້ນໄມ້ພາຍໃນເຂດປ່າຜະລິດ ບໍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກຢ່າງສອດຄ່ອງ.

ໂກຕ້າພິເສດບໍ່ທັນມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ບາງຈຳນວນແມ່ນອີງຕາມບໍລິມາດ ແລະ ອີກຈຳນວນໜຶ່ງຂຶ້ນກັບເຂດສຳປະທານ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວຄວາມຫຼຸຍຸກຍາກໃນການກຳນົດພື້ນທີ່ ໃນການສະໜອງບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຈັດສັນພາຍໃຕ້ໂກຕ້າ ຫຼື ບໍລິມາດໄມ້ໃນເຂດສຳປະທານ, ຊຶ່ງບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການອອກໃບທະບຽນປະຈຳປີເພື່ອການຂຸດຄົ້ນພາຍ

ໃນເຂດໂຄງການສະເພາະໃດໜຶ່ງ. ໂກຕ້າພິເສດ, ຊຶ່ງອານຸມັດໂດຍປາສະຈາກການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ນັ້ນ ແມ່ນສ້າງຄວາມທຸຍູງຍາກໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ.

ໂກຕ້າທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໃບອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນທີ່ອານຸມັດຈາກອຳນາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ທີມງານສັງເກດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຕົວເລກຊັດເຈນ ລະຫວ່າງຈຳນວນໄມ້ທີ່ບັນທຶກເປັນໄມ້ຖືກຊຸດຄົ້ນ, ໂກຕ້າພິເສດ ຫຼື ໂກຕ້າປະຈຳປີ, ບໍລິມາດຂອງໄມ້ສຳລັບບໍລິສັດຊຸດຄົ້ນ ແລະ ມີລາຍຮັບເຂົ້າລັດຖະບານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້. ຕົວຢ່າງ: ແຂວງໄຊຍະບູລີມີໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ 95 ແຫ່ງທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບໂກ ຕ້າໄມ້ຈາກສູນກາງມາໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 5 ປີແລ້ວ ແລະ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ການນຳໃຊ້ໂກຕ້າໄມ້ຂອງທ້ອງຖິ່ນອາດ ເປັນແຫຼ່ງສະໜອງວັດຖຸດິບຕົ້ນຕໍໃຫ້ບັນດາໂຮງງານ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງບໍ່ທັນມີຫຼັກຖານບອກວ່າ: ໂກຕ້າໄມ້ຂອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບເຂດຊຸດຄົ້ນສະເພາະທີ່ມີໃບທະບຽນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດ.

ຈຸດອ່ອນໂດຍລວມໃນລະບົບໂກຕ້າ ແມ່ນການຂາດສາຍພົວພັນໂດຍກົງລະຫວ່າງບໍລິມາດຈັດສັນ ໃນເຂດຊຸດຄົ້ນທີ່ມີແຜນການພາຍໃນເຂດປ່າຜະລິດ, ໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ, ທາງການດັດສົມໂກຕ້າບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງກັບບໍລິມາດທີ່ຕ້ອງການ, ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນໄມ້ເພີ່ມເຕີມໃຫ້ພາກສ່ວນຜະລິດ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ລະບົບໂກຕ້າ

ການອອກໃບທະບຽນທີ່ຊັດເຈນໃຫ້ເຂດຊຸດຄົ້ນພາຍໃນປ່າຜະລິດ, ໃນເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ເຂດ ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ການຈັດສັນໂກຕ້າຕ້ອງກ່ຽວຂ້ອງໂດຍກົງກັບເຂດທີ່ມີໃບທະບຽນສະເພາະເພື່ອການຊຸດຄົ້ນໄມ້ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ຫຼື ໃນການສ້າງແຜນການໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໄດ້ຮັບອານຸມັດ.

ເຂດປ່າຜະລິດ: ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ໃນ 4 ແຂວງ ສົກປີ 2010-2011, ເຂດປ່າຜະລິດສະໜອງໄມ້ພຽງບາງສ່ວນເທົ່ານັ້ນທຽບໃສ່ຂະໜາດຂອງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທັງໝົດ. ອັດຕາການຊຸດຄົ້ນຖືກບັນທຶກແມ່ນຍ່ອມຫຼາຍ, ປະມານ 2.2 ມ³ ຕໍ່ ຮຕ ເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງອາດບໍ່ຄຸ້ມຄ່າທາງເສດຖະກິດ. ຂໍ້ມູນເຂດຊຸດຄົ້ນຍັງບໍ່ທັນມີການເກັບຮັກສາ ຫຼື ລາຍງານຢ່າງສອດຄ່ອງສຳລັບພື້ນທີ່ຢູ່ນອກໂຄງການ SUFORD ຄຸ້ມຄອງ. ເຂດປ່າຜະລິດຄວນຖືກຄຸ້ມຄອງໂດຍອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບໃນໄລ່ຍະຍາວ ແລະ ກວມເອົາການລົງບັນທຶກປ່າໄມ້ທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ການສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງໄລ່ຍະຍາວ. ຊັບພະຍາກອນເຂດປ່າຜະລິດ ຄວນຊຸກຍູ້ຕ້ອງໂສ້ການຕອບສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວແລະສົ່ງເສີມຄວາມຍືນຍົງຂອງປ່າໄມ້.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ເຂດປ່າຜະລິດ

ບັນດາເຂດປ່າຜະລິດຄວນປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສະໜອງໄມ້ໃນໄລ່ຍະຍາວຈາກການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໄມ້ແບບຍືນຍົງໄປສູ່ບັນດາໂຮງງານໃນທ້ອງຖິ່ນ. ການຈັດການປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນເພື່ອ

ຮັກສາແຫຼ່ງທຳມະຊາດ ດັ່ງສົນທິສັນຍາການຕັດໄມ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການສຸມໃສ່ພຽງແຕ່ບາງແນວພັນໄມ້ ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງທຳມະຊາດເຊື່ອມໂຊມ. ຄວນເພີ່ມຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂະຫຍາຍເຂດປ່າຜະລິດໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ຖືກຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງ.

ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ: ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກບັນດາແຂວງທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງແມ່ນແຕກຕ່າງກັນອີງຕາມການນຳໃຊ້ໂຄງຕັ້ງປະຈຳປີ, ພິເສດ, ໂຄງຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ, ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນຕົວຈິງ ແລະ ບັນດາເຂດຂຸດຄົ້ນໄມ້. ການສະໜອງໄມ້ທັງໝົດທີ່ມີລາຍງານຈາກໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢູ່ 4 ແຂວງ ແມ່ນ 44,414 ມ³, ປະມານ 4 ເທື່ອ ຂອງບໍລິມາດທີ່ລາຍງານຈາກເຂດປ່າຜະລິດ. ໂຄງຕັ້ງສາມາດອອກໄດ້ສຳ ລັບບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຫຼາຍກວ່າຈຳນວນໄມ້ທີ່ຕ້ອງການບຸກເບີກເພື່ອພື້ນທີ່ໂຄງການ. ການອະນຸຍາດໃຫ້ຈຳນວນໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນບໍ່ສຳເລັດສາມາດຍົກຍອດໄປຂຸດຄົ້ນໃນປີຕໍ່ໄປຢູ່ພື້ນທີ່ ຫຼື ໂຄງການຕ່າງໆ. ເຫັນວ່າບໍ່ເໝາະ ແລະ ຍັງບໍ່ມີຫຼັກຖານພຽງພໍຂອງການຂຶ້ນທະບຽນເຂດຂຸດຄົ້ນ ສະເພາະພາຍໃນໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປີຕໍ່ໄປ,

ຄຳແນະນຳຕໍ່ບັນດາໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:

ປະເທດລາວເປັນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາຢ່າງວ່ອງໄວ, ຊຶ່ງຕ້ອງການຍົກລະດັບສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທາງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງປະເທດ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສ້າງແຜນ ແລະ ການຮັບຮອງບັນດາໂຄງການພັດທະນາ. ພື້ນທີ່ສະເໜີເພື່ອການບຸກເບີກພາຍໃຕ້ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຄວນມີແຜນທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນການຮັບຮອງໂຄງການນັ້ນ ຊຶ່ງຈະຕິດພັນກັບການອອກທະບຽນໃຫ້ຂຸດຄົ້ນໄມ້ຕາມແຜນການໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດ. ວັດຖຸດິບທີ່ໄດ້ຂຸດຄົ້ນຈາກເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຈະຕ້ອງຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ສາມາດກວດຄືນຫາໃບທະບຽນຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຮອດທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການ.

ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ: ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານໃນແຕ່ລະແຂວງຍັງບໍ່ທັນຖືກກຳນົດ ແລະ ບັນທຶກເອກະສານຢ່າງພຽງພໍເທື່ອ. ທີມງານບໍ່ສາມາດມີບັນທຶກໃດໆຂອງການຂຸດຄົ້ນໄມ້ໃນເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານທີ່ເປັນຂໍ້ມູນໄມ້ຈາກສະໜາມສອງໃນ 4 ແຂວງ. ໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນເພື່ອນຳໃຊ້ພາຍໃນບ້ານ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ, ນອກຈາກເຂດດັ່ງກ່າວຈະມີການຂຸດຄົ້ນ ເພື່ອໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ໄມ້ທີ່ມາຈາກເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ສາມາດຖືກສົ່ງເຂົ້າໂຮງງານທ້ອງຖິ່ນໂດຍກົງ ເພື່ອການປຸງແຕ່ງ ແລະ ອາດມີບໍລິມາດໄມ້ຫຼາຍສົມຄວນທີ່ມາຈາກໂຮງງານປຸງແຕ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນທີ່ປະຈຸບັນຍັງບໍ່ມີການບັນທຶກ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ:

ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຄວນຖືກກຳນົດ ແລະ ສ້າງເປັນແຜນທີ່ໃນແຕ່ລະແຂວງ ຍ້ອນປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານເປັນອັດຕາສ່ວນເນື້ອທີ່ດິນຕໍ່ຂອງພື້ນທີ່ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ແຂວງ. ການອອກໃບທະບຽນເພື່ອການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທາງການຄ້າ ຄວນກວມເອົາເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຕາມເງື່ອນໄຂຄວາມເປັນຈິງ ໃນການເຮັດວິທີນີ້, ໄມ້ທັງໝົດຈາກເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ຕ້ອງມີການຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງຊຶ່ງອາດຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມາດກວດຄືນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ຈາກປ່າໄມ້ຈົນຮອດຂັ້ນຕອນການປຸງແຕ່ງ.

ການຮັບຮູ້ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຄວນເປັນທາງການໃນທົ່ວ ສປປ ລາວ ແລະ ໃນແຕ່ລະແຂວງວ່າ ເປັນປ່າປະເພດໜຶ່ງທີ່ຖືກບັນຈຸເຂົ້າຍຸດທະສາດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນປ່າໄມ້.

ເຂດສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ: ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄມ້ສັກ ແລະ ປູກໂດຍບັນດາເຈົ້າຂອງສວນປູກຂະໜາດນ້ອຍ. ການປະກອບສ່ວນຂອງເຂດສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳເຂົ້າສູ່ການສະໜອງໄມ້ມີຫຼາຍຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ (ໄມ້ສັກ). ຂໍ້ມູນສຳລັບສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ຍັງບໍ່ທັນມີການບັນທຶກໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນສຳລັບທີ່ຕັ້ງ ແລະ ເນື້ອທີ່ປູກຍ້ອນສວນປູກສ່ວນຫຼາຍຢູ່ກະແຈກກະຈາຍລະຫວ່າງເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເຂດກະສິກຳ. ການພັດທະນາສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳເຊັ່ນ: ໄມ້ສັກ, ໄມ້ວິກ ແລະ ຕົ້ນຢາງພາລາ ແມ່ນພວມຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ອາດມີທິດທາງສະໜອງໄມ້ໄດ້ຫຼາຍເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນໆອານາຄົດຕໍ່ໜ້າ. ການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອາດຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງແຕ່ອາດສາມາດຖືກໃຊ້ເປັນວິທີໃນການກຳນົດ ແລະ ຄິດໄລ່ຈຳນວນເນື້ອທີ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳໃນແຕ່ລະແຂວງ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ:

ປະເມີນຜົນທ່າແຮງໃນການຂຶ້ນທະບຽນສວນປູກຕົ້ນໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ພາຍໃນແຕ່ລະແຂວງເພື່ອກຳນົດບັນດາເຈົ້າຂອງ, ທີ່ຕັ້ງ ແລະ ພື້ນທີ່ປູກໄມ້ຊະນິດພັນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

12.3 ການຂົນສົ່ງ ແລະ ການຂາຍໄມ້

ສະໜາມສອງ: ເປັນຈຸດສຸມເພື່ອບັນທຶກ ແລະ ຂາຍໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ຊຸດຄົ້ນຈາກເຂດທີ່ມີໃບທະບຽນໃນປະເທດລາວ. ສະໜາມສອງແມ່ນສະໜາມເກັບໄມ້ຊົ່ວຄາວ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພະນັກງານຈາກຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ແລະ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງວັດແທກ ແລະ ຈັດຄຸນນະພາບໄມ້ທ່ອນ, ແລ້ວໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ໄມ້ທ່ອນທີ່ມີເລກທີໄມ້ທ່ອນ, ພັນໄມ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດ, ແລະ ໜ້າຕັດພ້ອມຄວາມຍາວທີ່ວັດແທກໄດ້ເພື່ອການຄິດໄລ່ບໍລິມາດ. ໃນປະຈຸບັນ, ເລກທີນີ້ເບີຂອງໄມ້ທ່ອນບໍ່ສາມາດຖືກໃຊ້ເພື່ອກວດຄືນແຫຼ່ງທີມາຂອງໄມ້ຫາເຂດຊຸດຄົ້ນສະເພາະທີ່ມີໃບທະບຽນອະນຸຍາດ.

ທີມງານສັງເກດເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສຳຄັນໃນບໍລິມາດໄມ້ທີ່ຊຸດຄົ້ນທັງໝົດທີ່ມີການບັນທຶກໃນ 4 ແຂວງ (56,583 ມ³) ແລະ ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ (19, 545 ມ³), ຊຶ່ງສະທ້ອນເຖິງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຮັກສາບັນທຶກເອກະສານທີ່ບໍ່ທັນພຽງພໍ. ມີພຽງແຕ່ 34% ຂອງໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງນີ້ອາດບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ອັດຕາສ່ວນຂອງໄມ້ຫຼາຍສົມຄວນ ອາດບໍ່ທັນໄດ້ຖືກກຳນົດ ແລະ ສູນເສຍລາຍຮັບທີ່ໄດ້ຈາກໄມ້ດັ່ງກ່າວ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ສະໜາມສອງ:

ໄມ້ທ່ອນທີ່ຊຸດຄົ້ນທັງໝົດເພື່ອບ້ອນຕະຫຼາດຄວນຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງເປັນທາງການຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ຂໍ້ມູນຄວນຖືກເກັບກຳເພື່ອກຳນົດໄມ້ທ່ອນທັງໝົດ, ວັດແທກ ແລະ ຄິດໄລ່ບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນພ້ອມທັງກວດຄືນແຫຼ່ງທີມາຂອງໄມ້ຫາເຂດຊຸດຄົ້ນທີ່ມີທະບຽນ. ບັນທຶກຂອງບັນຊີໄມ້ທ່ອນສ້າງຢູ່ສະໜາມສອງນັ້ນ ຄວນເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ພ້ອມທັງເນື້ອໃນສະຫຼຸບສັງລວມຫຍໍ້ເຂດຊຸດຄົ້ນທີ່ມີໃບທະບຽນຢູ່ພາຍໃນເຂດປ່າຜະລິດ, ເຂດປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານ ແລະ ເຂດໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ບັນດາເອກະສານຂົນສົ່ງໄມ້ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຈາກສະໜາມສອງຕ້ອງກຳນົດຢ່າງຊັດເຈນຈຳນວນໄມ້ທີ່ອັນກຳລັງຂົນສົ່ງໂດຍລົດບັນທຸກ ຫຼື ພາຫະນະສະເພາະ, ເອກະສານຕ້ອງອີງໃສ່ບັນຊີໄມ້ທີ່ອັນ ພ້ອມທັງສະແດງເຖິງການຊຳລະຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ຄ່າພາກຫຼວງ ແລະ ອາກອນທີ່ຊຳລະຄ່າໄມ້. ເອກະສານຂົນສົ່ງຍັງຄວນລະບຸປາຍທາງເຊັ່ນ ໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ປາຍທາງເພື່ອການຂົນສົ່ງ.

ການຂາຍໄມ້: ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງນຳໃຊ້ບັນຊີໄມ້ທີ່ອັນເພື່ອຄິດໄລ່ລາຄາຂອງໄມ້ລວມທັງຕົ້ນທຶນຂອງໄມ້, ຄ່າພັນທະ ແລະ ອາກອນອື່ນໆ. ຜູ້ຊື້ຊຳລະເງິນຢູ່ພະແນກການເງິນແຂວງ, ພາຍຫຼັງການຊຳລະຄ່າທຳນຽມ ແລະ ອາກອນທັງໝົດແລ້ວ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຈະອອກໃບອະນຸຍາດເພື່ອການຂົນສົ່ງໄມ້ໄປໂຮງງານປຸງແຕ່ງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ເພື່ອສົ່ງອອກ. ຍັງບໍ່ທັນມີຫຼັກຖານເຖິງໄມ້ທີ່ບ້ອນໃຫ້ບັນດາໂຮງງານ ຖືກຂຶ້ນທະບຽນໂດຍພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ຍ້ອນບໍ່ມີບັນທຶກ ໄມ້ທີ່ຖືກສະໜອງໃຫ້ແຕ່ລະໂຮງງານ. ການກຳນົດໄມ້ທີ່ອັນແມ່ນບໍ່ສອດຄ່ອງ, ຍ້ອນທີ່ມງານສັງເກດເຫັນເລກທີ ນ້ຳເບີຕາມໜ້າໄມ້ທີ່ອັນຍັງບໍ່ທັນຖືກ, ຊຶ່ງຈຳເປັນຕໍ່ການກວດຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ຫາປ່າໄມ້ທີ່ມີໃບທະບຽນ ຫຼື ຫາເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ການຂາຍໄມ້:

ແຕ່ລະໂຮງງານຄວນເກັບຮັກສາທະບຽນໄມ້ທີ່ອັນຢ່າງເປັນທາງການ, ຊຶ່ງບັນທຶກວັດຖຸດິບເຂົ້າສູ່ໂຮງງານຈາກສະໜາມສອງ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດກວດຫາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທີ່ອັນແຕ່ລະທີ່ອັນຄົ້ນໄດ້ຫາເຂດຊຸດຄົ້ນທີ່ມີໃບທະບຽນ. ການຂຶ້ນທະບຽນແມ່ນຕ້ອງການບັນຊີໄມ້ທີ່ອັນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງສຳລັບໄມ້ທີ່ອັນຕົວຈິງທີ່ກຳລັງຂົນສົ່ງໄປຫາໂຮງງານ. ສຳເນົາເອກະສານໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ບັນຊີໄມ້ທີ່ອັນຄວນຖືກເກັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ໂຮງງານ ແລະ ຢູ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານການຮັບວັດຖຸດິບ ແລະ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງໄມ້.

12.4 ການຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນ

ບັນທຶກຂອງຈຳນວນ ແລະ ບໍລິມາດຂອງໄມ້ທີ່ໂຮງງານປຸງແຕ່ງມີໃນແຕ່ລະແຂວງນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນຖືກເກັບຮັກສາຢ່າງພຽງພໍເທື່ອ ແລະ ບໍ່ທັນສະທ້ອນເຖິງບໍລິມາດໄມ້ທີ່ອັນທີ່ບ້ອນເຂົ້າໂຮງງານເພື່ອຮັກສາລະດັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບທີ່ແຕ່ລະແຂວງລາຍງານ. ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງໃນ 4 ແຂວງບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບໍລິມາດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບໃນ 2010-2011 ແມ່ນ 60,537 ມ³, ຊຶ່ງອາດຕ້ອງການໄມ້ທີ່ອັນເຂົ້າສູ່ການຜະລິດປະມານ 151,000 ມ³ ອີງຕາມອັດຕາຟື້ນຟູສະເລ່ຍຂອງອຸດສາຫະກຳ (50% ຈາກໄມ້ທີ່ອັນມາເປັນໄມ້ເລື່ອຍ ແລະ 70-85% ຈາກໄມ້ເລື່ອຍມາເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ). ວັດຖຸດິບທີ່ຍັງມີອີງຕາມການຊຸດຄົ້ນ ແລະ ບັນທຶກຂອງສະໜາມສອງ ແມ່ນຍັງມີຕົວເລກຕ່ຳກວ່າຕົວເລກເລົ່ານີ້ຫຼາຍ.

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງບໍ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນຕໍ່ກັບຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ບັນທຶກກຳລັງພະລິດຂອງໂຮງງານ ຊຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກຳລັງຜະລິດສະເລ່ຍທີ່ປະເມີນໄວ້ (PoIC 2011) ສິ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນບໍລິສັດປຸງແຕ່ງສວນຫຼາຍອີງໃສ່ໄມ້ທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງໄມ້ທີ່ກຳນົດບໍ່ໄດ້. ສິ່ງດັ່ງກ່າວບອກໃຫ້ເຫັນເຖິງລະບົບການບັນ

ທຶນທີ່ບໍ່ທັນພຽງພໍ ຫຼື ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຍັງຂາດຂີດຄວາມສາມາດໃນການຄວບຄຸມ ການປຸງແຕ່ງໄມ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ການຜະລິດໃນທ້ອງຖິ່ນ:

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຄວນເກັບກຳຂໍ້ມູນລະດັບກຳລັງຜະລິດຂອງໂຮງງານ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາໂຮງງານປຸງແຕ່ງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນສົ່ງບັນທຶກການຜະລິດປະຈຳເດືອນ ແລະ ບົດລາຍງານການຜະລິດປະຈຳປີ. ບົດລາຍງານຄວນປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນໆການໃຊ້ວັດຖຸດິບ ເພື່ອການຜະລິດ, ບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ຜະລິດໄດ້ໃນແຕ່ລະເດືອນ ພ້ອມທັງບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ສົ່ງອອກ.

12.5 ການສົ່ງອອກ

ຂໍ້ມູນບັນທຶກການສົ່ງອອກຍັງບໍ່ທັນຖືກເກັບກຳຢ່າງສອດຄ່ອງໃນແຕ່ລະແຂວງ, ຊຶ່ງລວມທັງຂໍ້ມູນບໍລິມາດ ເມື່ອຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດລາຍງານເປັນຫົວໜ່ວຍມູນຄ່າ US ໂດລາ, ທີ່ບໍ່ສາມາດຖືກໃຊ້ເພື່ອຍັງຢືນບໍລິມາດຂອງຜະລິດຕະພັນສົ່ງອອກໄດ້. ຢູ່ໃນຫຼາຍແຂວງນັ້ນ, ບັນທຶກຂໍ້ມູນບໍລິມາດການສົ່ງອອກຍິ່ງມີຕົວເລກເກີນບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກຂັ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ພ້ອມທັງບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຜະລິດໃຫ້ໄດ້ຕາມລະດັບການສົ່ງອອກ ໂດຍຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ. ມີດ່ານສາກົນ 16 ແຫ່ງ ແລະ ອີກ 29 ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ເປັນບ່ອນໃຫ້ໄມ້ສາມາດຂ້າມຊາຍແດນເຂົ້າສູ່ບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານໄດ້.

ການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນຖືກກຳນົດໄດ້ໃນ 2 ຈາກ 4 ແຂວງທີ່ມີການສຶກສາໃນສົກປີ 2010-2011. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ສະຖິຕິແຫ່ງຊາດບໍ່ມີການບັນທຶກການສົ່ງອອກໄມ້ທ່ອນໃນແຕ່ລະໄລຍະໃນເວລາດຽວກັນ. ເອກະສານການສົ່ງອອກ ແມ່ນໄດ້ຈາກພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເພື່ອຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ປຸງແຕ່ງ, ຊຶ່ງອາດໃຊ້ໄມ້ທີ່ກຳນົດບໍ່ໄດ້ປົນກັບໄມ້ທ່ອນທີ່ຂັ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລ້ວກໍກາຍເປັນຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຄ້າຂາຍຢ່າງຖືກກົດໝາຍໄດ້ ໂດຍຜ່ານການອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ການສົ່ງອອກ:

ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງຄວນຕິດຕາມກວດກາການຜະລິດ ແລະ ການສົ່ງອອກຂອງໂຮງງານ ແລະ ເກັບຮັກສາບັນທຶກເອກະສານຂອງໄມ້ສົ່ງອອກ, ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບໍລິມາດ ແລະ ມູນຄ່າຂອງຜະລິດຕະພັນທີ່ສົ່ງລວມໂດຍຫຍໍ້ເພື່ອແຕ່ລະແຂວງ. ຂໍ້ມູນການສົ່ງອອກທີ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າມີນັ້ນຄວນປະກອບດ້ວຍທັງບໍລິມາດໄມ້ ແລະ ທັງເປັນຫົວໜ່ວຍມູນຄ່າ US ໂດລາ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມາດສັງລວມບໍລິມາດການຜະລິດ, ການສົ່ງອອກໄມ້ ແລະ ບໍລິມາດວັດຖຸດິບທີ່ຍັງເຫຼືອໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ.

12.6 ການຕິດຕາມກວດກາ

ປະເທດລາວມີໜ່ວຍງານຂອງລັດຫຼາຍໜ່ວຍງານທີ່ມີໜ້າທີ່ໃນການຕິດຕາມກວດກາກົດຈະການປ່າໄມ້, ການວັດແທກໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງ ຮອດການຜະລິດໃນໂຮງງານ. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ເປັນໜ່ວຍງານຕົ້ນຕໍໜຶ່ງຂອງລັດທີ່ກວດກາໄມ້ທ່ອນຢູ່ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ກວດກາສະໜາມໜຶ່ງ ແລະ ສອງ, ແລະ ກວດຢູ່

ໂຮງງານປຸງແຕ່ງ. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ມີພະນັກງານ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ພຽງພໍເທື່ອໃນການກວດກາຢູ່ທົ່ວປະເທດໃດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກ 4 ແຂວງ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ມີຄວາມສາມາດຍຶດໄດ້ 30% ຫາ 80% ຂອງໄມ້ຜິດກົດໝາຍ. ກົມກວດກາປ່າໄມ້ຕ້ອງອີງໃສ່ການປະສານງານກັບຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ເພື່ອການຊຸກຍູ້ການເດີນທາງໄປສະໜາມ ແລະ ໄປດ່ານກວດກາຖ່າວອນຕ່າງໆ (ຕາມການສະເໜີຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້)

ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ແລະ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງເປັນໜ່ວຍງານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ຍ້ອນທັງສອງໜ່ວຍງານມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາໄມ້ທ່ອນຈາກກົດຈະກຳຢູ່ພາກສະໜາມຮອດສະໜາມໜຶ່ງ ແລະ ສອງ, ຕໍ່ມາກໍ່ແມ່ນພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ. ຂໍ້ມູນສະໜາມສອງ ແມ່ນຈຳເປັນຕ້ອງຍັງຍືນການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຄວາມສາມາດກວດຄົ້ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ຫາເຂດຂຸດຄົ້ນທີ່ມີໃບທະບຽນ. ຂໍ້ມູນການຕິດຕາມກວດກາຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງ ແລະ ບໍ່ທັນເປັນການສະໜອງໄມ້ຕົວຈິງທີ່ຕ້ອງການນຳມາຜະລິດ ເພື່ອຕອບສະໜອງລະດັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບຂອງໂຮງງານ.

ຄຳແນະນຳຕໍ່ການຕິດຕາມກວດກາ

ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາລະບົບທັງໝົດຜ່ານການສະໜອງອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນແກ່ພະນັກງານຢູ່ພາກສະໜາມ ເພື່ອນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ. ສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງໜ່ວຍງານຂອງລັດກ່ຽວກັບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ແລະ ພັດທະນາວິທີການສັງລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ພະນັກງານຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້. ຕ້ອງໄດ້ຮັບປະກັນການຮັກສາຂໍ້ມູນວັດຖຸດິບເປັນທາງການທີ່ເຂົ້າມາໂຮງງານ, ໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງ ແລະ ບັນຊີໄມ້ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ ແລະ ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ສາມາດຕິດຕາມກວດກາວັດຖຸດິບທີ່ໂຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍທຽບໃສ່ບັນທຶກເອກະສານ.

12.7 ສະພາບລວມ

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ຂັ້ນຕອນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບບັນທຶກໄມ້ທີ່ມີເຊັ່ນ: ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຜະລິດໄມ້. ໃນຫຼາຍແຂວງຍັງຂາດຂໍ້ມູນເຂດປ່າຜະລິດ ແລະ ຂໍ້ມູນການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຢູ່ເຂດໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ.

ອົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ ຂອງລະບົບສະໜອງໄມ້ໃນປະເທດລາວ ແມ່ນການຂຶ້ນທະບຽນໄມ້ທ່ອນຢູ່ສະໜາມສອງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ໜ່ວຍງານລັດສາມາດວັດແທກວັດຖຸດິບທັງໝົດທີ່ຖືກຂຸດຄົ້ນເຂົ້າສູ່ການສະໜອງໄມ້ ຫຼື ເພື່ອການສົ່ງອອກ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການວິເຄາະບັນດາບັນທຶກທີ່ມີລາຍລະອຽດໄມ້ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ຈຳນວນໄມ້ທີ່ເຂົ້າໂຮງງານ ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ ຈາກບໍລິມາດວັດຖຸດິບທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັກສາລະດັບການຜະລິດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ທີ່ມີການລາຍງານນັ້ນ.

ຜົນຂອງການສຶກສາບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ບໍລິມາດໄມ້ຫຼາຍສົມຄວນທີ່ບໍ່ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ. ໄມ້ທີ່ບໍ່ມີເອກະສານສາມາດເຂົ້າສູ່ໂຮງງານ ແລະ ສົ່ງອອກໄດ້ ພ້ອມທັງມີເອກະສານຜ່ານຂັ້ນຕອນອອກໃບອະນຸຍາດສົ່ງອອກຂອງໜ່ວຍງານລັດ. ທີມງານບໍ່ໄດ້ກຳນົດວ່າ: ໄມ້ທີ່ບໍ່ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ເປັນໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ແຕ່ໄມ້ດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ມີເອກະສານທີ່ພຽງພໍເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທີ່ຖືກກຳນົດເທົ່ານັ້ນ.

ບັນດາອົງປະກອບພື້ນຖານເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມສາມາດກວດຄົ້ນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້:

- ການອອກໃບທະບຽນທີ່ຊັດເຈນຂອງເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້ເພື່ອການຂຸດຄົ້ນໄມ້ພາຍໃນເຂດປ່າຄຸ້ມຄອງ, ໂຄງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຫຼື ປ່າຊົມໃຊ້ຂອງບ້ານຄວນປະກອບດ້ວຍແຜນທີ່ຂອງເຂດທີ່ວາງແຜນຂຸດຄົ້ນ.
- ການອອກອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນຄວນກວມເອົາການປະເມີນວັດຖຸດິບ ທີ່ຍັງມີຢູ່ຕົວຈິງຢູ່ໃນເຂດທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ. ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການກຳນົດຕົ້ນໄມ້ຈະຕັດ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ.
- ຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ວ່າ: ໄມ້ທັງໝົດທີ່ຂຸດຄົ້ນພາຍໃນເຂດທີ່ມີທະບຽນນັ້ນ ຖືກຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງ ແລະ ມີເອກະສານອ້າງອີງເຖິງເລກທະບຽນຂຸດຄົ້ນ.
- ເກັບຮັກສາບັນທຶກການຂາຍທີ່ມີລາຍລະອຽດຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີການສະຫຼຸບສັງລວມ ສໍາລັບໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ສະໜາມສອງພ້ອມທັງກຳນົດຈຸດປາຍທາງຂອງໄມ້ ແລະ ມີໃບອະນຸຍາດຂົນສົ່ງທີ່ອອກໂດຍພະແນກອຸດສາຫາກໍາ ແລະ ການຄ້າແຂວງ.
- ຕ້ອງໃຫ້ມີການຂຶ້ນທະບຽນບັນຊີໄມ້ເປັນທາງການ ທີ່ປ້ອນເຂົ້າໂຮງງານປຸງແຕ່ງໃນທ້ອງຖິ່ນ, ຊຶ່ງໜ່ວຍງານລັດສາມາດກວດກາໄດ້.

12.8 ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ (VPA):

ບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ນີ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະບົບໃນປະຈຸບັນ ແລະ ບັນດາຂັ້ນຕອນໃນ ສປປ ລາວ, ແລະ ກຳນົດບັນດາອົງປະກອບທີ່ຕ້ອງການເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງການສະໜອງໄມ້ໃນລາວ. ສະຫະພາບເອີລົບໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບການວ່າດ້ວຍການຄ້າໄມ້ທີ່ເປັນສິ່ງໃໝ່, ຊຶ່ງຈະມີຜົນສັກສິດໃນເດືອນມີນາ 2013 ໂດຍຈະຫ້າມໃຫ້ມີຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍຢູ່ຕະຫຼາດເອີຣົບ. ເຖິງແມ່ນວ່າສະຫະພາບເອີຣົບຈະນຳເຂົ້າໄມ້ພຽງແຕ່ 10% ເທົ່ານັ້ນ, ຄາດວ່າມີປະມານ 20% ຂອງໄມ້ນຳເຂົ້າມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ປະເທດລາວສະໜອງໄມ້ຈາກປ່າຝົນໃຫ້ປະເທດຈີນ, ຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ ທີ່ເປັນສູນກາງປຸງ ແຕ່ງໄມ້ທັງໝົດ ສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດຢູ່ເອີຣົບ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ, ໄມ້ຈາກປ່າຝົນມີພາບພົດທີ່ບໍ່ດີດ້ານຄວາມ ຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ, ຊຶ່ງເປັນສາເຫດພາໃຫ້ບັນດາຜູ້ສະໜອງໄມ້ຕ້ອງມີລະບົບກວດກາ ຫຼື ໄມ້ທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ຜ່ານ VPA ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມລະບົບການໄມ້ຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ ຈະຊ່ວຍເປັນພັນທະທາງການແກ່ປະເທດລາວ ໃນການກຳນົດບັນດາຈຸດອ່ອນທີ່ລະບຸໃນບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ນີ້ ທີ່ສາມາດເປັນ

ບາດກ້າວທຳອິດຂອງຂະບວນການທີ່ນຳໄປສູ່ທາງກົດໝາຍຂອງໄມ້ທີ່ມີທະບຽນ. ຂະບວນການ VPA ເລີ່ມຕົ້ນ ຈາກຂໍ້ຕົກລົງທາງການລະຫວ່າງປະເທດລາວ ແລະ ເອີຣົບ, ຊຶ່ງຈະກຳນົດພັນທະຂອງປະເທດໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ການພັດທະນາລະບົບຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງໄມ້ (TLAS) ຢ່າງເປັນທາງການ ແລ້ວຈະ ຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມສາມາດອອກໃບທະບຽນຂອງຜະລິດຕະພັນໄມ້.

ລັກສະນະຂັ້ນຕອນຂອງ VPA ກວມເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັບທັງຢູ່ພາຍໃນເອງ ແລະ ພາຍໃນສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ສາມາດສະໜອງໂຄງສ້າງເພື່ອການພັດທະນາຂະບວນການທີ່ໂປ່ງໃສ ໃນ ການສ້າງຕັ້ງຄຳນິຍາມທີ່ເປັນທາງການ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືຂອງຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍ ແລະ TLAS ສຳລັບປະເທດລາວ.

ການເຈລະຈາລະຫວ່າງສະຫະພາບເອີຣົບ ແລະ ປະເທດລາວ ສຳລັບ VPA ຕ້ອງການໃຫ້ມີການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທາງດ້ານສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຜະລິດ ແລະ ອົງການບໍລິຫານຂອງລັດທີ່ ຄຸ້ມ ຄອງປ່າໄມ້. ລາຍຊື່ຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊຶ່ງຮູ້ແລ້ວນັ້ນ ມີຢູ່ 11 ຂໍ້ກວມເອົາທັງອົງການຈັດຕັ້ງ ຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ. ສະຫະພາບເອີຣົບຕ້ອງຮັບຮູ້ເຖິງພາລະບົດບາດຂອງ ໜ່ວຍງານທີ່ມີການທົບທວນຄືນໃນໄລ່ຍະຜ່ານມາ ແລະ ຂະບວນການ VPA ຕ້ອງການພິຈາລະນາບົດບາດດັ່ງ ກ່າວ ຍ້ອນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂັ້ນຕອນການເຈລະຈາ.

ສະຫະພາບເອີຣົບໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການເຈລະຈາ VPA ກັບຫຼາຍປະເທດ, ຊຶ່ງ 6 ປະເທດແມ່ນສຳເລັດການເຈລະ ຈາແລ້ວ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີໄມ້ຖືກຂຶ້ນທະບຽນເທື່ອຮອດປະຈຸບັນ. ບັນດາປະເທດທີ່ເຊັນຂໍ້ຕົກລົງສາມາດໃຊ້ຂັ້ນຕອນ ທາງການນີ້ເພື່ອຮັບເອົາທຶນມາຊຸກຍູ້ຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ VPA. ຄຳຄິດເຫັນຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແມ່ນຈຳເປັນໃນການພັດທະນາຄຳນິຍາມຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍຂອງໄມ້ພາຍໃນປະເທດລາວ ແລະ ຄວນ ມີສະພາແຫ່ງຊາດລາວເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຕົ້ນຕໍ ແລະ ມີຈຸດປະສານງານສຳລັບການຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ ລາວ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ.

ການພັດທະນາ TLAS ຕ້ອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໜ່ວຍງານລັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ບັນດາ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ TLAS ຍັງຕ້ອງການງູ້ຍັງ ຍືນຈາກບຸກຄົນທີ່ 3 (ການຕິດຕາມກວດກາທີ່ເປັນເອກະລາດ) ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງສະຫະພາບເອີຣົບສຳລັບຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ. ການຮັບຮອງ TLAS ໂດຍສະຫະພາບ ເອີຣົບຈະຊ່ວຍໃຫ້ລັດຖະບານລາວ ມີຄວາມສາມາດອອກທະບຽນສິ່ງອອກຂອງບັນດາຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ສະຫະ ພາບເອີຣົບຍອມຮັບໃຫ້ນຳເຂົ້າໄດ້. ອີກຄວາມໝາຍໜຶ່ງ: ໄມ້ຈາກລາວສາມາດນອນໃນໝວດ “ໄມ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມ ສ່ຽງ” ຢູ່ຕະຫຼາດເອີຣົບ.

ບັນດາເອກະສານທີມງານຄົ້ນຄວ້າ:

ກົມປ່າໄມ້: ບົດແນະນຳຕ່ອງໂສ້ຄຸ້ມຄອງໄມ້, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຂົນສົ່ງໄມ້ໃນເຂດປ່າຜະລິດ 2007

ກົມກວດກາປ່າໄມ້: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2010-2011

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ່າໄມ້ 2007

ຂະແໜງການປ່າໄມ້ແຂວງຫຼວງພະບາງ : ບົດລາຍງານການຕັດໄມ້ປະຈຳປີ 2010

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້: ລະບຽບການເລກທີ 0240/ກກປ 2003 ວ່າດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງຂອງປ່າຜະລິດ

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້: ຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການປ່າໄມ້ຮອດປີ 2020

ດຳລັດເລກທີ 59/ນຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງຂອງປ່າຜະລິດ

ໜ່ວຍງານກວດກາປ່າໄມ້ຂອງແຂວງສາລາວັນ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2010

ຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂອງແຂວງສາລາວັນ: ບົດລາຍງານການຕັດໄມ້ 2011

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງສາລາວັນ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2010

ໜ່ວຍງານກວດກາປ່າໄມ້ແຂວງເຊກອງ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2010

ຂະແໜງການປ່າໄມ້ແຂວງເຊກອງ: ບົດລາຍງານການຕັດໄມ້ 2010

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງເຊກອງ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2010

ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງໄຊຍະບູລີ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ 2010

DFID, 2010. Forest governance, market and trade: Timber market and trade between Laos and Vietnam. A commodity chain analysis of Vietnamese driven timber flows.

EPD (2008) "Electric Power Plants in Laos as of August 2008." The power to reduce poverty.

EU and FAO (2002). An Overview of Forest Product Statistics in South and Southeast Asia. Rome, FAO.

Ian Bairs, 2010. Forest governance, market and trade: quotas, powers, patronage and illegal rent-seeking. The political economy of logging and the timber trade in southern Laos.

K.Manivong and P.Sophathilath. Status of Community Based Forest Management in Lao PDR. RECOFTC.

- Keith Barney and Kerstin Canby, 2011. BASELINE STUDY 2, LAO PDR: Overview of Forest Governance, Markets and Trade. Forest Trends For EFI FLEGT Asia Regional Support Programme
- Midgley, S. J. and ACIAR. (2007). "Towards improving profitability of teak in integrated smallholder farming systems in northern Laos."
- Pongern, S. (2009). Illegal Logging Increasingly Prevalent in Laos Voice of America.
- Southavilay, T. and T. Castrén (1999). Timber trade and wood flow study - country report Laos. Regional Environmental Technical Assistance 5771, Poverty Reduction & Environmental Management in Remote Greater Mekong Subregion (GMS) Watersheds Project (Phase I): 51.
- White, A., X. Sun, et al. (2006). China and the global market for forest products: transforming trade to benefit forests and livelihoods. Washington, D.C., USA, Forest Trends.
- WorldBank, Sida, et al. (2001). Lao PDR Production Forestry Policy. Vientiane, World Bank/Sida/Ministry of Foreign Affairs, Government of Finland: 1.

ບັນດາເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ:

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 1: ກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານຂອງບົດ

ກອບໜ້າວຽກຂອງທີມງານຊ່ວຍຊາຍພາຍໃນ 23 ສິງຫາ 2011

1. ພາກແນະນຳ

ບົດສຶກສານີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນວຽກໃນແຜນງານ FLEGT ປະຈຳພາກພື້ນອາຊີ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍລວມໃນການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ໃຫ້ດີປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ຍືນຍົງໃນອາຊີ. ແຜນງານ FLEGT ໃນອາຊີຖືກຈັດຕັ້ງໂດຍ EFI ແລະ ຊຸກຍູ້ໂດຍກົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນວຽກ EU FLEGT. ຍຸດທະສາດເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກການຄ້າສາກົນທີ່ມີໄມ້ຖືກກົດໝາຍພາຍໃນອາຊີ ແລະ ສົ່ງອອກຈາກອາຊີໄປຕະຫຼາດຜູ້ບໍລິໂພກໂດຍສະເພາະ, ແຜນງານທີ່ແນ່ໃສ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດທີ່ບໍລິໂພກໄມ້ ແລະ ຊຸກຍູ້ການນຳໃຊ້ລະບົບທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຊື້ ແລະ ຜູ້ຂາຍໄມ້ອາຊີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ໃຫ້ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບ ສປປ ລາວ, ການກະກຽມການເຈລະຈາ VPA ກັບ EU ການສຶກສາຂໍ້ມູນຈະຕ້ອງຊ່ວຍໃຫ້ຂໍ້ມູນແກ່ລັດຖະບານລາວ ແລະ EU ກ່ຽວກັບການຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ, ຄຸນນະພາບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການປຶກສາຫາລືພາຍໃນກອບວຽກ FLEGT VPAs. ບົດສຶກສາຈະມາຈາກການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບໜ່ວຍງານລັດ ແລະ ຈຸດປະສານງານ FLEGT ຢູ່ກົມກວດກາປ່າໄມ້.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສາຂໍ້ມູນ

ບົດສຶກສາຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຜ່ານກົມປ່າໄມ້, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ໜ່ວຍງານອື່ນໆຄື: ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ບົດສຶກສານີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ລັດຖະບານເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດ FLEGT VPA ດີຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ ແລະ FLEGT TLAS ທີ່ເປັນທາງເລືອກໜຶ່ງໃນການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ໃນຕະຫຼາດໄມ້ຢູ່ EU. ຈຸດປະສົງຫຼັກມີດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດ ແລະ ຂຶ້ນແຜນເປັນລະບົບຕໍ່ກັບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ອີງຕາມນິຕິກຳ ແລະ ກອບວຽກສະຖາບັນໃນລາວເພື່ອຜະລິດຕະພັນໄມ້ຕົ້ນຕໍ (ທີມງານກຳນົດຊຸມໃສ່ໄມ້ທັງໝົດທີ່ໃຊ້ ແລະ ສົ່ງອອກໂດຍອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ຂອງລາວ) ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາໄມ້ທັງໝົດ (ເຂດປ່າຜະລິດ, ສວນປູກຕົ້ນໄມ້, ເຂດຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ຫຼື ໂຄງລ່າງ, ເຂດບໍ່ແຮ່ ແລະ ຄົວເຮືອນຕ່າງໆ). ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ຕ້ອງຖືກກຳນົດເພື່ອການຂາຍໄມ້ຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນພ້ອມທັງໄມ້ທີ່ຖືກສົ່ງອອກ.
2. ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການລະບຽບການຂອງ EU ວ່າດ້ວຍການຄ້າໄມ້ ແລະ ເພື່ອກະກຽມການເຈລະຈາ VPA, ບົດສຶກສາຈະໃຫ້ລາຍລະອຽດເຖິງລະບົບຕິດຕາມໄມ້ໃນລາວທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ແລະ ເອກະສານການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ເຊັ່ນ: ແຫຼ່ງປ່າໄມ້ (ສວນ

ປູກ, ເຂດຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ ແລະ ອື່ນໆ), ຈົນຮອດຈຸດສິ່ງອອກ ຫຼື ປາຍທາງຂອງການຂາຍພາຍໃນ. ອາດກວມເອົາທຸກຈຸດທີ່ມີການປຸງແຕ່ງຊຶ່ງມີການປິ່ນຕະລິດຕະພັນໄມ້ຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ, ທີ່ມີການປ່ຽນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການກຳນົດເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງ. ບົດສຶກສາຈະຕ້ອງກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ໃນລະບົບປະຈຸບັນ (ເຊັ່ນ: ຈຸດທີ່ໄມ້ບໍ່ມີການຍັງຢືນເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ ແລະ ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນເພື່ອປັບປຸງ).

3. ໃຫ້ລາຍລະອຽດການຍັງຢືນ ແລະ ບົດບາດຂອງໜ່ວຍງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ ໂດຍສະເພາະການຕິດຕາມກວດກາ, ການເກັບຂໍ້ມູນຕົວຈິງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ. ບົດສຶກສາຈະຕ້ອງກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງທີ່ອາດມີ (ເຊັ່ນ: ຈຸດອ່ອນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງອື່ນໆ) ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳປັບປຸງໂດຍຍຶດເອົາຄຳຄິດເຫັນຈາກຊ່ວຍຊານເປັນຫຼັກ.

4. ອີງໃສ່ການວິເຄາະຂ້າງເທິງ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຊ່ອງຫວ່າງທຽບໃສ່ FLEGT TLAS ແລະ ນຳສະເໜີອົງປະກອບຕົ້ນຕໍສຳລັບແນວຄວາມຄິດ VPA ໂດຍສະເພາະຄວາມຕ້ອງການງົມສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອພັດທະນາ FLEGT TLAS ໃນ ສປປ ລາວ.

ບົດສຶກສາຈະຕ້ອງບັນທຶກຖານການຄົ້ນຄວ້າອື່ນໆພາຍໃຕ້ແຜນງານ FLEGT ຢູ່ຫວຽດນາມ ແລະ ປະເທດໄທ (ເບິ່ງຂ້າງເທິງ). ປະສານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນລາວທີ່ມີບົດຄົ້ນຄວ້າແລ້ວ ໂດຍສະເພາະໂຄງການ SOUFORD (ທະນາຄານໂລກ), ແຜນງານ CliPAD ເຢຍລະມັນ (GIZ) ແລະ WWF/KfW, REDD, ໂຄງການ NBCA ເຊເຊັດ.

3.ຂອບເຂດການສຶກສາ ແລະ ໜ້າວຽກ

3.1 ກອບເຂດການສຶກສາ

ການວິເຄາະຈະກວມເອົາໄມ້ເພື່ອອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ແລະ ຊ່ອງທາງໃນການເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຮອດຈຸດສິ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ບໍລິໂພກສຸດທ້າຍຢູ່ປະເທດອື່ນ ຜ່ານຈຸດປຸງແຕ່ງ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການປ່ຽນເຈົ້າຂອງ. ບົດສຶກສາຈະກວມເອົາແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທັງໝົດ (ເຊັ່ນ: ເຂດທີ່ມີການຫັນປ່ຽນທີ່ດິນ) ແລະ ຜະລິດຕະພັນ. ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຈະສະໜອງຄວາມເປັນມາຂອງຄວາມຕ້ອງການ FLEGT TLAS.

3.2 ວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ກົດຈະກຳຕົ້ນຕໍ

ບົດສຶກສາຈະເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ກຳນົດແຫຼ່ງຂໍ້ມູນມີສອງ, ຄວາມຮູ້ຂອງຊ່ວຍຊານ, ການສຳພາດ ແລະ ປະສົບການເພື່ອການວິເຄາະການສະໜອງໄມ້ ແລະ ກຳນົດຈຸດທີ່ອາດມີຄວາມສ່ຽງໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມລະບຽບການໄມ້ຂອງ EU ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ FLEGT TLAS.

ທີມງານຂຽນບົດຈະປະຕິບັດຕາມບາດກ້າວລຸ່ມນີ້:

1. ການຄົ້ນຄວ້າຢູ່ຫ່ວງການກ່ຽວກັບການຜະລິດໄມ້ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ເປັນບໍລິມາດ ແລະ ເປັນມູນຄ່າ, ກຳນົດການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈາກ DOF/DOFI/MoIC/ພາສີໃນໄລຍະ 3 ປີຜ່ານມາ, ຂໍ້ມູນມີ 2, ສະຖິຕິອື່ນໆຈາກການຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນ: ບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ FLEGT Asia ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຂໍ້ມູນ

ແລະ ວິທີວິທະຍາທີ່ໃຊ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວນມີລາຍລະອຽດ ແລະ ມີການປະເມີນ. ເອົາໃຈໃສ່ພິເສດຕໍ່ການສົ່ງອອກໄມ້ (ບໍລິມາດ, ມູນຄ່າ, ຈຸດສົ່ງອອກ) ແລະ ລັກຖານຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງທາງກົດໝາຍທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍພາກລັດ. ບົດບາດການນຳເຂົ້າ ແລະ ຜ່ານເພື່ອສົ່ງຕໍ່ໄປປາຍທາງກໍ່ຄວນລະບຸໄວ້.

2. ການພັດທະນາຮູບແບບທີ່ກຳນົດຫຼັກການຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ບອກບໍລິມາດ ຫຼື ມູນຄ່າໄມ້ ໂດຍລວມທີ່ມີການຄ້າຂາຍໃນແຕ່ລະຕ່ອງໂສ້ຈາກແຫຼ່ງປ່າຮອດຈຸດນຳໃຊ້ສຸດທ້າຍ (ການບໍລິໂພກພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ).
3. ລາຍລະອຽດຂອງເອກະສານ, ການຍັງຢືນຢູ່ສະໜາມ, ການອອກໃບທະບຽນ (ເຊັ່ນ: ໃບຂົນສົ່ງ, ໃບແຈ້ງພາສີ) ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງໜ່ວຍງານລັດຕໍ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງໄມ້, ຂັ້ນຕອນພາສີນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ. ການວິເຄາະຈະຕ້ອງຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ມີຄວາມສູງສູງຂອງໄມ້ທີ່ບໍ່ຖືກກຳນົດຜ່ານຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງ, ເຮັດໃຫ້ລະບົບບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂຂອງ EU. ແນະນຳການປັບປຸງວຽກ.
4. ອີງຕາມການວິເຄາະຂ້າງເທິງ, ກຳນົດແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ຈາກແຫຼ່ງທີ່ບໍ່ມີການຍັງຢືນຊຶ່ງອາດສະໜອງໄມ້ເຂົ້າສູ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ, ຜ່ານການຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງ (ວິເຄາະຊ່ອງຫວ່າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ).
5. ຍັງຢືນຂໍ້ມູນເອກະສານທີ່ມີໂດຍການໄປເບິ່ງຕົວຈິງຢູ່ສະໜາມຢ່າງໜ້ອຍ 3 ແຂວງ (5 ຕົວຢ່າງ ຂອງຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ, ໜຶ່ງຕົວຢ່າງຂອງແຫຼ່ງໄມ້ຈາກປະເພດປ່າ: ເຂດປ່າຜະລິດ, ສວນປູກຕົ້ນໄມ້, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ). ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ມີເປົ້າໝາຍຕະຫຼາດສົ່ງອອກ. ຕົວຢ່າງ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງຈະຖືກໃຊ້ເພື່ອຍົກໃຫ້ເຫັນຈຸດຕ່າງໆໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ (ເຊັ່ນ: ພາສີ, ປ່າໄມ້, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ຂົນສົ່ງ) ທີ່ໃຫ້ເຫັນຄວາມສູງສູງຂອງໄມ້ທີ່ບໍ່ມີການກຳນົດໃນຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ. ທີ່ຕັ້ງຂອງໂຄງການມີ:

ກ. ໂຄງການ KfW/WWF ຢູ່ແຂວງເຊກອງ ຫຼື ແຂວງສາລາວັນ (ຄ້າຂາຍກັບຫວຽດນາມ) ໂຄງການອາຍການບອນຂອງ KfW/WWF.

ຂ. ໂຄງການທົດລອງຂອງ GIZ ຢູ່ແຂວງໄຊຍະບູລີ, ເຂດກັນຊົນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນ້ຳຜຸຍ.

ຄ. ອີກຕື່ມໜຶ່ງແຂວງ ຫຼື ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

6. ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ 3 ແຂວງກ່ຽວກັບ FLEGT ແລະ ລະບົບຕິດຕາມໄມ້ໃນປະຈຸບັນຮ່ວມກັບ MoIC/DOFI/DOF ແລະ ອື່ນໆ.

7. ທົບທວນຄືນຮູບແບບຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບຈາກຕົວຢ່າງຕ່ອງໂສ້ ແລະ ການວິເຄາະເພື່ອກຳນົດຕ່ອງໂສ້ໃນການຕິດຕາມໄມ້ໃນລາວ. ພິຈາລະນາເງື່ອນໄຂເພື່ອການຍັງຢືນການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ຫາແຫຼ່ງຊຸດຄົ້ນ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງທີ່ມີຄວາມສູງສູງເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງ EU ຍ້ອນ

ລະບົບທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ຫຼື ຂາດການຍັງຢືນ. ຄຳແນະນຳເພື່ອການປັບປຸງລະບົບຕິດຕາມໄມ້ຖ້າມີຄວາມເໝາະສົມ.

8. ສະເໜີບັນດາທາງເລືອກເພື່ອກຳນົດສ່ວນໜຶ່ງສຳລັບທາງເລືອກ VPA (ລວມທັງການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ປະກອບການ) ແລະ ທາງແກ້ໄຂໂດຍເອກະຊົນ (ລະບົບຍັງຢືນດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈທີ່ຕິດພັນກັບອາຊຸນ. ຍົກຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງແຕ່ລະທາງເລືອກໂດຍເບິ່ງຄວາມຕ້ອງການຂອງລະບົບ, ການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມອາດສາມາດ. VPA ຈະມີການກະກຽມແນວໃດໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອລະບຽບການຂອງ EU.

9. ນຳໃຊ້ວິທີເຮັດວຽກ “ດີທີ່ສຸດ” ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃຕ້ FLEGT VPA/FLEGT TLAS ໃນ ສປປ ລາວ.

ກ. ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີທີ່ໃຊ້ໂດຍອົງການລັດໃນຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລື VPA.

ຂ. ຍົກໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຮັບປະກັນຂັ້ນຕອນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະພາບທ້ອງຖິ່ນ.

ຄ. ກຳນົດບາດກ້າວຕໍ່ຂັ້ນຕອນການປຶກສາຫາລືແຫ່ງຊາດທີ່ຕອບສະໜອງຕາມຄາດໝາຍຂອງ EU.

ງ. ກຳນົດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ຂັ້ນຕອນ.

10. ນຳສະເໜີຜົນໄດ້ຮັບຕົ້ນຕໍຂອງການສຶກສາຢູ່ກອງປະຊຸມ (ຈັດໂດຍຈຸດປະສານງານ FLEGT ຢູ່ ສປປ ລາວ) ແລະ ປັບປຸງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍອີງຕາມຄຳແນະນຳທີ່ໄດ້ຮັບ.

4. ວິທີວິທະຍາ ແລະ ການກະກຽມ

ຫົວໜ້າທີມທີ່ເປັນຕ່າງປະເທດ 1 ທ່ານ ແລະ 2 ທ່ານຊ່ຽວຊານພາຍໃນຈະປະກອບເປັນທີມທີ່ປຶກສາ. ທີມງານຈະປະສານງານຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ EFI.

ການວິເຄາະຈະມາຈາກຄວາມຮູ້ຂອງຊ່ຽວຊານ, ຂໍ້ມູນມືໜຶ່ງ ແລະ ມີສອງ (ສະຖິຕິ ແລະ ອື່ນໆ) ພ້ອມຈັດການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ອຸດສາຫະກຳ, ລັດຖະບານ, ອົງການທາງສັງຄົມ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ). ກໍລະນີສຶກສາຈະມາຈາກການສຳພາດ ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ຜົນການສຶກສາຈະຖືກນຳສະເໜີ ແລະ ປຶກສາຫາລືຢູ່ກອງປະຊຸມທີ່ຈັດໂດຍຈຸດປະສານງານ FLEGT.

ລັດຖະບານ ແລະ FLEGT ອາຊີ ຈະຕັ້ງຄະນະກຳມະການທີ່ມີຊ່ຽວຊານປະຈຳພາກພື້ນ FLEGT ອາຊີ ແລະ ຫົວໜ້າຈຸດປະສານງານ FLEGT ຢູ່ລາວເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຶກສາຂໍ້ມູນຄະນະກຳມະການຈະຈັດກອງປະຊຸມເມື່ອທີມຂຽນໝົດສຶກສາຈະເລີ່ມວຽກ.

ລັດຖະບານຈະຊ່ວຍທີມງານຂຽນບົດສຶກສາ:

- ສະໜອງຂໍ້ມູນການຜະລິດ ແລະ ສະຖິຕິການສົ່ງອອກ (ຕາມຜະລິດຕະພັນ ແລະ ແຫຼ່ງທີມາ) ໃນໄລຍະ 3 ປີຜ່ານມາ
- ເກັບກຳຂໍ້ມູນຢູ່ພາກສະໜາມເພື່ອການສຶກສາຂໍ້ມູນ.
- ສະໜອງວິຊາການ 1 ທ່ານຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກໃຫ້ທີມງານ.

ຈຸດປະສານງານ FLEGT ຈະຈັດກອງປະຊຸມທັງໝົດ (ຮ່ວມມືກັບທີ່ປຶກສາ) ແລະ ຊ່ວຍເລື່ອງພາຫະນະໄປພາກສະໜາມ. ຄ່າເດີນທາງ ແລະ ກິນຢູ່ຂອງພະນັກງານລັດຈະແມ່ນທີ່ປຶກສາຮັບຜິດຊອບ.

6. ການສົ່ງບົດສຶກສາ ແລະ ສະເໜີຜົນການສຶກສາ

6.1 ບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ

ພາຍຫຼັງທີມງານເຮັດວຽກໄດ້ 7 ມື້, ທົວໜ້າທີມຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານເບື້ອງຕົ້ນໃຫ້ຜູ້ຈັດການໂຄງການຂຽນບົດສຶກສາການເຄື່ອນຍ້າຍໄມ້ທີ່ຈະຍັງຢືນຄຸນນະພາບຂອງເອກະສານ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ສຳມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການ. ດັ່ງທີ່ກຳນົດໃນກອບໜ້າວຽກ, ບົດລາຍງານຕ້ອງໃຫ້ເຫັນພາບລວມຕ່ອງໂສ້ໄມ້ (ຮູບແບບທົ່ວໄປ), ອະທິບາຍແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ບາດກ້າວຕໍ່ໄປເພື່ອການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ໂດຍສະເພາະວຽກສະໜາມ ແລະ ເອກະສານໃຊ້ຍັງຢືນ ແລະ ເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງຂອງໜ່ວຍງານ. ບັນຫາໃດທີ່ກຳນົດໄດ້ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງການສຶກສາຂໍ້ມູນຈະຕ້ອງຍົກໃຫ້ຄະນະກຳມະການເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

6.2 ຮ່າງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍ

ທົວໜ້າທີມຕ້ອງສົ່ງຮ່າງບົດລາຍງານສຸດທ້າຍໃຫ້ຜູ້ຈັດການໂຄງການ LTS ໃນວັນທີ 03/11/2011 ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ EFI FLEGT ອາຊີ ແລະ ຈຸດປະສານງານ FLEGT ໃນວັນທີ 07/11/2011. ບົດລາຍງານນີ້ຕ້ອງກຳນົດຜົນການສຶກສາທັງໝົດ (ເຊັ່ນ: ການວິເຄາະຂໍ້ມູນການຄ້າ, ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ, ຕົວຢ່າງຂໍ້ມູນຕ່ອງໂສ້, ລາຍລະອຽດລະບົບຕິດຕາມໄມ້ຂອງລັດຖະບານພ້ອມຂັ້ນຕອນຍັງຢືນ, ແລະ ຄຳແນະນຳທັງໝົດ). ຮ່າງບົດລາຍງານຈະຕ້ອງນຳສະເໜີຢູ່ກອງປະຊຸມໂດຍທີ່ປຶກສາພະນັກງານປະສານງານຂອງພາກລັດ.

6.3 ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍ

ທົວໜ້າທີມຕ້ອງສົ່ງບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍໃຫ້ຜູ້ຈັດການໂຄງການ LTS ໃນວັນທີ 02/12/2011 ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ສົ່ງຕໍ່ໃຫ້ກ່ອນ 07/12/2011 ບົດລາຍງານຈະຕ້ອງເປັນພາສາອັງກິດ ແລະ ບໍ່ເກີນ 60 ໜ້າບວກເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ແລະ ບົດສະຫຼຸບສັງລວມຂອງແຕ່ລະບົດ. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດ

ທ້າຍນີ້ຕ້ອງມີຄຳຄິດເຫັນຈາກ EFI, ລັດຖະບານລາວ, ຊ່ວຍຊານ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໂຄງຮ່າງການລາຍງານຂອງ EFI ຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2. ຕາຕະລາງລົງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ແຂວງ

ແຂວງສາລາວັນ:

ວັນທີ	ກິດຈະກຳ	ໜ່ວຍງານ	ຕິດຕໍ່
19/ກັນຍາ	ປະຊຸມກັບພະແນກກະສິກຳ	1. PAFO 2. ຂະແໜງປ່າໄມ້ແຂວງສາລາວັນ (PFS)	1. ທ່ານ ສົມຄິດ ແສນທະວີ , ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ 2. ທ່ານ ຫິນແກ້ວ ປ່າຊັນສັກ, ຮອງຫົວໜ້າຂະແໜງການ
20/ກັນຍາ	ສຳພາດ	1. ຂະແໜງການກວດກາປ່າໄມ້ 2. ຫ້ອງການບໍ່ຖ່ານຫິນ 3. WWF	1. ທ່ານ ທັດສິນ ພິມມາສາທິດ 2. ທ່ານ ສີໜວຍ ພິມສຸພາ, ຫົວໜ້າ 3. ທ່ານ ວັນວົງເພັດ ທ່ານ ພອນໄຊ
21/ກັນຍາ	ສຳພາດ	1. ພະແນກການຄ້າ 2. ຂະແໜງນຳເຂົ້າສິ່ງອອກ. 3. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງສາລາວັນ (DAFO) 4. ພະແນກບໍ່ແຮ່ 5. ຂະແໜງການບໍ່ແຮ່	1. ທ່ານ ຈັນທະວອນ- ຫົວໜ້າ 2. ທ່ານ ສຸກໄຊ- ຫົວໜ້າ 3. ທ່ານ ສະກຸນສີ ແກ້ວພິລາວັນ ຫົວໜ້າ 4. ທ່ານ ທອງໄຊ ວຸດທິສະວັດ ຮອງຫົວໜ້າ 5. ທ່ານ ສຸກັນ ສີສະມຸດ
22/ກັນຍາ	ສຳພາດ	1. ໂຮງງານໄມ້ Q/S. 2. ໂຮງງານໄມ້ ວັນດາ	1. ທ່ານ ອຸດົມສັກ, ອຳນວຍການ 2. ທ່ານ ວັນດາ ທັນ, ອຳນວຍການ
23/ກັນຍາ	ຈັດກອງປະຊຸມ	PAFO ສາລາວັນ	
24/ກັນຍາ	ຂໍ້ມູນ ແລະ ສັງລວມ	ສາລາວັນ	
25/ກັນຍາ	ເດີນທາງໄປແຂວງເຊກອງ		

ແຂວງເຊກອງ :

ວັນທີ	ກິດຈະກຳ	ໜ່ວຍງານ	ຕິດຕໍ່
26/ກັນຍາ	ສຳພາດ	1. ຂະແໜງປ່າໄມ້ 2. ຂະແໜງກວດກາປ່າໄມ້	- ທ່ານ ກອງສຸກ ເມືອງໂຄດ- ຮອງຫົວໜ້າ - ທ່ານ ຄຳວັງ ຈັນທະວົງ -ຮອງ ຫົວໜ້າ 2. ທ່ານ ບຸນທະນັດ ພະທະນາ - ຮອງຫົວໜ້າ
27/ກັນຍາ	ສຳພາດ	1. ໂຮງງານໄມ້ບ້ານຝີນ 2. ໂຮງງານໄມ້ຄຸນມີໄຊ	1. ທ່ານ ຂັນທະລີ-ຜູ້ຈັດການ 2. ທ່ານ ຄຳແດງ- ຜູ້ຈັດການ
28/ກັນຍາ	ສຳພາດ	1. ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ 2. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງເຊກອງ (WREA) 3. SUFORD-ແຂວງເຊກອງ	1. ທ່ານ ບຸນຮຸ່ງ-ຫົວໜ້າ 2. ທ່ານ ເພັດດາວົງ- ຫົວໜ້າ 3. ທ່ານ ສຸລິສັກ- ທີ່ປຶກສາ
29/ກັນຍາ	ຈັດກອງປະຊຸມ ແລະ ເດີນ ທາງໄປປາກເຊ	ຂະແໜງປ່າໄມ້	
30/ກັນຍາ	ເດີນທາງຈາກປາກເຊໄປ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ		

ໄຊຍະບູລີ :

ວັນທີ	ກິດຈະກຳ	ໜ່ວຍງານ	ຕິດຕໍ່
17/ຕຸລາ	ເດີນທາງໄປໄຊຍະບູລີ ໄປ ຫຼວງພະບາງ		
18/ຕຸລາ	ສຳພາດ	1. ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງໄຊຍະບູລີ (PAFO)	- ທ່ານ ສົມຈິດ ຈັນທະວົງ- ຫົວ ໜ້າພະແນກ ທ່ານ ກອງທອງ- ຮອງຫົວໜ້າ - ທ່ານ ສຸກປະເສີດ-ຫົວໜ້າ

		2. ຫ້ອງການ Clipad (GIZ)	ທ່ານ ທອງສວນ, ຜູ້ປະສານງານ
19/ຕຸລາ	ສຳພາດ	1. ຂະແໜງກວດກາປ່າໄມ້ 2. ຂະແໜງປ່າໄມ້	1. ທ່ານ ແສງເພັດ ສິລິສົມບັດ- ຮອງຫົວໜ້າ 2. ທ່ານ ນາງ ພອນປະເສີດ-ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ ທ່ານ ພູວຽງ-ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ ທ່ານ ສຸນັນ-ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້
20/ຕຸລາ	ສຳພາດ	1. ໂຄງການບໍ່ຖ່ານຫີນທົງສາ 2. ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງທົງສາ (DAFO)	1. ທ່ານ ນາງ ຫາລີໄທ- ພະນັກງານ - ທ່ານ ນາງ ສົມທະໄທ ຫົວໜ້າ ຂະແໜງການ - ທ່ານ ນິດອນແກ້ວ ພະນັກງານ 2. ທ່ານ ທອງພັນ ຮອງຫົວໜ້າ - ທ່ານ ສຸລິຍາ- ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້
21/ຕຸລາ	ສຳພາດ	1. ພະແນກການຄ້າ 2. ໂຮງງານໄມ້ບານສວນ 3. ໂຮງງານປຸງແຕ່ງຕົ້ນໄມ້	1. ທ່ານ ບຸນຊ່ວຍ ວິໄລສັກ - ຮອງຫົວໜ້າ 2. ທ່ານ ນາງ ແສງ- ຜູ້ຊ່ວຍ 3. ຜູ້ຈັດການ
22/ຕຸລາ	ຂໍ້ມູນ ແລະ ສັງລວມ	ໄຊຍະບູລີ	
23/ຕຸລາ	ຂໍ້ມູນ ແລະ ສັງລວມ	ໄຊຍະບູລີ	
24/ຕຸລາ	ສຳພາດ	ຫ້ອງການ NBCA ຢູ່ນ້ຳຜຸຍ	ທ່ານ ຈັນດີ ຈັນທະວົງ-ຮອງຫົວ ໜ້າຂະແໜງການ
25/ຕຸລາ	ປະຊຸມ	ຂະແໜງການປ່າໄມ້ຂອງ ແຂວງໄຊ ຍະບູລີ	- ທ່ານ ສຸກປະເສີດ -ຫົວໜ້າ - ທ່ານ ພອນປະເສີດ-ເຈົ້າໜ້າທີ່ ປ່າໄມ້ - ທ່ານ ພູວຽງ-ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້
26/ຕຸລາ	ເດີນທາງໄປຫຼວງພະບາງ		

ແຂວງຫຼວງພະບາງ:

ວັນທີ	ກິດຈະກຳ	ໜ່ວຍງານ	ຕິດຕໍ່
27/ຕຸລາ	ສຳພາດ	1. ຂະແໜງການກວດກາປ່າໄມ້	1. ທ່ານ ບຸນມາ ມາລີ - ຫົວໜ້າ

		2. ຂະແໜງປ່າໄມ້ 3. ພະແນກການຄ້າ 4. ໂຄງການສວນໄມ້ສັກ	ທ່ານ ຮອງແກ້ວ- ຮອງຫົວໜ້າ 2. ທ່ານ ໄຊ ຊະນະພອນ 3. ທ່ານ ຫຸມເພັງ- ຫົວໜ້າ 4. ທ່ານ ບຸນທຳ- ພະນັກງານ ທ່ານ ບຸນຈັນ- ຫົວໜ້າໂຄງການ
28/ຕຸລາ	ປະຊຸມ	1. ຂະແໜງປ່າໄມ້ 2. ບ້ານກົກງິວ	
29/ຕຸລາ	ເດີນທາງຈາກຫຼວງພະບາງ ໄປນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ		

[illegible]

GFS

GLOBAL FORESTRY SERVICES INC

Form
Title:
Issue
Date

ADM 016
Attendance Record
02
23 September 2011

ADMINISTRATION

Attendance Record

Program :		Site :	
Training : Support		Provincial Forestry office Xekong	
Activity:	FLEGT study workshop		Dates: 29 Sept 2011
Name	Organization	Position	Signature
1. Kevin T. Grace	GFS Inc	Lead	[Signature]
2. Souksampony Prikat	FoF	NC	[Signature]
3. Phetsomphon	DiMEX	Officer	[Signature]
4. Mr. Keophoumouy	DoFi	Technical	[Signature]
5. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ຂະແໜງ 1/17	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
6. Kaibone Phengsophon	FoF	NC	[Signature]
7. ສະຫຍາມ ສິນທິວົງ	ຂະແໜງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
8. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ຂະແໜງ 2	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
9. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ຂະແໜງ 2	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
10. ສະຫຍາມ ສິນທິວົງ	WVF	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
11. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
12. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
13. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
14. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
15. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
16. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
17. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
18. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
19. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
20. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
21. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
22. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
23. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
24. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
25. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
26. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
27. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]
28. ນ. ສົມພັນ ສິນທິວົງ	ປົກຄອງ	ຮ່ວມຂະແໜງ	[Signature]

Global Forestry Services Inc

Registered Office : Palm Grove House, PO Box 438 Road Town, Tortola, British Virgin Islands
 Contact Address : 9B Jalan Setiapuspa, Medan Damansara, 59040 Kuala Lumpur, Malaysia
 Tel : 603 2093 5007 / 603 2093 4007 Fax 603 2093 2007
 Email : gfs@gfsinc.biz Website : www.gfsinc.biz

GLOBAL FORESTRY SERVICES INC

Form
Title:
Issue
Date

ADM 016
Attendance Record
00
12 July 2004

ADMINISTRATION

Attendance Record

Programme :		Site :	
FLEGT-		Luang Prabang Provincial forestry office	
Activity:	Workshop	Dates:	28 Oct 2011
Name	Organization	Position	Signature
1. Kevin Greer	GFS	Team leader	[Signature]
2. Kaisone Phengsapha	GFS	Lc	[Signature]
3. Mr. Spieringuan	MOIC	official staff	[Signature]
4. Mr. Keophouvang	DOFI	Technical	[Signature]
5. Mr. [Name]	TFT	Program Manager	[Signature]
6. [Name]	[Organization]	Signer	[Signature]
7. [Name]	[Organization]	Signer	[Signature]
8. [Name]	—	Signer	[Signature]
9. [Name]	—	—	[Signature]
10. [Name]	[Organization]	—	[Signature]
11. [Name]	[Organization]	SP. [Position]	[Signature]
12. [Name]	[Organization]	SP. [Position]	[Signature]
13. [Name]	Luang Prabang kak program	PIP staff	[Signature]
14. [Name]	[Organization]	CS [Position]	[Signature]
15. [Name]	FOT	LC	[Signature]

Global Forestry Services Inc

Contact Address : 31-9-1, Bangsar Heights, Jalan Kalo, 59100 Kuala Lumpur, Malaysia.
Tel : +603 2201 9003 Fax : +603 2283 5070
Email : gfs@gfsinc.biz Website : www.gfsinc.biz

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4: ໂກຕ້າທີ່ອອກໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ ແລະ ການຜະລິດຕົວຈິງຈາກ
2008-2011

ໂກຕ້າ 2008-2009 ; (ບໍລິມາດໂກຕ້າ ມ³) ແລະ ບໍລິມາດຊຸດຄົ້ນຕົວຈິງ ມ³

ແຂວງ	ໂກຕ້າປະຈຳປີ				ໂກຕ້າພິເສດ		ຕໍ່ໄມ້ (ມ³)	ລວມ (ມ³)
	ໄມ້ປູກ	PFA (ມ³)	ໄມ້ຖອນ ຮາກ (ມ³)	ຍອດເງືອ ປີຜ່ານມາ (ມ³)	ສູນກາງ (ມ³)	ແຂວງ (ມ³)		
ຜັງສາລີ	200 (500)	1,301 (1,000)			6,973 (7,458)			8,474 (8,958)
ຫົວພັນ	0 (500)	4,664 (5,500)						4,664 (6,000)
ຫຼວງນໍ້າທາ	0 (1,300)	1,221 (3,000)						1,221 (4,300)
ອຸດົມໄຊ	460 (1,000)	0 (800)						460 (1,800)
ຫຼວງພະບາງ	2,000 (4,430)	2,419 (8,200)						4,419 (12,630)
ໄຊຍະບູລີ	0 (0.000)	0 (10,000)						0 (10,000)
ບໍ່ແກ້ວ	103 (1,000)	6,318 (6,300)						6,421 (7,300)
ຊຽງຂວາງ	0 (0.000)	2,516 (2,500)			93,825 (115,806)			96,341 (118,306)
ນະຄອນຫຼວງວຽງ ຈັນ	0 (0.000)	318 (1,300)			2,111 (31,133)			2,429 (32,433)
ບໍລິຄໍາໄຊ	0 (500)	16,905 (17,090)			3,848 (12,000)		100 (300)	20,853 (29,590)
ຄຳມ່ວນ	0 (2,500)	13,616 (18,640)			4,950 (5,334)			18,566 (26,474)
ສະຫວັນນະເຂດ	2,590 (2,500)	2,401 (14,310)			800 (1,154)			5,791 (17,964)
ສາລາວັນ	577 (770)	5,439 (20,140)					32 (300)	6,048 (21,210)
ຈຳປາສັກ	138 (1,000)	2,528 (2,500)			26,732 (42,262)			29,398 (45,762)
ເຊກອງ	0 (0.000)	7,243 (10,500)			3,247 (6,033)		0 (400)	10,490 (46,933)
ອັດຕະປື	0 (1,000)	10,360 (11,220)			128,893 (240,875)			139,253 (253,095)
ລວມ	6,068 (17,000)	71,810 (133,000)			271,379 (492,055)		132 (1,000)	354,828 (643,055)

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: DOF, 2009)

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກໃນວົງເລັບເປັນບໍລິມາດໂກຕ້າ (ມ³), ຕົວເລກທີ່ຢູ່ນອກວົງເລັບແມ່ນບໍລິມາດຊຸດຄົ້ນຕົວຈິງ(ມ³).

ການຈັດສັນໂກຕ້າປະຈຳປີ 2009-2010

ແຂວງ	ໂກຕ້າປະຈຳປີ				ໂກຕ້າພິເສດ		ຕໍ່ໄມ້ (ມ³)	ລວມ (ມ³)
	ໄມ້ປູກ	PFA (ມ³)	ໄມ້ຖອນ ຮາກ (ມ³)	ຍອດເຫຼືອ ປີຜ່ານມາ (ມ³)	ສູນກາງ (ມ³)	ແຂວງ (ມ³)		
ຜັງສາລີ				491 (485)	6573 (6,500)			
ຫົວພັນ	60 (500)	856 (856)					71 (914)	987
ຫຼວງນ້ຳທາ	24 (500)				988 (977)			1,012
ອຸດົມໄຊ	1,056 (500)						385 (86)	1,441
ຫຼວງພະບາງ	3,276 (4,000)				1,041 (7,572)			4,317 (11,572)
ໄຊຍະບູລີ								0 (0)
ບໍ່ແກ້ວ	223 (1,000)				3,864 (3,954)			4,087
ຊຽງຂວາງ				893 (987)	38,882 (62,123)			39,775
ນະຄອນຫຼວງ ວຽງ ຈັນ	340 (3,000)				2,757 (75,961)			3,097
ບໍລິຄຳໄຊ					41213 (84,014)			41,213
ຄຳມ່ວນ	3,495 (21,000)	9,942 (10,500)		389 (384)	27,116 (34,691)		21,96 (2,000)	40,942
ສະຫວັນນະເຂດ	0 (2,500)	4,736 (5,400)		161 (354)	34,405 (33,071)			39,302
ສາລາວັນ	354 (950)	1,122 (1,425)			7,291 (8,783)		31(500)	8,798 (11,158)
ຈຳປາສັກ	149 (500)	578 (3,000)		3,888 (3,850)	5,810 (5,851)		2,268 (2,800)	12,693
ເຊກອງ	30 (550)			1,380 (2,785)	4,203 (15,330)		105 (400)	5,718 (19,065)
ອັດຕະປື				32,605 (50,282)	76,607 (92,555)			109,212
ລວມ	9,007 (35,000)	17,234 (21,181)		39,807 (59,127)	250,750 (431,382)		2,860 (6,700)	319,658 (553,390)

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: DOF, 2009)

ໝາຍເຫດ: ຕົວເລກໃນວົງເລັບເປັນປໍລິມາດໂກຕ້າ (ມ³), ຕົວເລກທີ່ຢູ່ນອກວົງເລັບແມ່ນປໍລິມາດຊຸດຄົ້ນຕົວຈິງ(ມ³).

ການຈັດສັນໂກຕ້າປະຈຳປີ 2010-2011

ແຂວງ	ໂກຕ້າປະຈຳປີ				ໂກຕ້າພິເສດ		ຕໍ່ໄມ້ (ມ³)	ລວມ (ມ³)
	ໄມ້ປູກ	PFA (ມ³)	ໄມ້ຖອນ ຮາກ (ມ³)	ຍອດເຫຼືອ ປີຜ່ານມາ (ມ³)	ສູນກາງ (ມ³)	ແຂວງ (ມ³)		
ຫຼວງນ້ຳທາ	500							500
ອຸດົມໄຊ	500	100						600
ຫຼວງພະບາງ	4,000				1,505		1,000	6,505
ໄຊຍະບູລີ	1,850						1,900	3,750
ບໍ່ແກ້ວ	1,000							1,000
ຊຽງຂວາງ				24,000				24,000
ນະຄອນຫຼວງ ວຽງ ຈັນ	1,000				1,754	300		3,054
ບໍລິຄຳໄຊ	150			80,020	4,048	2,626	525	87,369
ຄຳມ່ວນ	10,000	9,722			1,105	4,900	3,800	29,527
ສະຫວັນນະ ເຂດ	200	4,400			15,015	570		20,185
ສາລາວັນ	1,120	3,034			264	2,430	150	6,998
ຈຳປາສັກ	500	709	5,799			492		7,500
ເຊກອງ	780			11,137			295	12,212
ອັດຕະປື	200			17,664	8,056		330	26,250
ລວມ	21,800	17,965	5,799	13,2821	31,747	11,318	8,000	229,450

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: DOF, 2010)

ເອກະສານສະບັບນີ້ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນໂດຍການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານຈາກ ສະຫະພາບເອີລົບ. ຂໍ້ຄິດເຫັນຕ່າງໆທີ່ໄດ້ສະແດງໃນທີ່ນີ້ແມ່ນບໍ່ໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມຄິດເຫັນຢ່າງເປັນທາງການຂອງ ສະຫະພາບເອີລົບ.

www.euflegt.efi.int

